20213

HISTORIA
De Episcopis & Decanis LONDINENSIBUS:
NECNON
De Episcopis & Decanis ASSAVENSIBUS:

A Primâ Sedis utriusque Fundatione
Ad Annum MDXL.

Accessit Appendix duplex Instrumentorum quorundam insignium, ad utramque Historiam spectantium.

AUTORE
HENRICO WHARTON, A.M.

LONDINI:
Impensis **Ri. Chiswell**, ad Insigne Rosæ Coronatæ in Cœmeterio Sancti Pauli.
M DC XCV.

HISTORIA
DE
Episcopis & Decanis
LONDINENSIBUS
ET
ASSAVENSIBUS.

Imprimatur,

Decemb. 13. 1694.

Carolus Alſton R.P.D. *Hen. Epiſc. Lond. à Sacris.*

922.242
xref 922.342
Card
3311

AD
LECTOREM.

ACcipe, Lector, eâ quâ par eſt humanitate, ingentis Operis partem qualemcunque, exiguam quidem, ſed minimè temnendam, ſive rerum geſtarum momenta perpenderis, ſive Authoris judicium, diligentiam, & fidem. Multa profectò & eximia meditabatur Author Cl. *Henricus Whartonus*; Vir, ſi quis alius, ad Antiquitates gentis Anglicanæ, præſertim Eccleſiaſticas, elucidandas natus, nec ſolùm locupletiſſimâ Codicum aliorumque Inſtrumentorum MSS. ſupellectile, ſed animi inſuper dotibus ad Hiſtoriam Eccleſiaſticam conſcribendam neceſſariis egregiè inſtructus. Hoc itaque onus, utcunque grave, in ſe receperat: In cujus ſocietatem ut alii itidem venirent, ſymbolam jam ante triennium contulerat, editis, quæ ANGLIA SACRA inſcribuntur, duobus Voluminibus; eo nimirum conſilio —— *Ut ſi quis aliquando, tanto operi non impar, Hiſto-*

912.242
xref 922.342
Card
3311

AD
LECTOREM.

ACcipe, Lector, eâ quâ par eſt humanitate, ingentis Operis partem qualemcunque, exiguam quidem, ſed minimè temnendam, ſive rerum geſtarum momenta perpenderis, ſive Authoris judicium, diligentiam, & fidem. Multa profectò & eximia meditabatur Author Cl. *Henricus Whartonus*; Vir, ſi quis alius, ad Antiquitates gentis Anglicanæ, præſertim Eccleſiaſticas, elucidandas natus, nec ſolùm locupletiſſimâ Codicum aliorumque Inſtrumentorum MSS. ſupellectile, ſed animi inſuper dotibus ad Hiſtoriam Eccleſiaſticam conſcribendam neceſſariis egregiè inſtructus. Hoc itaque onus, utcunque grave, in ſe receperat: In cujus ſocietatem ut alii itidem venirent, ſymbolam jam ante triennium contulerat, editis, quæ ANGLIA SACRA inſcribuntur, duobus Voluminibus; eo nimirum conſilio —— *Ut ſi quis aliquando, tanto operi non impar, Hiſto-*

riam noſtræ Gentis Eccleſiaſticam aggreſſus fuerit, illi materia atque monumenta non deeſſent. Angl. Sacr. Par. I. Præfat. § II.

Cæterùm dum pro ſingulari quo erat in rebus arduis aggrediendis expediendiſque animi ardore, impetuque majori quàm ferunt vires humanæ huic penſo accurando totus incubuit, in morbum incidit nullis medicamentis expugnandum: Et diuturnâ tabe fractus, obiit tandem Martii jam labentis quinto, cum ætatis annum triceſimum primum nondum attigiſſet.

Ingraveſcente autem morbo, viribuſque indies ita imminutis ut mortem propemodum inſtare ſentiret; adeo non timuit adventantem, ut nec ab inſtituto ſuo deſiſtendum duxerit. Ea enim erat *Henrico Whartono* in conſiliis incundis prudentia, Id obſtinatum Eccleſiæ Anglicanæ publicam utilitatem promovendi ſtudium, Eaque in vitâ totâ inſtituendâ probitas fidei in Chriſtum Servatorem innixa, ut non modo Cavillatorum convitia ſperneret, ſed & mortem ipſam (quod ſciens dico, Homo familiaritate arctiſſimâ atque neceſſitudine conjunctus) nequaquam reformidaret. Quod quidem in lecto recumbens, quatriduo priùs quam obiit, ſolus ſoli ſeriò profitebatur, incomparabili planè animi conſtantiâ, mihique ſemper memorandâ. Deo enim jam tum

ſe

ſe totum voverat, cœnæque Dominicæ in publicum prodire valenti nunquam intermiſſæ, nunc autem in viaticum ultimum ſumendæ opportunitatem præſtolabatur. Ille verò paucis, ante amicis condictam, horis, Deo temporiùs accerſente, ad cœleſtes convivas protinùs eſt receptus.

Verum operis Hiſtorici, quod valens vegetuſque ſuſceperat, rationem, quanquam ſenſim labente corpore animum infractum retineret & æquabilem, adverſiſſimâ tamen quâ diu utebatur valetudine coactus eſt aliquâ ex parte immutare. Quùm ergo exeunte, quæ proximè elapſa eſt, æſtate, Calidarum Bathonienſium hauſtu parùm adjutus reverteretur Cantuariam; ibique per aliquot menſes cum morbo uſque conflictaretur & infeliciter: contrahenda eſſe vela res ipſa admonebat. Quapropter, cum de omnibus quæ in Angliâ ſunt, Eccleſiis Cathedralibus, Hiſtoriam amplam atque accuratam ſcribere juvenis valenſque deſtinaſſet; Duas tantum moribundus ſelegit, ſingulari commentario, idque quam fieri potuit celerrimè illuſtrandas. Hinc nata eſt ea quam jam damus Hiſtoria; quam proinde non Operis, ſed Speciminis titulo Tibi commendatam voluit: quò ſcilicet Literato Orbi luculenter conſtaret quid apud ſe ſtatuerat; & quo demum ordine

cætera ſigillatim proſequi decreverat. De quo & ipſe Author Cl. plurima dicenda habuit, & copiosè pro more ſuo, & appoſitè hic præfatus fuiſſet; ſi præmaturâ morte oppreſſus, magno Rei Literariæ cum damno, Bonorumque omnium luctu, præclaris auſis non excidiſſet. Tu autem Vale, & fruere; Et, ſi poteris, imitando perfice.

Tertio Cal. April.
A. D. 1695.

Index

Index Episcoporum Londinensium ac Assavensium, quorum historia in hoc Libro traditur, juxta ordinem successionis dispositorum.

EPISCOPI LONDINENSES.

Ante tempora S. Augustini.

1. RESTITUTUS. Pag. 6
2. FASTIDIUS. 6

Post tempora S. Augustini.

1. MELLITUS. 9
2. CEDDA. 12
3. *Wine.* 15
4. *Erkenwaldus.* 16
5. *Waldherus.* 19
6. *Ingwaldus.* 19
7. *Ecgwlfus.* 20
8. *Wighedus.* 20
9. *Eadbrihtus.* 20
10. *Eadgarus.* 21
11. *Kene-*

11. *Kenewalchus.* 21
12. *Eadbaldus.* 21
13. *Heathobriht.* 22
14. *Osmundus.* 23
15. *Æthelnoth.* 24
16. *Ceolbryht.* 24
17. *Deorwlf.* 25
18. *Swithulfus.* 25
19. *Heahstanus* I. 26
20. *Wulfsius.* 26
21. *Ethelwardus.* 27
22. *Healhstanus* II. 28
23. *Theodredus.* 28
24. *Wulstanus* I. 31
25. *Brihthelmus.* 31
26. *Dunstanus.* 31
27. *Ælhstanus* III. 32
28. *Wulfstanus* II. 33
29. *Ælfbunus.* 33
30. *Ælfwius.* 34
31. *Ælfwordus.* 34
32. *Robertus.* 37
33. *Willelmus.* 38
34. *Hugo de Orivalle.* 42
35. *Mauricius.* 43
36. *Richardus de Belmeis* I. 46
37. *Gilbertus Universalis.* 51
38. *Robertus de Sigillo.* 54
39. *Richardus de Belmeis* II. 58
40. *Gilbertus Foliot.* 60

41. *Ri-*

41. *Richardus de Ely.* 70
42. *Willelmus de S. Maria.* 73
43. *Eustachius de Fauconberge.* 75
44. *Rogerus Niger.* 84
45. *Fulco Basset.* 89
46. *Henricus de Wengham.* 95
47. *Henricus de Sandwico.* 98
48. *Johannes de Chishul.* 101
49. *Richardus de Gravesend.* 104
50. *Radulphus de Baldock.* 108
51. *Gilbertus de Segrave.* 113
52. *Richardus de Newport.* 118
53. *Stephanus de Gravesend.* 120
54. *Richardus de Byntworth.* 126
55. *Radulphus de Stratford.* 129
56. *Michael de Northburgh.* 131
57. *Simon de Sudbury.* 134
58. *Willelmus de Courtney.* 137
59. *Robertus de Braybroke.* 140
60. *Rogerus de Walden.* 145
61. *Nicolaus de Bubbewith.* 152
62. *Richardus Clifford.* 154
63. *Johannes Kemp.* 157
64. *Willelmus Gray.* 159
65. *Robertus Fitz-hugh.* 161
66. *Robertus Gilbert.* 164
67. *Thomas Kemp.* 166
68. *Richardus Hill.* 171
69. *Thomas Savage.* 174
70. *Willelmus Warham.* 176

71. *Wil-*

71. *Willelmus Barons.* 179
72. *Richardus Fitz-James.* 181
73. *Cuthbertus Tunstall.* 184
74. *Johannes Stokesley.* 188
75. *Edmundus Bonner.* 191

EPISCOPI ASSAVENSES.

1. *Kentigernus.* 299
2. *S. Asaph.* 302
3. *Gilbertus.* 304
4. *Galfridus.* 305
5. *Richardus.* 308
6. *Godefridus.* 310
7. *Adamus* 313
8. *Johannes* I. 314
9. *Reinerus.* 315
10. *Abraham.* 316
11. *Hugo.* 317
12. *Howel.* 321
13. *Anianus* I. 322
14. *Johannes* II. 323
15. *Anianus* II. 324
16. *Leolinus de Bromfeld.* 330
17. *David Ap Blethin.* 333
18. *Johannes Trevaur* I. 336
19. *Leolinus Ap Madoc.* 339

20. *Willelmus de Spridlington.* 340
21. *Laurentius Child.* 341
22. *Alexander Bache.* 342
23. *Johannes Trevaur* II. 344
24. *David* II. 345
25. *Robertus.* 346
26. *Johannes Low.* 347
27. *Reginaldus Peacock.* 348
28. *Thomas* I. 350
29. *Thomas* II. 351
30. *Richardus Redman.* 352
31. *Michael Dyacon.* 354
32. *David* III. 355
33. *David Ap Owen.* 355
34. *Edmundus Birkhead.* 356
35. *Henricus Standish.* 357
36. *Willelmus Barlow.* 359
37. *Robertus Warton.* 361

Index Decanorum Londinenſium ac Aſſavenſium quorum Hiſtoria in hoc Libro traditur, ſecundum Ordinem ſucceſſionis.

DECANI LONDINENSES.

	Pag.
Leovegarus. *Godwinus.* *Syredus.*	200
Elfwynus. *Luiredus.*	200
Ulſtanus.	200
Willelmus.	201
Radulphus de Langford.	201
Taurinus de Stamford.	202
Hugo de Marinis.	202
Radulphus de Diceto.	203
Alardus de Burnham.	205
Gervaſius.	206
Robertus de Watford.	206
Martinus de Pateſhull.	206
Walterus de Langford.	206
Galfridus de Lucy.	207
Willelmus de S. Mariâ.	207
Henricus de Cornhill.	207

Walterus

Walterus de Salerne. 208
Robertus de Barthone. 208
Petrus de Newport. 209
Richardus Talbot. 209
Galfridus de Feringes. 209
Johannes de Chiſhulle. 210
Herveius de Borham. 210
Thomas de Ingaldeſthorp. 211
Rogerus de la Leye. 211
Willelmus de Montfort. 212
Radulphus de Baldock. 212
Raymundus de la Goth. 213
Arnaldus Frangerius de Cantilupo. 214
Johannes de Sandale. 215
Richardus de Newport. 217
Vitalis de Furno. 217
Johannes de Stratford. 217
Johannes de Everdon. 218
Gilbertus de Bruerâ. 220
Richardus de Kilmyngton. 221
Walterus de Alderbury. 221
Thomas Trilleck. 221
Johannes de Appleby. 222
Thomas de Evere. 223
Thomas Stowe. 223
Thomas Moore. 223
Reginaldus Kentwode. 225
Thomas Liſieux. 226
Laurentius Bothe. 226
Willelmus Saye. 228

Rogerus

Episcopi Assavenses.

Rogerus Radclyff. 229
Thomas Wynterburne. 229
Willelmus Worseley. 230
Robertus Sherborn. 232
Johannes Colet. 233
Richardus Pace. 237
Richardus Sampson. 240
Johannes Incent. 242

DECANI ASSAVENSES.

Anianus. 365
Lewelinus ap Madoc. 365
Willelmus Spridlington. 366
Howelus Kyffin. 366
Richardus Courtney. 366
Johannes Tapton. 366
Fulco Salisbury. 367

Nomina

Nomina eorundem Episcoporum Londinensium & Assavensium, Ordine Alphabetico disposita.

EPISCOPI LONDINENSES.

		Pag.
	Ælhstanus III.	32
	Ælfhunus.	33
	Ælfwius.	34
	Ælfwordus.	34
	Æthelnoth.	24
Radulphus de	*Baldock.*	108
Willelmus	*Barons.*	179
Fulco	*Basset.*	89
Richardus de	*Belmeis* I.	46
Richardus de	*Belmeis* II.	58
Edmundus	*Bonner.*	191
Robertus de	*Braybroke.*	140
	Brihthelmus.	31
Nicolaus de	*Bubbewith.*	152
Richardus de	*Byntworth.*	126
	Cedda.	12
	Ceolbryht.	24
Johannes de	*Chishul.*	101
Richardus	*Clifford.*	154
Willelmus de	*Courtney.*	137

	Deorwlf.	Pag. 25
	Dunstanus.	31
	Eadbaldus.	21
	Eadbrihtus.	20
	Eadgarus.	21
	Ecgwlfus.	20
Richardus de	*Ely.*	70
	Erkenwaldus.	16
	Ethelwardus.	27
	Fastidius.	6
Eustachius de	*Fauconberge.*	75
Robertus	*Fitz-Hugh.*	161
Richardus	*Fitz-James.*	181
Gilbertus	*Foliot.*	60
Robertus	*Gilbert.*	164
Richardus de	*Gravesend.*	104
Stephanus de	*Gravesend.*	120
Willelmus	*Gray.*	159
	Heahstanus I.	26
	Healhstanus II.	28
	Heathobrihtus.	22
Richardus	*Hill.*	171
	Ingwaldus.	19.
Johannes	*Kemp.*	157

Thomas

Episcopi Londinenses.

Thomas	*Kemp.*	Pag. 166
	Kenewalchus.	21
	Mauricius.	43
	Mellitus.	9
Richardus de	*Newport.*	118
Rogerus	*Niger.*	84
Michael de	*Northburgh.*	131
Hugo de	*Orivalle.*	42
	Osmundus.	23
	Restitutus.	6
	Robertus.	37
Willelmus de	*S. Maria.*	73
Henricus de	*Sandwico.*	98
Thomas	*Savage.*	174
Gilbertus de	*Segrave.*	113
Robertus de	*Sigillo.*	54
Johannes	*Stokesley.*	188
Radulphus de	*Stratford.*	129
Simon de	*Sudbury.*	134
	Swithulfus.	25
	Theodredus.	28
Cuthbertus	*Tunstall.*	184
Gilbertus	*Universalis.*	51

Episcopi Londinenses.

Rogerus de
Willelmus
Henricus de

Walden. Pag. 145
Waldherus. 19
Warham. 176
Wengham. 95
Wighedus. 20
Willelmus. 38
Wine. 15
Wulffius. 26
Wulfstanus I. 13
Wulfstanus II. 33

Episcopi

EPISCOPI ASSAVENSES.

	A *Braham.* P.	316
	Adamus.	313
	Anianus I.	322
	Anianus II.	324
S.	*Asaph.*	302
Alexander	*Bache.*	342
Willelmus	*Barlow.*	359
Edmundus	*Birkhead.*	356
David ap	*Blethin.*	333
Leolinus de	*Bromfeld.*	330
Laurentius	*Child.*	341
	David II.	345
	David III.	355
Michael	*Dyacon.*	354
	Galfridus.	305
	Gilbertus.	304
	Godefridus.	310
	Howel.	321
	Hugo.	317
	Johannes I.	314
	Johannes II.	323
	Kentigernus.	299
Johannes	*Low.*	347
Leolinus ap	*Madoc.*	329
David ap	*Owen.*	355
Reginaldus	*Peacock.*	348

Richardus	*Redman.*	Pag. 352
	Reinerus.	315
	Richardus.	308
	Robertus.	346
Willelmus de.	*Spridlington.*	340
Henricus	*Standish.*	357
	Thomas I.	350
	Thomas II.	351
Johannes	*Trevaur* I.	336
Johannes	*Trevaur* II.	344
Robertus	*Warton.*	361

Nomina

Nomina prædictorum Decanorum Londinenſium & Aſſavenſium, Ordine Alphabetico diſpoſita.

DECANI LONDINENSES.

Walterus de	*Alderbury.*	Pag. 221
Johannes de	*Appleby.*	222
Radulphus de	*Baldock.*	212
Robertus de	*Barthone.*	208
Herveius de	*Borham.*	210
Laurentius	*Bothe.*	226
Gilbertus de	*Bruerâ.*	220
Alardus de	*Burnham.*	205
Arnald. Frangerius de	*Cantilupo.*	214
Johannes de	*Chiſhulle.*	210
Johannes	*Colet.*	233
Henricus de	*Cornhill.*	207
Radulphus de	*Diceto.*	203
	Elfwynus.	200
Johannes de	*Everdon.*	218
Thomas de	*Evere.*	223
Galfridus de	*Feringes.*	209
Vitalis de	*Furno.*	217
	Gervaſius.	206
	Godwinus.	200

Raymundus de la	*Goth.*	Pag. 213
Johannes	*Incent.*	242
Thomas de	*Ingaldeſthorp.*	211
Reginaldus	*Kentwode.*	225
Richardus de	*Kilmyngton.*	221
Radulphus de	*Langford.*	201
Walterus de	*Langford.*	206
	Leovegarus.	200
Rogerus de la	*Leye.*	211
Thomas	*Liſieux.*	226
Galfridus de	*Lucy.*	207
	Luiredus.	200
Hugo de	*Marinis.*	202
Willelmus de	*Montfort.*	212
Thomas	*Moore.*	223
Petrus de	*Newport.*	209
Richardus de	*Newport.*	217
Richardus	*Pace.*	237
Martinus de	*Pateſhull.*	206
Rogerus	*Radclyff.*	229
Walterus de	*Salerne.*	208
Richardus	*Sampſon.*	240
Willelmus de	*S. Mariâ.*	207
Johannes de	*Sandale.*	215
Willelmus	*Saye.*	228
Robertus	*Sherborne.*	232
Taurinus de	*Stamford.*	202
Thomas	*Stowe.*	223
Johannes de	*Stratford.*	217
	Syredus.	200

Decani Aſſavenſes.

Richardus	*Talbot.*	Pag. 209
Thomas	*Trilleck.*	221
	Vlſtanus.	200
Robertus de	*Watford.*	206
	Willelmus.	201
Willelmus	*Worſeley.*	230
Thomas.	*Wynterburne.*	229

DECANI ASSAVENSES.

	Anianus.	365
Richardus	*Courtney.*	366
Howelus	*Kyffin.*	366
Lewelinus ap	*Madoc.*	365
Fulco	*Salisbury.*	367
Willelmus	*Spridlington.*	366
Johannes	*Tapton.*	367

Index Instrumentorum in utrâq; hujus Libri Appendice contentorum.

In Appendice ad Historiam Londinensem.

I. *Decretum seu Sententia lata per Stephanum Archiepiscopum Cantuariensem alioſque Arbitros de exemptione Monasterii Westmonasterienſis & Parochiæ S. Margaretæ à juriſdictione Sedis Londinenſis, & de limitibus dictæ Parochiæ.* Pag. 247

II. *Compoſitio de Juriſdictione Sedis Londinenſis vacantis exercendâ, facta inter Bonifacium Archiepiſcopum Cantuariensem & Decanum ac Capitulum S. Pauli London.* 255

III. *Declaratio & Modificatio dictæ Compoſitionis, facta per Robertum de Kilwardby Archiepiſcopum Cantuariensem, & Decanum ac Capitulum S. Pauli.* 261

IV. *Epiſtola Johannis Peckham Archiepiſcopi Cantuarienſis ad Fulconem Lovel Electum Londinenſem.* 264

V. *Epi-*

V. *Epiſtola ejuſdem ad Ricardum Epiſcopum Londinenſem de diruendis Judæorum Synagogis.* 266

VI. *Epiſtola Ricardi de Graveſend Epiſcopi London. ad Johannem Archiepiſcopum Cantuar. de cauſis primæ inſtantiæ in Curiam Archiepiſcopalem tractis.* 267

VII. *Epiſtola Johannis Archiepiſcopi Cant. ad Ricardum Epiſcopum London. Epiſtolæ hujus ſuperiori reſpondens.* 269

VIII. *Epiſtola ſecunda Johannis Archiepiſcopi ad Ricardum Epiſcopum eâdem causâ.* 272

IX. *Compoſitio inter Priorem ac Conventum Cantuar. & Epiſcopos Suffraganeos Eccleſiæ Cant. de Juriſdictione per Dioceſin & Provinciam Cant. dictâ Sede vacante exercendâ, & de creatione Officialis Capituli Cantuarienſis.* 275

X. *Teſtamentum Roberti Fitz-Hugh, Epiſcopi Londinenſis.* 282

XI. *Cer-*

XI. *Certificatio Simonis Sudbury, Epiſcopi Londinenſis, de ſtatu Decanatûs Paulini, & de conſuetudine Eccleſiæ Paulinæ in Capitulis obſervandâ.* 284

XII. *Inſtrumenta* XIV. *Submiſſionum Cleri tam Sæcularis quam Regularis in Dioceſi Londinenſi, Henrico* VIII. *Regi tanquam Eccleſiæ Anglicanæ Capiti, factarum, necnon Determinationum ejuſdem adverſus Suprematum Papæ in Angliâ jure Divino debitum.* 286

1. *Submiſſio ac Determinatio Decani & Capituli Eccleſiæ Cathedralis S. Pauli London.* 286

2. *Submiſſio ac Determinatio Prioris & Conventûs de Legâ.* 292

3. *Submiſſio ac Determinatio Abbatis & Conventûs S. Johannis juxta Colcheſter.* 292

4. *Submiſſio ac Determinatio Magiſtri & Fratrum Hoſpitalis S. Bartholomæi in Weſt-Smithfield.* 293

5. *Sub-*

5. *Submiſſio ac Determinatio Prioris & Conventûs Hoſpitalis ſive Prioratûs de Elſing infra Criplegate.* 293

6. *Submiſſio ac Determinatio Prioris & Conventûs Hoſpitalis ſive Prioratûs Canonicorum Regularium B. Mariæ extra Biſhopſgate.* 294

7. *Submiſſio ac Determinatio Magiſtri & Confratrum Hoſpitalis S. Thomæ Martyris de Acon Civitatis London.* 294

8. *Submiſſio ac Determinatio Præſidentis & Conventûs Domus ſive Prioratûs SS. Johannis Baptiſtæ & Thomæ Martyris de Royſton.* 294

9. *Submiſſio ac Determinatio Abbatis & Conventûs Monaſterii S. Jacobi de Walden.* 295

10. *Submiſſio ac Determinatio Prioris & Conventûs de Colne.* 295

11. *Submiſſio ac Determinatio Prioris & Conventûs de Dunnowe.* 295

12. *Sub-*

12. *Submiſſio ac Determinatio Magiſtri & Sociorum Collegii S. Trinitatis de Plecy.* 296

13. *Submiſſio ac Determinatio Prioris & Conventûs de Hatfeild Regis.* 296

14. *Submiſſio ac Determinatio Abbatis & Conventûs Monaſterii S. Oſithæ Virginis.* 296

In Appendice ad Hiſtoriam Aſſavenſem.

I. *CAutio Edmundi Archiepiſcopi Cantuarienſis data Conventui Cantuarienſi poſt Conſecrationem H. Epiſcopi Aſſavenſis extra Eccleſiam Cantuarienſem celebratam.* 371

II. *Epiſtola Johannis Peckham Archiepiſcopi Cantuarienſis ad Anianum Epiſcopum Aſſavenſem de Incendio Eccleſiæ Cathedralis Aſſavenſis.* 372

III. *Epi-*

III. *Epiſtola Johannis Peckham Archiepiſcopi Cantuar. ad Edwardum* I. *Regem, petens ut Aniano Epiſcopo Aſſavenſi ſibi apud Aſſaviam occurrere liceat.* 374

IV. *Epiſtola prima ejuſdem ad Edwardum* I. *Regem, Anianum Epiſcopum purgans; ut gregi ſuo ſuperintendere illi liceat, petens.* 375

V. *Epiſtola ejuſdem ad Anianum Epiſcopum Aſſavenſem, continens Conſilia, Injunctiones, & Ordinationes, eidem & Clero ſuo Aſſavenſi data.* 377

VI. *Epiſtola ejuſdem ad eundem, de reconciliatione ejus apud Regem incaſſum tentatâ, & quomodo obtineri poſſit.* 387

VII. *Epiſtola Secunda ejuſdem ad Edwardum* I. *Regem, Anianum Epiſcopum purgans, utque illi ad gregis ſui Cuſtodiam redire liceat, poſtulans.* 390

VIII. *Epiſtola circularis Johannis Archiepiſcopi Cant. in favorem Canonicorum Eccleſiæ Aſſavenſis Walliam circumvagantium ſcripta.* 392

IX. *Epi-*

IX. *Epiſtola Leolini Epiſcopi Aſſavenſis ad Robertum Archiepiſcopum Cantuarienſem de excommunicatione Madoci Principis Walliæ.* 393

X. *Submiſſio Decani & Capituli Aſſavenſis Eccleſiæ, Henrico* VIII. *Regi tanquam Eccleſiæ Anglicanæ Capiti facta, nec non Determinatio ejuſdem adversùs ſuprematum Papæ in Angliâ jure divino debitum.* 395

ERRATA.

PAg. 28. lin. 9. leg. Malmsb–. p. 31. l. 1. l. XXIV. p. 34. l. 1. recenter. p. 37. l. 9. rediens. p. 39. l. 6. poſt *Cathedræ* dele *in*. p. 53. l. 6. nonnulla. p. 57. l. 20. aliud. p. 79. l. 10. iniens. p. 79. l. 20. parachroniſmi. p. 109. l. 11. iter. p. 111. l. 19. Robertus. p. 139. l. 12. Antiſtiti. p. 159. l. 20. morem. p. 181. l. 11. Theſaurariatum. p. 195. l. 4. Sedis. p. 244. l. 4. Hypodidaſcalo. p. 312. l. 20. ſtatuit. p. 352. l. 19. ante *Breve* inſer. (*d*).

HISTO-

HISTORIA

De Epiſcopis

LONDINENSIBUS,

A primâ Sedis Fundatione

Ad Annum MDXL.

HISTORIA
DE
Epiſcopis Londinenſibus
A primâ Sedis Fundatione,
Ad Annum MDXL.

LOndinum, Britanniæ caput, Epiſcopos à ſuſceptâ primùm Fide Chriſtianâ habuit. Inſulæ Metropolin fuiſſe conſtat, tum ex teſtimoniis Hiſtoricorum (*a*), qui de antiquâ Britanniâ certi aliquid tradiderunt, tum ex appoſito *Auguſtæ* titulo, quem ſolis Provinciarum arcibus Romanorum tempore datum fuiſſe Præſul eruditiſſimus (*b*) Edoardus Epiſcopus Wigornienſis notavit. In primariâ itaque Provinciæ urbe Primi Epiſcopi ſedem collocari antiqua Chriſtianæ Eccleſiæ Diſciplina

(*a*) Ammian. Marcel. l. 27, 28.

(*b*) Origin. Britan. p. 196.

voluit; & in hac primum Britanniæ Metropolitanum ſedem habuiſſe demonſtrant indubia Scriptorum teſtimonia, conſtans Britonum traditio, & Gregorii I. Papæ decretum de Metropolitanâ Sede per Auguſtinum ibidem collocandâ (*c*). *Temporibus Britonum* (inquit Radulphus de Diceto *de Præſulibus Anglicanis.* Cap. 1.) *tres fuerunt Archiepiſcopatus in Angliâ, unus in urbe Londinenſi, cui ſubjacuit Loegria & Cornubia. Alius in Eboraco, cui ſubjacuit Deira & Albania. Tertius in urbe Legionum,* i. e. *Kaerleon, quæ nunc dicitur Sancti David, cui ſubjacuit Kambria.* Sanè ante Theodoſii Imperatoris tempora Britannia diviſa eſt in tres Provincias (*d*), *viz. Britanniam primam* (*e*), cujus caput eſt Londinum: *Maximam Cæſarienſem,* cujus caput Eboracum; & *Britanniam ſecundam,* cujus caput Urbs Legionum. Poſtea quidem Theodoſio Imperante additæ ſunt *Valentia,* pars ſc. ſeptentrionalis Maximæ Cæſarienſis, & *Flavia Cæſarienſis,* quæ regio erat à Tamiſi ad Humbrum fluvium porrecta. Verùm ex hâc poſtremâ diviſione ſedes Epiſcopales jam diu inſtitutæ minimam mutationem ſubiiſſe videntur. Tempus Epiſcopatûs apud Londinum primò fundati à fide, Lucio regnante, primùm

(*c*) Beda. l. 1. c. 2.
(*d*) Vide Cambden. p. 111.
(*e*) Radulphi Dicet. Hiſt. Arch. Cant. in initio. p. 677.

ſuſceptâ,

ſuſceptâ, Hiſtorici noſtrates deducunt. Sic Radulphus de Baldoc Epiſcopus Londinenſis in Chronico ſuo. (*f*) *Anno Domini* CLXXIX. *Lucius Rex fundavit primam Eccleſiam Londoniæ, ſc. Eccleſiam Sancti Petri de Cornhulle: Et ibi fuit Sedes Metropolitana per quadringentos annos & amplius, uſque ad adventum S. Auguſtini Anglorum Apoſtoli.* Parem calculum alii ſubducunt. Epiſcoporum Londinenſium nomina atque ſucceſſionem à Theano primo, qui Eccleſiam S. Petri de Cornhil conſtruxiſſe dicitur, ad Theanum ultimum, qui à Saxonibus Ethnicis pulſus in Walliam Anno 586. fugiſſe (*g*) perhibetur, Jocelinus Furneſienſis contexuit; quæ apud Cl. Uſſerium (*h*) legi poſſunt. Eadem Godwinus ex Stoi Hiſtoriâ Londinenſi accepta exhibuit. Putida autem mendacis Monachi commenta genuinis Eccleſiæ Londinenſis Epiſcopis admiſcere nolui; quamvis tres ultimos à Jocelino poſitos Epiſcopos, ſc. Guitelinum, Vodinum, & Theanum, Hiſtoria Galfridi Britannica commemorat; ſed nec ipſa fide dignior. Perierunt Epiſcoporum Londinenſium ante Saxonum Adventum nomina, ſi unum vel alterum demas. Iſti erant

(*f*) Vide Uſſerii Antiqu. Britan. p. 36.

(*g*) Weſtm.

(*h*) Loco citato.

I. RESTITUTUS.

Reſtitutus, qui (*i*) Concilio Arelatenſi I. Anno Chriſti 314. interfuit, & ejuſdem Decretis inter Epiſcopos Britanniæ ſic ſubſcripſit: *Reſtitutus Epiſcopus, de Civitate Londinenſi, Provinciâ Britanniâ.* Huic

II. FASTIDIUS.

Faſtidius à plurimis accenſetur. Hunc quidem Epiſcopum Britannicum fuiſſe ex Gennadii fide (*k*) conſtat. Cujuſnam autem Sedis Antiſtes fuerit, incompertum manet. Quotquot de gentis noſtræ antiquitatibus ſcripſerunt, in hanc propendent ſententiam, illum Londinenſem fuiſſe; ſaltem nullus non id fieri potuiſſe perhibet; neque deſunt, qui Londinenſem fuiſſe probare contendunt, ideò quòd *Britanniarum Epiſcopus*, quaſi Britanniæ Metropolitanus, à Gennadio dicatur. Leve quidem argumentum, ſi veriſſima eſſet lectio. Falſam autem eſſe conſtat ex duobus Gennadii Codicibus in Bibliothecâ Lambethanâ perve-

(*i*) Concil. Gall. Tom. 1. pag. 9.

(*k*) De Scriptor. Eccleſ. c. 56.

tuſtis,

tuſtis, apud quos *Britannorum Epiſcopus* legitur. Illum Gennadius medium reponit inter Cyrillum Alexandrinum & Theodotum Ancyranum Epiſcopos, quorum uterque in Concilio Epheſino Anno 431. clarus habebatur. Scripſit Faſtidius, juxta Gennadium, *ad Fatalem quendam de Vitâ Chriſtianâ librum, & alium de Viduitate ſervandâ, ſanâ & Deo dignâ Doctrinâ.* Veriùs unicum ſcripſit *de Vitâ Chriſtianâ & Viduitate colendâ* ad Fatalem viduam; qui inter S. Auguſtini Opera ſæpiùs prodiit; & Authori ſuo vindicatus, à Luca Holſtenio apud Romam emiſſus eſt Anno 1663. Mitto portentoſos errores Balei (*l*); qui quatuor, & Pitſei (*m*), qui quinque libros ex unico hoc Libello efformarunt.

Poſtmodum ſæculo à Chriſti Nativitate ſexto Saxonibus Paganis Britanniam devaſtantibus, atque urbem demum Londinum in ditionem ſuam accipientibus, Epiſcopi Londinenſes Britanni defecerunt; ſive interierint, ſive (quod plures volunt) in Walliam receſſerint. Anno Domini 596. S. Gregorius Papa miſſo cum aliis ad fidem inter Anglos prædicandam Auguſtino præcepit (*n*), ut duæ Sedes Metropolitanæ in

(*l*) Cent. l. 4. c. 41.
(*m*) De Script. f. 37.
(*n*) Beda. l. 1. c. 29.

Angliâ inſtituerentur, altera apud Londinum, apud Eboracum altera. Londinum enim urbium Britanniæ facilè prima ferebatur; adeò ut Sedem regni Saxonum primarii fuiſſe Gregorius crediderit, & Sedem Epiſcopi Anglorum primarii fore non malè ſtatuerit. Auguſtinus autem urbem Cantuariam primò ingreſſus, Ethelberti Regis Saxonum eo tempore potentiſſimi ſedem inibi collocatam invenit. Ipſemet igitur ibidem conſedit; & dignitatem Metropolitanam eâdem in urbe poſitam ſucceſſoribus ſuis tranſmiſit. Auguſtini inſtitutionem Papæ Romani Gregorium ſecuti authoritate ſuâ confirmarunt, & ipſe ſepulturâ ſui ſuorumque ſucceſſorum ibidem acceptâ ſacram fecit. Londinum eo tempore caput erat Orientalium Saxonum, qui à regnis Cantianorum & Suthſaxonum fluvio Thamiſi diviſi, proprio ſubdebantur Regi, qui tamen ad Ethelberti Cantiæ Regis nutum ſpectabat. (o) Hujus itaque authoritate ſacris Chriſtianis inter Orientales Saxones brevi introductis, & Seberto Rege Ethelberti nepote ad fidem converſo, Londonia, urbium omnium Saxonicarum poſt Cantuariam prima, ſuum accepit Epiſcopum à B. Auguſtino ordinatum. Is erat

(o) Malmesb. de geſtis Pontific. l. 2. c. 1.

I. MEL-

I. MELLITUS.

Mellitus, Abbas cujuſdam Cœnobii in urbe Româ; qui miſſus à S. Gregorio Papâ (*p*) Anno 601, ut S. Auguſtino in fide inter Anglos prædicandâ ſubſidium ferret, Pallium eidem detulit. Poſtquam Angliam appulit, in Orientalibus Saxonibus fide inſtituendis operam felicem poſuit (*q*). Quibus cum Rege ſuo Seberto converſis Epiſcopus à B. Auguſtino ordinatus eſt, Sede apud Londinum datâ, Anno 604. quando Ethelbertus Rex magnificam S. Pauli Eccleſiam conſtruxit, in quâ ipſe Mellitus atque Succeſſores ſui cathedram haberent; eandemque prædiis & redditibus amplis dotavit, inter alia Tillingamiâ in agro Eſſexienſi donatâ. Mellito ſolus Auguſtinus, Epiſcopis ſc. aliis non adhibitis, conſecrationem impendiſſe videtur. Id quantumvis à Canone Apoſtolico primo, Conſtitutionibus Apoſtolicis, & innumeris ferè Eccleſiæ decretis, prohibitum fuerit; in caſu tamen neceſſitatis ſemper eſt permiſ-

(*p*) Beda, l. 1. c. 29.
(*q*) l. 2. c. 3.
(*r*) Lib. 3. c. 20.

ſum.

ſum. Sic enim habent Conſtitutiones Apoſtolicæ lib. 8. c. 27. Ἐὰν δ' ἀνάγκη καταλάβῃ, ἕως ἑνὸς, (ſc. ἐπισκόπου, ἐπίσκοπον) χειροτονηθῆναι, ψήφισμα κομιζέσθω τῆς ἐπιτροπῆς πλειόνων ἐπισκόπων. Certè quamplurimæ ejuſmodi Epiſcoporum Ordinationes olim factæ, & ab Eccleſiâ Catholicâ approbatæ leguntur; & ad id faciendum Auguſtinus Gregorii Papæ, Primarii ſc. in Eccleſiâ Occidentali Epiſcopi (qui multorum inſtar erat) ſuffragio atque authoritate munitus acceſſit. Sic enim Gregorius Auguſtino ipſum hac de re conſulenti reſpondit (*s*). *Et quidem in Anglorum Eccleſiâ, in quâ tu adhuc ſolus Epiſcopus inveniris, ordinare Epiſcopum non aliter, niſi ſine Epiſcopis, potes.* Dioceſin Epiſcopatûs Londinenſis accepit integrum Orientalium Saxonum regnum, Provincias, ſc. Middleſexiam, Eſſexiam, & Hartfordiæ dimidium; quibus limitibus hodienum circumſcribitur. Anno 610. Mellitus Romam profectus, Bonifacium Papam de neceſſariis Eccleſiæ Anglicanæ cauſis conſuluit (*t*); & Synodo quam Bonifacius habuit eodem Anno, die 17 Febr. *de Vitâ Monachorum & quiete ordinaturus*, interfuit; ac decreta Synodalia authoritate ſuâ confirmavit, & in Angliam ſecum retulit, unà cum Epiſtolis quas

(*s*) Apud Bedam, l. 1. c. 27. | (*t*) L. 2. c. 4.

Boni-

Bonifacius Archiepiſcopo Laurentio, & Ethelberto Regi inſcripſit (*u*). Anno 616. defunctis Ethelberto ac brevi poſt tempore Seberto Regibus, qui in regna utriuſque ſucceſſerunt filii, repudiatis ſacris Chriſtianis, ad Ethnicam ſuperſtitionem relapſi ſunt. Seberti filii (tribus enim regnum reliquit) nondum lavacro ſalutari initiati fuerunt; ſacræ tamen ſynaxi procaci curioſitate admoveri voluerunt; & repugnantem Mellitum provinciâ ſuâ ejecerunt (*v*). Mellitus in Cantiam ſeceſſit, & inito cum Laurentio & Juſto Epiſcopis conſilio, in Galliam cum Juſto tranſiit. Laurentius ſecuturus erat; quando Eadbaldus Cantiæ Rex ſaniori conſilio ductus, idololatriam abdicavit, & religionem Chriſtianam recepit. Revocati itaque Mellitus & Juſtus, poſt annum ex quo abierant, redierunt. Et Juſtus quidem Sedem ſuam Roffenſem repetiit: Mellitum autem Londinenſes, ſuperſtitionis Paganæ tenaces, recipere noluerunt; neque potis erat Eadbaldus invitos cogere. Mellitus itaque apud Cantiam conſedit; & Laurentio defuncto in Archiepiſcopatu Cantuarienſi ſucceſſit Anno 619. Obiiſſe enim Anno 624. poſtquam Archiepiſcopatum quinquennio adminiſtrâſſet, à Bedâ dicitur (*x*).

(*u*) L. 2. c. 5.
(*v*) L. 2. c. 6.
(*x*) L. 2. c. 7.

Poſt

Poſt Mellitum fugatum, Provincia Orientalium Saxonum per Annos circiter 38. Epiſcopis & ſacris caruit.

II. CEDDA.

Cedda, ſeu *Ceddi*, vir ſanctiſſimus, in Lindisfarnenſi Monaſterio educatus (*y*), fratres habuit Ceaddam Epiſcopum Lichfeldenſem, & Celinum, & Cynebillum Presbyteros. Natione Scotus fuiſſe cenſeri poſſet. Fratrem enim Ceaddam è Scotiâ veniſſe, ipſumque à Scotis ordinatum eſſe conſtat. Per Scotos autem tunc temporis intelligendi ſunt Hiberni, qui non alio quàm Scotorum nomine apud majores noſtros tunc innotuerunt, ſed neque alio * ad finem uſque Sæculi noni. Certè S. Ceaddam, Lichfeldenſem poſtea Epiſcopum, Ceddi hujuſce fratrem, *de Hibernià Inſulâ veniſſe* in Angliam ad prædicandam fidem, qui illum probè novit, Heddius † diſertè affirmat. Sic etiam Aidanus, Finanus, Colmanus, Tuda, aliique Scoti ſanctiſſimi, qui in gente noſtrâ ad fidem convertendâ operam fœlicem navâſſe à Bedâ aliiſque memorantur,

(*y*) Beda, l. 3. c. 21, 22, 23.
* Vide Chronol. Sax. in Anno 891. p. 90.
† Vit. Wilfridi. cap. 14.

morantur, non ex Britanniâ Boreali, ſed ex Hiberniâ veniſſe rectiùs cenſendi ſunt. Atque iſti quidem Scoti ſeu Scoto-Hiberni genere atque origine fuerunt. Non tamen Ceaddam ejuſque Fratres natione Scotos, quamvis ipſe verbum in Angliâ prædicaturus ex Hiberniâ ſolverit, ſed convictu atque inſtitutione duntaxat, fuiſſe judicaverim. Fratrum enim ſingulorum nomina ſunt planè Saxonica; Angloſque illius temporis, qui ſacris literis operam dederunt, inſtitutionis gratiâ in Hiberniam (viris religioſis ac eruditis tunc florentem) ſe conferre ſolitos, tum ex Bedæ Hiſtoriâ, tum præcipuè ex Aldhelmi Epiſtolâ ad Elifridum conſtat. Ipſe à Peadâ Rege accitus Anno 653. ex Northumbriâ in Merciam tranſiit ad prædicandam fidem. Eo tempore Sigibertus, Orientalium Saxonum Rex, ab Oſwio Northumbriæ Rege converſus, à Finano Northumbrorum Epiſcopo baptizatus eſt. Domum reverſus, Ceddam cum alio quodam Presbytero ex Merciâ evocavit, qui populum ſibi ſubditum religione Chriſtianâ imbuerent. Strenuè id munus Cedda obiit; & in Northumbriam poſtmodum profectus, Fratres ſuos Lindisfarnenſes viſitandi gratiâ, in Orientalium Saxonum Epiſcopum à Finano conſecratus eſt. Factum id anno circiter 654. non malè cenſeri poteſt. Sæpiùs Cedda

Northum-

Northumbriam revisit; ubi impetratis ab Æthelwaldo Oswaldi Deiorum Regis filio prædiis, Monasterium apud Læstingam construxit, ejusdemque regimen, licèt absens ut plurimùm in Diocæsi suâ, usque ad obitum tenuit (z). Anno 664. ineunte Synodo Streoneshalensi adfuit, ob quæstionem de observatione Paschatis agitandam coactæ. Ipse à Scotis (uti supra dictum est) institutus & ordinatus, Quartodecimanorum computum coluit: aliis autem disputatione commissâ, utriusque partis interpres fuit. Finitâ disputatione, Romanus Paschatis observandi mos Oswio Regi magis placuit; eundemque Cedda à Quartodecimanis deficiens deinceps sectatus est. Sub exitum ejusdem anni Cedda ad Monasterium suum Lestingense profectus, peste extinctus ibidem obiit die 26 Octobr. relictâ Ceaddæ fratri Monasterii curâ. Annum 664. Florentius dedit; neque alium fuisse Beda subinnuit, Ceddam eâdem peste, quâ Tuda Northumbriæ Episcopus interiit, extinctum referens. Tudam enim medio Anno 664. obiisse constat. Sedes Londinensis post Ceddæ obitum ferè biennio vacavit. Curam interim ipsius gessit Wlferi Merciorum Regis præcepto Jarumannus

(z) L. 3. c. 25, 26.

Merciorum

Merciorum Epiſcopus; qui populum ad Paganos ritus deficientem revocavit.

III. WINE.

Wine, Epiſcopus Wintonienſis (*a*), ab Epiſcopatu ſuo depulſus, Londinenſem ſtatim à Wlfhero Merciorum Rege pecuniâ datâ (*b*) obtinuit Anno 666. Orientalium enim Saxonum Reges Sighere & Sebbi Wlfhero tunc ſubdebantur. Winam Simoniæ pœnitentiâ tactum triennio ante obitum receſſiſſe, & in Cœnobium Wintonienſe, (cujus olim Monachus fuerat) regreſſum, reliquam vitam in Monaſticâ converſatione peregiſſe (*c*) Rudburnus ſcribit (*d*). Beda autem, cui magis credendum eſt, *Illum Londoniæ civitatis Epiſcopum uſque ad vitæ terminum manſiſſe* teſtatur. Obiit Anno 675, ſiquidem Annos 9. ſederit, quod Hiſtoriola Londinenſis tradit; cui libenter accedo. Erconwaldus enim anno 675. ſucceſſit; neque Sedes Epiſcopales diutiùs vacare Theodorus Archiepiſcopus unquam permiſit. Succeſſit.

(*a*) Florentius.
(*b*) Dicetenſis. p. 439.
(*c*) Hiſtor. Winton. p. 192.
(*d*) L. 3. c. 7.

IV. ER-

IV. ERKENWALDUS.

ERkenwaldus, ſive *Ercenwold*, ſanctitate & miraculis inſignis. Offæ Orientalium Anglorum Regis filius eſſe dicitur *(e)* & Stallemworti apud Lindiſios natus. *(f)* Ineunte ætate à Mellito Londinenſi Epiſcopo ſacris Chriſtianis imbutus, ante acceptum Epiſcopatum duo præclara Monaſteria conſtruxit *(g)*, alterum ſibi & viris religioſis apud Certeſeiam in Provinciâ Surrienſi, alterum Æthilburgæ ſorori & devotis Deo fæminis apud Bercingum in Eſſexiâ. Epiſcopus Londinenſis à Theodoro Archiepiſcopo Cantuarienſi conſecratus eſt eo circiter tempore, quo Winfridus Merciorum Epiſcopus fuit depoſitus, quem anno 675. depoſitum fuiſſe, olim *(gg)* notavimus; atque hoc ipſo anno Ercomwaldum conſecratum fuiſſe Florentius prodit. *(h)* Munia Epiſcopalia egregiâ ſedulitate atque ſanctimoniâ obiit; & Eccleſiæ ſuæ ædificia ac redditus plurimùm auxit. Extremâ

(e) Leland. Commen. in Cygn. Cant.
(f) Vita ejus vetuſta apud Monaſticon, tom. 3. & alibi.
(g) Beda. l. 4. c. 7.
(gg) Angl. Sacr. par. 1.
(h) Vita vetuſta.

ætate

ætate morbo arthritide enervatus, ſe in lectulo caballario per vicos Urbis portari fecit, & ex eo circumſtanti populo prædicavit. Anno circiter 685. (*i*) interfuit Concordiæ inter Theodorum Archiepiſcopum & Wilfridum Epiſcopum Eboracenſem initæ. Obiit apud Cœnobium Berchingenſe eodem anno; ſi Titulo vetuſto Eccleſiæ Paulinæ fides (*k*). Huic ferè conſonat Epiſcoporum Londinenſium Hiſtoriola, quæ Ercenwaldum (*l*) Anno 675, conſecratum, annis 11. præfuiſſe tradit. Ina autem Weſt-Saxonum Rex in Præfatione (*m*) ad Leges ſuas ſeſe illas exhortatione Heddæ & Erchenwoldi Epiſcoporum ſuorum promulgâſſe teſtatur. Iſte regnum adiit Anno 689. juxta Chronologiam Saxonicam. Auditâ morte ejus, accurrunt Canonici Paulini & Monachi Certeſienſes. Utrique Sancti corpus apud ſe ſepeliri poſtulant. Adveniens interim populus Londinenſis corpus rapit, Londinum advehit, & in Eccleſiâ Cathedrali ſepeliendum curat (*n*). Sepultus primùm in navi Eccleſiæ (*o*); tranſlatus eſt poſtmodum in Orientalem ejuſdem plagam, & in pretio-

(*i*) Heddius, c. 41.
(*k*) Weaver. p. 358.
(*l*) Vita ejus.
(*m*) Concil. Anglic. Tom. 1. p. 182, 186.
(*n*) Weſtm. & Annales Roffen.
(*o*) Dicet. Hiſtor. de Præſul. Anglic.

ſiſſimo Feretro reconditus Anno 1148. 14 Novemb. Corpus quidem ante octo annos in novum quoddam Feretrum tranſlatum fuerat. Se enim tranſlationi 1140. Febr. 16. factæ interfuiſſe memorat Canonicus quidam Paulinus, Gilberti Univerſalis Epiſcopi Nepos, qui Hiſtoriam *de Miraculis S. Erkenwaldi* inſignem ſcripſit. Tranſlationem etiam S. Erkenwaldi iſto anno factam Adamus Murimouth memorat, qui tamen aliam celebriorem 1148. Nov. 14. minimè prætermiſit. Huic latifundia *in loco, qui dicitur Fulanham, ſc. terram 50 manentium, cum conſenſu Sigehardi Regis Eaſt-Saxonum & Coenredi Regis Merciorum*, Tyrhtilus Epiſcopus dediſſe dicitur in vetuſto Eccleſiæ Paulinæ Rotulo inter Thomæ Jameſii Collectiones MSS. Obitus autem illius commemoratur die 30 Aprilis.

V. WALD-

V. WALDHERUS.

Waldherus Chartam Cœnobio Medeſhamſtedenſi datam Anno 680. confirmâſſe (*p*) dicitur. Plurimis autem argumentis iſta Charta falſi convincitur, tum præcipuè quòd interfuiſſe dicatur Wilfridus Eboracenſis Epiſcopus, qui ante biennium pulſus, ſedem poſt quinquennium denuò recepit. Verius Waldherus ſucceſſit poſt Aprilem (*q*) Anni 685. & Sebbi Orientalium Saxonum Regi Monaſticum habitum induit (*r*) Anno circiter 694.

VI. INGWALDUS.

Ingwaldus, Chartæ Croilandenſi Anno 716. datæ ſubſcripſiſſe (*s*) fingitur. Falſam eſſe Chartam demonſtrant nomina Winfridi Mercienſis & Aldwini Lichfeldenſis Epiſcoporum appoſita. Certius eſt, quod Beda tradit (*t*). Ingwaldum Tat-

(*p*) Concil. Angl. Tom. 1. p. 167. Chronol. Saxon. p. 43.
(*q*) Vide ſupra, in fine cap. 4.
(*r*) Beda, l. 4. c. 11.
(*s*) Ingulph. f. 485.
(*t*) L. 5. c. 24.

wino Cantuarienſi Archiepiſcopo manus impoſuiſſe Anno 731. quodque vetuſtus Epitomes Bedæ Continuator prodit (atteſtante etiam Mailroſenſi) illum Anno 745. obiiſſe. Annum 744. Hovedenus et Hiſtoriola Londinenſis poſuerunt.

VII. ECGWLFUS.

ECgwlfus, ſive *Egulf*, Concilio Cloveſhovienſi Anno 747. habito interfuit. *Concil. Anglic. Tom.* I. *p.* 244.

VIII. WIGHEDUS.

WIghedus, aliàs *Wighet*, *Wigeth*, *Wigherus*, *Wihelrus*, *Wigetus*, *Sighah*, & *Sibbeh* dictus, nil præter nomen poſteris tranſmiſit.

IX. EADBRIHTUS.

EAdbrihtus, aliis *Filbrith*, *Eadbricht*, *Eadbert* appellatus.

X. EAD-

X. EADGARUS.

EAdgarus, ſive *Edgar*, Sedem Londinenſem tenuit Anno 789, quando Chartam Offæ Regis Eccleſiæ Roffenſi datam ſubſcriptione ſuâ munivit, in Textu Roffenſi *(u)* aſſervatam.

XI. KENEWALCHUS.

KEnewalchus, aliàs *Cenwalh*, *Kenwald*, *Coenwalchus*, & *Kenwalk*.

XII. EADBALDUS.

EAdbaldus. Hunc omnes Hiſtorici & Catalogi, ſi Textum Roffenſem demas, agnoſcunt.

(u) Fol. 133.

XIII. HEATHOBRIHT.

HEathobriht, aliàs *Hecbert*, *Hathoberht*, *Æthoberht*, *Herebert*, *Hadobricht*, & *Eadbert* dictus. Obiit Anno 802. ex fide Florilegi & Hiſtoriolæ Londinenſis. Illi Eadgarum ſucceſſiſſe Florilegus malè ſcribit. Eadberti nimirum Londinenſis obitum in Annalibus, quos deſcripſit, vetuſtis Anno 802. reperiens, illi Succeſſorem in Indiculo ſuo Epiſcoporum Londinenſium quæſivit, & in Eadberti Epiſcopi noni nomen primò incidens, non alium fuiſſe malè exiſtimavit, atque adeò Eadgarum ſubſtituit. In Conciſſi Becanceldenſis Anno 798. habiti Actis *(u)* Oſmundus Londinenſis Epiſcopus ſubſcripſiſſe legitur. Spuria autem eſſe hæc Acta conſtat ex appoſitis nominibus Danielis, Fortheri & Accæ Epiſcoporum, qui ante quinquaginta Annos obierant.

(u) Concil. Anglic. Tom. 1. p. 317.

XIV. OS-

XIV. OSMUNDUS.

Osmundus ſucceſſit Anno 802. quod ex Actis Concilii Cloveſhovienſis (x) Anno 803, ſeu potiùs 802 exeunte habiti conſtat. Iſta non inanem veritatis ſpeciem præ ſe ferunt; & præ aliis omnibus fidem meruerunt. His antepenultimus ſubſcripſit Oſmundus Londinenſis Epiſcopus, proximus quidem ante Weremundum Epiſcopum Roffenſem, quem eodem anno obiiſſe Florentius & Chronologia Saxonica teſtantur; neque minùs tamen recenter conſecratus cenſendus eſt. Illo enim ſæculo Epiſcopi Anglicani ſubſcripſerunt, longè alio quàm qui nunc uſurpatur modo. Omnes ejuſdem Regni, ſeu qui ad ejuſdem Regis nutum ſpectabant, ſubſcripſerunt ſimul; quamvis alius alterius Regni, ante hos omnes forſitan conſecratus fuerit. Quinimo nec Epiſcopi ejuſdem Regni tam conſecrationis prioritatem, quàm Dioceſeos viciniam in ordine ſubſcribendi obſervâſſe videntur. Hinc ferè plerunque ſubſcribunt ſimul Herefordenſis & Wigornienſis, Legeceſtrenſis & Sidnaceſtrenſis, Helmamenſis & Domucenſis,

(x) Concil. Anglic. p. 325.

Wintonienſis & Scireburnenſis, Londinenſis & Roffenſis Epiſcopi. Obiit Oſmundus ante Annum 816. Charta (y) quidem Witlafii Regis Anno 833. data nomen ejus præfert. Commentitiam autem eſſe, Godwini Epiſcopi Roffenſis nomen additum, ut alia mittam, evincit.

XV. ÆTHELNOTH.

ÆThelnoth, alitèr *Eathelnotus* dictus, interfuit Synodo Celcuthenſi Anno 816. prout in Actis ejuſdem indubiis legitur. *Concil. Anglic. T.* I. *p.* 382. Profeſſio ejus Wlfredo Archiepiſcopo facta extat in Regiſtro Eccleſiæ Cantuarienſis.

XVI. CEOLBRYHT.

CEolbryht, aliàs *Ceolbrichtus*, *Celbertus*, & *Ceolberhtus* appellatus, conſecratus eſt ante Annum 830. à Wlfredo Archiepiſcopo, cui Profeſſio facta legitur in Archivo Eccleſiæ Cantuarienſis.

(y) Ingulph. fol. 488.

XVII. DE-

XVII. DEORWLF.

Deorwlf, aliàs *Cerulphus*, *Cernulph*, *Dernulfus*, *Rehulphus* & *Ceorulfus* dicitur. Neque alium fuiſſe arbitror *Theodoricum (y)*; quem Dicetenſis Sedi Londinenſi Anno 848. præfuiſſe narrat. Certè Deruulfus Londinenſis Epiſcopus Ceolnotho Archiepiſcopo profeſſionem feciſſe legitur in Regiſtro Cantuarienſi.

XVIII. SWITHULFUS.

Withulfus, ſucceſſit, & Sedem Anno 851. tenuit, ſiqua Chartarum Monaſticarum ratio habenda eſſet. Chartæ enim Croilandenſi iſto anno ſubſcripſiſſe *(z)* dicitur. Spuriam autem eſſe Chartam Godwini Epiſcopi nomen appoſitum demonſtrat.

(y) Abbrev. Chron. p. 450. I (z) Ingulph. fol. 490.

XIX. HEAH-

XIX. HEAHSTANUS.

HEahſtanus, aliis *Etſtanus*, *Ælfſtan*, *Ealhſtan*, *Athelſtan*, & *Eaſtan* dictus *(a)*. Chartam Croilandenſem Anno 860. confirmaſſe fingitur. Fictam autem eſſe Chartam oſtendit Alcwini Epiſcopi Wintonienſis nomen additum. Certiora ſunt, quæ de morte Heahſtani traduntur. Illum enim Anno 898. obiiſſe Chronologia Saxonica Wheloci (quamvis is Saxonica perperam hoc in loco tranſtulerit) Annales Petriburg. Saxon. & Florilegus teſtantur. Florentius Annum 900 poſuit; & tam ipſe quàm Florilegus Theodredum defuncto ſucceſſiſſe volunt. Verùm utrique ſolemne erat Epiſcopis defunctis Succeſſores apud Indiculos ſuos Epiſcoporum Anglicorum quærere; & in his plures Heahſtanos inventes, primo dederunt Succeſſorem, qui reipſa ſecundum excepit.

XX. WULFSIUS.

WUlfſius, aliàs *Wulfſige* & *Wulfius* nominatus, Chartas Regias Monaſterio Hidenſi apud Wintoniam Anno

(*a*) Idem, fol. 492.

900.

900. Indict. 4. atque iterum 904. datas confirmâſſe legitur in Regiſtro Hidenſi *(b)*. Chartarum enim teſtimonia adhibere neceſſe eſt; ubi potiora deſunt indicia, & manifeſta falſitatis argumenta non repugnant.

XXI. ETHELWARDUS.

ETHELWARDUS, Abbas priùs Eveſhamenſis fuiſſe dicitur, in Epiſcoporum Londinenſium Catalogo circa Annum 1200 ſcripto. Malè id autem ſcriptum arbitror, errore ex nominis ſimilitudine accepto. Elfwardus enim, qui ſæculo ſequenti Epiſcopatum tenuit, Cœnobio Eveſhamenſi antea præfuit. Hunc Wulfio Indiculus ad calcem Chronologiæ Saxonicæ præpoſuit, contra concordem aliorum omnium fidem. Quinimo mancum eſſe hunc Indiculum intuenti facile conſtabit.

(b) Fol. 72.

XXII. HEALH-

XXII. HEALHSTANUS II.

HEalhſtanus II, ſive *Etſtan*, *Ealſtan*, *Elſtan*, & *Athelſtan*, Regis Athelſtani temporibus, ſeu poſt Annum 926. Sedi Londinenſi præfuit; quod ex (c) Monaſtico Anglicano liquet.

XXIII. THEODREDUS.

THeodredus, ſive *Theodoricus*, in antiquiſſimo autem Codice MS. Malmburienſis *Theodore* dictus, cognomento *Bonus*, ſucceſſit. Hunc Athelſtano II. à nonnullis præponi Dicetenſis (d) notat. Omnes autem, quos ipſe vidi, Londinenſium Epiſcoporum Catalogi illum rectè Athelſtano ſubjiciunt. Cum Athelſtano Rege & Odone Wiltenſi Epiſcopo *ad bellum contra Analavum profectum eſſe* Malmsburienſis ex antiquâ civium Londinenſium traditione (e) refert. Geſtum eſt id bellum Anno 938. fide Florentii & Chronologiæ Saxo-

---

(c) Tom. 3. p. 302.
(d) De Præſul. Angl. c. 3.
(e) De Præſul. Angl. l. 2. c. 1.

nicæ.

nicæ. Nomen ejuſdem in Chartis Malmſburienſi (*f*) & Raculfenſi Annis 938, & 939. datis occurrit. Helmeamenſem Epiſcopum antea fuiſſe (*g*) Regiſtra Cœnobii Burienſis referunt: idque Malmsburienſis & Dicetenſis credidiſſe videntur. Ille enim Theodredum Londinenſem fures Eccleſiam S. Edmundi violantes pœnâ capitali affeciſſe refert; idemque à Theodredo Helmeamenſi factum eſſe prodit. Hiſtoria itidem Londinenſis Helmeamenſem priùs fuiſſe diſertè affirmat; & Sedi Londinenſi Annis 944. & 948. præfuiſſe addit. Accedit teſtis omnibus major, Hiſtoria brevis antiquiſſima de Paſſione S. Edmundi & fundatione Cœnobii Burienſis, literis Saxonicis ſcripta (*h*): cujus hæc ſunt verba; *Rex Edmundus filius Edwardi primi Regis dedit S. Edmundo & Clericis ſuis villam de Bedricesworth Anno Domini* 945. *Deinde S. Theodredus Elmamenſis Epiſcopus, & poſtea Londinenſis, dedit eis Newton, Wepſtede, Horingſherth, & Helworth, quod Monachi poſtea commutavere pro Elnedene. Item dedit eis Southreie, & unam partem de Magnâ Berton. Hic fecit ſuſpendi latrones volentes infregiſſe Eccleſiam S. Edmundi, qui tamen erant miraculosè impediti. Hic ſimiliter*

(*f*) Angl. Sacr. part. 2. p. 32.
(*g*) Monaſtic. Tom. I. p. 293, 294.
(*h*) Biblioth. Lambeth.

teſtis

teſtis erat de incorruptione S. Edmundi, &c. Bini Theodredi Epiſcopatum Helmeamenſem iſto ſæculo obtinuerunt. Horum primum nonniſi poſt Annum 955. Epiſcopatum adiiſſe conſtat. Athulfus enim fide Florentii Sedi Helmeamenſi tempore Edwii Regis præfuit. Illum Alfricus excepit, hunc Theodredus primus. Putarem igitur Sedem Helmeamenſem poſt Wildredi, qui Anno 870. conſecratus eſt, obitum aliquamdiu vacâſſe. Qui proximus enim ſucceſſit Athulfus, ab Odone Archiepiſcopo conſecratus eſt. Durante hâc vacatione, quæ diuturna eſſe potuit, Epiſcopi Londinenſes proximæ Dioceſis Helmeamenſis curam geſſerunt; præſertim poſtquam Orientalis Anglia, excuſſo Danorum jugo, in Anglorum ditionem Anno 921. rediit *(i)*. Atque hinc Theodredus Londinenſis Epiſcopus ab Hiſtoricis ſupra memoratis Helmeamenſis dici poterat. Sepultum fuiſſe juxta feneſtram Criptæ Paulinæ in loco prætereuntibus conſpicuo Malmsburienſis narrat.

(*i*) Chronol. Saxon.

XXIV. WULF-

XXII. WULFSTANUS I.

W*Ulfſtanus* **I.** ſive *Wiſtanus. Leofuſtam* Catalogus ad calcem Chronologiæ Saxonicæ appellat.

XXV. BRIHTHELMUS.

B*Ribthelmus*, aliis *Brichthelm* & *Byrhthelme*, obiit Anno 958. juxta Florentium, Florilegum, & Hiſtoriolam Londinenſem. Chartæ Abendonienſi Anno 956. (*k*) ſubſcripſit.

XXVI. DUNSTANUS.

D*Unſtanus*, Wigornienſis Epiſcopus (*l*), adminiſtrationem Sedis Londinenſis vacantis ab Edgaro Rege accepit Anno 958. *Iſte habuit Londinenſem Eccleſiam commendatam, non titulatam* (inquit Dicetenſis de Præſul. Anglic. c. 3.) *quod Rex*

(*k*) Collect. Saxon. Jocelin. | (*l*) Florent. & Floril.

Edgarus

Edgarus Londinenſem Eccleſiam proprio Paſtore viduatam commiſit ei regendam. Illum propterea Epiſcopis Londinenſibus non annumerant Catalogi vetuſtiſſimi. Sede Londinenſi potitus, dirutum olim Cœnobium Weſtmonaſterienſe reſtaurâſſe, Monachiſq; introductis Wulſinum Diſcipulum ſuum in Abbatem Anno 958. inſtituiſſe, quin & Chartam exemptionis ab Epiſcopali juriſdictione dediſſe, dicitur. Iſta Johannes Flete Monachus Weſtmonaſterienſis in Hiſtoriâ ſuâ MS. prolixâ Abbatum & Conventûs Weſtmonaſt. (quæ penès me extat) uberiùs narrat. Rei veritatem ſubtiliùs diſcutere haud operæ pretium duco; de Chartâ autem Exemptionis fuſiùs agam infra, cap. 43. Cantuariam ante finem Anni 959. tranſlatus, proprium Londinenſibus Epiſcopum ordinari conceſſit.

XXVIII. Æ ALHSTANUS III.

Æ*Alhſtanus* **III,** ſive *Ælfſtanus*, *Eſtanus*, *Ealfſtan*, *Athelſtan*, & *Elfſtan* itidem dictus, Sedem à Dunſtano derelictam accepit, & pluſquam annis triginta rexit (*x*). Subſcripſit enim Chartæ

(*m*) Concil. Anglic. p. 507.

Wigornienſi

Wigornienſi Anno 964. Hidenſi Anno 966. Malmsburienſi 974. Roſſenſi 995. (*n*) & Siricii Archiepiſcopi eodem Anno. Eundem Annis 968. & 995. præfuiſſe Hiſtoriola Londinenſis perhibet. Iſto Sedem Londinenſem tenente, Anno 961. Eccleſia S. Pauli Cathedralis conflagravit; eodemque Anno reſtaurata eſt, teſte Chronologia Saxonicâ nuper editâ, *pag.* 117.

XXVIII. WULFSTANUS II.

Wulfſtanus II. ſive *Wiſtan* conſecratus eſt Anno 996. ex fide Annalium Saxonicorum MSS. Subſcripſit Chartæ Roſſenſi Anno 998. (*o*) Septonienſi 1001. Cantuarienſi 1002.

XXIX. ÆLFHUNUS.

Ælfhunus, aliter *Alhunus*, *Elwinus*, & *Alphunus* appellatus (*p*), S. Æl-

(*n*) Textus Roſſenſ. fol. 154.
(*o*) Text. Roff. fol. 159. &c.
(*p*) Annales Saxon. ſupra citati.

fegi

ſegi Archiepiſcopi martyrium repenter paſſi corpus in Eccleſia S. Pauli Londinenſis ſepelivit Anno 1012. Anno ſequenti (q) Æthelredi Regis filios Edwardum & Alphredum, quos bonis literis & moribus informavit, in Normanniam deduxit.

XXX. ÆLFWIUS.

ÆLfwius, aliis *Alwinus* & *Alwius* dictus, ſucceſſit poſt Annum 1015, obiit ante Annum 1035. Chartæ Canuti Regis (r) Elienſibus Monachis Anno 1022; atque alteri ejuſdem (s) Cantuarienſibus 1023. datæ ſubſcripſit.

XXXI. ÆLFWORDUS.

ÆLfwordus, qui & *Ailfwardus* & *Ailwordus* dicebatur, ex Abbate (t) Eveſhamenſi Epiſcopus Londinenſis creatus eſt beneficio Canuti Regis, cui ſanguine

(q) Florentius & Chronolog. Sax. p. 144.
(r) Regiſtrum. Elienſ.
(s) Regiſtr. Cant.
(t) Hiſtor. Eveſham. MS.

conjunctus

conjunctus erat, ante Annum 1035. Malè Hiſtoriola Londinenſis Anno 1039. conſecratum ſcribit. Canutus enim Anno 1035. regnare deſiit. Abbatiam Eveſhamenſem, more iſtius ſæculi iniquo, cum Epiſcopatu ſimul tenuit. Anno 1040. (*u*) Haraldo Rege defuncto, miſſus ab Angliæ Proceribus, cum aliis in Flandriam transfretavit; ut Hardecnutum odio fraterno tunc exulantem in Angliam ad capeſſendum regnum deduceret. Anno 1044. (*v*) *cùm Pontificatum adminiſtrare pro ſuâ infirmitate minùs ſufficeret*, Eveſhamiam ſecedere voluit (Epiſcopatum reſignâſſe Hiſtoriola Londinenſis addit.) Repugnantibus autem Monachis Eveſhamenſibus, ad Rameſienſe Cœnobium (ex quo primùm prodierat) ſeſe recepit; eidemque libros, prædia, atque ornamenta, quæ Eveſhamenſibus, ni ingrati fuiſſent, deſtinaverat, moriens contulit. Obiit 1044. 25 Julii, feriâ quartâ juxta Florentium; Anno 1045. 25 Julii juxta Annales Petriburgenſes, atque Cantuarienſes Saxon. Anno 1044. 27 Julii juxta Hiſtoriam duplicem Eveſhamenſem, & Obituaria ejuſdem Cœnobii bina; Anno 1066. 26 Julii juxta Regiſtrum Rameſienſe, quod ſic habet (*x*) *An-*

(*u*) Hiſtor. Rameſ. cap. 95.

(*v*) Florent. Dicet. &c.

(*x*) Monaſtic. T. 1. p. 239.

no MLXVI. VII *Cal. Auguſti obiit Ailwardus aureus Epiſcopus, qui dedit Eccleſiæ Rameſienſi plurima dona & Horſheth, & Hemingtone.* Florentii calculum magis amplector. Nullus enim Alwardum Abbatiâ Eveſhamenſi ante obitum fuiſſe privatum retulit; quinimo Hiſtoriæ Eveſhamenſes contrarium innuunt: & Mannium Succeſſorem ejus 1044. 10 Aug. electum fuiſſe conſtat. Quamvis Hiſtoria Rameſienſis antiqua (*y*) Ælfwordum Abbatiam unà cum Epiſcopatu depoſuiſſe referat.

(*y*) Cap. 104.

XXXII. RO-

XXXII. ROBERTUS.

Robertus, ſive *Rotbertus*, genere Normannus, Abbas Gemmeticenſis, dono S. Edwardi Regis, qui Normannis plus æquo favit, (z) Epiſcopatum Londinenſem accepit Anno 1044. ad Cantuariam tranſlatus Anno exeunte 1050. Angliâ expulſus cum aliis Epiſcopis Normannicæ gentis Anno 1052. apud Gemmeticum (a) obiit Anno 1070. Româ redeuns (quo ſe forſitan contulerat, ſpe reſtitutionis ad Thronum Cantuarienſem obtinendæ, poſtquam rumor invaluit de Legatis à Papa in Angliam tunc mittendis, qui Stigandum ab Archiepiſcopatu Cantuarienſi deponerent) Chronologia quidem Saxonica nuper edita (b), Roberti tranſlationem à Sede Londinenſi ad Cantuarienſem in Anno 1048. refert. Verùm Annales alii Saxonici MSS. & Hiſtorici atque Monumenta plura ſimul ac potiora, id in Annum 1050. ſaltem exeuntem (ſc. in Quadrageſimam, quæ præceſſit Paſcha Anni 1051.) rejiciunt.

(z) Florent. p. 467.
(a) Gallia Sacra, Tom. 4. (b) Pag. 161.

XXXIII. WILLELMUS.

Willelmus. (*b*) Poſt Roberti tranſlationem, Anno exeunte 1050. in Quadrageſimâ factam, Edwardus Rex Epiſcopatum Londinenſem Spearhafoco ſive Sperafoco Abbati Abendonenſi contulit. Is autem conſecrari non poterat, antequam Robertus Archiepiſcopus Pallium acciperet. Archiepiſcopus autem (qui arrepto ſtatim ad Romam itinere, ſub finem Menſis Junii Anno eodem in Angliam Pallio munitus rediit) Papæ mandatum præ ſe ferens, infœlicem Abbatem rejecit. Rem dilucidiùs narrant Annales antiqui Latino-Saxonici. *Anno* 1050. *Edwardus Rex dedit Roberto Archiepiſcopatum Cantuariæ, qui poſt paucos dies perrexit Romam pro Pallio. Epiſcopatum etiam Londoniæ dedit Rex Sperafoco Abbati Abendonienſi, & Abbatiam eandem dedit Radulfo propinquo ſuo. Reverſus eſt itaque Robertus Archiepiſcopus* (Anno 1052. inquiunt Annales Petriburg. Saxonici MSS. Anno 1048. Annales (*c*) Saxonici à Cl. Gibſono editi, veriùs autem Annales iſti 1051. Archiepiſcopatum enim illi in Quadrageſimâ, quæ qui-

(*b*) Annales Petriburg. Sax. | (*c*) Pag. 161.

dem

dem ſtatim poſt finem Anni 1050 Menſe Martio claudebatur, collatum, eâdemque Quadrageſimâ iter Romanum initum fuiſſe Chronologia Saxonica proximè vulgata perhibet) *in Vigiliâ S. Petri, & in Craſtino intronizatus in Cathedrâ in Archipræſulatûs ſui. Tunc ſupradictus Superafocus venit ad Archiepiſcopum, ut benediceretur ad Epiſcopatum Lundoniæ. Cui Archiepiſcopus conſtanter reſpondit, dicens: Apoſtolicus mihi interdixit, ne te conſecrarem; nec faciam.* Vereor, ne id interdictum ipſe Robertus aſtutè impetraverit, ut Epiſcopatum Londinenſem Conterraneo ſuo dari efficeret. Rejecto enim Sperafoco, Rex Willelmum, gente Normannum, Capellanum ſuum, Epiſcopatu donavit. Quamvis autem Sparhafocus conſecrationem obtinere non potuerit, Epiſcopatum nihilominus (ſc. temporalia ſeu redditus ejus) aliquamdiu tenuit. Addit enim Chronicon-Saxonicum Gibſonianum. **Tum profectus eſt Abbas* (ſc. poſtquam repulſam apud Cantuariam fuiſſet paſſus) *Lundoniam; & tenuit Epiſcopatum, quem Rex ei antea conceſſerat, plenâ cum Regis veniâ, totâ æſtate & autumno*——† *Poſtea verò decrevit Rex cum ſuis Proceribus, ut celebraretur omnium Procerum Concilium Londi-*

* Pag. 162.

† Pag. 164.

ni ad Autumni Æquinoctium. —— ‖ *Tunc Sparhafocus Abbas fuit pulſus ſuo Epiſcopatu in Lundene; & Willelmus Regis Presbyter fuit ad eam Sedem conſecratus.* Factum id itaque menſe Septembri Anni 1051. conſentiente Florentio; quamvis Chronicon dictum Annum 1048. ſubſtituat. Willelmus Dorcaſtre in Hiſtoriolâ Londinenſi iſte dicitur. Ante exitum Anni 1052. unà cum Roberto Archiepiſcopo aliiſque Normannis Angliâ pulſus exulavit. Epiſcopatum interim Stigandus Archiepiſcopus (*c*) adminiſtravit. Gulielmus autem *propter ſuam bonitatem* (Authore Florentio) *parvo poſt tempore revocatus, in ſuum Epiſcopatum recipitur.* Anno 1066. Angliâ à Normannorum Duce Willelmo ſubjugatâ, ampliſſima civium ſuorum privilegia à Victore, eâ quâ apud illum valuit, gratiâ confirmari obtinuit. Quod quidem beneficium Londinenſes adeo devinxit; ut anniverſariâ proceſſione Senatores Urbis Sepulchrum illius, in navi Eccleſiæ versùs occidentem poſitum, circuire uſque ad Patrum noſtrorum memoriam conſueverint, & lapidi ſepulchrali (*d*) inſigne elogium inſcribi ſæculo poſtremo curaverint. Malè autem id præfert, Wil-

‖ Pag. 165.
(*c*) Epiſt. Becket. l. 5. Ep. 45.
(*d*) Extat apud Godwinum.

lelmum

lelmum Anno 1070. obiiſſe. Ut Lanfrancum enim Archiepiſcopum Cantuar. à Willelmo ſub finem ejuſdem Anni conſecratum eſſe taceam; interfuit is poſtea Synodo Londinenſi Anno 1072. (apud Malmsbur. fol. 66.) atque iterum (e) Synodo Anno 1075. ibidem habitæ. Quinimo Chartæ (f) Willelmi Dunelmenſis Epiſcopi Anno 1082. datæ ſubſcripſiſſe dicitur. Huic autem in multis falſæ parum adhibeo. In Synodo (cui interfuit Willelmus) Londinenſi 1075. (g) aſſertum eſt & ſynodali authoritate ſtabilitum antiquum jus πρωτοδρίας Epiſcopo Londinenſi inter Epiſcopos Angliæ. Factâ enim inquiſitione de antiquis conſuetudinibus Eccleſiæ Anglicanæ & priſcis Sedium ſingularum Privilegiis, *concorditer perhibuere, quòd Eboracenſis Archiepiſcopus ad Dexteram Dorobernenſis ſedere debeat, Londinenſis Epiſcopus ad Sinistram, Wentanus juxta Eboracenſem: ſi verò Eboracenſis deſit, Londinenſis ad Dextram, Wentanus ad Sinistram.* Feretrum illi nobile ac pretioſum poſtea ſuper locum ſepulturæ poſitum erat; quod (h) in Actis Viſitationis Eccleſiæ Paulinæ Anno 1295. factæ deſcriptum videre eſt.

(e) Concil. Anglic. Tom. 2. Tom. 2. p. 7. Malmſ. fol. 117.
(f) Monaſtic. I. p. 43.
(g) Vide Concil. Angl.
(h) Monaſtic. Tom. 3. p. 312.

XXXIV. HUGO DE ORIVALLE.

Hugo de Orivalle dono Regis Willelmi ſucceſſit Anno 1075. Iſtum enim annis 10. ſediſſe Hiſtoriola Londinenſis docet, eundemque Anno 1084. vel ſequenti obiiſſe conſtat. Poſt (*i*) paucos ab Epiſcopatu ſuſcepto annos, in lepram incidit incurabilem; & vanâ medelæ exinde habendæ ſpe lactatus, virilia ſibi excidi paſſus eſt; nec quicquam autem ſubſidii, præter eunuchiſmi meritum, inde retulit; & ſerpente latiùs morbi veneno extinctus interiit Anno 1084. juxta Annales Wintonienſes, Anno 1085. 12 Januar. ſi Godwino credendum eſt: Quâ etenim fide id retulerit, mihi incompertum eſt. Vir certè maximè ſapiens Hugo habebatur (*k*). Ipſe enim cum Aldredo Archiepiſcopo Eboracenſi à Willelmo Conqueſtore delectus eſt; qui XII viris juratis è ſapientoribus cujuſque Comitatûs Angliæ delectis adjuncti, Leges antiquas Angliæ, vulgò dictas S. Edwardi Confeſſoris, conquirerent, & à dictorum juratorum ore exceptas in ſcripta redigerent.

(*i*) Malmsbur. fol. 134. | Winton. p. 259.
(*k*) Tho. Rudburn. Hiſt.

XXXV. MAU-

XXXV. MAURICIUS.

M*Auricius*, Willelmi I. Regis Capellanus (*l*), ad Epiſcopatum Londinenſem à Rege apud Gloverniam in Conventu Epiſcoporum & Procerum nominatus Anno 1085. in feſto Natalis Dominici, à Lanfranco Archiepiſcopo apud Wintoniam conſecratus eſt Anno 1086. Illi antea Lanfrancus mandaverat (*m*), ut ſibi (ad Paſcha, ut opinor, apud Wintoniam in Curiâ Regis pro more celebrandum pergenti) apud Ciceſtrum occurreret, ibi Sabbato ante *Lætare Jeruſalem*, ſeu Dominicam mediam Quadrageſimæ, *viz.* die 14. Martii, Presbyteratûs gradum ſuſcepturus. Chronologia Saxonica ulteriùs refert, illum, conſecratione Wintoniæ ſuſceptâ, *poſt paucos dies matri ſuæ Eccleſiæ Cantuarienſi, cum honeſtis muneribus, ſe præſentâſſe*. Cancellarium Regis antea fuiſſe, & *in quibuſdam minùs proſperæ famæ (mm)*, Malmsburienſis prodit. Sanè Mauricius Cancellarius Regis, & Cœnomannenſis Eccleſiæ Archidiaconus, Chartæ Willelmi Regis Monachis Burienſibus (*n*) Anno 1081. datæ atque al-

(*l*) Florent. Chronol. Saxon.
(*m*) Lanfranc. Epiſt. 24.
(*mm*) De Geſt. Pontif. l. 2. f. 134. b
(*n*) Monaſt. 1. 289.

teri

teri ejuſdem Anno 1082. ſubſcripſiſſe reperitur: ſeque ante Epiſcopatum acceptum injuriam quandam Eccleſiæ Londinenſi intuliſſe Ipſe in Chartis ſuis (o) fatetur. Injuriam autem abundè poſtea compenſavit, poſitis ampliſſimi Templi Cathedralis fundamentis. Antiqua enim Eccleſia Paulina cum majori Urbis Londinenſis parte conflagraverat Anno 1087. Authore Florentio, Anno 1088. Julii 7. juxta Hiſtoriolam Londinenſem. Stragem ab hoc incendio illatam, ſubſecutamque Templi Paulini reſtaurationem, fuſiùs deſcribit Canonicus Paulinus quidam (qui ſe tranſlationi Corporis S. Erkenwaldi Anno 1140. interfuiſſe dicit) in Hiſtoriâ MS. *de Miraculis S. Erkenwaldi*, ex quo nonnulla deſcripta exhibere libuit. *Tempore Mauricii Londinenſis Epiſcopi paulò ante Nativitatem Beati Johannis Baptiſtæ circa mediam noctem in occidentali civitatis parte*, viz. *in ipſius portæ veſtigio, Ignis tam validus accenditur, ut urbem ante ſe poſitam uſque ad exitum Orientis involveret.* Inter alia Templum S. Pauli funditus diruitur, ſolo S. Erkenwaldi feretro ignibus intacto; quod Mauricius Londinenſis, & Walkelinus Wintonienſis Epiſcopi tertiâ pòſt die intrantes viderunt. Dirutæ loco *Eccleſiam aliam Mau-*

(o) Dugdal. Hiſtor. Paul. p. 5.

ricius

ricius Epiſcopus à fundamentis incæpit : Opus videlicet, ut multis videtur, inconſummabile ; verùm, ſi conſummari poteſt, honor & decus Lundoniæ. Peractis denique criptis, Sanctiſſimi Corpus Erkenwaldi ibidem collocari præcepit. Certè Mauricius audax opus aggreſſus, Eccleſiam inchoavit tantæ amplitudinis & magnificentiæ, ut omnes ferè orbis Chriſtiani Baſilicas eo tempore anteiret. In id opus à Rege obtinuit (*p*) rudera turris Palatinæ propè ſitæ, in loco, ubi Robertus Kilwarby Archiepiſcopus Cœnobium Dominicanis ſuis poſtea poſuit. Huic Eccleſiæ ædificandæ Mauricius integris viginti annis ſummâ diligentiâ incubuit ; (*q*) opus tamen adeò immenſum parum promoviſſe viſus, ſucceſſoribus ſuis ſerò perficiendum tranſmiſit. *Maximum Templum incæpit* (inquit Dicetenſis in libro *de Præſulibus Angliæ* poſt 112 annos ſcripto) *quod nondum perfectum eſt.* (*r*) Huic Willelmus Conqueſtor dedit Caſtrum de Stortford cum pertinentiis. Carta donationis extat in Monaſtico Tom. 3. p. 308. (*s*) Henricum Regem coronavit (abſente Archiepiſcopo) 1100. Aug. 5. Obiit Anno 1107. ex concordi omnium ſententiâ. Eundem die 26 Sep-

(*p*) Antiq. Britan. p. 191.
(*q*) Malmesb.
(*r*) Stoi Deſcript. Lond. p. 352
(*s*) Florent.

tembris

tembris obiiſſe, Godwinus, neſcio quâ fide, addidit.

XXXVI. RICHARDUS DE BELMEIS I.

Richardus de Belmeis I. ſive *de Beaumes*, cognomento *Rufus*, (*t*), electus eſt Anno 1108. in Pentecoſte, Presbyter ab Anſelmo apud Mortelac ordinatus in ſubſequenti Jejunio quarti menſis, Epiſcopus ab eodem in capellâ ſuâ de Pageham conſecratus 1108. Julii 26. factâ priùs obedientiæ Profeſſione. Rex enim moræ impatiens, Ricardum citò (quamvis extra Eccleſiam Metropoliticam) conſecrari petiit, utpote qui illum *in ſæcularibus multùm valentem* ad negotia ſua apud Occidentales Angliæ fines gerenda ſtatim tranſmiſſurus erat (*u*). Illum ſc. eo tempore Marchiarum inter Angliam & Walliam Cuſtodem à Rege conſtitutum fuiſſe; idque muneris hoc ipſo Anno 1108. atque etiam Anno 1111. adminiſtrâſſe; Salopiæ ut plurimum degentem, Chronicon (*v*) Wallenſe docet. Ricardus promovendo Eccleſiæ Paulinæ Ædi-

(*t*) Eadmer. p. 96, 97.
(*u*) Malmsb. f. 135.
(*v*) Chron. Powel. p. 164.

ſicio

ficio omnes Epiſcopales redditus impendit, ſeque ſuoſque aliunde ſuſtentans. Ab Henrico Rege impetravit (x) foſſam Turris Palatinæ ad amplianda Ædis Paulinæ Pomœria, & Piſcaturæ liberæ jus in omnibus aquis fundos Epiſcopales præterfluentibus, & decimam univerſæ carnis ferinæ in Comitatu Eſſexienſi à Miniſtris regiis capiendæ, & vectigalis immunitatem pro navibus ſaxa ad Eccleſiam Paulinam devehentibus. Ipſe autem Eccleſiæ eidem pro Altaris ſervitio dedit redditum navalis ſui ad ripam fluminis ædificati, & omnes oblationes in Feſtis SS. Petri & Pauli offerendas; & ſylvam de Edulveſnaſe à Deceſſoribus ſuis oblatam reſtituit. Comparatis quinetiam ære ſuo vicis & angiportibus Eccleſiæ Paulinæ vicinis, in quibus Laici antea habitabant, Eccleſiæ Pomœria valde ampliavit, eademque muro excelſo Portis inſtructo cinxit. Quamvis (ſi Johanni Stow (z) credendum ſit) murum ex aquilonari & auſtrali Eccleſiæ plagis duntaxat ſtruxiſſe videatur. Alias Cœmiterii Paulini partes ad cœtus habendos ſibi patere debere cives Londinenſes contendebant. Hâc de re lis mota eſt Anno 10, Edwardi II. Regis & ad Juſticiarios Regis delata. Deci-

(x) Dugd. Hiſtor. Paul. p. 9. Monaſt. Tom. 3. p. 308.

(z) Deſcript. Lond.

ſio

ſio non conſtat. Poſtea autem Edwardus III. Rex Anno 1343. murum conſummari & Eccleſiæ circumduci juſſit; quod & factum eſt. Reclamantibus autem Civibus, quorum domicilia erant ſubmovenda, quibuſdam, ea Rex *amoveri & divelli penitus authoritate regali juſſit (a)*, Anno 1371. Porrò, ut beneficia Eccleſiæ Paulinæ à Ricardo Epiſcopo præſtita recenſere pergam: Donavit (*aa*) idem Hugoni Ludimagiſtro Paulino & Succeſſoribus ſuis lautas ædes ad campanilis angulum, & librorum Eccleſiæ cuſtodiam. Hugoni in eo munere ſucceſſit Henricus Eccleſiæ Canonicus; cui Epiſcopus præter ædes dictas Pratum ad Fulham & decimas de Ylings & Madeley contulit. Sic quidem omnes diligentiæ nervos intendit, ut Eccleſiæ ſuæ miniſtros dotaret, & fabricam abſolveret. In vaſto autem opere tam parum profeciſſe viſus eſt (*b*), ut infiniti quaſi laboris pertæſus, paulatim elangueſceret, & opes denuò aliorſum divertens, Collegium Canonicorum Regularium apud S. Oſitham de Chich fundaret, & amplis redditibus inſtrueret. Huc Epiſcopatu abdicato ſecedere (muneri enim Epiſcopali

(a) Patent. 45. Edw. 3. Membran. 34.

(*aa*) Dugdal. Hiſt. Paulin. p. 9.

(*b*) Malmsbur. loco citato.

obeundo

obeundo diuturna paralyſis ineptum à quadriennio (*bb*) ſaltem reddiderat) ſæpius meditatus, dum rem indies protelat, è vivis exceſſit 1127. Januar 16. (*c*) In Collegio ſuo S. Oſithæ ſepultus. Quid in promovendo Eccleſiæ ſuæ Cathedralis ædificio præſtiterit, ex Hiſtoricis Monumentiſque aliis, tam antiquis quàm recentioribus, ſuprà enarravimus. Id autem optimè omnium docebit Author, qui nobis poſtea in manus venit, vetuſtus Hiſtoriæ *de Miraculis S. Erkenwaldi*, cujus hæc ſunt verba. *Mauricio viam univerſæ carnis ingreſſo, Dominus Ricardus, vir venerandus, curam ſuſcepit regiminis; vir, inquam, prudens et ſtrenuus, nobilitate & moralitate conſpicuus. Iſte quidem incæptæ Muros Eccleſiæ mirabiliter auxit; nec non & plateas circa eandem Eccleſiam permaximas, quæ ante domibus Laicorum obſeſſæ fuerant, proprio ſumptu adquiſivit; et in circuitu muro fortiſſimo penè cinxit; aliiſque quamplurimis beneficiis Londinenſem Eccleſiam ampliavit.* Epiſcopatum primò adeptus, Archiepiſcopalem dignitatem Sedi Londinenſi reſtituere molitus eſſe videtur. (*cc*) Sic enim habet Anſelmus in Epiſtolâ ad Pa-

(*bb*) Vide Rad. Diceti Hiſt. de Archiep. Cant. p. 687.

(*c*) Epitaph. apud Weaver. p. 608.

(*cc*) Eadmeri. Hiſtor. Nov. p. 99.

ſchalem Papam ſub finem Anni 1108. ſcriptâ, ſuadens ne Thomæ Eboracenſi Pallium mittatur, antequam profeſſionem debitam Eccleſiæ Cantuarienſi fecerit. *Non deberem aut poſſem pati, ut me in eâ vivente Primatus Eccleſiæ noſtræ deſtrueretur. Hoc ipſum & eodem affectu ſuggero Reverentiæ veſtræ de Lundoniâ, ſi ejus Epiſcopo Pallium petitur, quod nunquam habuit; ut ſc. ad hoc nullatenus aſſenſum præbeat.*

XXXVII. GILBERTUS UNIVERSALIS.

Gilbertus *Univerſalis*, *Vir probus & grandævus*, (Authore Florentii Continuatore) *Gilebertas nomine, cognomine Univerſalis, Eccleſiæ Lugdunenſis Canonicus*, Hervei Elienſis Epiſcopi conſanguineus, Ricardo ſubrogatus eſt, & à Willelmo Archiepiſcopo apud Cantuariam conſecratus 1128. Januarii 22. Egregiæ eruditionis laude, & S. Bernardi amicitiâ famam obtinuit; nil tamen in Epiſcopatu memoriâ dignum geſſit. Summis quidem illum laudibus extulit Nepos ſuus, Canonicus Paulinus, Hiſtoriæ *de Miraculis S. Erkenwaldi author*. Vereor autem, ne veritate invitâ. Beneficia enim Eccleſiæ ſuæ ab eo collata ſigillatim recenſere noluit, hoc verborum contextu uſus. *Poſt Ricardum, Cathedram Giſlebertus, qui Univerſalis dictus eſt, ab Autiſſiodoro Galliæ civitate vocatus, fœliciter aſcendit. Hic nempe literis & ſapientia nec non authoritate & frugalitate mediâ cumulatus, ante Epiſcopatum Vetus Inſtrumentum ad liquidum expoſuerat. Quæ verò vel quanta, Epiſcopii onere ſuſcepto, Eccleſiæ ſuæ contulerit, cujuſve integritatis extiterit; non eſt hujus Operis*

enarrare ; cùm cordatum virum, non ejus Nepotem, tale negotium expetat ; ut ſupra vires illius ſit actus deſcribere, quæ univerſa Latinitas laudat. Iſta forſitan Nepoti illius condonanda ſunt. Longè autem aliter hominem depingit, qui illum probè etiam novit, Henricus Huntindonenſis in Epiſtolâ ad Walterum de Viris ſui Temporis Illuſtribus (*d*). Sic autem habet ; *Quid memorem Giſlebertum, cognomine Univerſalem, Epiſcopum Londonienſem? Non fuit ad uſque Romam par ei ſcientiâ (Magnum Philoſophum* (*e*) eum inferius vocat.) *Artibus erat eruditiſſimus, Theoriâ ſingularis & unicus. Famâ igitur celebris & ſplendidus. Quapropter dum Scolas regeret in Nivernis Gallia, ad ſummum Lundoniæ Sacerdotium vocatus eſt, & exoratus acceſſit. Qui magnâ expectatione ſuſceptus, cæpit avaritiæ crimini deſervire ; multa perquirens, pauca largiens. Moriens ſiquidem, nichil diviſit : ſed infinitam theſauri copiam Rex Henricus in ejus deliticiis invenit. Ocreæ enim Epiſcopi auro & argento refertæ in Fiſcum regium allatæ ſunt. Unde vir ſummæ ſcientiæ ab omni populo habitus eſt pro ſtultiſſimo.* Quicquid ſanè de Giſleberti moribus judicandum ſit, ſummæ quidem doctrinæ laudem illi denegare

(*d*) Argl. Sacr. part. 2. p. 698.

(*e*) P. 700.

haud

haud æquum eſt. Monumenta ejus olim circumferebantur plurima (totum ſiquidem Vetus Inſtrumentum Expoſitione perpetuâ interpretatum fuiſſe Nepos ejus prodidit loco ſuperiùs allato) ſuperſunt etiam hodiè nonulla, quamvis nondum in lucem edita. Ex ſcriptis enim illius vidi MSS. *Commentarium integrum in Pſalterium*; & *Expoſitionem in Threnos Jeremiæ*, quam Eccleſiæ Autiſſiodorenſis adhuc Diaconus elucubravit. Obiit trans Alpes, versùs Romam profectus 1134. Auguſti 10. fide Annalium vetuſtorum Wintonienſium: quamvis die 8 Auguſti in Obituario Cantuarienſi reponatur.

XXXVIII. ROBERTUS DE SIGILLO.

Robertus de Sigillo. Poſt biennium ferè à Gilberti morte exactum (*f*) Stephanus Rex Concilium apud Weſtmonaſterium Anno 1136. tempore Paſchali coegit. Antiquitùs enim in Eccleſiâ Anglicanâ Electiones Epiſcoporum in Publicis Procerum, tam Spiritualium quàm Temporalium Conventibus, Rege præſente, factæ ſunt, Monachis ſeu Canonicis nonullis Eccleſiarum Cathedralium vacantium advocatis; quæ conſuetudo à Willelmi Conqueſtoris temporibus uſque ad Johannem Regem obtinuit. Ad hunc itaque Conventum Weſtmonaſterienſem Willelmus Decanus & Canonici Londinenſes acciti, de electione Epiſcopi tractârunt. Canonici plures Anſelmum, Anſelmi olim Archiepiſcopi Cantuarienſis Nepotem, & S. Edmundi Abbatem, elegerunt, invito Rege, & reclamante Decano cum Canonicis ſibi adhærentibus. Inauditum hactenus in Angliâ fuerat, ut aliquis in Epiſcopum præter Regis voluntatem eligeretur. Canonicos itaque Anſelmum eligentes Rex bonis ſuis non

(*f*) Diceto abbrev. Chron. p. 505.

imme-

immeritò ſpoliavit. Addit Godwinus; *Rex uxores eorum (inquit Radulphus de Diceto) fecit capi, ad turrim duci, atque illic captivas teneri, donec de admiſſo crimine planè reſpondiſſent.* Sic vir bonus Lectoribus ſuis fucum fecit; dum præ ſe fert iſta hauſiſſe ex Radulpho, quem reipſâ nunquam vidit. Quinimo omnia (ſicut & alia quamplurima, quæ potioribus Authoribus accepta refert) hauſit ex Baleo, qui, ut Pontificiis conviciari poſſet, nullam planè veritatis rationem habuit. Certè Codices Radulphi tam impreſſos quàm manuſcriptos inſpexi; neque ejuſmodi quid de Canonicis Paulinis exſculpere potui. Refert (*ff*) quidem in Anno 1137. quòd *Focariæ quorundam Canonicorum, qui ſæculares dicuntur, raptæ ſublimes, ad turrim pertractæ ſunt*, &c. Verùm de Canonicis Paulinis neque in immediatè præcedentibus nec in ſequentibus agit. Neque ſic ineptivit Radulphus, ut Canonicis Eccleſiæ ſuæ hanc notam [*qui Sæculares dicuntur*] apponeret. Centenis ferè locis Londinenſis Dioceſeos Canonici Sæculares Sedes habuerunt; qui more (*g*) iſtius Sæculi plerunque uxorati fuerunt. Horum uxores authoritate decreti in Concilio Lon-

(*ff*) Abbrev. Chron. p. 506.

(*g*) Annales Petrob. Saxon. in Anno 1129.

dinenſi ante Septennium lati Regis Miniſtri ad carcerem abduxerunt, ut Canonicos ad uxorum ſuarum redemptionem adactos nummis emungerent. Alium errorem longè graviſſimum Godwinus ibidem iniit, à Baleo pariter deceptus. Scribit enim Anſelmi Electores fuiſſe Willelmum Decanum, Radulphum Langford, & Ricardum de Beaumes; quos electionem conſtanter impugnâſſe ex Dicetenſi conſtat. Ut ad Anſelmum autem redeamus; Canonici illum eligentes, Eccleſiæ Londinenſis Theſauros clanculùm ſubfurati, cum Electo ſuo Romam perrexerunt, & ipſum à Papâ confirmari vi pecuniæ obtinuerunt. Reverſus igitur Anſelmus Anno 1137. in Eccleſiâ Paulinâ ſolemni pompâ intronizatus eſt, obedientiam à Clericis exegit, & poſſeſſiones omnes Epiſcopatûs pro libitu diſpoſuit. Willelmus interim Decanus cum Canonicis ſuis ſibi minimè defuit: Poſt frequentem autem appellationem, miſſis ad Romanam Curiam Radulpho de Langford & Ricardo de Belmeis, Fratribus & Concanonicis Londinenſibus, electionem caſſari obtinuit; *quoniam citra conſcientiam & aſſenſum Decani facta fuit, cujus eſt officium in eligendo Paſtore ſuo de jure primam vocem habere.* Anſelmus ab Epiſcopatu depulſus, Abbatiam ſuam non ſine gravi difficultate recepit. Nondum

dum tamen in tanto bellorum civilium tumultu alius in Epiſcopatu ſubrogatus eſt. Eccleſiæ interim Londinenſis curam Papa, annuente Rege, Henrico Wintonienſi Epiſcopo commiſit. Tandem Matildis Imperatrix, receptâ in ditionem urbe Londinenſi Anno 1141. (*b*) Roberto de Sigillo Monacho Radingenſi Epiſcopatum contulit. Anno ſequenti, Londinenſibus ad Regis partes deficientibus, Robertus, *Vir animo magnus* (ſic enim (*i*) Henrico Huntindonienſi audit) res novas moliri vel ſeditionem à Londinenſibus motam fovere ſuſpectus, à Galfrido de Mandevillâ, Turris Londinenſis Præfecto (*k*), apud Fulhamiam captus eſt die 23. Junii; & ad gravem (ut videtur) Redemptionem adactus: ſic quidem Florilegus. Juxta Annales autem Cœnobii Mertonenſis vetuſtos MSS. à Galfrido captus eſt 1141. Julii 2. Beneficium Eccleſiæ ſuæ non alium præſtitit, quàm quòd Theſaurariam in eâ conſtituerit. Munus obiit primus Godofredus; cui Epiſcopus contulit (*l*) plures Eccleſias ad menſam Epiſcopalem antea ſpectantes. Anno 1151. inter reficiendum uvas veneno illitas guſtans interiit, autore

(*b*) Contin. Florent.
(*i*) Epiſt. de Mundi contemptu, p. 700.
(*k*) Weſtm.
(*l*) Hiſt. Paulin. p. 9.

Johanne

Johanne Haguſtaldenſi; quamvis Annales veteres Roffenſes Annum 1150. poſuerint.

XXXIX. RICHARDUS DE BELMEIS II.

RIcardus de Belmeis, aliis *de Beaumes*, & *de Beauvois* dictus, Ricardi primi ex fratre Waltero Nepos *(m)*, Archidiaconatu Middleſexienſi ab ipſo donatus eſt, antequam pubertatis annos attigerit, munere interim penès Hugonem quendam depoſito, à quo Ricardus virilem ætatem aſſecutus ægrè id Anno 1138. extorſit auxilio Willelmi Decani, cui à ſacris erat domeſticis, & à quo Romam paulò antè miſſus Anſelmi electionem caſſari procuraverat. Poſt Roberti obitum ad Epiſcopatum Londinenſem provectus, à Theobaldo Archiepiſcopo apud Cantuariam conſecratus eſt 1152. in initio Octobris (ſic Florilegus, & Hiſtoria Roffenſis) 1152. Octobris 3. (ſic Hiſtoriola Londinenſis.) 1151. Sept. 28. (ſic Gervaſius.) Meliùs omnibus Nota ad tergum Profeſſionis autographæ appoſita habet. *(n) Presbyter ordinatus eſt*

(m) Diceto, pag. 507. | (n) Archiv. Cantuar. Rot. 2.

à

à Theobaldo Archiepiſcopo apud Otteford 1152. *Sept.* 20. *Epiſcopus ab eodem apud Cantuariam conſecratus* 1152. *Sept.* 28. *omnibus ferè Angliæ Epiſcopis præſentibus, excepto Wintonienſi Henrico, qui ſcripſit Archiepiſcopo, quòd optimè in eum conſenſit.* Obiit (*o*) 1162. Maii 4. *Eloquentiâ præditus valdè commendandâ* ((*p*) verbis Johannis Haguſtaldenſis utor) *cujus noviſſima plena erant mœrore. Obmuteſcens enim pluribus annis, tandem triſti fine periit.* Sigillum hujus perpulchrum vidi in cerâ efformatum; quod pro more ſæculi nil aliud habet inſculptum præter Epiſcopi Pontificalibus infulis induti effigiem, nomen autem oræ ejuſdem ſic circumſcriptum *Ricardus Lundonienſis Epiſcopus Secundus.*

(*o*) Diceto. p. 533. (*p*) Pag. 278.

XL. GIL-

XL. GILBERTUS FOLIOT.

Gilbertus Foliot. (q) Gilbertum Herefordenſem Epiſcopum Ricardo in Sede Londinenſi ſubrogari Rex enixè petiit. Alexander Papa, datis ad Capitulum Londinenſe literis 1163. Martii 6. id fieri concedit, *ſi tamen Canonici Londinenſes id unanimiter poſtulaverint.* Gilbertus à Capitulo Londinenſi poſtulatus eſt 1163. Martii 24. (r) intronizatus die 28 Aprilis. Primus erat Epiſcoporum Angliæ, qui poſt firmatam ubique fidem & receptas diſciplinæ leges, ab uno Epiſcopatu ad alterum canonicè tranſlatus eſt. Antea quidem Epiſcopi ab uno Epiſcopatu depulſi alium acceperant, ſeu datâ pecuniâ nonnunquam arripuerant, vel ab Epiſcopatu ad Archiepiſcopatum tranſlati fuerant; nullus autem ante Gilbertum, neque vi, neque pecuniâ interveniente, ab Epiſcopatu ad Epiſcopatum transferri meruit. Nil mirum itaque leges tranſlationis poſtea ſtabilitas, hîc ad amuſſim obſervatas non fuiſſe, neque Archiepiſcopum Cantuarienſem repetitam obedientiæ Profeſſionem à Gilberto exegiſſe. Erat

(q) Dicceto. p. 534. | (r) Annal. Suthwerc.

Gilbertus

Gilbertus Præſul omnibus numeris conſummatus, rarâ eruditione, eloquentiâ, rerum agendarum ſolertiâ & magnanimitate prædítus; cui nihil ad ſummam fœlicitatem defuit, præter tempora virtuti exercendæ magis opportuna. In tempora enim perturbatiſſima incidit, acri & diuturno certamine inter Regem & Thomam Archiepiſcopum brevi poſt tranſlationem illius moto; quod Gilbertum ærumnis maximis vix morte terminandis involveret. Rex Eccleſiaſticos omnes, criminis atrocis reos, in foro civili judicari voluit: Archiepiſcopus Clericos ab Epiſcopis ſolis judicari poſſe contendit. Gilbertus Regem æqua poſtulare ratus, ei conſtantiſſimè adhæſit; & Archiepiſcopum tantâ diligentiâ integro ſeptennio oppugnavit; ut in hunc potiſſimum S. Thomas in omnibus ferè Epiſtolis ſuis calamum ſtringat, hunc (*s*) *Antichriſti præambulum, &* (*t*) *totius malitiæ Regis incentorem* appellaverit; in hunc denique fulmina ſua crebrò jaculatus fuerit, *neceſſe eſſe*, clamans, *tantæ iniquitatis caput conteri, ut Anglicana Eccleſia convaleſcat.* Accuſant illum Vitæ S. Thomæ Scriptores; quòd ad Archiepiſcopatum aſpiraverit; ſaltem contenderit, ut Cantuarienſi debilitato Archi-epiſcopalem

(*s*) L. 3. Ep. 59. (*t*) L. 3. Ep. 79.

epiſcopalem dignitatem ad Sedem ſuam poſtliminio revocaret. (*tt*) Iſtud certè in animo ſerio habuiſſe videtur; ſe nullam Archiepiſcopo Cantuarienſi obedientiam debere ſæpius jactitans, idcirco quòd à Sede Herefordenſi ad Londinenſem tranſlatus Profeſſionem neutiquam renovaverit. (*u*) *Gloriatur, quòd Cathedram Archiepiſcopalem Londoniis ſtatuet, & quòd Eccleſiæ Cantuarienſi nullam debet obedientiam, quia ex quo tranſlatus eſt, nec iteravit Profeſſionem*; Inquit ipſe Thomas. Nec diſſimilia Johannes Sarisburienſis. *Ecce* (inquit) (*v*) *Londinenſis Epiſcopus publicè proteſtatus eſt, quòd Cantuarienſi Eccleſiæ nullam debeat obedientiam, & quòd Cathedram Metropoliticam illuc transferri faciet, ubi eam eſſe debere fingit, ne dicam mentitur, ſc. ad Eccleſiam Londinenſem, ubi Archiflaminem gloriatur ſedisſe, dum Jovialis religio colebatur.* Minùs forſitan credendum eſſet Thomæ, & Johanni ejus Capellano, capitalem ipſorum inimicum accuſantibus; niſi paria teſtati fuiſſent (*x*) Baldwinus Noviomenſis, Mauricius Pariſienſis, & Willelmus Senonenſis Epiſcopi: Quin & ipſe Gilbertus ab Archiepiſcopi ſententiâ appellans contenderit, quòd illi ſubjectus non fuerit: (*y*) *Quoniam nunquam*

(*tt*) Quadrilog. in fine & l. 1. Ep. 30.
(*u*) L. 3. Ep. 17.
(*v*) Inter Epiſt. Becketi, l. 3. Ep. 19.
(*x*) L. 3. Epiſt. 82, 86, 88.
(*y*) L. 3. Ep. 41.

ei

ei profeſſionem nec obedientiam feci nomine Eccleſiæ Londinenſis; & Eccleſia Londinenſis repetit, quod diu Paganorum irruptione ablatum eſt, ſc. Archiepiſcopatum debere eſſe Londoniæ, quod nos probabimus. Incautè à ſe omiſſam in Tranſlatione ejus confirmandâ Profeſſionis exactionem Archiepiſcopus poſtea doluit; & à Papâ in Concilio Turonenſi petiit (z), ut Gilbertus nomine Londinenſis Eccleſiæ Profeſſionem renovare cogeretur. Reſpondit autem Papa, unicam profeſſionem *poſſe ſatis & debere ſufficere, cùm non ſit conſuetudo Romanæ Eccleſiæ, ut aliquis occaſione Tranſlationis ſuæ profeſſionem bis facere compellatur.* Cavit interim, ne id Eccleſiæ Cantuarienſi fraudi eſſet. Quis, qualiſque ante acceptum Epiſcopatum Herefordenſem Gilbertus fuerit, rectiùs ex inſtituto noſtro in Hiſtoriâ Epiſcoporum Herefordenſium docendum eſt. Quoniam autem apud pleroſque viros eruditos, à Baleo (ut opinor) deceptos, error invaluit, illum fuiſſe Abbatem Leyceſtrenſem; hunc errorem eximere & paulò certiora hîc apponere, non inconſultum duxi. Et ſanè (a) Baleus errori ſuo adeò favit, ut Gilbertum ex Abbate Leiceſtrenſi Epiſcopum Herefordenſem factum eſſe affirmare non contentus, addat illum neutiquam Ab-

(z) Lib. 3. Ep. 111.

(a) Cent. 3. cap. 7. p. 215.

batem

batem fuiſſe Gloceſtrenſem, *ut aliqui commentantur.* Baleum ſequuntur Pitſeus (*b*), virique aliàs eruditiſſimi (*c*) Willelmus Burton & (*d*) Willelmus Cave. E contra Monachus Wigornienſis coævus, qui Florentium continuavit, diſertè affirmat, illum è Cœnobio Cluniacenſi Anno 1139. accerſitum, Cœnobio Gloceſtrenſi à Rege præfectum eſſe, poſtulante id viro tunc potentiſſimo Milone Gloceſtriæ Conſtabulario, ipſius cognato, & à Roberto Epiſcopo Herefordenſi in Abbatem benedictum eſſe 1139. Junii 11. die Pentecoſtes. Idem narrant Annales antiqui Gloceſtrenſes, & Gregorius Caergwent in Hiſtoriâ ſuâ Gloceſtrenſi. Addunt utrique illum eidem demum Roberto in Epiſcopatu Herefordenſi ſucceſſiſſe, ex Abbate Gloceſtrenſi provectum, conſecratione ſuſceptâ 1148. Sept. 5. His accedunt Annales Wigornienſes, Wintonienſes, aliique. Neque ante acceptum Epiſcopatum Herefordenſem Abbas Leiceſtrenſis eſſe potuit. Præterquam enim quòd Leiceſtrenſe Cœnobium erat Canonicorum Regularium Ordinis S. Auguſtini; alterius autem Ordinis, ſc. Cluniacenſis, Gilbertus fuerit: Cœnobium Leiceſtrenſe

(*b*) Pag. 162.
(*c*) Antiqu. Leiceſtr. p. 162.
(*d*) Hiſtor. Liter. p. 671.

Anno

Anno 1143. primitùs fundatum eſt; fundatoque Abbas primus datus eſt Ricardus, Anno 1144. electus, qui Annis 24 Abbatiam tenuit. Huic Willelmus ordine ſecundus Anno 1167. ſucceſſit, Anno demum 1177. defunctus. Iſta ex Henrico Knighton, & Regiſtro quodam antiquo Monaſterii Leiceſtrenſis certiſſimè conſtant; ut nullus Gilberto ibi locus fuerit. Gilbertum antem Archidiaconum Middleſexiæ fuiſſe, antequam vitam religioſam in Cœnobio Cluniacenſi profeſſus eſſet, non obſcurè colligitur ex antiquo quodam Inſtrumento in Regiſtro Cœnobii de Bury, cui inter alios illius ævi teſtes ſubſcribit *Gilbertus Folioth Archidiaconus Middleſexiæ.*

Sub finem Anni 1164. Gilbertus Epiſcopus cum pluribus aliis Romam à Rege legatus (*e*), coràm Papâ in Conſiſtorio peroravit, cauſæ regiæ juſtitiam tutatus, & Archiepiſcopum nimiæ proterviæ atque iracundiæ reum conteſtatus. Domum reverſus, ſequeſtratis Eccleſiæ Cantuarienſis redditibus colligendis, quinimo toti Eccleſiæ Anglicanæ adminiſtrandæ (exulante Archiepiſcopo) à Rege præfectus eſt. *Scripſit ei nuper Rex* ((*f*) inquit Johannes Sarisberienſis) *quòd ſe, totum regnum ſuum, & cau-*

(*e*) Quadrilog. l. 2. c. 9.

(*f*) L. 1. Ep. 130.

ſam, quæ inter ipſum & Eccleſiam vertitur, ipſius tanquam patris & fideliſſimi amici, committit arbitrio: & præcepit, ut ſui Officiales ei in omnibus uſquequaque obediant. Plura Sarisberienſis in Gilbertum convicia hâc de causâ paſſim effudit; quorum aliqua verbis ipſius dabo. Ex Epiſt. 170. *Dicitur (utinam falſum ſit) Dominum Londinenſem Archiepiſcopi ſitire ſanguinem, & id agere ne ei unquam reditus pateat.* Epiſt. 176. *Nonne Epiſcopus Londinenſis ille eſt, qui primus in Angliâ ſcidit Eccleſiæ unitatem, quod omnes noverunt, & Archieporandi (*lege, *Archiepiſcopandi) quod plurimum ſuſpicantur, ambitione tractus, totius hujus diſcordiæ fomes imprimis extitit & incentor?*——*Ille verbum Electionis veſtræ* (Archiepiſcopo ſcribit) *gratum non habuit; qui præ cæteris omnibus, quod ex multis claruit indiciis, ut in Sedem veſtram induceretur, aſpiravit; non tamen diu obloqui auſus eſt, aliis arguentibus ambitionem & imprudentiam ejus.* Epiſt. 177.——*Qui quoniam, Domino aliter diſponente, quod ambiebat eſſe non valuit, Cantuarienſis Archiepiſcopus in Anglicanâ Eccleſiâ; de conſilio, conſenſu, & autoritate eorum, qui Chriſtum perſequuntur, factus eſt Archiſynagogus.* Sic quidem Sarisberienſis, in Gilbertum haud ſatis æquus. Gilbertus autem ſe Archiepiſcopo multis nominibus maximè inviſum eſſe probè ſciens,

ens, atque ejus cenſuram veritus, ineunte Anno 1169. convocato Clero Londinenſi, ab illo ad Sedem Romanam palam appellavit. Hoc audito, Archiepiſcopus ipſum die 13 Aprilis ſolenni ritu (*g*) excommunicavit. Gilbertus irritam eſſe ſententiam contendit; ab Eccleſiæ tamen ingreſſu (*h*) abſtinuit, populi offenſam veritus. Tantum illis temporibus Archiepiſcopalis cenſura terroris incuſſit. Menſe Septembri ad Curiam Romanam transfretavit, appellationis ſuæ rationem redditurus; & inſidias ipſi poſitas ſuperans, Alpes penetravit, & à Papâ dari poteſtatem Rothomagenſi & Exonienſi Epiſcopis ſemet abſolvendi obtinuit. Factum id (*i*) apud Rothomagum 1170. die Paſchæ, præſtito prius juramento, quòd Papæ mandato pareret. Eodem autem Anno ab Archiepiſcopo iterum excommunicatus eſt (*k*), quod coronationi Henrici Regis junioris 1170. Jun. 18. à Rogero Archiepiſcopo Eboracenſi factæ, illo prohibente, adfuiſſet. Sententiam Papa confirmavit 1170. Sept. 16. modò Gilbertus *præfatæ coronationi favoris ſui miniſterium præbuerit*: Et eundem abſolutè ſuſpendit die 24 Novemb. Sub finem menſis ſe-

(*g*) L. 3. Ep. 39, 40.
(*h*) Diceto, p. 549, &c.
(*i*) L. 5. Ep. 16.
(*k*) L. 5. Ep. 64, 66, 68.

quentis Archiepiſcopus à ſceleratis Sicariis percuſſus occubuit; jamque novum crimen, Gilberto incubuit, ſuſpitio cædis Archiepiſcopalis approbatæ. (*l*) A Sententiâ excommunicationis per S. Thomam latæ abſolutus eſt Gilbertus apud Giſortium à Papæ legatis Anno 1171. circa initium Auguſti, à ſententiâ ſuſpenſionis die 6. Decembr. præſtitâ priùs cautione, quòd mortem S. Thomæ neque facto, neque verbo procuravit ſcienter. Sic quidem Gilbertus Epiſcopatum jurgiis continuis impeditus exegit; à quo maxima Eccleſiæ ſuæ expectari potuiſſent beneficia, ni cum Archiepiſcopo commiſſus fuiſſet. Integritatem interim ipſius abundè conteſtantur Rotrodus Archiepiſcopus Rothomagenſis, Laurentius Abbas Weſtmonaſterienſis, atque alii; quorum elogia ipſi data inter Epiſtolas S. Thomæ reperiuntur (*m*). Pauca Willelmi Abbatis Rameſienſis verba apponam. (*n*) *Venerabilis pater noſter Gilbertus Londinenſis Epiſcopus, vir meritis & nomine conſpicuus, inter electas terræ noſtræ perſonas quadam prærogativâ virtutum inſigniter eluceſcit. Quippe qui ſæculari literaturâ & lege divinâ ad unguem inſtitutus, ſingulos ferè tam Religionis quàm Eccleſiaſtici ordinis & dignitatis gradus attigiſſe*

(*l*) Diceto, p. 557, 558.
(*m*) L. 3. Ep. 49, 50.
(*n*) L. 3. Ep. 5.

& conſcendiſſe dignoſcitur. Paſtoraliſque curam regiminis fideliter prudenterque diſpenſans, dignâ ſatis promotione de Monaſterio tranſivit ad Cathedram, primò Hereſordenſem, dein Londinenſem, utramque vitâ & doctrinâ illuſtrans & honorans. Longè ſit itaque à tam conſpicuæ probitatis, tàm elimatæ religionis viro quævis ſiniſtra ſuſpicio. Gilberto continuis procellis agitato, Eccleſiæ ſuæ rebus augendis vacare non licuit. Terram tamen dedit (*o*) infra Cœmiterium Ædis Paulinæ ad conſtruendas Decani ædes; & Chriſmatorium argenteum, Thecamque pro Reliquiis condendis pretioſam (*p*) legavit. Plura in rem literariam contulit lucubrationibus eruditis; nec tamen omnes à (*q*) Baleo recenſitas illum ſcripſiſſe arbitror. Ex Scriptis autem in lucem prodiit, curâ viri eruditiſſimi Patricii Junii, apud *Londinum* 1638. 4to. editus, *Commentarius in Cantica Canticorum* non contemnendus: ut *Epiſtolas* ejuſdem ſeptem, quæ inter Epiſtolas Thomæ Becket vulgatas reperiuntur, taceam. Obiit apud Londinum 1187. Febr. 18. cùm ſediſſet Annis 23. menſibus 10. diebus 17. ex Dicetenſis calculo. Annum atque Diem confirmant Annales de Suthwerk, & Gregorius Caergwent.

(*o*) Hiſtor. Paul. p. 9.
(*p*) Monaſt. Tom. 3. p. 305.
(*q*) Cent. 3. c. 7.

XLI. RICHARDUS DE ELY.

Ricardus de Ely. Poſt Gilberti obitum Sedes Londinenſis pluſquam biennio vacavit (*r*). Tandem à Ricardo Rege apud Pipewelle nominatus eſt 1189. Sept. 15. Ricardus Elienſis, cognomine *Fitz-Neale*, Nigelli ſc. Epiſcopi Elienſis filius, Canonicus Londinenſis, Archidiaconus Elienſis, Decanus Lincolnienſis, & Theſaurarius Regis. Archidiaconatum Pater (*s*) contulerat ante Annum 1169. & Theſaurariatum ipſi (*magnæ tunc calliditatis & prudentiæ juveni apud Monaſterium in Ely educato*, Ricardi Elienſis (*t*) verbis utor) à Rege impetravit numeratis 400 marcis ante exitum ejus Anni. Summâ laude id munus exequebatur uſque ad donatum ſibi Epiſcopatum. (*r*) Anno 1179. Juſticiarius itinerans renuntiatus eſt, & Decanus Lincolnienſis ante finem Anni 1184. Epiſcopatum Londinenſem Henricus ipſi ante obitum deſtinaverat (*s*), evocatiſque in Normanniam Canonicis Londinenſibus poſt initium Anni 1189. illum in præſentiâ ſuâ eligi juſſerat. Dum

(*r*) Diceto, p. 648.
(*s*) Epiſt. Becketi, l. 3. Ep. 45
(*t*) Hiſt. Elien. p. 627.
(*r*) Hoveden. f. 337.
(*s*) Diceto, p. 647.

Rex

Rex autem, multiplici negotio impeditus, præſentiam electioni adhibere de die in diem differt; medio anno è vivis ſublatus obiit. (*t*) Patris Conſilium Ricardus Rex ratum fecit; & electioni apud Pipewelle factæ (uti ſupra dictum eſt) lubens conſenſit. Conſecratus eſt Ricardus à Baldwino Archiepiſcopo apud Lamethan 1189. Dec. 31. & eodem die in Sede ſuâ Epiſcopali intronizatus. Anno 1196. Juſticiarius Regis iterum fuit. Cantariam fundavit in Eccleſiâ Paulinâ ad altare S. Thomæ Cantuarienſis, & aliam ad altare S. Dionyſii, aſſignatis ex Eccleſiâ de Ceſtrehunt 8. marcis annui redditûs. (*u*) Dedit etiam Scholæ Paulinæ decimas terrarum ſuarum in Fulham, & Horſete. Nullâ autem re plus gloriæ Eccleſiæ Londinenſi adquiſivit, quàm Petrò Bleſenſi Archidiaconatum ejus conferendo. Factum id ſub extremis Epiſcopatûs geſti temporibus; quando Petrus ſcriptâ ad Innocentium Papam Epiſtolâ Archidiaconatûs paupertatem ſic oſtendit (*u*). *Nam Archidiaconatus ille draco eſt, non habens unde poſſit vivere niſi vento. Ille ſiquidem honor eſt in ſolis & nudis & puris intellectibus. Nam cum ſint in illâ civitate* XL *millia homi-*

(*t*) Paris, Gervaſ. &c.
(*u*) Hiſtor. Paul. p. 24. 9.
(*u*) Epiſt. 123, 151.

num atque CXX *Eccleſiæ*; *nec à Laicis decimas vel primitias vel oblationes, quamvis ſacerdotio fungar* (à Ricardo Epiſcopo ordinatus) *accipio, nec ab aliquâ Eccleſiarum Synodalia vel Cathedraticum ſive Procurationes, nec auxilia ſeu hoſpitia, nec aliquas conſuetudines debitas Archidiaconis poſſum elicere à ſubjectis. Præcipite, quæſo, Elienſi & Wintonienſi Epiſcopis; ut ad locum accedant, & ſecundùm ſtatum aliorum Archidiaconorum iſtum ordinent.* Alterius rem egit infœlix Petrus. Ipſe enim Archidiaconatu brevi pòſt privatus eſt, de turpi crimine priùs falsò diffamatus, à juvene quodam ambitioſo (*x*), autoritate literarum à Papâ ſubdolè impetratarum. Obiit Ricardus 1198. Sept. 10. cùm ſediſſet Annos 8. Menſes 8. Dies 10. ex Dicetenſis (*y*) calculo. Diem confirmant Gervaſius, Annales Wintonienſes & Suthwercenſes, & Obituarium Eccleſiæ Paulinæ. Annales tamen Teokesbir. diem 3. Sept. repoſuerunt. Baculos duos Epiſcopales pretioſos, libroſque nonnullos Eccleſiaſticos Eccleſiæ ſuæ moriens (*z*) legavit. Poſtea Tumulo ejus ſuperimpoſitum fuit Feretrum magnificum atque pretioſum; quod in Viſitationis Eccleſiæ Paulinæ Anno 1295. factæ Actis de-

(*x*) Epiſt. 149.
(*y*) P. 705.
(*z*) Monaſtic. Tom. 3. p. 312, 309, &c.

ſcribitur.

ſcribitur. Arma portavit Clavem in obliquato, binis aliis in figurâ ſaltatoriâ eidem ſuperimpoſitis, argent, & in centro ſeu interſectione Clavium Coronam parvam auream, ſingulas ſuo circulo complexam.

XLII. WILLELMUS DE S. MARIA.

Willelmus, à S. Mariæ Eccleſiâ cognominatus, genere Normannus, Canonicus Eboracenſis, & Decanus S. Martini London. à Ricardo Rege (*a*) factus 1189. Sept. 16. ex Canonico Londinenſi Epiſcopus electus, apud Weſtmonaſterium ab Huberto Archiepiſcopo Cantuarienſi, præſentibus 13. Epiſcopis (*b*) conſecratus eſt 1199. Maii 23. Iſte cum aliis Epiſcopis Angliam interdicto ſubjecit (*c*) 1208. Mart. 24. jubente Papâ, & Angliâ clam egreſſus, integro quinquennio exulavit. Anno autem 1209. Regem nominatim excommunicare juſſus, ſententiam temerariam denunciare noluit. Anno 1212. Romam profectus, Regem multorum criminum accuſavit; & ſententiâ Papali regnum illi abro-

(*a*) Bromton, p. 1161. Hoveden, f. 357. b.
(*b*) Diceto, p. 705. Paris. Weſtm. Profeſſio Autogr. & Regr. Cranborn.
(*c*) Paris, p. 226. &c.

gari

gari petiit. Pace Anglicanæ Eccleſiæ redditâ, in Angliam reverſus, apud Dovoram applicuit 1213. Aug. 20. (*d*) Pace tamen cum Rege ante quadriennium (ſc. 1209. Aug. 8.) certis conditionibus Epiſcopo non iniquis factâ, per ſubſequentes, tamen ut videtur mutuas injurias infractâ, & irritâ; ſalvo autem conductu à Rege ipſi aliiſque Epiſcopis coexulibus datô 1211. Julii 24. Utrumque Inſtrumentum penès me exſtat. Reditum nihilominus ſuum uſque ad Annum 1213. Willelmus (uti dictum eſt) diſtulit. Arcem interim Stortfordenſem, quem Epiſcopis Londinenſibus Willelmus Conqueſtor olim donaverat (*e*), Johannes Rex in perduellionis ſuæ pœnam demolitus fuerat. Huic damno reſarciendo Rex (*d*) manerium de Stoke juxta Gildeford ipſi & ſucceſſoribus ſuis Anno 1215. conceſſit. Willelmus Epiſcopatum ſponte (*dd*) abdicavit 1221. Jan. 26. (retentâ ſibi poteſtate utendi Pontificalibus indumentis in Eccleſiis ad quas fuerit invitatus) quando Canonici Regularis habitum apud S. Oſitham induiſſe videtur. (*e*) Ibidem enim obiiſſe dicitur.

(*d*) Vide Hiſtor. Elienſ. p. 634.
(*e*) Cambd. p. 292.
(*d*) Hiſtor. Paulin. p. 10.
(*dd*) Annales Londin.
(*e*) Annales Waverl. & *Vitell* D. 18.

1224. Martii 27. Cantariam unius Sacerdotis pro animâ ſuâ & Succeſſorum ſuorum oraturi in Eccleſiâ Paulinâ Anno 1200. fundavit; *(f)* ei denique morſum aureum, capas duas, veſtimentum integrum, caſulam, & libros nonnullos donavit.

XLIII. EUSTACHIUS DE FAUCONBERGE.

Euſtachius de Fauconberge, Juſticiarius Regis ab Anno 1203. in Galliam bis legatus *(g)* eſt à Johanne & Henrico Regibus, quibus ab intimis erat conſiliis. Poſtea ſummus Angliæ Theſaurarius *(h)* renunciatus 1217. Nov. 5. Epiſcopus *(i)* Londinenſis electus eſt 1221. Febr. 25. à Pandulpho Papæ Legato confirmatus, abſente Archiepiſcopo Cantuarienſi, & à Benedicto Epiſcopo Roffenſi apud Weſtmonaſterium conſecratus 1221. April. 25. *Anno* 1221. *Pandulphus Legatus, reſignato per Willelmum Epiſcopum Die Converſionis S.*

(*f*) Monaſt. Tom. 3. p. 309.
(*g*) Epitaph. in Hiſtor. Paulin. p. 80.
(*h*) Clauſ. 2. H. 3. m. 16.
(*i*) Pariſ. Weſtm. & Annales Suthwerc. London. & Mertonenſ.

Pauli

Pauli Epiſcopatu Londinenſi, præcepit Canonicis Eccleſiæ B. Pauli, ut de Paſtore ſibi ſubſtituendo concorditer tractarent. Qui poſt multas altercationes, in unum conſentientes, feriâ ſextâ ante Dominicam primam Quadrageſimæ, ſc. quarto Cal. Martii, elegerunt unum ex confratribus ſuis ſc. Euſtachium de Fauchenberge, Domini Regis Theſaurarium, virumque utique commendabilem; qui conſecratus eſt ex præcepto Legati Dominicâ Secundâ poſt Paſcha in Eccleſiâ Weſtmonaſterienſi, ab Epiſcopis Bathon. Sarum, & Roffen. Archiepiſcopus enim Cantuarienſis nondum à Curiâ Romanâ reverſus fuerat. Sic Chronicon MS. Walteri Coventrenſis; qui in cæteris calculo noſtro ſuffragatus, Willelmi Epiſcopi reſignationem unico duntaxat die anticipavit. Litem Euſtachio intentantibus Monachis Cantuarienſibus propter Conſecrationem extra Eccleſiam Cantuarienſem ſuſceptam (*k*), ſyngraphâ ſolenni datâ pollicitus eſt, ſe diligentiam efficacem adhibiturum, ut Pandulphus Legatus per literas ſuas patentes proteſtaretur, ne per id, quod circa conſecrationem ipſius alibi quàm in Eccleſiâ Cantuarienſi celebratam, factum eſt, aliquod præjudicium eidem Eccleſiæ generetur. Quin & ſi-

(*k*) Inſtrum. Autogr.

milem

milem proteſtationem emiſerunt *(l)* Jocelinus Bathon. Ricardus Sarum, & Benedictus Roffen. Epiſcopi, qui mandato Pandulphi Euſtachium conſecraturi erant, & *propter temporis brevitatem* conſecrationi locum aſſignaverant in Capellâ S. Katerinæ apud Weſtm. quòd hoc fieret *ſalvo jure Eccleſiæ Cantuarienſis.* Eodem anno lis antiqua inter Epiſcopos Londinenſes & Monachos Weſtmonaſterienſes recruduit. Monachi ab Epiſcopali juriſdictione eximi voluerunt; & in id Chartas Regum & Privilegia Pontificum protulerunt. Epiſcopi è contra juri communi nitebantur. *(m)* Euſtachius Epiſcopatum adeptus, ad viſitandum jure ordinario Monaſterium ſe accinxit. Monachi Papam appellant. Anno ſequenti re ad certos Compromiſſores utrinque delatâ, hâc lege convenit, ut Monaſterium ab omnimodâ Londinenſis Epiſcopi Juriſdictione eximeretur cum Eccleſiâ S. Margaretæ adjacente, utque Eccleſia de Stanes in proprios Weſtmonaſterienſium uſus converteretur; Manerium autem de Suneberi Epiſcopo Londinenſi, & Eccleſia ejuſdem Canonicis Paulinis concederentur. Atque tunc quidem primùm Cœnobium Weſtmonaſterienſe ab Epiſcoporum Londinenſium Ju-

(*l*) Inſtrum. itidem. autogr. | (*m*) Weſtm. Paris. p. 316.

riſdictione

riſdictione fuiſſe exemptum, mihi eſt perſuaſiſſimum. Non me latet longa Chartarum, Regalium, Papalium, Epiſcopalium, exemptionem plenariam indulgentium, farrago, à Weſtmonaſterienſibus oſtentata. Verùm de Monaſticis hujuſmodi commentis ſententiam meam olim uberiùs declaravi in Præfatione ad Part. 2. *Angl. Sacr.* Cap. 1. Ut de Chartis autem Weſtmonaſterienſibus præ aliis hîc loci agam: extat penès me MS. prolixa ac luculenta Johannis Flete Monachi Weſtmonaſterienſis de rebus & Abbatibus Cœnobii ſui Hiſtoria; in quâ iſtæ omnes ſigillatim recitantur, & antiqua Weſtmonaſterienſium Privilegia, & privilegiorum veritatis argumenta, multâ verborum pompâ amplificantur. Habentur autem inibi Cartæ Dunſtani Epiſcopi Londinenſis, Edgari Regis, & Johannis Papæ, de exemptione primitus datâ; dein Cartæ tres Edwardi Regis Confeſſoris, atque aliæ Leonis IX. & Nicolai II. Paparum, exemtionem ad Edwardo datam confirmantes (Iſtæ etiam reperiuntur apud Spelmannum in fine Tomi I. *Concil. Anglic.*) Dein Bullæ Paſchalis II. Innocentii II. & Innocentii III. Paparum; ac Chartæ Willelmi Conqueſtoris, Henrici I. & Stephani Regum. Ex his tres priores, ſc. Dunſtani, Edgari, & Johannis, eſſe fictitias, mihi planè eſt indubium.

bium. Ut de Chartâ enim Dunſtani, quæ aliis fundamentum eſt, ſolummodo agam; ſcripta eſſe dicitur Anno Chriſti 959. Edgari Regis 4. Indictione 2. Oſwaldo Archiepiſcopo Eborac. Athelſtano Epiſcopo Roffen. Elphego Epiſcopo Winton. Aſcwio Epiſcopo Dorceſtrenſi, Adulpho Epiſcopo Herefordenſi, & Athelſino Epiſcopo Scireburnenſi atteſtantibus. Annus autem Chriſti ineuns 959. cum Edgari Regis Anno non 4. ſed 2. componitur. Porrò Oſwaldus Archiepiſcopatum Eboracenſem Anno 972. primùm obtinuit. Elphegus I. Winton. Epiſcopus obiit Anno 951. Elphegus II. Epiſcopatum iniit 984. Æſcwinus Dorceſtrenſis Epiſcopus longè poſt Annum 959. Sedem iſtam ſortitus fuit. Forſitan & Adulphi & Athelſini tempora non convenient, modo in examen ducantur. Superiores autem parochroniſmi rem ſatis ſuperque conficiunt. Neque multò majorem fidem Edwardi Confeſſoris & Paparum coætaneorum Privilegiis adhibendam eſſe arbitror. Vel ſi data fuerint ejuſmodi Privilegia (quod mihi neutiquam videtur) ſuccedente ſtatim ſub Normannis Regibus integrâ ſtatûs tam Eccleſiaſtici quàm civilis mutatione, effectum ſortita non ſunt. Regum quidem Chartas ſuccedentium genuinas eſſe poſſe non diffiteor. Verùm iſtæ rem non attingunt; Poſ-

ſeſſiones

ſeſſiones ſolummodo & jura Eccleſiæ Weſtmonaſterienſis verbis generalibus confirmantes. Majoris momenti eſſent Paſchalis & Innocentii II. Pontificum Bullæ, (neque iis enim fidem omninò derogo) ſi tam faciliter in Angliâ admiſſæ, quàm apud Romam impetratæ fuerint. Verùm non is erat Eccleſiæ Anglicanæ ſtatus, ante plenariam ejus ſubjectionem Sedi Romanæ tempore Johannis Regis factam. Ejuſmodi Bullas à Curiâ Romanâ allatas Reges & Præſules Anglicani antea pro lubitu ſeu admiſerunt ſeu rejecerunt. Certè in causâ Weſtmonaſterienſi admiſſas non fuiſſe, atque iſtud Cœnobium Sedi Londinenſi verè ſubjectum fuiſſe uſque ad Compoſitionem ab Euſtachio Epiſcopo factam, vel exinde patet; quòd ille ipſe, qui Compoſitionem obtinuit, Abbas Willelmus Humes benedictionem ſuam à Willelmo Epiſcopo Londinenſi ante octo circiter annos ſuſceperit; quòdque Weſtmonaſterienſes loco exemtionis jam impetratæ pingui Manerio cedere, idque Epiſcopis Londinenſibus in perpetuum tranſcribere coacti fuerint. Ut ut ſit; Monaſterium Weſtmonaſterienſe à Sedis Londinenſis juriſdictione totaliter exemptum deinceps permanſit. Exemtionis leges & conditiones, anteà breviſſimè datas, Johannis Flete Hiſtorici verbis dilucidiùs expoſitas

poſitas jam ſubjungam. Sic igitur ille. *Præfuit autem huic loco prædictus Willelmus* (Humes Abbas) VIII. *annis. In cujus ultimo anno* (illum Anno 1222. Apr. 20. obiiſſe poſtea refert) *ut habetur in Libro qui vocatur Flores Hiſtoriarum* (Matthæi Weſtmonaſterienſis Hiſtoriam innuit) *ſedata eſt Controverſia mota inter Euſtachium Epiſcopum London. & Capitulum S. Pauli ex parte unâ, & Willelmum tunc Abbatem & Conventum Weſtmonaſterii ex alterâ, per Stephanum Cantuarienſem Archiepiſcopum, Petrum Wintonienſem, Ricardum Sarisburienſem, Epiſcopos, & Thomam de Mertona, & Ricardum de Dunſtaple, Priores; in quos ambæ partes tanquam arbitros & pacis ordinatores conſenſerunt: qui Monaſterium Weſtmonaſterienſe ab omnimodâ ſubjectione & juriſdictione Epiſcopi Londinenſis penitus exemptum declaraverunt; & ordinaverunt, quòd Eccleſia de Stanes cum pertinentibus in uſus proprios Eccleſiæ Weſtmonaſterienſis convertatur; & manerium de Sunnebury in proprietates Epiſcopi Londinenſis; & Eccleſia ejuſdem manerii cedat in uſus proprios Eccleſiæ S. Pauli in perpetuum. Et Eccleſia S. Margaretæ, cum totâ parochiâ, cum omnibus Capellis in parochiâ aliquando contentis, cum Decimis & omnibus pertinentiis, cum Laicis & Clericis in eâ habitantibus, ab omni prælatione & juriſdictione Epiſcopi Londinenſis, & Offi-*

cialium ejus, & Eccleſiæ Londinenſis libera & exempta & penitus abſoluta, & Romanæ Eccleſiæ ſine omni exceptione, nullo mediante ſubjecta ; ſententialiter declaraverunt. Adjeceruntque, quòd Benedictiones Abbatum, dedicationes Eccleſiarum & Capellarum infra limites dictæ parochiæ conſtructarum vel in poſterum conſtruendarum, conſecrationes Altarium, Ordinationes Monachorum & Clericorum Sæcularium, Confirmationes puerorum, Oleum & Chriſma, & ſiqua ſunt ſimilia Sacramenta, ubicunque & à quocunque voluerint Epiſcopo, abſque contradictione omnimodâ Londinenſis Eccleſiæ, in perpetuum recipient. Hanc autem Decreti Stephani Archiepiſcopi aliorumque Arbitrorum partem, quæ Parochiæ S. Margaretæ exemtionem tangit, ejuſque limites definit ; qualem eam Johannes Flete exhibuit, quoniam hodienum utilis eſſe poſſit, ex illo deſcriptam in Appendice (*m*) ſequenti exhibuimus : Cæterùm, ut ad Euſtachium Epiſcopum redeam, reliquamque ejus Hiſtoriam pertexam.

Anno 1221. finitum eſt (*n*) Campanile Eccleſiæ Paulinæ ; & eodem Anno jacta ſunt novi Chori fundamenta. Quo fato Chorus à Mauricio Epiſcopo conſtructus interiit, Hiſtorici non docent. Crematus ta-

(*m*) Num. 1.

(*n*) Chron. Dunſtaple.

men,

men, ſaltem deformatus, videtur ab igne; quo major Civitatis pars conflagravit 1212. Julii 11. Euſtachius (o) Eccleſiam de Bumſtede Clericis ad altare B. Virginis ſacra quotidie celebrantibus appropriavit. Sedit (p) Annos 7. Menſes 6. Obiit 1228. Oct. 31. in Auſtrali muro ſupra Chorum ſepultus. Sic quidem Epitaphium (q) ejus præfert; & Hiſtoriola Londinenſis ſuccinit. Potioris tamen apud me fidei ſunt Annales Londinenſes circa Annum 1328. ſcripti, qui obitum die 2. Novemb. contigiſſe produnt. Cantariam (r) Euſtachius fundavit ad altare B. Michaelis in Eccleſiâ Paulinâ; eidemque Eccleſiæ contulit crucem parvulam auream, *continentem interiùs partem ligni Crucis Dominicæ*, morſum argenteum deauratum, pomum argenteum, mitram, tunicam, & dalmaticam, caſulam, pluresque libros, atque alia ornamenta Eccleſiaſtica. Arma portavit, Faſciam azuream, mitrâ aureâ decoratam; ſummum autem Scuti in ſex partes perpendiculariter diviſum per aureum & rubrum, baſin Scuti argenteam.

(o) Hiſtor. Paulin. p. 11.
(p) Weſtm. Paris.
(q) Weaver, p. 359.
(r) Monaſt. Tom. 3. p. 330, 309, &c.

XLIV. ROGERUS NIGER.

Rogerus Niger. (*s*) Euſtachii loco à Canonicis electus eſt è gremio ſuo Rogerus cognomento *Niger*, in Catalogo Paulino *Le Veir* dictus (*Le Noir* eſſe legendum opinor) *S. Rogerus de Byleie* dicitur ab Adamo Murimuthenſi. *Rogerus Niger de Bileye* in libro Statutorum antiquo MS. in Bibliothecâ Publicâ Academiæ Cantabrigienſis: Quæ quidem Statuta ipſe compoſuit, & Rectoribus ac Sacerdotibus Archidiaconatûs Londinenſis præſcripſit (*ſſ*). *Vir in literaturâ profundi pectoris, honeſtus ac per omnia laudabilis; religionis amator ac defenſor, omni genere ſuperbiæ carens, vitæ venerabilis, & miræ ſanctitatis, ſcientiâ præclarus & prædicatione perſpicuus*, &c. Conſecratus (*t*) eſt apud Cantuariam ab Henrico Roffenſi Epiſcopo 1229. Junii 10. unà cum Ricardo Archiepiſcopo & Hugone Elienſi. A Jocelino Bathonienſi Epiſcopo conſecratum fuiſſe tradunt Annales Waverleienſes; qui eundem Archidiaconum Colceſtriæ antea fuiſſe teſtantur. Archidiaconum quidem Colce-

(*s*) Paris, p. 353, 363, &c.
(*ſſ*) Paris, loc. cit.
(*t*) Annales MSS. ab 1066. ad 1321.

ſtriæ

ſtriæ fuiſſe confirmant Annales vetuſti MSS. Cœnobii Mertonenſis. Affluebat hoc tempore Anglia Italis mercatoribus utriuſque Ordinis. Eccleſiaſtici Beneficia Eccleſiaſtica in Angliâ adepti, redditibus eorum in Italiam aſportatis Anglos expoliârunt. Sæculares, qui Caurſini dicebantur, indultâ à Pontifice veniâ, Anglos, ac præſertim Religioſos, uſuris miſerè depauperârunt. (*u*) Primorum horrea populares tumultu facto diripuerunt Anno 1232. Direptores Rogerus anathemate percuſſit: iiſdem tamen clanculùm faviſſe inſimulatus, Romam adire coactus eſt, ut ſe purgaret; nec ſine gravi pecuniæ mulctâ à Papa dimiſſus rediit. Caurſinos Rogerus Anno 1235. excommunicavit. (*v*) Hi autem nummis in Curiâ Romanâ effuſis tantum Epiſcopo negotii faceſſebant; ut ſententiam revocare & perditiſſimis expilatoribus fræna laxare neceſſe haberet. Nec minore fortitudine Rogerus adversùs Regios miniſtros libertatem Eccleſiaſticam violantes decertavit. (*x*) Hubertum de Burgo, Comitem Cantiæ, qui ex ſummâ potentiâ delapſus, Regem ſibi infenſiſſimum expertus eſt, ſatellites Regii ex Capellâ quâdam in Dioceſi

(*u*) Paris, p. 418.
(*v*) Paris, p. 418.
(*x*) Idem, p. 329.

Londinenſi violenter extraxerant Anno 1232. Epiſcopus Regem adit, temerata Eccleſiæ privilegia conqueritur; anathema ſatellitibus, ni Hubertus in Capellam reduceretur, minatur. Ceſſit Rex Epiſcopi monitis, & Hubertum reduci præcepit; Capellæ tamen aditus arctè obſideri curavit; ut Hubertus ad deditionem fame cogeretur. Epiſcopus autem Regem precibus obtundere non deſiit; donec Comiti de republicâ olim meritiſſimo plenam libertatem impetrâſſet. Anno 1233. (y) Walterum Carleolenſem Epiſcopum apud Dovoriam, Rege inconſulto, transfretare paratum ſpiculatores Regii prohibuerunt, & in littore ſpoliârunt. Hos omnes Rogerus excommunicavit; & ad Regem apud Herefordiam profectus, ſententiam in ejus præſentiâ, ipſo etiam prohibente, renovavit. Quæ de Ruſtando oppugnato Godwinus habet, falſa ſunt. Rogerus iſte (z) conſtituit, ut omnes cives Londinenſes Presbyteris ſuis Parochialibus obolum ex quâvis librâ & quadrantem ex 10. ſolidis, ſingulis Diebus Dominicis, ac etiam Feſtis, in quorum Vigiliis jejunandum erat, ſolverent. Extat Conſtitutio in Libro vulgato *de Conſuetu-*

(y) Idem, p. 387.

(z) Collectanea Magiſtr. Hart.

dinibus

dinibus London. Conſtitutionem iſtam Thomas Arundel Archiepiſcopus Cantuarienſis confirmavit Anno 1397. Innocentius VII. Papa 1404. Nicolaus V. Papa 1453. atque Anno 1465. Martii 3. Civitas Londinenſis Communi Concilio decrevit obediendum eſſe Bullæ Nicolai Papæ, & ad id præſtandum ſemet obligavit. Eccleſiæ Paulinæ ædificandæ Rogerus ſummopere inſudavit. Tantæ molis autem ædificium ipſius ac plurium ſucceſſorum opes & laborem facile exhauſit. Toto enim ipſius ac quinque ſucceſſorum tempore miſſæ ſunt ab Epiſcopis Angliæ per Dioceſes ſuas literæ; quibus pios quoſcunque Chriſtianos hortati ſunt, ut ad ædificandum Eccleſiam Paulinam eleemoſynas conferrent (*a*), & conferentibus indulgentias largiti ſunt. Tempore Rogeri Chorus Eccleſiæ conſummatus eſt, & ab ipſo (*b*) conſecratus 1240. Oct. 1. præſentibus Rege, Othone Legato & plurimis utriuſque ordinis Magnatibus. Ad hanc dedicationem commemorandam quotannis devotè venientibus conceſſa eſt venia 14 Annorum; quam Legatus & Epiſcopi omnes confirmaverunt. Obiit apud Manerium ſuum de Stebenhyth propè Londinum 1241. Sept. 29. (juxta Pariſium, Epi-

(*a*) Hiſtor. Paul. p. 12. &c. | (*b*) Paris, p. 538.

taphium, Hiſtoriolam Londinenſem & Chronicon Lambethanum) die 28. Sept. (juxta Florilegum) Oct. 2. juxta Waverleienſem; & in alâ auſtrali Eccleſiæ Paulinæ versùs Chorum ſepultus eſt. Sanctus poſt mortem vulgo habebatur; atque hinc dies 30. indulgentiæ Sepulchrum ejus devotè viſitantibus Hugo Elienſis Epiſcopus Anno 1252. conceſſit. (c) Sic etiam Rogerus Norwicenſis Anno 1244. Laurentius Roffenſis 1253. & Johannes Herefordenſis 1269. Sancti quinetiam Rogeri nomine non ſolùm vulgo ſed etiam Scriptoribus celebratus, eodemque titulo cohoneſtatus eſt in Eccleſiâ Paulinâ circa Annum 1295. (d) quando capa atque pulvinar ejus inter cimelia loci Eccleſiaſtica aſſervabantur. Cantariam in Eccleſiâ ſuâ Cathedrali fundavit pro animabus Radulphi & Margeriæ Parentum ſuorum.

(c) Hiſtor. Paulin. p. 11.

(d) Monaſtic. Tom. 3. p. 309, 329.

XLV. FULCO

XLV. FULCO BASSET.

Fulco Baſſet. Tempore Sedis vacantis poſt Rogeri obitum Rex Theſaurario ſuo (*e*) 1244. Jan. 17. mandatum dedit; ut die Converſionis S. Pauli 15000. Pauperes in Cœmiterio Ædis Paulinæ reficeret, & 1500 cereos in Eccleſiâ collocandos pararet, ratione Temporalium Epiſcopatûs Londinenſis in manu ſuâ exiſtentium. Ut hinc conſtet, quàm effuſæ eleemoſynæ olim ab Epiſcopis & aliis Eccleſiaſticis factæ fuerint. Rogeri loco (*f*) Petrum Herefordenſem Epiſcopum eligi Rex inſtantiſſimè petiit. Iſto rejecto, Canonici Londinenſes Fulconem Baſſet Decanum Eboracenſem, non magis genere quàm virtutibus illuſtrem, elegerunt Anno 1241. Menſe Decembri. Decanus iſte fuerat (*g*) Eboracenſis ab Anno 1230. Præpoſitus autem Eccleſiæ Collegiatæ S. Johannis Beverlacenſis ſaltem ab Anno 1225. Sedes Cantuarienſis eo tempore vacavit; adeò ut Conſecratio Fulconis triennio ferè dilata fuerit. Bonifacius quidem Archiepiſcopus Cantuarien-

(*e*) Clauſ. 28. H. 3. m. 16.
(*f*) Paris, p. 576.
(*g*) Regiſt. Grey. Eborac.

ſis

ſis (*b*) Commiſſionem Epiſcopis quibuſdam dederat ſub initium Anni 1244. Fulconem in Eccleſiâ ſuâ Londinenſi conſecrandi. Verùm intercedente Capitulo Cantuarienſi Commiſſionem ſuam apud Bellicum in Galliâ revocavit 1244. ultimo Februarii, per ſurreptionem impetratam eſſe, diſſimulato ſc. Eccleſiæ Cantuarienſis privilegio, cauſatus. Fulconi itaque neceſſe fuit Proteſtationem ſolennem (quæ in Archivis Eccleſiæ Cantuarienſis extat autographa) interponere; quòd per Conſecrationem extra Eccleſiam Cantuarienſem ſuſcipiendam non intenderet lædere vel diminuere privilegia Eccleſiæ Cantuarienſis. Tunc demum Conſecratus eſt (*i*) apud Londinum in Eccleſiâ S. Trinitatis 1244. Octob. 9. Anno 1250. gravem cum Bonifacio Archiepiſcopo Cantuarienſi controverſiam movere cæpit. Indubiâ in omnibus Provinciæ Eccleſiis poteſtate Sedes Cantuarienſis ab initio potita fuerat, appellationes receperat, crimina pro re natâ emendaverat, Epiſcopos & Canonicos Eccleſiarum Cathedralium ditioni ſuæ ſubjectos habuerat. Nondum tamen Viſitationes ſolennes Metropoliticæ, ſtatis temporibus faciendæ, in uſu erant. Has

(*b*) Inſtrum. Autogr.
(*i*) Paris, p. 650. Weſtm. | Waverlei, & Annales Abendon.

Boni-

Bonifacius Archiepiſcopus primus induxit (*k*); qui Epiſcopos & Capitula immanibus expenſis, Procurationum nomine, oneravit. Fulconem Epiſcopum viſitavit 1250. Maii 12. quando ipſum immerentem Vir intolerandæ inſolentiæ atque avaritiæ maximis contumeliis contra Clericalem verecundiam affecit. Capitulum Paulinum & Prioratum S. Bartholomæi viſitaturo Canonici utriuſque loci reſtiterunt, habere ſe Epiſcopum, reſpondentes, doctum & diligentem, cujus munus eſſet, ipſos, ſi quando res poſtularet, viſitare; ab alio autem ſe nec velle, nec de jure oportere viſitari. Archiepiſcopus Canonicos excommunicat, eâdemque ſententiâ Epiſcopum tanquam eorum fautorem involvit. Ad Romam utrinque itum eſt. Hinc Archiepiſcopus nummorum pondere & favore regio fretus, cauſam ſuam in Curiâ Romanâ præſens urget. Illinc Londinenſes, conſpirantibus omnium Provinciæ Cantuarienſis Suffraganeorum votis & impenſis, à viſitationis Metropoliticæ onere liberari poſtulant. (*l*) Lite diutiùs protractâ, Fulco Archiepiſcopi arbitrio ſe ſubmiſit, & ab excommunicationis ſententiâ Anno 1251. abſolutus eſt. Canonici à Legatis Papæ,

(*k*) Paris, p. 780. (*l*) Idem, p. 809.

invito

invito Archiepiſcopo, abſolvuntur; ſed ab Archiepiſcopo brevi pòſt iterum excommunicantur. Clerus Angliæ univerſus procuratores ſuos Romam mittit; *(m)* & 4000 marcas [6000 Johannes Wallingford numerat] Papæ pollicetur, modò ab Archiepiſcopali viſitatione eximi poſſent. Omnibus tamen ſuperatis, Archiepiſcopus viſitationis jus Anno 1252. ſibi confirmari obtinuit, eâ duntaxat lege, ut in Procurationibus exigendis modus adhiberetur. Atque hæc ipſa duntaxat Viſitationum moderatio Clero Angliæ ſex millibus marcarum conſtitit. *(n)* Bonifacius Anno ſequenti jure ſuo uſus, Capitulum Paulinum viſitavit. Magis in Eccleſiæ Anglicanæ emolumentum ceſſit contentio, quam Ruſtando Papæ Legato Fulco Anno 1255. movit. *(o)* Inter Regem & Papam convenerat, ut unitis viribus Clerum Angliæ immensâ pecuniæ vi emungerent, prædâ ex æquo dividendâ. Hujus exequendi gratiâ Ruſtandus Concilium Londini Anno 1255. Menſe Octobris coegit: ubi poteſtatem ſibi à Papâ commiſſam oſtendit, & pecuniam unicuique pro ratâ ſolvendam dari imperavit. Exurgens tunc Londinenſis Epiſcopus ait: *An-*

(m) Idem, p. 841, 856.
(n) Idem, p. 868.
(o) Idem, p. 915.

tequam

tequam tantæ Eccleſiæ conſentiam ſervituti, injuriæ & intolerabili oppreſſioni; profectò decapitabor. Hujus conſtantiâ cæteris animatis, communi conſilio decretum eſt; ut nulla Ruſtandi authoritatis vel cenſurarum ratio haberetur. Legatus Regem adit; Fulconem rebellionis ducem atque aliis authorem fuiſſe clamat. Rex ei turpiſſimè conviciatur; ſeque ut in ipſum graviter animadvertat, apud Papam effecturum minatur. Ad quod Epiſcopus, *Auferant Epiſcopatum, quem tamen non poſſunt de jure auferre, Papa & Rex, qui me fortiores ſunt. Tollant mitram; galea remanebit.* Anno 1256. Fulco (*p*) incæpit ædificare Eccleſiam S. Fidei prope Ædem Paulinam in loco, in quo novum Forum ad opus Eccleſiæ & Epiſcoporum Londinenſium habendum Johannes Rex olim donaverat. Eodemque Anno 1256. alæ tranſverſæ Eccleſiæ Paulinæ inchoatæ ſunt. Jacta autem ante quinque ſunt annos (ſi Johanni Stow (*q*) fides) fundamenta Novi illius Operis ex Orientali parte Eccleſiæ, quod poſt 61. demum annos finitum eſt. Extremâ ætate (*r*) ad Baronum rebellium partes Fulco plus æquo propenſior, priſtinæ fidei & virtutis opinioni

(*p*) Hiſtor. Paul. p. 13.
(*q*) Deſcript. London. p. 353.
(*r*) Paris, p. 974.

maculam

maculam induxit. Obiit Anno 1259. peſte extinctus, *vir nobilis & magnæ generoſitatis* (Judice (*s*) Matthæo Paris) *& niſi paulò ante titubâſſet, totius regni anchora & clypeus ſtabilitatis & defenſionis.* Sepultum in Eccleſiâ S. Pauli die 25. Maii, uterque Matthæus, apud Fulham Annales Londinenſes ponunt. Defunctum eo die fuiſſe Hiſtoriola Londinenſis, die 20. Maii Obituarium Paulinum; die 21. Maii Johannes Taxton, & Annales vetuſti alii Cœnobii S. Edmundi produnt. Eodem anno duo Clerici Romani, quibus Papa fraude familiari Præbendas in Eccleſiâ Paulinâ, Epiſcopo & Capitulo inconſultis, contulerat (*t*); ſeſe invicem inſtallantes, tumultu populi indignantis facto, tempore Quadrageſimæ interfecti ſunt. Cæterùm Fulco Epiſcopus (*u*) Cantariam in Eccleſiâ ſuâ Cathedrali ad altare B. Virginis pro animâ ſuâ, atque aliam ad altare B. Catharinæ pro animabus Alani & Aliciæ Parentum ſuorum, fundavit; eidemque Eccleſiæ pomum argenteum, duas thecas pretioſas pro recondendis Reliquiis, mitram, ſandalia cum caligis, capas 4. caſulas plures, veſtimenta tria, tunicam & dalmaticam, nec non Libros complures Eccleſi-

(*s*) Pag. 987.
(*t*) Annales Londinenſ.
(*u*) Monaſtic. Tom. 3. p. 330. & 309.

aſticos

aſticos, ſeu vivus contulit, ſeu moriens legavit.

XLVI. HENRICUS DE WENGHAM.

Henricus de Wengham, (*v*) Eccleſiæ Exonienſis Canonicus, ingenio ſubtili & ad res maximas ſolerter agendas nato Henrici Regis gratiam adeptus (*x*), ipſi à ſacris & ſecretis admotus eſt. Anno 1252. in Vaſconiam miſſus, Camerarius ejuſdem Provinciæ factus eſt. Anno 1255. ineunte (*y*), Decanus de Totenhale & S. Martini London. & ſummus Angliæ Cancellarius renunciatus eſt. Anno 1259. Menſe Januarii à Monachis Wintonienſibus in Epiſcopum electus (*z*), Regis offenſam veritus, conſentire noluit: ſub exitum ejuſdem Anni ad Epiſcopatum Londinenſem (Cancellarius adhuc Regis exiſtens) electus, Presbyteratûs gradum Pariſiis ſuſcepit 1259. Dec. 20. (*a*) Conſecratus eſt in Eccleſiâ B. Mariæ de Suthwerc. 1260. Feb. 15. à Bonifacio Archiepiſcopo. (*b*) *Eodem*

(*v*) Reg. Broneſcomb. Exon.
(*x*) Weſtm. Paris.
(*y*) Walingford.
(*z*) Annales Winton.
(*a*) Regiſtr. Cranborn.
(*b*) Profeſſio autogr. Rot. 5.

die,

die, quo ipſe conſecratus eſt (verba ſunt Regiſtri) *addidit in ultimo Profeſſionis ſuæ hoc verbum,* ſalvo jure Londinenſis Eccleſiæ. *Dominus Archiepiſcopus fecit ipſum recitare Profeſſionem ſuam, & iterum ſubſcribere, & dictum verbum infra Profeſſionem contentum penitus omittere; & hoc coram multis Suffraganeis ſuis & omnibus aliis ipſi conſecrationi aſſiſtentibus.* Henricus Cantariam duorum ſacerdotum in Eccleſiâ ſuâ Cathedrali poſuit; neque aliud memoriâ dictum geſſit. Poſt biennium enim à ſuſcepto Epiſcopatu apud Londinum defunctus 1262. Julii 13. fide Chronici Dovorenſis, Hiſtoriolæ Londinenſis, Obituarii Paulini, & Epitaphii; (die 22. Julii juxta Bartholomæum Cotton, & Annales Vetuſtos S. Edmundi.) Cantariam (*c*) in Eccleſiâ Paulinâ ad altare B. Michaelis pro ſalute animæ ſuæ inſtituit, eidemque Eccleſiæ calicem aureum, morſum, crucem & calicem argentea deaurata, phialas duas, mitras duas, baculum Epiſcopalem argenteum deauratum valdè pretioſum, ſandalia cum caligis, capas duas, veſtimentum, aliaque ornamenta Eccleſiaſtica donavit. Arma portavit, in ſcuto rubro cor inter duas alas diductas & patentes aur. Vacante per hujus mortem Sede Epiſcopali,

(*c*) Monaſtic. Tom. 3. p. 330, 309, &c.

recruduit

recruduit Controverſia inter Archiepiſcopum Cantuarienſem & Capitulum Eccleſiæ Paulinæ de juriſdictione, anteà plus ſemel agitata, & ad Curiam Romanam delata. Nunc verò demum fœliciter extincta eſt, factâ Compoſitione inter Bonifacium Archiepiſcopum & Decanum ac Capitulum S. Pauli. 1262. Aug. 21. quæ etiamnum obſervatur. Per hanc convenit; quòd Sede Londinenſi vacante Capitulum duos, tres, vel quatuor ex Canonicis ſuis Archiepiſcopo nominabit; quorum unum Archiepiſcopus in Officialem ſuum præficiet, ad juriſdictionem in Dioceſi Londinenſi vice ſuâ atque authoritate Sede vacante certis Conditionibus exercendam. Integram Compoſitionis formam in ſequenti Appendice (*d*) exhibui.

(*d*) Num. 2.

XLVII. HENRICUS DE SANDWICO.

Henricus de Sandwico (*e*): Wenghami loco electus eſt Ricardus Thalebot, ſeu Talbot, Eccleſiæ Paulinæ Decanus, 1262. Auguſti 18. ab Archiepiſcopo confirmatus die 20 Septemb. *& in craſtino obiit ante annuntiationem Confirmationis.* Sic Chronicon Dovorenſe. Obitum quidem 3. vel 4. die ante Feſtum S. Michaelis Thomas Wikes, Die 28. Septembr. Obituarium Paulinum collocârunt; in hoc tamen omnes concordant illum ante Conſecrationem ſuſceptam obiiſſe. Repetitâ electione, ſubrogatus eſt Henricus de Sandwich 1262. Nov. 13. (*f*) à Johanne Wintonienſi Epiſcopo apud Cantuariam conſecratus 1263. Maii 27. die S. Trinitatis. Wenghami mortem, Talboti electionem, confirmationem atque obitum, & Henrici Sandwicenſis ſucceſſionem certiùs & uberiùs præ aliis narrant Annales inſignes MSS. Eccleſiæ Cantuarienſis; quorum proinde verba ſubjungam. *Anno* 1262. *Henricus de Wingham Epiſcopus Londinenſis obiit die S. Milithæ*

(*e*) Wikes.

(*f*) Chronic. Dover. Profeſſio autogr. Rot. 5.

di

die Jovis apud Stebenhithe; cujus loco electus eſt Ricardus Talebot, Decanus S. Pauli, nepos Fulconis Baſſet quondam Epiſcopi Londinenſis, qui Regem adeuns in tranſmarinis partibus, ab ipſo ſuſceptus eſt, & ab Archiepiſcopo confirmatus in Vigiliâ S. Matthæi per Procuratores ſuos. Obiit in craſtino, nondum accepto confirmationis ſuæ nuntio. Dein Henricus de Sandwico, filius Domini Henrici de Sandwico Militis, electus citra Feſtum B. Martini; citò poſt adiit Regem in tranſmarinis partibus agentem; & ab ipſo admiſſus, adiit Archiepiſcopum Cantuarienſem in partibus Sabaudiæ; & ab ipſo apud Bellicum in Feſto B. Thomæ Apoſtoli confirmatus, in Angliam rediit, conſecratus exinde in Eccleſiâ Cantuarienſi 6. Cal. Junii. Hunc Baronum Angliæ contra Principem ſuum partes ſectatum Cardinalis Sabinenſis Papæ Legatus Anno 1265. ſuſpendit. (*b*) Ottobonus autem Legatus in Concilio Northamtunenſi Anno 1266. excommunicavit. Ut his vinculis ſemet extricaret, Romam profectus, delicti veniam ægrè & poſt ſexennalem ferè moram impetravit. In Angliam reverſus ſub initium Anni 1273. obiit 1273. Menſe Auguſto, (ſic Annales Wigorn. & Waverlejenſes) circa feſtum S. Michaelis (ita Wikes & Florilegus) circa

(*b*) Weſtm. Paris. Wikes, Annales Winton.

feſtum S. Matthæi (ſic Annales Londinenſes) die 12. Sept. juxta Obituarium Paulinum. Lectu non indignum eſt, quod de morte ejus habent Annales vetuſti Cœnobii S. Edmundi. *Anno* 1273. *Henricus de Sandwich, Epiſcopus Lond. apud Horſeth Manerium ſuum, poſt totum Prælationis ſuæ tempus in maximâ angustiâ conſummatum, obiit in Octavis Nativitatis B. Mariæ.* Eccleſiæ ſuæ Cathedrali (*h*) calicem argenteum deauratum, mitram, tunicam & dalmaticam, veſtimenta duo, totidemque caſulas moriens dedit. Poſt hujus mortem reſuſcitata inter Archiepiſcopum & Decanum ac Capitulum S. Pauli controverſia de obſervandâ atque interpretandâ Compoſitione circa Juriſdictionem Sede vacante exercendam ante triennium factâ, per aliam ſopita eſt Compoſitionem, ſeu potiùs Compoſitionis primæ declarationem 1273. Octob. 11. Formam ejus in ſequenti Inſtrumentorum Collectione (*i*) dedi. Declarationem iſtam Capitula Cant. & Lond. (*k*) Inſtrumento communi interveniente confirmârunt 1279. Martii 8.

(*h*) Monaſt. Tom. 3. p. 309, &c.

(*i*) Num. 3.

(*k*) Inſtrument. Autogr.

XLVIII. JOHANNES DE CHISHUL.

Johannes de Chiſhul, Eccleſiæ Collegiatæ S. Johannis Beverlacenſis Præpoſitus (*l*), in quâ Præpoſiturâ Fulconi Baſſet ſucceſſit, Archidiaconus Londinenſis (*ll*), magnum Angliæ Sigillum Regi reddidit 1265. Febr. 25. idemque, Decanus jam factus, à Rege recepit 1268. Oct. 30. Anno 1270. Theſaurarius Angliæ renuntiatus Die 6. Februarii. Cancellarius Scaccarii antea fuerat Anno 1264. In Epiſcopum (*m*) Londinenſem electus 1273. Dec. 7. conſecratus eſt 1274. Apr. 29. & eodem Die in Eccleſiâ ſuâ intronizatus. Conſecratum fuiſſe in Eccleſiâ B. Mariæ de Suthwerc Catalogus Paulinus, in majori Capellâ Palatii Lamethani Regiſtrum Cantuarienſe & Annales Londinenſes produnt. Rectiùs iſti: ut notam enim tergo Profeſſionis autographæ inſcriptam taceamus; extat in Archivis Eccleſiæ Cantuarienſis Syngrapha Johannis Epiſcopi autographa apud Dovoriam data 1274. Maii 23. quâ cautionem præſtitit, ne in præjudicium Eccleſiæ Cantuarienſis

(*l*) Hiſtor. Antiqu. Beverlac.
(*ll*) Dugdal. Ser. Chron.
(*m*) Wiles Weſtm. Arnales Winton. & S. Edmundi & Londinenſes.

cederet, quòd ipſe Conſecrationem apud Lamhethe in majori Capellâ Archiepiſcopali ſuſceperit die 29. April. præcedenti. Similis ibidem habetur ejuſdem Cautio die 28. April. ante Conſecrationem data. Anno 1278. (notante id Adamo Murimuthenſi) *Johannes Epiſcopus, tanquam Decanus cæterorum Epiſcoporum Provinciæ Cantuarienſis, bis convocavit Epiſcopos apud London. ad tractandum de communibus negotiis Provinciæ Cant. & Reipublicæ. Et bis gratificavit Officialem ſibi nominatum per Priorem & Conventum Cant. ratione Compoſitionis nuper initæ inter ipſum & dictos Religioſos.* De hâc Compoſitione inferiùs agemus Cap. 53. nec non de duplici Officialis Cant. per Johannem Epiſcopum factâ nominatione in Appendice, Cap. 9. Tempore ipſius (*n*) ædificatum eſt novum Opus ad Caput Eccleſiæ versùs Orientem, B. Mariæ ſacrum. Eidem maximâ corporis infirmitate laboranti, adeò ut (*o*) *propter debilitatem ſui corporis ea, quæ incumbebant paſtorali Officio, adimplere nequibat*, Johannes Archiepiſcopus Cantuarienſis in viſitatione Metropoliticâ Anno 1279. Coadjutores dedit Decanum & Theſaurarium Eccleſiæ S. Pauli, commiſſâ eiſdem *poteſtate conferendi Præbendas & alia Beneficia*

(*n*) Hiſtor. Paulin. p. 13. | (*o*) Regiſtr. Eccleſ. Cant. *Eccleſi-*

Eccleſiaſtica cum Curâ vel ſine Curâ, ſpectantia ad collationem vel præſentationem dicti Epiſcopi, nec non præſentatos inſtituendi, & commendas concedendi, & cætera quæ paſtorali incumbebant officio peragendi. Brevi autem pòſt, revocatâ, (ut videtur) iſtâ Commiſſione, Fulconem Lovel, Archidiaconum Colceſtriæ, unicum Epiſcopo Coadjutorem dedit (*p*) 1280. Febr. 6. Johannes autem Epiſcopus poſt biduum obiit, ſc. 1280. Febr. 8. juxta Hiſtoriolam Lond. & Annales S. Edmundi, die 7. Febr. juxta Thomam Wikes & Florilegi Codicem MS. Lambethanum, & Adamum Murimuthenſem. Sepultus eſt in Aquilonali murò Eccleſiæ Paulinæ ex adverſo Chori. Cantariam (*y*) fundavit ad altare B. Virginis in Navi Eccleſiæ Paulinæ; eandemque redditibus annuis dotavit, & vaſis aureis aliâque ſupellectile Eccleſiaſticâ magnificè inſtruxit. Ipſe autem & vivus & moriens multa vaſa & ornamenta Eceleſiæ ſuæ Cathedrali contulit, ſc. calicem argenteum deauratum, coſtam S. Ricardi in capsâ argenteâ deauratâ incluſam, mitram, ſandalia cum caligis pretioſa, pecten pulchrum eburneum, pulvinar, caſulas plures, &c.

(*p*) Regiſt. Peckham. fol. 23.

(*y*) Monaſt. T. 3. p. 328, 309, &c.

XLIX. RICHARDUS DE GRAVESEND.

Richardus de Graveſend (*q*). Ritè tunc à Canonicis electus Fulco Lovel, electioni ſuæ eodem die renuntiavit: ſive quòd ex Beneficiis (pluſquam viginti enim ſimul obtinuit) ſuis Eccleſiaſticis ampliores redditus perciperet, quàm quos ex Epiſcopatu Londinenſi ſperare poſſet; ſive quòd nè à Pecamo Archiepiſcopo ob Pluralitatis crimen rejiceretur, veritus fuiſſet; ſeu potiùs (quòd ipſe prætendit) *ob debilitatem corporis & alia Conſcientiæ dictamina.* Certè Archiepiſcopus ſcriptâ ad ipſum Epiſtolâ (quam in Appendice (*r*) videre eſt) teſtatus eſt, ſibi moleſtiſſimum fuiſſe, quòd Epiſcopatûs onus ipſi delatum repudiaverit. Paucis ante diebus Epiſcopatum pinguiorem Lincolnienſem (*s*), electione legitimâ ſibi delatum, Fulco repudiaverat. Moriens Cantariam fundavit (*t*) duorum Sacerdotum, qui ad altare S. Johannis Baptiſtæ in Eccleſiâ S. Pauli pro ſa-

(*q*) Annales London. & Wigorn.
(*r*) Num. 4.
(*s*) Thomas Wikes.
(*t*) Monaſtic. T. 3. p. 330.

lute

lute animæ ſuæ celebrarent. Obiit autem Fulco 1285. Nov. 21. juxta Florilegi Codicem MS. 1287. Nov. 21. juxta Murimuthenſem & Annales Londin. Acceptâ iterum à Rege eligendi licentiâ, Canonici Ricardum de Graveſend, Concanonicum ſuum (qui & Theſaurarius fuit dictæ Eccleſiæ) & Archidiaconum Northamtonienſem elegerunt *(r)*. Conſecratus eſt apud Coventriam à Johanne Archiepiſcopo 1280. Aug. 11. intronizatus die 1. Octobr. Malè Hiſtoriola Londin. die 17. Maii conſecratum ſcribit. Illo die electum potiùs fuiſſe crediderim. Directâ ad hunc Epiſtola *(s)* Anno 1282. Johannes Archiepiſcopus Cantuarienſis præcepit; ut quamplurimas divitum Judæorum Synagogas privatas in Urbe Londino nuper erectas deſtrui curaret; utque unicam Judæis omnibus communem patere permitteret. Ineunte anno 1284. Rectore quodam Dioceſis Londinenſis in Curiam Archiepiſcopalem de Arcubus, causâ ad Epiſcopum Dioceſanum priùs non delatâ, citato, Ricardus Epiſcopus ſibi injuriam irrogari exiſtimans, datâ ad Archiepiſcopum *(t)* literâ, eâ de re expoſtulavit, cauſas primâ (quod aiunt) inſtantiâ exa-

(r) Wikes, Annales de Hidâ.
(s) Append. Num. 5.
(t) Append. Num. 6.

minandas

minandas ad ſe trahere Metropolitano neutiquam licere contendens. Binis Epiſtolis (*u*) lectu digniſſimis, Archiepiſcopus reſpondit, id ſibi ſuiſque anteceſſoribus ſemper licuiſſe, neque inter ſimplicis Metropolitani jura Archiepiſcopatûs Cantuarienſis authoritatem & privilegia claudi oportere. Has omnes Epiſtolas in Appendice ſequenti dedimus. Huic itidem (*s*) Johannes Archiepiſcopus Coadjutores dedit Decanum & Thelaurarium S. Pauli Anno 1289. Ricardus tamen morbo ſeu ætate adeò non fractus erat; ut in Galliam 1294. à Rege legaretur (*t*); & unus ex Cuſtodibus regni, Rege abſente, Anno 1298. conſtitutus fuerit. Hic Subdecanum (*u*) in Eccleſiâ Paulinâ primus inſtituit Anno 1290. Idem conſtituit, ut Cancellarius Eccleſiæ Paulinæ Theologiam in eâdem prælegeret; atque ideo ut nullus ejuſdem Cancellarius inſtitueretur, niſi Theologiæ Doctor aut Baccalaureus, qui munus in propriâ perſonâ obire poſſet. In hunc finem Radulphus Epiſcopus, qui Ricardo ſucceſſit, Cancellariæ Eccleſiam de Ylling Anno 1308. appropriavit. Ricardus teſtamento condito 1302. Sept. 12. ſepeliri voluit propè Henricum de

(*u*) Append. Num. 7, 8.
(*s*) Regiſtr. Eccleſ. Cant.
(*t*) Walſing. p. 60, 73.
(*u*) Hiſtor. Paul. p. 241, 17, 32.

Sand-

Sandwich, deceſſorem ſuum ; cui ſe omnia ſua accepta referre gratus agnoſcit. Legavit 140 Marcas pro ſepulturæ expenſis, 100 Marcas Novo Operi, ——Marcas ad fundandam Cantariam. Porrò inter Benefactores Academiæ Cantabrigienſis commemoratur. Obiit (*uu*) Fulhamiæ 1303. Dec. 9. Londini in Eccleſiâ ſuâ ſepultus die 15. Decembr. Multa Eccleſiæ ſuæ vaſa atque ornamenta Anno 1295. donaverat, in Actis (*v*) Viſitationis Eccleſiæ tunc inſtitutæ recenſita ; viz. Vas argenteum pro aquâ benedictâ recipiendâ, crucem argenteam deauratam pulcherrimam, Imaginem B. Virginis argenteam elegantiſſimam, morſum argenteum deauratum, mitram, amictus duos pretioſos, veſtimenta tria admodum pretioſa, tunicam, & dalmaticam, & binas caſulas. Archiepiſcopus de morte ejus per literas Capituli die 12. Dec. datas certior factus (*x*), Cuſtodem Spiritualium Sedis vacantis conſtituit Ricardum de Newport, Archidiaconum Midleſexiæ, à Capitulo ſibi præſentatum, juxta Compoſitionem tempore Bonifacii Archiepiſcopi olim initam. Arma Ricardus portavit, in ſcuto aureo tres aquilas alis expanſis rubras. Quidam Ricardus de Graveſend fuit Archidiaconus

(*uu*) Annales Londin.
(*v*) Monaſt. T. 3. p. 309, &c.
(*x*) Annales Londin. Regiſtr. Peckham.

Londi-

Londinenſis. 1294. Nov. 9. Hujus forſitan Nepos. Vide *Concil. Anglic.* Tom. 2. p. 427.

L. RADULPHUS DE BALDOCK.

Radulphus de Baldock Archiepiſcopus (y) Sede vacante Eccleſiam Paulinam viſitans, tres ejuſdem Canonicos, & in his Petrum de Dene, ſuſpenderat. Poſtea Canonicis ad electionem Epiſcopi in Capitulo coactis, iſti locum inter alios ſibi dari poſtulârunt. Repulſam paſſi, ad Papam appellatione interpoſitâ, irritam fore electionem denuntiârunt. Canonici nihilominus Decanum ſuum Radulphum de Baldock elegerunt (z) Anno 1304. in Vigiliâ S. Matthiæ Electum Archiepiſcopus confirmavit die 10. Maii, (ſic Regiſtr. Eccleſiæ Cant.) die autem 10. Junii juxta Regiſtrum *Winchelſey*. Rectiùs illud. Temporalia enim Radulpho 1304. Junii 1. reſtitura fuiſſe (a) comperio. Electioni Rex aſſenſum antea adhibuerat 1304. Mart. 22. Quinetiam aliud Regiſtrum

(y) Weſtm. & Regiſt. Cant.
(z) Annales London.
(a) Pat. 32. Edw. 1. M. 23.

Winchelſey

Winchelſey in Bibliothecâ Lambethanâ aſſervatum, Radulphum 1304. Maii 11. confirmatum fuiſſe perhibet. Canonicorum trium nomine adversùs electionem & confirmationem Petrus de Dene iterum appellavit; & Electo terminum in curiâ Romanâ comparendi aſſignari, & Landulphum Cardinalem Diaconum S. Angeli cauſæ Auditorem dari, à Benedicto Papâ obtinuit. Electus igitur Londinenſis Romam versùs itur iniit die 8. Sept. Mortuo Papâ Benedicto, Landulphus ad Clementem Papam (*b*) cauſam retulit. Die dato, Electus & Petrus perſonaliter comparuerunt. Petro autem appellationi ſuæ tunc renuntiante, cauſamque ulterius proſequi nolente, Papa Electi confirmationem, ab Archiepiſcopo factam, ratam habuit, & Electum conſecrari juſſit. Factum (*c*) id apud Lugdunum à Petro Hiſpano Cardinale Albanenſi 1306. Januarii 30. Radulphus in Angliam reverſus, obedientiæ profeſſionem Archiepiſcopo in Eccleſiâ Cantuarienſi (*d*) renovavit 1306. Mart. 29. & in Eccleſiâ Paulinâ (*e*) intronizatus eſt die 17. Julii ſequentis. Anno ſequenti Summus Angliæ Cancella-

(*b*) Epiſtola Clementis Papæ in Regiſtro Cant. data Lugduni 1306. Febr. 1.

(*c*) Eadem, & Epitaph. apud Weaver. p. 363.

(*d*) Reg. Cranborn.

(*e*) Annales London.

rius

rius renuntiatus, vix integro anno munus ſibi delatum adminiſtravit. Eodem enim anno amotus (*ee*), Johannem Epiſcopum Ciceſtrenſem ſucceſſorem accepit. Eccleſiam de Yllinge Cancellario Eccleſiæ Paulinæ (ſalvâ Vicario annuâ 10. librarum portione) appropriavit (*f*), eâ conditione, ut juxta Ricardi deceſſoris ſui conſtitutionem Theologiam in Eccleſiâ S. Pauli prælegeret. Decretum hâc de re ab Epiſcopo factum 1308. Dec. 2. Arnaldus Decanus & Capitulum S. Pauli confirmavit die 8. ejuſdem menſis. Plurimum de Patriis antiquitatibus meruit, ſcriptâ inſigni Hiſtoriâ à primâ gentis Britannicæ origine ad ſua uſque tempora; quæ quidem hodiè deſideratur, quamvis eam Lelandus ſe Londini vidiſſe ſcripſerit. Librum itidem contexuit de ſtatutis & conſuetudinibus Eccleſiæ Paulinæ; qui in Bibliothecâ ejuſdem ſervatus (*g*) ſuperfuit Anno 1559. Iſta autem, dum Decanus eſſet, elucubravit. Et ante autem & poſt Epiſcopatum ſuſceptum, multum inſudavit ædificandæ ampliſſimæ B. Mariæ Capellæ (quæ *Novum Opus* vulgò dicebatur) in Orientali parte Eccleſiæ (*Quolibet enim anno pro tempore ſuo dedit Novo Operi*

(*ee*) Adam. Murimuth.
(*f*) Regiſtr. ejus.
(*g*) Hiſt. Paul. p. 286.

S. Pauli

S. Pauli 200 *marcas*, inquit Murimuthenſis.) Et in eâdem Cantariam duorum Sacerdotum ad altare S. Erkenwaldi fundavit. Anno 1312. Novum Opus Pavimento marmoreo ſtratum eſt; & intra triennium magna pars Pyramidis præ ætate labeſcens, demolita eſt, & iterum magnificentiùs erecta, impoſitâ apici Cruce prægrandi, cui plurimorum Sanctorum Reliquiæ indebantur. Radulphus autem ante opus conſummatum obiit apud Stebenhethe 1313. Julii 24. (*b*) & in Novo Opere ſub lapide marmoreo ſepulturam accepit. Die 29. ejuſdem menſis Capitulum Paulinum (*i*) Capitulo Cantuarienſi (Sede utrâque vacante) Robertum de Baldock & Johannem de Coleceſtre, Canonicos Londinenſes, præſentârunt; ut ex his alter Officialis Diocæſeos London. crearetur. Robortus iſte vir ſuo tempore potentiſſimus, ſummâ rerum agendarum ſcientiâ & conſtantiſſimâ rebus in adverſis fide, Edwardi Regis favorem maximè adeptus, Angliæ Cancellarius ab illo demum creatus eſt, & in Epiſcopum Norwicenſem medio Anno 1325. electus, & ab Archiepiſcopo menſe Auguſto confirmatus. Epiſcopatum tamen obtinere non potuit, propter

(*b*) Annal. Lond. & Adam Murim.

(*i*) Inſtrument. Autogr.

Provi-

Proviſionem Papalem Willelmo de Ayremin datam. Quin & brevi poſt vitâ ſimul ac aliis Dignitatibus privatus eſt. Edwardo enim Rege ſeditione inteſtinâ privato, & in carcerem amandato, ipſe adverſam ſimul fortunam expertus, ab inſanâ plebe in carcerem de Newgate apud Londinum abreptus, obiit ibidem 1327. Maii 28. (hactenus S. Pauli Canonicus & Archidiaconus Midleſexiæ) *in magnâ angariâ & vinculis, in nimio ſqualore, ſepultus in Eccleſiâ S. Pauli die* 30 *Maii*; ut verbis Adami Murimuthenſis utar.

LI. GILBERTUS DE SEGRAVE.

Gilbertus de Segrave, Canonicus Lincolnienſis (*k*), Cuſtos Capellæ S. Sepulchri in Eccleſiâ Eboracenſi inſtitutus Anno circiter 1301. exauthoratus eſt Anno 1303. Poſtea (*l*) ex Præcentore Eccleſiæ Paulinæ Epiſcopus Londinenſis electus eſt 1313. Aug. 17. confirmatus à Capitulo Cantuarienſi die 17. Sept. Ejuſdemque authoritate ab Henrico Wintonienſi Epiſcopo apud Cantuariam conſecratus 1313. Nov. 25. quando Profeſſione factâ *obedientiam Canonicam Capitulo Cantuarienſi & Sanctæ Cant. Eccleſiæ & futuro Archiepiſcopo & ſucceſſoribus ſuis canonicè ſubſtituendis* ſe præſtiturum eſſe juravit; & Henricus Wintonienſis Epiſcopus Cautionem ſolennem ſigillo ſuo munitam (quæ in Archivis Eccleſiæ Cant. etiamnum aſſervatur) dedit, ſe Conſecrationem dictam tunc & ibidem peregiſſe virtute Commiſſionis ipſi à Capitulo Cant. datæ; & quòd ex hoc nullum jus Eccleſiæ Wintonienſi adquirendum eſſet, quo minùs Conventus Can-

(*k*) Stubbes, c. 91. (*l*) Regiſtr. Eccleſ. Cant. Johannes Londin. Regiſt. Cranborn.

tuarienſis in aliis Eccleſiæ Londinenſis, ſeu aliarum Eccleſiarum Suffraganearum vacationibus poſſit officium Conſecrationis cuicunque voluerit liberè committere. De Electione etiam ſupradictâ, operæ pretium erit recitare ipſiſſima verba Regiſtri Eccleſiæ Cantuarienſis. *Gilbertus de Segrave, Decretorum Doctor, & Eccleſiæ Paulinæ Præcentor, electus eſt in Epiſcopum London.* 1313. *Aug.* 17. *per* 4 *Compromiſſarios, viz. Ricardum de Newport Archidiaconum Midleſexiæ, Ricardum de Graveſend, Willelmum de Chadeleſhunte, & Gilbertum de Middleton Canonicos.* Anno 1315. *(m)* Pyramidem Eccleſiæ Paulinæ, cui ultima artificum manus nuper fuerat impoſita, ſolenni ritu benedixit die 4. Octobr. Eodem Anno accurata Eccleſiæ Paulinæ menſura eſt inſtituta; & comperta eſt ejus longitudo 690 pedum, latitudo 130 pedum, altitudo partis Occidentalis à pavimento ad tectum 102 pedum, altitudo partis Orientalis (viz. Novi Operis) à pavimento ad tectum 88 pedum, altitudo turris 270 pedum, pyramidis 274 pedum, crucis ſuperimpoſitæ 15 pedum cum dimidio. Sic quidem habent Annales vetuſti Londinenſes. Aliam autem menſuram tradidit Johannes Stous *(n)*; longitu-

(*m*) Hiſt. Paul. p. 15. | (*n*) Deſcript. Lond. p. 353.

dini

dini Eccleſiæ pedes 720, latitudini 130, altitudini Navis ſeu partis Occidentalis 150; altitudini turris 260, ac totidem Pyramidi aſſignans. Juxta utrumvis autem calculum Pyramis Paulina Pyramidis Ægyptiacæ maximæ altitudinem ſuperavit. Qui hanc enim accuratiſſimè dimenſus eſt, Vir maximus, Johannes Greavius (o); altitudinem ejus perpendicularem non niſi 481 pedes Anglicanos æquâſſe prodidit. Obiit (p) Gilbertus 1316. 18. Decemb. Plura de Gilberto Epiſcopo Adamus Murimuthenſis tradidit; quæ congeſta ſimul hîc loci verbis ipſius propriis adjunxi. *Anno* 1313. *die* 17. *Cal. Sept. Gilbertus de Segrave, Cantor Eccleſiæ S. Pauli, vir nobilis genere & moribus, electus eſt in Epiſcopum Londinenſem; & in feſto S. Caterinæ Virginis apud Cantuariam conſecratus eſt. Anno* 1314. *Gilbertus Epiſcopus Londin. intronizatus eſt Dominicâ in Paſſione, viz.* 9. *Cal. April. & eodem die poſuit primos lapides novi Feretri S. Erkenwaldi, quaſi Fundator. Die* 10. *Cal. Junii dedicavit altaria, viz. B. Virginis Mariæ, S. Thomæ Martyris, & B. Dunſtani in novâ fabricâ Eccleſiæ S. Pauli London. Eodem Anno depoſita fuit crux, & pomellum, cum magnâ parte Campanilis Eccleſiæ S. Pauli; quia*

(o) Pyramidograph. p. 71. | (p) Annales Londin.

*debilia & periculoſa fuerunt; & nova crux cum pomello benè deaurato fuerunt erecta, & multæ Reliquiæ Sanctorum ad tuitionem Campanilis & totius Ædificii ſubjecti cum magnâ proceſſione & ſolennitate in cruce collocatæ ſunt per Gilbertum Epiſcopum 4. Nonas Octobr. Eodem Anno fuit Eccleſia dicta menſurata. Cujus longitudo continet 190 pedes, latitudo 130, altitudo teſtudinis occidentalis à pavimento 102 pedes; altitudo teſtudinis novæ fabricæ 88 pedes. Cumulus Eccleſiæ continet in altitudine 150 pedes. Tota verò Eccleſia continet infra limites ſuos tres acras terræ & dimidiam, unam rodam & dimidiam & ſex virgas. Altitudo turris campanilis continet à planâ terrâ 260 pedes, altitudo fabricæ ligneæ campanilis 274 pedes. Attamen in toto non excedit 500 pedes. Pomellum poteſt continere in ſuâ concavitate 10. * buſſellos bladi. Longitudo crucis ſuper pomellum ſtantis continet 15 pedes. Tranſverſorium verò Crucis habet 6 pedes in longitudine. Anno 1316. die 15. Cal. Januarii obiit Gilbertus Epiſcopus London. & ſepultus fuit die Jovis, 30 Decemb.* Opera quædam ſatis prolixa, titulis *Quæſtionum Theologicarum & Quodlibetorum* inſignita, à Gilberto elucubrata eſſe, & in Bibliothecis Oxonienſibus ſæculo poſtremo ſuperfuiſſe Baleus (*p*) ex Lelando

* Modios frumenti.

(*p*) Cent. 12. cap. 97.

tradidit.

tradidit. Ortus erat Gilbertus Epiſcopus ex ſplendidâ & antiquâ familiâ Segraviorum de Segrave (q) in Comitatu Leiceſtriæ. Arma tulit iſta Familia, in Campo nigro Leonem Salientem Arg. coronatum Or.

(q) Burton Deſcript. Comit. Leiceſtr. p. 244.

LII. RICHARDUS DE NEWPORT.

Richardus de Newport, Archidiaconus Middleſexiæ ab Anno 1304. conſecratus (*r*) eſt à Waltero Archiepiſcopo apud Cantuariam 1317. Maii 15. aſſiſtentibus Waltero Coventr. Rogero Sarum, & Johanne Winton. Epiſcopis. Conſecratum illo die ibidem, electum autem 1317. Jan. 27. die Jovis, Adamus Murimouth. perhibet. Hiſtoriola Londinenſis, (quæ diem electionis loco diei intronizationis malè ſolet reponere) illum 1317. Febr. 11. conſecratum eſſe refert. Epitaphium autem (quod apud Weaverum extat) 1317. Mart. 26. Epitaphia iſta Epiſcoporum Londinenſium, quæ apud Weaverum habentur, plerunque falſa eſſe comperio; ut animum moveat ſuſpicio ea marmoribus ſepulchralibus minimè inciſa fuiſſe, ſed ex tabulis penſilibus deſcripta fuiſſe, quales in pleriſque Angliæ Eccleſiis Cathedralibus ſub initium iſtius ſæculi Epiſcoporum ſepulchris appenſæ ſunt, de tempore & rebus geſtis illorum agentes, & in Eccleſiâ Cantuarienſi hodienum viſuntur. *Obiit* (in-

(*r*) Regiſtr. Cranborn. p. 363.

quit

quit Murimuthenſis) *Anno* 1318. *die S. Bartholomæi apud Ylleford ad domum Vicarii ejuſdem loci ſubitò; & ſtatim de illo loco apud Stebenhethe noctanter delatus eſt.* Sepultum in Eccleſiâ S. Pauli die 28. Auguſti, (ad quem diem nomen ejus in Obituario Paulino occurrit) fuiſſe opinor. Arma portavit, in Scuto aureo, tres Aquilas alis expanſis, rubras.

LIII. STEPHANUS DE GRAVESEND.

Stephanus de Graveſend. Stephanus, Ricardi de Graveſend Londinenſis Epiſcopi nepos, aſſiſtentibus Johanne Winton, Thomâ Wigorn. Waltero Exon. Johanne Ciceſtr. & Johanne Bathon. Epiſcopis, conſecratus eſt (*s*) à Waltero Archiepiſcopo apud Cantuariam 1319. 16. (lege 14.) Januarii, autore Regiſtro Cranborn; confirmatus antea (conſecratum tunc Hiſtoriola Londinenſis errore familiari ponit) 1318. Nov. 3. Electum fuiſſe 1318. Sept. 11. die Lunæ, confirmatum ab Archiepiſcopo Cant. apud Burgum in Dioceſi Lincolnienſi, die Veneris proximâ poſt 1. Nov. (ſc. die 3. Nov.) & Dominicâ proximâ poſt feſtum S. Hilarii (ſc. die 14. Januarii) conſecratum apud Cantuariam ab eodem, *ad preces Comitum Herefordiæ & Pembrok, eò quòd diſcordia erat inter Archiepiſcopum Cant. & dictum Electum*, intronizatum denique 1319. Sept. 30. Dominicâ, Adamus Murimuthenſis tradit. Conſecratum à Waltero Archiepiſcopo fuiſſe 1319. Jan. 14. Regiſtrum aliud Eccle-

(*s*) Regiſtr. ſuum.

ſiæ

ſiæ Cant. teſtatur, additque Archiepiſcopo tunc tradita fuiſſe per Almerum Comitem Pembroch. Epiſcopi Seneſchallum pro procuratione ſuâ eo die 4 manutergia nova, quælibet 3 ulnarum, item 27½. ulnas lineæ telæ albæ, necnon 16. ulnas canapis; item torticeos ceræ 6. majores, 12 minores, & pickettos cereos 24. ad menſas: candelas majores 36. minores 288. panes 200. barellos majores vini 6. coſtrellos minores vini 36. bovem 1. porcum 1. vitulos 4. cuniculos 24. gallinas & capones 36. cercel & beket 50. alaudas 200. Porrò fœnum pro 160. equis per duas noctes, & avenæ modios 80. Denique aſſignatas ab Epiſcopo fuiſſe 20 marcas Sterlingorum inter famulos Archiepiſcopi dividendas, quamvis iſtæ tunc ſolutæ non fuerint. Poſt Annum 1320. Walterus Archiepiſcopus (*t*) viſitationem Metropoliticam in Provinciâ ſuâ inſtituit. Archiepiſcopali autem poteſtate non contentus, ampliorem atque extraordinariam quandam decreto Papali ſibi conferri obtinuit. Solus ex Epiſcopis Londonienſis ſeſe obviàm dedit; factâque ad Papam appellatione, Viſitationem admittere recuſavit. Archiepiſcopus autem ſuperior in Curiâ Romanâ poſt acrem litem evaſit; & Ste-

(*t*) Antiqu. Britan. p. 214, 216.

phano

phano in ordinem redacto, Viſitationem ſuam in Eccleſiâ Londinenſi exorſus (*v*) eſt: *Anno* 1326. *Febr.* 1. (Adami Murimuth. verbis utor) *in mediâ nocte, propter tumultum populi evitandum, corpus B. Erkenwaldi fuit amotum ab illo loco, ubi priùs tranſlatum fuit propè magnum altare, uſque ad novam Capellam B. Mariæ, & in novo Feretro honorificè, collocatum per Johannem de Everdon Decanum Eccleſiæ, &c. & infra* 8 *dies pòſt corpus S. Rogeri de Byleie Epiſcopi Londinenſis, de loco, ubi priùs fuit, amotum, & in loco ad hoc præparato reverenter collocatum fuit.* Anno 1327. defuncto Waltero Archiepiſcopo, Stephanus Capitulo Cantuarienſi litem movit. Antiquitus ſc. 1278. Junii 24. concordatum fuerat (*x*), ut Monachi Cantuarienſes (penès quos juriſdictio Archiepiſcopalis Sede vacante manere ſolet) duos idoneos viros Epiſcopo Londinenſi tanquam Provinciæ Cantuarienſis Decano præſentarent; & ex his alter ab Epiſcopo electus juriſdictionis adminiſtrationem Sede vacante acciperet. Compoſitionem (quæ acrem ac diuturnam ſopivit litem, maximumque deinceps in Eccleſiæ Anglicanæ regimine, quotieſcunque Sedem Cantuarienſem vacare contigit, momentum obtinuit) integram

(*v*) Archiv. Cant. (*x*) Regiſtr. Cranmer.

ex

ex autographo Inſtrumento, ſeptem Epiſcoporum Sigillis appendentibus munito, in Appendice (*y*) ſubjeci. Conventus autem Cantuarienſis Galfrido Commonacho ſuo juriſdictionis exercendæ poteſtatem, Londinenſi Epiſcopo inconſulto, nuper dederat. Huic Commiſſioni Stephanus ſtrenuè ſe oppoſuit; & Monachos demum compulit, revocatâ Galfridi poteſtate, duos ſibi juxta morem antiquum præſentare. Paulò ante Edwardus II. Rex iniquo Ordinum totius Regni decreto exauthoratus fuerat. Huic decreto Stephanus palàm obnixus (*yy*), fidelitatem novo Regi præſtare renuit: ſaltem cum aliis non præſtitit; multas ab inſanâ plebe ob conſtantem erga Regem fidem & periculoſas injurias tunc expertus. Anno 1329. rumor ferebatur Edwardum II. Regem (quem ſcelerati ſicarii ante biennium interfecerant) in vivis adhuc eſſe, & carcere conſtrictum teneri (*x*). Ad larvam hanc liberandam, Edmundus Comes Cantiæ, Willelmus Archiepiſcopus Eboraçenſis, & Stephanus Londinenſis conjurabant, ſaltem conjurâſſe accuſabantur. Edmundus quidem credulitatem capite luit. Epiſcopi autem læſæ Majeſtatis convicti, lege latâ in

(*y*) Num. 9.
(*yy*) Will. Dene, p. 367.
(*x*) Walſingham, p. 129.

Parlia-

Parliamento Anno 1330. veniam *(y)* obtinuerunt. Anno 1332. ineunte, die 19. Januarii, obiit Stephani Epiſcopi Chorepiſcopus ſeu Suffraganeus, Petrus Epiſcopus Corbanenſis, ſeu (ut alibi dici ſolet) Corbarienſis; cui elogium iſtud Adamus Murimuthenſis dedit. *Anno* 1331. *Petrus Epiſcopus Corbanenſis conſecravit novam campanam in honore S. Mariæ in Eccleſiâ S. Pauli circa Pentecoſten. Die S. Wlſtani obiit dictus Epiſcopus apud Fratres Minores London. qui fuit de Ordine eorum; vir excellentiſſimæ vitæ, & ab omni bonitate repletus. Ipſe namque multorum Epiſcoporum Provinciæ (Cantuarienſis) ſupplebat officium, in Ordinibus celebrandis, Eccleſiis dedicandis, & cæteris omnibus ad Miniſterium Epiſcopi ſpectantibus.* Verùm de Petro aliiſque Sedis Londinenſis Chorepiſcopis, fuſiùs poſthac (Deo volente) agemus in Opere peculiari de Chorepiſcopis Angliæ; quorum ſucceſſionem propemodum juſtam in ſingulis ferè Dioceſibus contexui; & in Dioceſi ſanè Londinenſi haud pauciores quàm 28. (quorum Petrus fuit Secundus) inter Annos 1312. & 1540. iſto munere perfunctos inveni.

Stephanus teſtamento condito 1337. Febr. 19. propè Ricardum Epiſcopum cog-

(*y*) Cotton. Epit. Rot. p. 7.

nominem

nominem ſepeliri, & Cantariam pro animæ ſuæ ſalute fundari (z) voluit. Obiit 1338. Apr. 8. fide Hiſtoriolæ Londin. Diem confirmat Obituarium Paulinum. Addit Adamus Murimuthenſis illum apud Storteford in domibus Rectoris dicto die obiiſſe, & die 27. April. ſepultum eſſe in Eccleſiâ S. Pauli per Archiepiſcopum Cantuarienſem, præſentibus Rege, duobus Cardinalibus, multiſque Epiſcopis & Proceribus. Benefactor erat (a) Cœnobii Sanctimonialium S. Johannis Baptiſtæ apud Halywell extra Biſhopſgate London. Arma portavit, in Scuto aureo, tres Aquilas alis expanſis, rubras.

(z) Hiſt. Paul. p. 33.

(a) Stowi Deſcript. Lond. p. 470.

LIV. RICHARDUS DE BYNTWORTH.

Richardus de Wenteworth, (ſic enim dicitur in Regiſtro Eccleſiæ Cant. *Bintworth* autem ab aliis, idque ſæpiùs (*b*) dictus) Canonicus Londinenſis factus per Stephanum Epiſcopum Lond. qui Præbendam de Morâ in Eccleſiâ Paulinâ eidem (*c*) contulit 1337. Dec. 3. Eodem Anno ad Præbendam de Bedewynde in Eccleſiâ Sarum admiſſus (*cc*) fuerat Aug. 1. Clericus Domeſticus fuerat Ricardi de Bury Epiſcopi Dunelmenſis, ſicut teſtatur Willelmus de Chambre in Hiſtoriâ Dunelmenſi, p. 766. Erat etiam (*d*) Cancellarius Simonis Archiepiſcopi Cant. 1332. Menſe Januario. Anno 1338. Poſt legitimam ad Epiſcopatum Londinenſem electionem die 4. Maii factam, confirmatus eſt apud Otteford à Johanne Archiepiſcopo die 23 Maii, & ejuſdem præcepto apud Lametham conſecratus (*e*) à Roberto Ciceſtrenſi Epiſcopo 1338. Julii 12. aſſiſtentibus Epi-

(*b*) Adam. Merimuth.
(*c*) Regiſtr. Steph. Graveſend. Ep. Lond.
(*cc*) Reg. 2. Wivil. Sarum.
(*d*) Regiſt. Cant.
(*e*) Dene. Regiſt. Cranborn.

ſcopis

ſcopis Roffenſi, Coventrenſi, Sarisburienſi & Alexandro Archiepiſcopo Dublinenſi. *Et ſtatim* (inquit Murimuthenſis) *Miſſâ celebratâ eodem die venit Epiſcopus equitando de Lambethe per mediam civitatem; & intrans Eccleſiam ſuam, per Archidiaconum Cant. intronizatus eſt.* Ut autem Conſecratio hæc fiat extra Eccleſiam Cantuarienſem; Edwardus Rex datâ ad Conventum Cant. 1338. Maii 24. literâ petiit, ut Ricardus de Bynteworth Electus London. extra Eccleſiam Cant. conſecrari poſſit (*f*) Conventus licentiam dedit Junii 6. Ricardus gratias Conventui egit per literas ex manerio de Lopham in Dioceſi Norwicenſi ſcriptas 9. Junii. Summus Angliæ Cancellarius die 6. Julii à Rege (*g*) conſtitutus fuerat. Nihil ab eo in Epiſcopatu geſtum reperire potui, præter id quod Adamus Murimuth. hiſce verbis refert. *Anno* 1339. *Martii* 24. *die Mercurii Ricardus Epiſcopus dedicavit ſummum Altare in Eccleſiâ S. Pauli in honore S. Pauli, cum duobus collateralibus Altaribus, Boreali in honore S. Ethelberti Regis & Fundatoris, Auſtrali in honore S. Melliti Epiſcopi. Summitas Campanilis S. Pauli cum Cruce & Pomello fuerunt de novo repara-*

(*f*) Regiſt. Cant. aliud.

(*g*) Fr. Thin in Catalogo Cancell. Angliæ.

ta

ta. Ob quam cauſam die S. Mariæ Magdalenæ Ricardus Epiſcopus, Gilbertus Decanus, cum omnibus Miniſtris Eccleſiæ ſolennem Proceſſionem fecerunt, circa Eccleſiam & Cœmiterium, ad reponendas Reliquias in Summitate, & in duobus brachiis, & in Pomello. Poſt mortem illius Rex magnum Sigillum tradidit Johanni de S. Paulo Rotulorum Cuſtodi atque aliis cuſtodiendum (*b*) 1339. Dec. 8. Mortis tempus aliunde elicere non potui. Demùm autem ab Adamo Murimuthenſi edoctus ſum, illum eo ipſo die (ſc. Dec.8.) obiiſſe, in Eccleſiâ S.Pauli ſepultum die 13. Decembr. Ipſe Adamus, ſupremi ſui Teſtamenti Executor ab illo conſtitutus (*hh*), menſe Februario ſequenti Capam pretioſam Eccleſiæ Cantuarienſi tranſmiſit, eidem à tempore Conſecrationis illius debitam, quæ ibidem recepta eſſe dicitur 1340. Febr. 2. Sic enim illius temporis conſuetudo ferebat; ut ſinguli Epiſcopi, Sedis Cant. Suffraganei, Capam ſuam, quâ induti conſecrationem accipiebant, mox conſecratione finitâ, ad Altare Eccleſiæ Cantuarienſis devotè deponerent & offerrent; vel ſi alibi conſecrati eſſent, eandem brevi pòſt, ad Altare dictum offerendam, tranſ-

(*b*) Clauſ. 12. E.3. par.2. dorſ.m.23. & 13. E. 3. par.2. dorſ. m. 11.

(*hh*) Reg. Eccleſ. Cant.

mitterent.

mitterent. Arma Ricardus portavit, in Scuto rubro, quinque Leone Salientes, in formâ Crucis diſpoſitos, aureos.

LV. RADULPHUS DE STRATFORD.

Radulphus de Stratford ſucceſſit, Canonicus Paulinus, Johannis Archiepiſcopi Cantuarienſis nepos (*i*), electus 1340. Januarii 26. conſecratus eſt apud Cantuariam Anno 1340. Dominicâ ſecundâ Quadrageſimæ, viz. die 12. Martii; Teſte (*k*) Willelmo Dene. Eodem die confirmatum fuiſſe Regiſtrum Eccleſiæ Cant. prodit. Ante Epiſcopatum ſuſceptum, ad Præbendam de Erchesfont in Monaſterio B. Mariæ Wintonienſi admiſſus fuerat 1333. Dec. 15. (*l*) dictam autem Præbendam cum Præbendâ de Blibury in Eccleſiâ Sarum permutavit 1335. Sept. 25. Ipſo Epiſcopatum tenente (*m*), tectum Eccleſiæ Paulinæ fulgure tactum conflagravit 1341. Febr. 1. Ignis fœliciter extinctus, tantum tamen damni intulit; ut non ante Annum 1462. plenè reficeretur. Locum

(*i*) Adam. Murimuth.
(*k*) Hiſtor. Roffenſ. p.374.
(*l*) Reg. 2. Wivil Sarum.
(*m*) Hiſt. Paul. p.133.

quendam deſertum in Urbe ſuâ prope Smithfeild emit (*n*), & mortuorum ſepulturæ conſecravit. Capellam itidem D. Thomæ ſacram apud Stratfordiam ſuper Avonam, oppidum natale, ædificavit. Obiit apud Stebenhith 1354. Apr. 7. die Jovis, fide Hiſtoriolæ Londinenſis & Regiſtri *Iſlip*. Arma portavit, in Campo nigro, Faſciam undulantem auream, inter tres tripodas, argent.

(*n*) Stoi Hiſt. Lond. p. 487.

LIV. MI-

LVI. MICHAEL DE NORTHBURGH.

Michael de Northburgh, L. D. (*q*) Archidiaconus Suffolcienſis (quem quidem Archidiaconatum, ut & Præbendam de Donyngton in Eccleſiâ Eboracenſi, Canonicus enim erat Eboracenſis, cum Præbendâ de Streneſhale ejuſdem Eccleſiæ (*r*) permutavit 1353. Junii 29.) Rector de Pulham in Dioceſi Norwicenſi, & Canonicus Londinenſis, ad Epiſcopatum Londinenſem canonicè electus eſt paucis poſt Radulphi obitum diebus. Datâ enim, quam vidi, literâ 1354. April. 23. ſe *Londinenſem Electum Confirmatum ſcribit*. Illum ſiquidem Archiepiſcopus Simon (à quo olim Romam ad petendum ſibi Pallium Anno 1349. miſſus fuerat) confirmavit, antequam Bulla Papalis prodiret. Prodiit iſta 1354. Maii 7. Quare jure tunc recepto irrita habenda erat electio & confirmatio. Die itaque 3. Julii Archiepiſcopus Spiritualia Epiſcopatûs Michaeli commiſit virtute non electionis, ſed proviſionis Papalis. Male Epitaphium (*s*) die 7. Julii, Hiſtoriola

(*q*) Reg. Zouch. Ebor. Norwic. & Iſlip.

(*r*) Reg. Bateman. Norwic.

(*s*) Apud Weaver. p. 364.

Londin. die 23. Junii confirmatum ſcribunt. Conſecrationem fruſtrà quæſivi. Ante Epiſcopatum præter ea, quæ ſupra commemorata ſunt, alia Beneficia Eccleſiaſtica & obtinuit & permutavit. Præbendam enim de Lym in Eccleſiâ Sarum (*t*) cum Canonicatu Herefordenſi ac Decanatu liberæ Capellæ S. Clementis infra Caſtrum de Pontefracto Dioceſis Eboracenſis permutavit 1339. Maii 21. Ad Præbendam etiam de Netherbury in Eccleſiâ Sarum à Roberto Epiſcopo collatus eſt 1351. Maii 6. Michael Epiſcopus teſtamento condito 1363. Maii 23. ſepeliri voluit in introitu Eccleſiæ extra Occidentale oſtium, & Cantariam (*u*) pro animâ ſuâ & ſucceſſorum ſuorum fundari. Ad fundandum Carthuſianorum Cœnobium in Urbe Londinenſi duo millia librarum legavit; eidemque dedit omnes redditus, quos in Civitate Londini poſſedit, & libros ſuos Theologicos atque alia multa. Patronatum autem ejus Epiſcopis Londinenſibus tranſcripſit. Præterea legavit mille libras, in ciſtâ peculiari apud Eccleſiæ Paulinæ Theſaurariam reponendas, unde 10. vel 20. vel 40. marcæ cuicunque indigenti, depoſito prius pignore, mutuò in annum dari poſſint. Cœnobium Carthuſianum

(*t*) Reg. 2. Wivil Sarum. | (*u*) Hiſt. Paul. p. 34.

Michaelis

Michaelis defuncti impenſis conſtruendum curavit Walterus Manny, Eques Auratus; qui multa eidem de propriis facultatibus impendit (*v*), & opus Anno 1370. conſummavit. Obiit Michael apud Copfordiam 1361. Sept. 9. poſtquam Annis 7. Diebus 40. præſediſſet, ex Hiſtoriolæ Londinenſis calculo. Diem obitûs Regiſtrum *Iſlip* confirmat. Tempore Edwardi III. Regis, neſcio an poſt Michaelis mortem, conceſſum (*x*) eſt Decano & Capitulo Eccleſiæ Paulinæ, ut ipſi Temporalia Epiſcopatûs vacantis in perpetuum cuſtodirent, Regi mille libras annuatim ſolventes, ſeu pro ratâ.

(*v*) Antiq. Britan. p. 293.

(*x*) Cotton. Epit. Rot. p. 458.

LVII. SIMON DE SUDBURY.

Simon de Sudbury, à loco natali cognominatus (*y*); paterno enim nomine Tybold dictus est: Ex eadem familiâ prodiisse videtur Magister Adamus Thebaud de Sudburiâ, Archidiaconus Midlesexiæ, qui cum Bartholomæo Sydey, Rectore de Rougham Diocesis Norwicensis Beneficia (*z*) permutavit 1364. Jun. 16. Johannes etiam filius Roberti Thebaud, admissus (*a*) ad Præbendam de Totenhale in Ecclesiâ Paulinâ 1364. Dec. 16. Nec non Magister Thomas Thebaud de Sudburiâ, collatus (*b*) à Simone tunc Archiepiscopo ad Ecclesiam de Bishopesborn Dioces. Cant. 1375. Sept. 20. Sed prætermissis his seu fratribus, seu nepotibus Simonis, Simon ipse erat filius Nigelli Tibald & Sarræ uxoris, Ecclesiæ S. Gregorii Sudburiensis parochianorum & benefactorum insignium. Post præclaram literarum & utriusque Juris cognitionem, tam in patriis quàm in exteris Academiis hauſtam Legum Doctor creatus, Innocentii VI. Papæ domesticus Sacellanus fuit, &

(*y*) Regist. Norwic. 6.
(*z*) Regist. Sudbury London.
(*a*) Regist. idem.
(*b*) Regist. Sudbury Cant.

causarum

Cauſarum in Romanâ Rotâ Auditor. Ab Innocentio jure Proviſionis auctus eſt Cancellariatu Eccleſiæ Sarisberienſis (*c*); eodemque jure Michaeli Epiſcopo Londinenſi defuncto in Succeſſorem datus. Bullæ Proviſionis datæ ſunt 1361. Octob. 22. (quamvis in his electus antea fuiſſe dicatur) & ipſarum virtute Spiritualia illi ab Archiepiſcopo tradita ſunt 1361. Nov. 30. Conſecratum fuiſſe 1362. Maii 20. (Martii legendum potiùs) Hiſtoriola Londinenſis tradit. Anno 1365. (*d*) Partem Orientalem Eccleſiæ S. Gregorii apud Oppidum Natale conſtruxit; & in eâdem Monumentum honorarium (viz. tabulam marmoream, 12 pedes longam, 6 latam) ſibi poni curavit, appoſitâ in propinquâ feneſtrâ hujuſmodi inſcriptione; *Orate pro Domino Simone Thepold, aliàs Sudbury, qui iſtam Capellam fundavit. Anno Domini* 1365. *in commemoratione Omnium Animarum dedicat, dat, conſecrat.* Collegium poſteà quoddam Sacerdotum Sæcularium in hoc loco conſtituit & dotavit; cui multa in ſupremis tabulis legavit. Inſignem de quodam illius Epiſcopi adhuc Londinenſis facto Hiſtoriam Willelmus Chartham, Monachus Cantuarienſis, narra-

(*c*) Regiſt. Iſlip.

(*d*) Weaveri Monum. Funebria. p. 743.

vit (*dd*) in ſuo *Speculo Parvulorum* MS. hujuſmodi ferè verbis uſus. Anno 1370. Simon Sudbury, Epiſcopus Londinenſis, versùs Cantuariam pergens, in itinere offendit innumeram ferè populi multitudinem, ad Cantuariam tunc confluentem, ad celebrandum quartum Jubilæum S. Thomæ Martyris. *Qui ductus ſpiritu erroris, populum per viam versùs Cantuariam gradientem auſu temerario informabat aſſertivè, quòd illa Indulgentia plenaria, quæ apud Cantuariam fore ſperabatur, nullius commodi fuerat vel valoris; ſuper quod nonnulli confluentium mox abierunt retrorſum; nonnulli etiam maledicebant eidem in faciem.* Cantuariam tranſlatus eſt 1375. Maii 4. per Bullas Papales eo die editas (*e*), & in Eccleſiâ Cantuarienſi die 26. Maii ſolenniter publicatas. Die 12. Maii Hiſtoriola Londinenſis tranſlationem collocavit. Sub ejuſdem anni initium Simon à Rege miſſus ad tractandum cum Legatis Galliæ Regis, Brugis applicuit die 24. Martii: & menſe Junio inducias (*f*) unius anni pepigit. Domum reverſus, inſigniis Archiepiſcopalibus inauguratus eſt. Arma portavit, *ex argento, in Cruce cæruleâ literam M. coronatam, ex auro*; ut verbis Li-

(*dd*) Vide Angliam Sacr. par. 1. p. 47.

(*e*) Regiſt. Cant.

(*f*) Regiſt. Caroli Booth.

bri

bri Lambethani *de Archiepiſcoporum Cant.* *Armis* utar: Seu juxta alium, in Campo argenteo, Crucem cæruleam, coronâ aureâ ornatam.

LVIII. WILLELMUS DE COURTNEY.

Willelmus de Courtney. Ab Epiſcopatu Herefordenſi ad Londinenſem Willelmus Courtney tranſlatus (*g*) 1375. Sept. 12. Spiritualia ab Archiepiſcopo accepit die 3. Decemb. anno ætatis ſuæ 34. Anno 1376. convocatâ apud Londinum Cleri Synodo, Rex ad belli ſumptus ſubſidia pecuniaria ſibi dari poſtulavit (*h*). Ne Clerus annueret, Willelmus interceſſit. enumeratis Cleri gravaminibus; & injuriis ſibi ac Willelmo Wintonienſi Epiſcopo à Rege illatis, in medium prolatis, ne ſubſidium Regi concederetur, antequam ipſis ſatisfactum fuerit, obteſtatus eſt. Synodo in partes pertractâ, Rex ſubſidium obtinere non potuit; donec de injuriis abundè compenſandis ſpem feciſſet. Ante exitum autem ejuſdem (*i*) Anni Rex, de compenſatione injuriarum poſt ſolutam Synodum parùm cogitans, Epiſcopo pro contumaciâ

(*g*) Reg. Sudbury.
(*h*) Antiquit. Britan. p. 255.
(*i*) Chronic. *Eulogium* dictum.

ſuâ

ſuâ talionem reddidit. Gregorius XI. Papa Florentinos nuper anathemate percuſſerat; & miſſis ubivis Bullis ſuis, ut bona eorum diriperentur, mandaverat: Londinenſis Epiſcopus Bullam Papalem ad Crucem Eccleſiæ Paulinæ Rege inconſulto promulgavit; & Florentinorum advenarum bona Plebi Londinenſi diripienda conceſſit. Hoc facto, Prætor Urbis, pacé civibus ſuis imperatâ, Florentinorum oſtia ſigillo firmavit, ipſoſque ad Regem duxit, quos Rex in protectionem ſuam accepit. Mox præcepto Regis Exonienſis Epiſcopus, ſummus Angliæ Cancellarius, Londinenſi Epiſcopo in Cancellariam vocato, quæſivit; quâ fronte auſus eſſet Bullam Papalem Rege & Conſiliariis inconſultis adversùs Leges patrias publicare. Reſpondit Londinenſis, id ſe Papæ mandato feciſſe. Ad quem Cancellarius: *Eligatis igitur vel perdere Temporalia, vel verba iſta proprio ore revocare.* Ægrè obtinuit Londinenſis, ut per alium revocare poſſet. Quo demum conceſſo; quidam Officialis Epiſcopi Crucem Paulinam aſcendit, & populum circumſtantem ſic allocutus eſt. *Dominus meus nil dixit de Interdicto. Miror quòd non intelligitis rectè, qui tot conciones hinc auditis.* Anno ſequenti (*k*) Papa Willelmo in mandatis dedit, ut Johannem Wic-

(*k*) Walſingham, p. 192.

lefum

lesum comprehendi & de diversis Religionis articulis examinari faceret. Johannem ad tribunal Episcopi in Ecclesiâ Paulinâ ductum stipârunt Johannes Lancastriæ Dux aliique Magnates, qui doctrinæ ejus clàm favebant. Horum præsentiâ deterritus Episcopus, nil aliud fecit, quàm ut Wiclefo Sectariisque suis silentium indiceret. Dux autem Lancastriæ Episcopum nihilominus convitiis insolenter lacessivit; quod Londinensium iram adeò concitavit, ut in injuriæ Adtistiti suo illatæ vindictam Ducem membratim discerpsissent, ni Episcopus properè interceſſisset. Coerceri tamen adeò populi impetus non potuit; quin bona Ducis & Ædes Sabaudianas depilarent. Anno 1381. Willelmus Angliæ Cancellarius constitutus est (*i*) die 10. Augusti. Ad Archiepiscopatum Cantuariensem translatus (*k*) est Bullâ Urbani Papæ 1381. Sept. 9. quæ publicata primùm fuit 1382. Jan. 9. Electus quidem (*l*) fuerat die 30. Julii præcedentis ad Sedem Cantuariensem. Verùm translationis dies à Bullæ Papalis publicatione est numerandus. Arma portavit (*m*), in Scuto aureo, tortilia tria coloris sui proprii, & in limbo cæruleo tres mitras Episcopales argenteas.

(*i*) Dugdal. Chron. Servient. p. 52.
(*k*) Regist. Courtney.
(*l*) Regist. Eccles. Cant.
(*m*) Liber Lambeth.

LIX. RO-

LIX. ROBERTUS DE BRAYBROKE.

Robertus de Braybroke, in jure Licentiatus (*n*), Rectoriam de Hinton propè Cantabrigiam vi Proviſionis Papalis à Petrenſibus Sociis extorſit Anno circiter 1360. & eandem 1379. (tunc Canonicus Lincolnienſis) permutavit cum Rectoriâ de Girton, & brevi pòſt cum Horſenden Lincolnienſis Dioceſis. Canonicus Eboracenſis (*o*) factus 1366. Nov. 11. & poſtea Lichfeldenſis, Præbendam de Fridaythorp (*p*) in Eccleſiâ Eboracenſi cum Archidiaconatu Cornub. & Præbendâ de Combe primâ in Eccleſiâ Wellenſi permutavit 1377. Mart. 3. & itidem Archidiaconatum Cornub. cum Rectoriâ de Bideford 1381. Julii 26. In Decanum Sarum (*q*) confirmatus eſt ab Epiſcopo 1380. Febr. 28. ex Canonico Reſidentiario. Poſt Courtneii tranſlationem (*r*) ad Epiſcopatum Londinenſem promotus Bullâ Urbani Papæ 1381. Sept. 9. conſecrationem accepit (*s*) in Capellâ Lambethanâ 1382. Januar. 5. &

(*n*) Regiſt. Elienſ. 2.
(*o*) Reg. Ebor.
(*p*) Reg. 1. Brantyngham Exon.
(*q*) Regiſt. Erghum. Sarum.
(*r*) Hiſt. London.
(*s*) Reg. Courtney & ſuum.

Spiritualia

Spiritualia die ſequente. Ipſe enim Archiepiſcopus poteſtatem plenariam Archiepiſcopalem ante diem 5. non obtinuit. Temporalia Sedis ſuæ Robertus à Rege priùs acceperat (ff) die 17. Decembris præcedentis. Anno 1382. exauthorato Ricardo le Scrope, cui concordi Procerum & populi ſuffragio id munus demandatum fuerat (t), Rex Sigillum magnum Roberto cuſtodiendum commiſit die 20 Septemb. (u) idemque die 13. Martii ſequentis ablatum Michaeli de la Pole tradidit. Anno 1387. Epiſcopus pio ductus conſilio multùm inſudavit, ut Thomam Gloceſtriæ Ducem alioſque Proceres Regi in gratiam revocaret; & Michaelem Pole, Hiberniæ Ducem, unicum Regis Clientem & ſeductorem, acriter Rege præſente objurgavit. Quod Regis animum adeò exulceravit; ut Epiſcopum properè abire juſſerit. Ut ad res autem in Dioceſi ſuâ geſtas ſtilum convertamus: Anno 1386. conſtituit, (v) ut dies Converſionis & Commemorationis S. Pauli, in totâ Dioceſi Londinenſi deinceps ſacri haberentur; & eâdem ac Feſtivitates primariæ, religione celebrarentur. Anno 1390. in viſitatione Eccleſiæ Paulinæ comperiens plurimis Cantariis ido-

(ff) Pat. 5. R. 2. rot. 28.
(t) Walſingham, p. 290.
(u) Idem, p. 329.
(v) Hiſt. Paul. p. 21, 36.

neos

neos deeſſe redditus, plures univit & incorporavit. Anno 1393. decrevit, ut omnes Dioceſis ſuæ Clerici, juxta morem antiquum infulis Sacerdotalibus induti, quovis Anno adeſſent in Eccleſiâ Paulina diebus Converſionis & Commemorationis S. Pauli, in Proceſſione præſentes. Anno 1394. Ad Ricardum Regem (*x*) in Hiberniâ tranſfretavit; ut ipſum in Angliam adversùs Lollardos, res novas molientes, adduceret; quod & effecit. Anno 1393. vel ſequenti, Anno ſc. 17. Regni ſui Ricardus II. Rex Collegium (*y*) Canonicorum Minorum Eccleſiæ Paulinæ fundavit, in honorem Annæ Reginæ ſuæ defunctæ, & Progenitorum ſuorum; idque redditibus ac fundis non contemnendis dotavit. Anno 1399. Robertus Epiſcopus (*z*) pravam, quæ in Eccleſiâ ſuâ aliquamdiu obtinuerat, conſuetudinem corrigere volens, id obnitentibus Canonicis haud ita facilè efficere potuit. A nonnullis enim retro annis Canonici Reſidentiarii nullum è Concanonicis in cœtum ſuum cooptare vel ad reſidentiam faciendam admittere voluerant; niſi primo poſt admiſſionem anno mille, vel 800, vel ſaltem 700 marcas *in eſculentis & poculentis ac aliis ex-*

(*x*) Walſingham, p. 351.
(*y*) Stoi Deſcript. Londin. p. 353.
(*z*) Monaſtic. Tom. 3. p. 345

penſis

penſis exceſſivis & ſuperfluis conſumerent, idque ſe præſtituros cautione datâ ſuſciperent. Hinc factum eſt, ut paucis conditionem adeò iniquam ſubire valentibus, numerus Canonicorum Reſidentiariorum tunc redactus fuerit ad binos; qui communes Eccleſiæ proventus ab aliis Canonicis interceptos ſibi uſurpabant. Epiſcopo medelam adhibere huic malo fruſtra conato, Res tandem ad Regem communi tam Epiſcopi quàm Reſidentiariorum conſenſu delata, ejus arbitrio committitur. Rex itaque die 16. Aprilis datâ ſententiâ juſſit; ut deinceps Reſidentia in Eccleſiâ Paulinâ obſervaretur juxta formam Statutorum Eccleſiæ Sarum atque uſum ejuſdem Eccleſiæ. Obiit Robertus 1404. Aug. 28. horâ primâ, juxta Regiſtrum *Arundel:* 1401. Dec. 8. juxta Hiſtoriolam Londinenſem: 1405. Aug. 27. juxta Epitaphium quod apud (*a*) Weaverum habetur. 1404. Aug. 17. juxta Franciſcum Thyn in Catalogo Cancellariorum Angliæ, 1404. Aug. 27. juxta Epitaphium, quòd à Dugdalio (*b*) exhibetur. Rectiùs iſtud. Sepultus eſt in medio Capellæ B. Mariæ ſub lapide marmoreo. Poſt Annos circiter 270. effoſſum eſt in hoc loco cadaver quoddam tam

(*a*) P. 360.

(*b*) Hiſtor. Paul. p. 84.

integrum

integrum atque incorruptum (pilorum etiam rubedine nondum evanidâ) ac ſi nudius tertius ſepultum fuiſſet; quod Roberti fuiſſe indicia non obſcura fidem fecerunt. Arma portavit, Fuſilie argent. & rubr. intra ambitum rubrum.

LX. RO-

LX. ROGERUS DE WALDEN.

Rogerus de Walden, Eboracenſis Decanus, primò urbis Caletenſis Theſaurarius (*c*), dein Ricardi Regis Secretarius; ſummus Angliæ Theſaurarius (*d*) renuntiatus eſt 1395. Sept. 20. Anno 1392. Jan. 6. admiſſus (*e*) fuerat ad Præbendam de Gillingham in Eccleſiâ Sarum. Anno 1392. Sept. 10. collatus erat (tunc Theſaurarius Caletenſis) ad Præbendam (*f*) in Eccleſiâ Exonienſi per Thomam Epiſcopum. 1397. Febr. 10. admiſſus etiam fuerat (*g*) ad Præbendam de Wileſdon in Eccleſiâ Paulinâ. Idem etiam, Archidiaconus Wintonienſis, appellavit (*h*) ad Archiepiſcopum Cantuarienſem contra Epiſcopum Lincolnienſem propter non admiſſionem ad Præbendam de Thame. Poſtea ad ampliſſimam Eccleſiæ Anglicanæ dignitatem evectus, mox deturbatus, ac poſtremò ad dignitatem non infimam aſſumptus, variam fortunam expertus eſt. Invaluit Ri-

(*c*) Walſingham, p. 352.
(*d*) Pat. 19. Ric. II. par. 1. m. 18.
(*e*) Reg. Waltham. Sarum.
(*f*) Reg. Brantyngham Exon.
(*g*) Regiſt. Braybroke London.
(*h*) Collectio MS. Johannis Lydeford facta Anno 1400. circiter.

chardi II. Regis tempore peſſima conſuetudo; ut quoties adverſarum Factionum altera alteri ſuperior evaſerit, victores efficerent, ut Epiſcopi adverſæ partis ab opulentioribus ad pauperiores Epiſcopatus inviti transferrentur. Huic nequitiæ Pontifex aliquando Romanus, cui ex re quâlibet bonus erat odor lucri, autoritatem ſuam præſtare non erubuit. Sic Anno 1388. inter plures injuriâ tranſlatos, Alexander Nevil ab Archiepiſcopatu Eboracenſi ad Santandreanum migrare juſſus eſt; atque ipſi ſubrogatus eſt Thomas Arundel Epiſcopus Elienſis. Willelmus autem Archiepiſcopus Cantuarienſis (*i*), utriuſque Ordinis Magnatibus in Parliamento coactis ignaviam ſuam increpuit; quòd tantæ injuſtitiæ locum darent, & Epiſcopatus à Papâ pro arbitrio diſponi concederent: verùm in univerſis ferè adverſæ factionis odium juſtitiæ & patriarum legum amori prævaluit. Thomas ille Eboracenſis Baronum partes adversùs Regem ſectari ſolitus, poſtea eorumdem potentiâ ad Archiepiſcopatum Cantuarienſem non illegitimè tranſlatus eſt. Vix plenam autem Sedis poſſeſſionem acceperat; quando injuriam Alexandro olim factam ſimili infortunio luit. Rex enim,

(*i*) Cotton Fpit. Rot. p. 348.

Baro-

Baronibus in ordinem jam redactis, Thomam ab Archiepiſcopatu Cantuarienſi ad Santandreanum transferri à Bonifacio IX. Papâ obtinuit. Procuratores autem populi Anglicani in Parlamento (*k*), Rege ſubornante, Thomam de rebus in Cancellariâ malè geſtis accuſaverant ; & Rege ac Proceribus aſſentientibus, bonis omnibus exuendum, & exilio mulctandum eſſe decreverant 1397. Sept. 15. Eundem autem à Sede Cantuarienſi tranſtulit, & tranſlato Rogerum Walden, tunc Theſaurarium (*l*), ſubrogavit, à Rege rogatus, Bonifacius Papa circa initium Februarii Anno ſequente. Conſecratio Rogeri, reſque in Archiepiſcopatu geſtæ minimè conſtant ; Regiſtro ipſius, poſtquam Thomas ſubſtitutus eſt, è medio ſublato. Intronizationis duntaxat diem dedit Hiſtoria quædam *de obitibus Monachorum Eccleſiæ Cant.* illius temporis ; illum à Thomâ Chillenden Eccleſiæ Cant. Priore ſolenniter in eâdem intronizatum fuiſſe 1398. Martii 25. narrans. Addit Hiſtoricus celeberrimus illum munia omnia Archiepiſcopalia obiiſſe, Synodos convocâſſe, & Conſtitutiones ſanciviſſe, quarum unam *de Feriis obſervandis* Willelmus Lyndewood in Provinciale ſuum tranſtulit.

(*k*) Idem. p. 368.

(*l*) Contin. Higdeni MS.

Sic quidem habet (*ll*) Illuſtriſſimus *Antiquitatum Britannicarum* Author; vereor autem, ne circa Conſtitutionem dictam error illi obrepſerit. Certè in periodo proximâ ſublapſus fuerat, Rogerum ex Epiſcopo Londinenſi in Archiepiſcopum ſubſtitutum eſſe referens. Poſt medium Annum 1399. Henricus Dux Lancaſtriæ Baronum Regi adverſantium Caput, regnum exauthorato Ricardo adeptus, Rogerum ab Archiepiſcopatu deturbavit, ac Thomam reſtituit. Factum id tamen intercedente authoritate ejuſdem Bonifacii, qui in victorum partem concedere ſemper paratus, in literis ſuis Bullatis integrum Tranſlationis prioris odium in Ricardum Regem & Rogerum rejecit, ſe ab ipſo circumventum fuiſſe conqueſtus. Thomas autem, Henrico Rege obſecundante, ampliùs inſtabat; ut Tranſlatio illa irrita fuiſſe decerneretur. Noluit enim Archiepiſcopatum Cantuarienſem, quaſi ſibi recenter collatum adire; ſed quaſi ſuum, quo neutiquam Canonicè exutus fuerat, repetiit. Huic poſtulato Bonifacius, ſi Regis atque Cleri gratiam redemptam vellet, aſſenſum denegare non auſus, ſic rem obduxit. Edictâ Decretali definivit, nullum Epiſcopum ad Sedem alterius invitum

(*ll*) Pag. 272.

transferri

transferri poſſe, ac proinde tranſlationem Thomæ à Sede Cantuarienſi ad Santandreanam, ipſo invito olim factam, fuiſſe irritam. Pro hâc declaratione Rex Papæ gratias egit, datis (quas autographas vidi) literis 1400. Martii 15. Rogerus in ordinem redactus, vitam privatam quinquennio pluſquam egit. Præclaræ interim viri dotes, eruditio, probitas, atque prudentia, adeò diſſimulari non poterant; ut in favorem ejus Henricus Rex atque ipſemet etiam Thomas proni eſſent. Hos inſuper (*m*) BonifaciusPapa precibus obtundere non deſiit; ut Rogero olim in Archiepiſcopum conſecrato, & Archiepiſcopatu, ſi Canonicè eum adeptus fuiſſet, non indigno, Epiſcopalis ſaltem honor concederetur. Conſpirantibus itaque omnium votis, poſt Roberti Braybrook obitum, Rogerus Epiſcopatum Londinenſem obtinuit, Bullâ Proviſionis 1404. Dec. 10. editâ (*n*), in quâ *Epiſcopus Eccleſiâ Univerſalis* appellabatur. Temporalia à Rege obtinuit 1405. Junii 24. (juxta Inſtrumentum (*o*) à Weavero citatum; juxta rotulum autem, qui nobis in Scaccarii Regii Archivis (*p*) occurrit, Originalem

(*m*) Reg. Arundel.
(*n*) Reg. ſuum.
(*o*) Pat. 6. H. 4. Par. 2. rot. 20.
(*p*) Pat. 6. H. 4. rot. 29.

1405. Julii 18.) & Profeſſione factâ Spiritualia ab Archiepiſcopo apud Lametham recepit 1405. Junii 29. (malè Hiſtoriola Londin. die ſequenti conſecratum refert.) Solenni pompâ inſtallatus eſt 1405. in feſto Commemorationis S. Pauli, *viz.* die 30 Junii, quod ſui ipſius Regiſtrum prodit: ut hinc pateat receptum eſſe Authori Hiſtoriolæ Londinenſis Inſtallationis diem pro Conſecrationis die ſubſtituere. Illo etiam die inſtallatum in Eccleſiâ ſuâ per Thomam Chilinden Priorem Cant. fuiſſe, Hiſtoria antedicta *de Obitibus Monachorum Cant.* confirmat: cujus Author iſta addidit. *Quo die tam ipſemet Epiſcopus, quàm omnes Canonici ejuſdem Eccleſiæ uſi ſunt in Proceſſione ſolenni garlandis de Roſis rubris; & qui vidit iſta & interfuit, teſtimonium perhibet de his, & ſcripſit hæc.* Viro autem infœlici dignitate legitimâ diu frui non licuit. Obiit enim 1406. die 6. Januarii horâ primâ juxta Regiſtrum *Arundell.* 1406. Nov. 2. juxta Epitaphium à Weavero datum. 1405. Dec. 30. juxta Hiſtoriolam Londinenſem. Verior eſt Regiſtri Archiepiſcopalis calculus. In Regiſtro enim Eccleſiæ Cant. legi mandatum Thomæ Archiepiſcopi Cant. ad Capitulum Cantuarienſe 1406. Jan. 11. ſcriptum, ut pro animâ Rogeri Walden Londinenſis Epiſcopi recens defuncti exequias

quias & Miſſam celebrarent, juxta Conſtitutionem in Synodo Provinciali nuper latam. Sepultus eſt in Prioratu S. Bartholomæi London. † Arma portavit, in Campo nigro, Faſciolas duas, & in ſummo ſcuti quinquefolia tria argentea.

† Liber Lambeth.

LXI NICOLAUS DE BUBBEWITH.

Nicolaus de Bubbewith, vulgò *Bubwith*, Anno 1392. Martii 27. Eccleſiam de Southille Dioceſis Exonienſis cum (*pp*) Canonicatu Lichfeld permutavit : admiſſus etiam ad Præbendam de Hegges aliàs Heyes Dioceſis Exonienſis 1396. Junii 2. (*q*) collatus itidem ad Præbendam in Eccleſiâ Exonienſi 1399. Sept. 5. Canonicus Riponenſis (*r*) admiſſus 1399. Apr. 29. Archidiaconatum Richmondanum (in quo per Procuratorem ſuum ante biduum inſtallatus fuerat) cum Præbenda de Driffield in Eboracenſi Eccleſiâ (*s*) permutavit 1402. Mart. 18. Ad Archidiaconatum Dorſetenſem ab (*t*) Epiſcopo Sarum collatus 1400. Jul. 9. & ad Præbendam de Chermynſtre in Eccleſiâ Sarum 1402. Nov. 27. Rotulorum item Cuſtos à Rege creatus (*u*) erat 1402. Sept. 24. dein Privati Sigilli Cuſtos : & ab eodem (ad Epiſcopatum Londinenſem jam electus) Theſau-

(*pp*) Reg. Brantyngham. Exon.
(*q*) Reg. 2. Stafford. Exon.
(*r*) Regiſt. Scrope Ebor.
(*s*) Regiſt. Eccleſ. Ebor.
(*t*) Regiſtr. Medford. Sarum.
(*u*) Dugdal. Chronic. Ser. p. 56, 57.

rarius

rarius Angliæ renuntiatus eſt 1406. Apr. 15. Bullæ Proviſionis Papales (in quibus Archidiaconus Dorſetenſis dicitur) datæ *(v)* ſunt 1406. Maii 14. Harum authoritate ab Archiepiſcopo Cantuarienſi apud Mortelake conſecratus eſt 1406. Sept. 26. Temporalia à Rege * accepit die 27. Novembr. ſequentis. Anno ſequenti ad Sarisburiam à Gregorio XII. Papâ, die 22. Junii proviſus tranſiit. Anno 1403. Junii 8. (tunc Capellanus Regis) Cartam Regiam obtinuit pro inſtituendâ Gildâ S. Crucis & Cantariâ apud Stratford ſuper Avon *(x)*: quod cum aliis poſtea effecit. Arma ejus in feneſtrâ quâdam Bibliothecæ Eccleſiæ Wellenſis in vitro imperfectè depicta manent, *viz.* quatuor folia viridia, figuram quadratam efficientia & claudentia. Arma enim portavit, in Scuto argenteo, Faſciam evectam, inter tres quadratas corollas virides, quarum ſingulæ ex quatuor foliis iliceis ſunt efformatæ: docente R. P. Franciſco Godwino in Hiſtoriâ ſuâ MS. *de Epiſcopis Wellenſibus* ampliori.

(v) Reg. Arundell. * Pat. 7. H. 4. rot. 41.

(x) Dugdal. Antiq. Warwic. p. 522.

LXII. RICHARDUS CLIFFORD.

Richardus Clifford. Variam Ricardi fortunam, quam ante acceptum Epiſcopatum Londinenſem expertus, Dignitates & quas ordine tenuit Eccleſiaſticas, Hiſtoria Epiſcoporum Wigorn.& Wellenſ. in primâ hujus Operis parte edocebit: neq; aliud hîc loci addendum habeo, niſi quòd ad (*y*) Præbendam de Iwarn in Eccleſiâ Sarum 1392. Jan.6.& ad (*z*) Præbendam de Chiſwick in Eccleſiâ Paulinâ 1397. Apr. 18. (quam quidem Anno ſequenti reſignavit, quando alius quidam ejuſdem nominis eam accepit) admiſſum; Archidiaconum etiam Cantuarienſem factum inter 1396. Martii 6. & 1397. Martii 26. & tandem Privati Sigilli Regii Anno 1399. Cuſtodem, fuiſſe compererim. Ab Epiſcopatu Wigornienſi ad Londinenſem tranſiit, Bullâ (*a*) Gregorii XII. Papæ 1407. Junii 22. editâ tranſlatus. Profeſſione factâ ſpiritualia ab Archiepiſcopo apud Gloceſtriam accepit 1407. Octobr. 20. Temporalibus etiam à Rege eodem die (*aa*) reſtitutis. Die

(*y*) Reg.Waltham Sarum.
(*z*) Reg. Braybrook.Lond.
(*a*) Reg. Arundel.
(*aa*) Pat. 9. H. 4. rot. 15.

13 Octo-

13 Octobris tranſlatum fuiſſe Hiſtoriola Londinenſis & Catalogus Paulinus volunt. Vir erat inſigni prudentiâ & probitate præditus, & ob præclaram utriuſque dotis opinionem Principi juxta ac populo charus. Anno 1414. Octobr. 15. aſſentiente Capitulo, decrevit (*b*), ut à primo die Decembris ſequentis Officia divina in Eccleſiâ Paulinâ juxta uſum Eccleſiæ Sarum celebrarentur, dimiſſâ formâ veteri, quæ Uſus S. Pauli dicebatur. Ad Concilium Conſtantienſe decreto Synodi Anglicanæ apud Londinum habitæ (*c*) 1416. Apr. 1. legatus fuit. Malè itaque Antiquitatum Britannicarum Author (*d*) illum damnato Johanne Huſs, antequam flammis traderetur, coram Imperatore & Concilio Latinè concionatum eſſe ſcripſit. Huſſus enim medio Anno 1415. combuſtus eſt. Ricardus in Conſilio præſens, primus Compromiſſariorum gentis Anglicanæ pro eligendo Papâ conſtitutus eſt (*e*); primuſque omnium Electorum Cardinali de Columnâ (poſtea Martino V. dicto) ſuffragium auſpicio fœlici contulit 1417. Nov. 11. Moriens mille Marcas legavit Pauperibus Scholaribus agentibus vel mox acturis in Hoſpitio Bur-

(*b*) Dugdal. Hiſt. Paul. p. 22.
(*c*) Reg. Chichley.
(*d*) Antiqu. Britan. p. 277.
(*e*) Walſingham, p. 396.

nelli

nelli Oxon. (*f*) quod deinceps Collegium Londinenſe vocari cæpit. Obiit 1421. Auguſti 20. poſtquam Annis 14. (rectiùs 13.) Menſibus 10. ſediſſet, ex fide Hiſtoriolæ Londinenſis. Annum atque diem obitûs Regiſtrum *Chichley*, & Epitaphium tumulo inſcriptum, confirmant. De alio autem Ricardo Clifford, quem ſupra nominavimus (Epiſcopi forſitan nepote) erroris amoliendi causâ hæc adjicienda duxi. Admiſſus erat ad Præbendam de Chiſwick 1398. Dec. 21. tunc per reſignationem Richardi poſtea Epiſcopi London. vacantem: collatus (*g*) etiam ad Eccleſiam de Hampton ſuper Avon in Dioceſi Wigornienſi ab Epiſcopo Wigornienſi (qui quidem tunc Epiſcopus Wigornienſis fuit Ricardus Clifford, poſtea Londinenſis) 1402. Maii 4. Deinde Anno 1409. Jan. 14. (*h*) admiſſus eſt ad Præbendam de Twyford in Eccleſiâ Paulinâ. Idem etiam, Archidiaconus Middleſexiæ, obiit Anno 1422. Arma portavit, Scaccatum ex aureo & cæruleo, Faſciam rubram, mitrâ aureâ decoratum, intra ambitum cæruleum.

(*f*) Antiqu. Oxon. par. 2. p. 337.
(*g*) Dugdale Antiqu. Warwic. p. 510.
(*h*) Reg. Clifford. Lond.

LXIII. JO-

LXIII. JOHANNES KEMP.

Johannes Kemp. Impetratâ à Rege eligendi licentiâ, Capitulum Londinenſe *(i)* Thomam Polton Herefordenſem Epiſcopum ad Epiſcopatum Londinenſem canonicè poſtulârunt 1421. Decembr. 22. prout ex Certificatione Capituli ad Martinum V. Papam miſſâ conſtat. Papa autem ante Electionem à Canonicis factam *(k)* Johannem Kemp à Sede Ciceſtrenſi ad Londinenſem jure Proviſionis tranſtulerat die 17. Novembr. & tranſlato Thomam in Sede Ciceſtrenſi ſubrogaverat. Spiritualia Epiſcopatûs Londinenſis Johannes ab Archiepiſcopo accepit 1422. Maii 20. Temporalia à Rege *(l)* die 20. Junii ſequentis. Anno 1423. Apr. 20. in ſecretiore Regis Angliæ Concilio *(m)* decretum eſt; ut Londinenſis Epiſcopus in Galliam tranſiret, & Johanni Duci Bedfordenſi Galliæ Proregi à conſiliis eſſet. Idem ſummus Angliæ Cancellarius menſe Martio Anni 1426. renuntiatus, munus ampliſſimum uſque ad ini-

(*i*) Reg. Goodman, f. 76.
(*k*) Reg. Chichley, fol. 32, 34.
(*l*) Pat. 10. Hen. 5. rot. 13.
(*m*) Acta Concilii H. 6.

tium

tium Anni 1432. (*n*) adminiſtravit. Interim autem meritis erga Regem & Eccleſiam maximis intercedentibus, ad Archiepiſcopatum Eboracenſem provectus eſt. Certificatio Capituli Londinenſis ad Archiepiſcopum Cantuarienſem, de tranſlatione illius data (*o*) eſt 1426. Apr. 24. Arma portavit (*p*) de rubro, tres faſciculos triticeos intra ambitum evectum ex auro: ſeu, ut alius habet, in campo rubro, tres faſciculos triticeos aureos, intra ambitum evectum aureum.

(*n*) Dugdal. Chron. Ser. p. 60.

(*o*) Reg. Chichley. Vol. 2.

(*p*) Liber Lambeth.

LXIV. WILLELMUS GRAY.

Willelmus Gray, Legum Doctor, ab Anno 1421. Decanus Eboracenſis, ad Epiſcopatum Londinenſem à Martino V. Papâ proviſus eſt 1426. Julii 20. Obedientiæ tamen Profeſſionem Archiepiſcopo Cant. die 26. Maii præcedentis præſtiterat, teſte Regiſtro *Chichley*. Quinimò iſto die conſecratum fuiſſe Catalogus Paulinus & Hiſtoriola Londinenſis non malè produnt. Papa ſiquidem Ricardum Fleming Epiſcopum Lincolnienſem ad Archiepiſcopatum Eboracenſem nuper tranſtulerat; Rege autem & Canonicis Eboracenſibus ſtrenuè reclamantibus, eundem ad Sedem priſtinam remittere coactus fuerat. Hinc in maximam commotus iram, Johanni Kemp, cui Archiepiſcopatum Rex dari voluerat, tranſlationis Bullam concedere abnegavit. Canonici nihilominus Eboracenſes (*q*) Regi moram gerentes, ſpretâ Papali reſervatione, Johannem ritè elegerunt 1426. Apr. 8. Willelmum itaque Decanum Eboracenſem, obedientiæ promptæ mercedem redditurus, Rex ad Epiſcopatum

(*q*) Reg. Ebor.

Londi-

Londinenſem à Canonicis Paulinis eligi præcepit. Electum Archiepiſcopus, Papâ inconſulto, confirmavit, & conſecravit. Temporalia à Rege (r) accepit 1426. Maii 6. Demum Papa manus dare coactus, utrique ſc. tam Johanni Archiepiſcopo quàm Willelmo Epiſcopo, Bullas Proviſionis eodem die 1426. Julii 20. conceſſit. Quæ de Willelmi educatione apud Collegium Baliolenſe Oxonii, & Cancellariatûs Academici munere adminiſtrato, Godwinus habet, falſa ſunt; Willelmo Gray Elienſi Epiſcopo veriùs aſcribenda. Tranſlatus eſt Willelmus ad Epiſcopatum Lincolnienſem circa medium Annum 1431. Dum Cathedræ Londinenſi præfuit (s), Collegium Thelæ in Pago Hertfordenſi collapſum reſtituit, Præſidem in eo ac Canonicos quatuor inſtituit, & Elſingenſi Noſocomio apud Londinum poſito reſtitutum ſubjecit.

(r) Pat. 4 H. 6. rot. 18.

(s) Stows in Hiſt. Lond. p. 490.

RO-

LXV. ROBERTUS FITZ-HUGH.

R*Obertus Fitz-Hugh*, Legum Doctor, filius Nobilis viri Henrici le Fitz-Hugh, Anno 1406. Julii 10. Rectoriam Ecclesiæ S. Leonardi in Estchepe London (*t*) cum Canonicatu Ecclesiæ Cathedralis Lismorensis in Hiberniâ commutavit. Præbendarius tunc de Melton minori in Ecclesiâ Lincolniensi, Subdiaconus ab Episcopo Eliensi (*u*) apud Downeham ordinatus est Anno 1417. Diaconus 1418. Canonicus Eboracensis (*v*) factus 1418. Sept. 10. posteà Archidiaconus Northamptoniensis, Aulæ Regiæ (*x*) Cantabrigiensis (Collegii eo tempore florentissimi, postea in Collegium S. Trinitatis cum aliis incorporati) Custos 1425. & 1423. Academiæ Cantabrigiensis Cancellarius fuit. Adhuc quidem Cancellarius, Academiæ (*y*) causam Synodo Londinensi eleganti Oratione commendavit 1428. Novembr. 15. & Decretum obtinuit, ut Beneficia Ecclesiastica Angliæ pinguiora Literatis ex utrâque Academiâ

(*t*) Regist. Eccles. Cant.
(*u*) Regist. Eli.
(*v*) Regist. Bowet. Eborac.
(*x*) Parkeri Σκελετὸς Cantabr.
(*y*) Reg. *Chichley*.

prodeuntibus deinceps conferrentur. Alia plura Academiæ beneficia præſtitit; quo nomine in Miſſâ Benefactorum ritu ſolenni commemoratur. Ad Romam & Venetias à Rege (z) legatus 1429. Julii 15. poſtquam re fœliciter geſtâ domum rediit, Epiſcopatum Londinenſem adeptus eſt, 1431. Sept. 16. conſecratus fide Hiſtoriolæ Londinenſis, & Catalogi Paulini. Conſecratum eſſe 1431. Sept. 16. in Civitate Fulgenſi in Italiâ, ſui ipſius Regiſtrum prodit. Temporalia à Rege (a) accepit 1431. Aug. 4. Medio Anno 1434. (b) à Rege ad Concilium Baſileenſe legatus, & in littore Dovorienſi jam poſitus, navem mox conſcenſurus, Teſtamentum condidit, pietate non minùs quàm brevitate inſigne; quod (quamvis ante exitum Anni 1435. reverſus) nunquam immutabat. Id proinde non indignum judicavi, quod in ſequente Inſtrumentorum Collectione (bb) locum haberet. Ante exitum Anni 1435. rediit. Paulò poſt reditum à Monachis Elienſibus (c) in Epiſcopum Elienſem canonicè poſtulatus eſt. Antequam autem Poſtulatio ſibi præſentari potuit, vivis exceſſit apud S. Oſi-

(z) Litera Regis Autogr.
(a) Pat. 9 H. 6. rot. 34.
(b) Pat. 12 H. 6. membr. 2.
(bb) Num. 10.
(c) Hiſtor. Eli. p. 669.

tham

tham 1436. Januarii 15. in medio choro Eccleſiæ Paulinæ verſus Auſtrum ſepultus. Obitum quidem ejus Godwinus & Epitaphium apud Weaverum (*d*) in diem 22. Sept. Anni 1435. retulerunt. Diem autem Januarii 15. poſuerunt Epitaphium apud Dugdalii (*e*) Hiſtoriam Paulinam, Regiſtrum *Chichley*, & Obituarium Cantuarienſe. Quinetiam ſupremas illius tabulas in Curiâ Archiepiſcopali 1436. Febr. 13. confirmatas fuiſſe (*f*) conſtat. Sedes etiam Elienſis ante 1435. Octobr. 25. non vacavit. Arma portavit, in Campo cœruleo, tria tigilla in baſi ſeſe interſecantia, & ſummum Scuti aureum.

(*d*) Pag. 360.
(*e*) Pag. 61.
(*f*) Reg. Chichley.

LXVI. ROBERTUS GILBERT.

Robertus Gilbert ſucceſſit, Sacræ Theologiæ Doctor, in Collegio Mertonenſi apud Oxoniam (*g*) educatus. Anno 1411. (Theologiæ tunc Baccalaureus) ad examinandos Wiclifii libros de hæreſi ſuſpectos à Senatu Academico inter alios delectus eſt. Anno 1413. (tunc Theologiæ Doctor) Commiſſarius erat Philippi Lincolnienſis Epiſcopi in viſitandâ Academia. Anno 1417. (tunc Collegii Mertonenſis Præfectus) menſe Decembri in Synodo Londinenſi peroravit de promovendis ad Beneficia eccleſiaſtica Academiæ Oxonienſis ſtudioſis. Anno 1415. Maii 23. Rectoriam Eccleſiæ Omnium Sanctorum de Graſchurch London (*h*) cum Rectoriâ Eccleſiæ de Norburg in Dioceſi Lincoln. permutavit. Anno 1418. Dec. 1. (*i*) Præbendas de Chermyſtre & Bere in Eccleſiâ Sarum cum Præcentoriâ Eccleſiæ Sarum permutavit. Anno 1426. (*k*) Decanus Eboracenſis creatus eſt. Anno 1434. exortâ

(*g*) Antiqu. Oxon. par. 1. p. 216, 214.
(*h*) Reg. Eccleſ. Cant.
(*i*) Reg. Chaundler Sarum.
(*k*) Reg. Eborac.

lite-

lite inter Academiam Oxonienſem, & Archiepiſcopi Cant. Curiam, libertatum Academiæ Conſervator à Papâ conſtitutus eſt. Anno 1436. Maii 21. ab Eugenio Papâ ad Epiſcopatum Londinenſem proviſus *(l)*, ab Henrico Archiepiſcopo apud Lametham conſecratus eſt 1436. Octob. 28. Sed contrà, ſui ipſius Regiſtrum aſſerit illum ab Henrico Bewford Cardinali, Epiſcopo Wintonienſi, dicto die conſecratum fuiſſe in Eccleſiâ Conventuali Carmelitarum Londinenſium. Obiit 1448. Junii 22. poſtquam Annos 12. ſediſſet, juxta Hiſtoriolam Londinenſem. Certificatio tamen Capituli Londinenſis de ipſius morte data eſt 1448. Julii 27. Arma portavit, in Scuto argenteo, tignum nigrum, tribus Crucibus aureis ornatum.

(l) Regiſt. Chichley, Vol. 1. fol. 53.

LXVII. THOMAS KEMP.

THomas *Kemp*, Johannis Kemp Archiepiſcopi Eboracenſis nepos, Collegii Mertonenſis alumnus, Academiæ Oxonienſis (*m*) Anno 1437. Procurator, Canonicus Eboracenſis primùm inſtitutus 1431. Apr. 4. (tunc Sacræ Theologiæ Baccalaureus) dein (*n*) Anno 1435. Apr. 4. ad Præbendam de Stillington, & 1435. Julii 7. ad Præbendam de Driffeld in eâdem Eccleſiâ: 1436. Dec. 2. ad Præbendam de Langtoft in eâdem; 1439. Maii 28. ad Præbendam de Southcore quam reſignavit 1442. Nov. 19. & 1447. Junii 25. ad eandem iterum admiſſus eſt. Anno 1442. Nov. 19. Archidiaconus Richmundanus factus eſt. Poſtea verò Archidiaconus Midleſexiæ & Cancellarius Eboracenſis. Illum Henricus Rex, ſuperſtite adhuc Gilberto, Papæ commendaverat; ut Proviſionis Papalis beneficio Gilberto ſeu reſignanti, ſeu è vivis exeunti in Epiſcopatu Londinenſi ſuccederet. Poſtea autem mutatis apud Aulam rerum Conſiliis, & Willelmo Suffolchiæ Duce om-

(*m*) Antiqu. Oxon. par. 2. p. 86, 406.

(*n*) Regiſtra Ebor.

nia

nia pro libitu agente, Rex aliis ad Papam ſcriptis literis petiit; ut Marmaducus Lumley Epiſcopus Carleolenſis Gilberto jam defuncto ſubſtitueretur (*o*). Reſcribit Nicolaus Papa, ejuſmodi levitatem Regiæ Majeſtati parum convenire, ſe Proviſionis Bullam Thomæ Kemp jamdudum contuliſſe, motum egregiis ipſius atque patrui Cardinalis Eboracenſis meritis, præcipuè autem Regis ipſius commendatione; Carleolenſis Epiſcopi promotionem ſe ſuo tempore curaturum. Bullâ itaque proviſionis editâ 1448. Aug. 21. Epiſcopatum Londinenſem obtinuit Thomas, tunc Theologiæ Baccalaureus (*p*). Rege tamen (ut videtur) aſſenſum inhibente, conſecratio integro ferè ſeſquianno dilata eſt. Haud ita tamen Rex ipſe, quàm Proceres factioſi Regi infenſi, Thomam à ſuæ Sedis poſſeſſione diu arcebant. In Rotulis enim Parlamentariis Anni 29. Henrici VI. legitur, Domum inferiorem Parlamenti petitione oblatâ apud Regem interceſſiſſe, ut Edwardus Dux Somerſetenſis, Epiſcopus Londinenſis, aliique qui malè apud vulgus audiebant, à præſentiâ regiâ pro toto vitæ termino amoverentur, neque Curiam deinceps Regiam 12. milliaribus propiùs accederent. Cui qui-

(*o*) Epiſt. Bekinton, f. 56. | (*p*) Reg. Stafford.

dem Petitioni (exceptis tamen Baronibus ſeu Proceribus in eâ nominatis) Rex præ invaleſcente temporis iniquitate annuere coactus eſt. Demum à Johanne Archiepiſcopo Eboracenſi, aſſiſtentibus Willelmo Wintonienſi & Thomâ Bathonienſi Epiſcopis conſecratus eſt 1450. Febr. 8. (q) in Capellâ infra Hoſpitium Archiepiſcopi juxta Charing-croſs in Suburbio Civitatis Londinenſis. Temporalia etiam Sedis Londinenſis reſtituta ſunt (r) Thomæ Kemp Archidiacono Richmundano, Capellano Regis, Artium Magiſtro & Sacræ Theologiæ Baccalaureo Feb. 6. In hujus poſtea gratiam Edwardus Rex Paulo Papæ ſcripſit Epiſtolam; in quâ præfatus illum à Papâ ejus prædeceſſore valde vexatum fuiſſe, eo nomine quaſi 40 millia ducatorum & amplius Cameræ Apoſtolicæ deberet, quamvis ex Inquiſitionibus per Delegatos Papales ſæpiùs factis ipſum nil omninò debere conſtitiſſet; petit, ne moleſtia Epiſcopo ulteriùs inferatur. Extat Epiſtola in Collectione Johannis Kidde. Largas ex Epiſcopatu diutiſſimè adminiſtrato conflatas opes piis operibus impendit. Ex his nonnulla ad notitiam devenerunt. Crucem imprimis inſignem propè Eccleſiam Paulinam

(q) Reg. Kemp. & ſuum. (r) Pat. 28 H. 6. rot. 15.

conſtruxit,

conſtruxit; Opus tum mole, tum elegantiâ ſpectabile, & egregium pariter urbis ornamentum; quod poſt ducentos ferè annos Schiſmatici maleferiati, ne religionis memoriam invitis ingereret, everterunt. Anno 1465. Cantariam (s) in Eccleſiâ ſuâ Cathedrali fundavit, & amplis redditibus dotavit, pro uno Sacerdote alendo, qui Epiſcopo Londinenſi à Sacris Confeſſionibus eſſet, & pro animâ ſuâ & Regis & Reginæ ſacra quotidiè faceret in Capellâ elegantiſſimâ S. Trinitatis dictâ, quam inter alam Aquilonarem & navem Eccleſiæ conſtruxit, in quâ poſtea ſepultus eſt. Anno 1462. reparatum (t) eſt Eccleſiæ Paulinæ Campanile, quod 1444. Febr. 1. fulgure tactum conflagraverat; & Crucis Pyramidi ſuperimpoſitæ ſummitati affixus iterum Gallus Gallinaceus verſatilis, venti index, ex cupro conflatus & deauratus. Hujus longitudo erat 4. pedum, latitudo 3. & ſemiſſis, pondus 40. librarum. Anno circiter 1478. (u) Thomas Kemp Epiſcopus fundavit in Eccleſiâ S. Pauli Cantariam ad altare S. Trinitatis, & Officium Pœnitentiariæ in eâdem; cui Eccleſiam de Chigwell & Præ-

(s) Dugd. Hiſt. Paul. 39.
(t) Stoi Deſcript. Lond. p. 353.
(u) Collect. Thomæ Newcourt ex Regiſtr. Sedis Lond. MSS.

bendam

bendam S. Pancratii perpetuò univit. A quo tempore Præbenda iſta vocari cœpit Officium ſeu Dignitas Pœnitentiarii. Anno 1478. mille marcas (*v*) Academiæ Oxonienſi dedit ad abſolvendam Scholam Theologiæ dictam; quæ ante 60. annos inchoata, laqueari, tectis, & turriculis adhuc carebat. Anno 1487. libros quamplurimos eidem Academiæ donavit. Sedit annis 39. diebus 48. obiit 1489. Martii 28. juxta Hiſtoriolam Londinenſem. Sedit Annis 39. diebus 84. obiit die dicto, juxta Epitaphium (*x*) tumulo inſcriptum. Juſtior eſt Hiſtoriolæ calculus. Obitum die Martii 31. Obituarium Paulinum repoſuit. Rectiùs autem dies 28. ſuperiùs eſt poſitus. Decani & Capituli enim Certificatio de morte ejus ad Archiepiſcopum data (*y*) eſt 1489. Martii 30. Refert (*z*) Harpsfeildius multis poſt illius obitum annis receptum fuiſſe, ut quicunque ex Academiâ Oxonienſi apud Crucem Paulinam concionem haberent, animas Johannis Kemp Archiepiſcopi & Thomæ Kemp ipſius fratris Epiſcopi Londinenſis Deo precibus commendare ex ejuſ-

(*v*) Antiqu. Oxon. par. 2. p. 22, 50.
(*x*) Hiſt. Paul. p. 56. & Weaver, p. 361.
(*y*) Regiſt. Morton.
(*z*) Hiſt. Eccleſ. Anglic. p. 623.

dem

dem Academiæ decreto ſolerent. Cæterùm in hoc lapſus eſt Harpsfeildius, quòd Thomam Johannis fratrem appellet. Nepotem enim fuiſſe ex Bekintoni Epiſtolis ſupra prolatis conſtat. Arma portavit, in Campo rubro, tres faſciculos triticeos aureos, intra ambitum evectum aureum.

LXVIII. RICHARDUS HILL.

Richardus Hill, Decretorum Baccalaureus, (*a*) Capellæ Regiæ Decanus, ad Præbendam de Bemyſter in Eccleſiâ Sarum collatus eſt 1486. Maii 19. Eundem à Canonicis Londinenſibus electum fuiſſe in Epiſcopum 1489. Aug. 19. Godwinus (*b*) prodit. Conſecratum fuiſſe 1489. Novemb. 15. Catalogus Paulinus, Hiſtoriola Londinenſis, & Regiſtrum ipſius referunt. Addit Regiſtrum ejus Conſecrationem apud Lametham à Johanne Archiepiſcopo Cant. aſſiſtentibus Johanne Elienſi & Edwardo Ciceſtrenſi Epiſcopis celebratam eſſe. Certè licentiam Conſecrationis extra Eccleſiam Cant. (*c*) ſuſcipiendæ obtinu-

(*a*) Reg. Langton Sarum.
(*b*) Præſul. Anglic. p. 248.
(*c*) Regiſt. Cant.

it

it 1489. Octobr. 29. Diuturnam Richardus litem cum Johanne Morton (*d*) Archiepiſcopo de teſtamentorum probatione agitavit. Receptum jamdiu erat, ut teſtamenta illorum, qui bona in pluribus Provinciæ Cant. Dioceſibus diſtributa poſſederunt, in Curiâ Archiepiſcopali exhiberentur confirmanda. Executores autem teſtamentorum quorundam civium Londinenſium ad eadem coram ſe exhibenda & actis inſinuanda Epiſcopi Londinenſis Commiſſarius citaverat. Hos Archiepiſcopus, quia teſtatorum bona in pluribus ſuæ Provinciæ Dioceſibus diviſa erant, ab Epiſcopi Londinenſis juriſdictione vindicatos ad ſuum tribunal vocavit. Epiſcopo ad Papam appellante, cauſa apud Curiam Romanam diu agitata eſt; aſtipulantibus Londinenſi reliquis ferè Epiſcopis Suffraganeis, Cantuarienſi antiquis privilegiis & conſuetudine. Demum Archiepiſcopus victoriam tulit; & Prærogativam ſuam Solemni Diplomate confirmari obtinuit. Cathedræ Londinenſi Annis 6. Richardus præfuit: & 1496. Febr. 20. defunctus eſt, ex fide Hiſtoriolæ Londinenſis. Stous (*e*) quidem Johannem Marſhall Eccleſiæ Londinenſi ab Anno 1489. ad Annum 1493. præſediſſe

(*d*) Regiſtr. Morton. | (*e*) Hiſtor. Londin. p. 490.

tradidit,

tradidit. Verùm *Londinenſis* pro *Landavenſis* vocabulum in illo, ex quo Stous iſta accepit, monumento erroneè poſitum fuiſſe Godwinus non malè notavit. Iſto ſiquidem tempore Johannes Marſhal Landavenſis Epiſcopus claruit. Pari errore Johannes Pitſeus (*f*), quendam Johannem Moven, Epiſcopum Londinenſem inter Scriptores Anglicos repoſuit, aſcripto illi *Libro ad ſuos parochos.* Quid autem *ſcripſerit vel geſſerit, vel quo tempore vixerit, ſe hactenus non inveniſſe* fatetur. Lectorem interim plura de illo ſcire volentem ad eum (quem ſe *confeciſſe* dicit) *de Londinenſibus Epiſcopis Catalogum* remittere non erubuit. Arma Ricardus portavit, tignum inter tria capita hircina avulſa ſeu eraſa, argent.

(*f*) De Scriptor. Angliæ.

LXIX. THO-

LXIX. THOMAS SAVAGE.

THomas *Savage* Richardo ſucceſſit, ab Epiſcopatu Roffenſi ad Londinenſem tranſlatus Equeſtri familiâ. (*De parentelâ militari oriundus*, verba ſunt Continuatoris Thomæ Stubbs) natus (ut videtur) apud Maclesfeild in Comitatu Ceſtrenſi (*g*), Eccleſiæ illius loci perquam magnificæ ſeu conſtruendæ, ſeu ampliandæ, & ornandæ plurimum contulit. Certè Collegium quoddam Sacerdotum Sæcularium ex Auſtrali Eccleſiæ parte conſtruxit & dotavit. In eâdem plurima viſuntur Savagiorum Sepulchra elegantiſſima. Thomam verò, Legum Doctorem, tranſlatum fuiſſe 1496. Octobr. 27. Hiſtoriola Londinenſis refert. Certè (*h*) Spiritualia Sedis Roffenſis poſt tranſlationem ejus in Archiepiſcopi poteſtatem accepta ſunt 1496. Nov. 4. Inſtallatus (*i*) eſt in perſonâ Ricardi Lichfeild Procuratoris ſui 1496. Oct. 27. die Jovis. Proviſus ab Alexandro Papâ fuerat 1496. Aug. 3. confirmatus ab Archiepiſcopo Cant. die 22. Octobris. Tem-

(*g*) Willelm. Smith Deſcript. Ceſtr. p. 45.

(*h*) Reg. Morton.

(*i*) Reg. ſuum.

poralia

poralia a Rege (*k*) accepit 1496. Dec. 2. Poſt annos quinque ad Archiepiſcopatum Eboracenſem migravit, Alexandri VI. Papæ autoritate. Bullæ tranſlationis (*l*) in Eccleſiâ Eboracenſi publicatæ ſunt 1501. Apr. 12. Spiritualia Sedis Londinenſis (*m*) ab Archiepiſcopo recepta ſunt ante diem 17. ejuſdem menſis. Die autem 15. ejuſdem menſis Robertus Shirbon Decanus & Capitulum S. Pauli Capitulo Cantuarienſi (Sede ſc. Cantuarienſi tunc vacante) præſentârunt Johannem Forſter Archidiaconum Londinenſem & Willelmum Lichfelde I.L. D. juxta Compoſitionem olim Anno 1262. factam (*n*), ut horum alter Officialis in Dioceſi Londinenſi Sede vacante conſtitueretur. Neſcio an alius ab iſto Willelmo fuit Willelmus Lichfeild, quem Johannes Stous (in *Deſcriptione London.* p. 250.) refert fuiſſe S. T. P. & Rectorem Eccleſiæ Omnium Sanctorum in Thames-ſtreet, egregium Concionatorem, qui 3087. Conciones manu ſuâ ſcriptas reliquit, & multos alios libros ſcripſit, ac defunctus 1447. Oct. 24. ſepultus jacet in Presbyterio dictæ Eccleſiæ. Certè Stous in temporibus ſæpe erravit. Quidam Willelmus

(*k*) Pat. 12 H. 7. rot. 9.
(*l*) Hiſt. Ebor.
(*m*) Reg. Cant.
(*n*) Inſtrumentum Autogr.

Lichfeild

Lichfeild admiſſus eſt 1504. Dec. 20. ad Cancellariatum Eccleſiæ S. Pauli. Arma Thomas Epiſcopus portavit, in Scuto argenteo Palum indentatum nigrum.

LXX. WILLELMUS WARHAM.

Willelmus Warham Thomam excepit; vir rebus maximis gerendis natus, ad ſummum Eccleſiæ Anglicanæ gradum meritò demùm provehendus (o). Is ex generoſâ familiâ apud Okely in Hantonenſi Provinciâ ortus, in Collegio Wiccami propè Wintoniam, ac poſtea alterò ejuſdem apud Oxoniam, educatus, non vulgarem eruditionis laudem obtinuit; præcipuè autem inſignirerum agendarum ſolertiâ enituit. (p) Legum Doctor in Academia Oxonienſi creatus, Collegii Novi Socius Anno 1475. & Aulæ Juris Civilis, aliter S. Edwardi dictæ, Præfectus, hoſce ſibi apud Academiam collatos honores grato poſtea animo agnovit, quùm ad Archiepiſcopatum evectus, latifundia quædam Kyngſcleræ in agro Hantonienſi ſita,

(o) Antiquit. Britan. p. 304.

(p) Antiqu. Oxon. par. 1. p. 238. par. 2. p. 130.

ad

ad ſe hæreditario jure devoluta, præter vaſa argentea ponderi 144. unciarum æqualia, Collegio Novo Anno 1509. donavit. Ex Academiâ evocatus à Johanne Morton Cantuarienſi Archiepiſcopo Anno circiter 1488. cauſis in arcuatâ Curiâ tractandis admotus fuit. Præcentor (q) Eccleſiæ Wellenſis admiſſus 1493. Nov. 2. Præbendarius de Tymsbury in Eccleſiâ——— & Rector Eccleſiæ de Shirborn S. Johannis fuit (r) Anno 1501. Menſe Aprili in Dioceſi Winton. Idem Rector Eccleſiæ de Cotenham in Dioceſi Elienſi Anno 1500. Menſe Novembri fuit. Rector etiam Eccleſiæ de Barley in Comitatu Hertfordenſi, Eccleſiæ Parochiali nonnihil contulit; prout Inſcriptio in feneſtrâ ejus viſenda teſtatur; ex quâ etiam conſtat eundem fuiſſe ſimul Canonicum S. Pauli. Rotulorum Cuſtos ab Henrico Rege (rr) conſtitutus eſt 1494. Febr. 13. Poſtremam hanc Dignitatem obtinuit in Legationis Burgundicæ prudenter adminiſtratæ mercedem. Anno ſiquidem ſuperiore (s) ad Philippum Burgundiæ Ducem legatus, rogatum, ne Margaretæ viduæ Duciſſæ Burgundiæ commentis & inſidiis

(q) Reg. Fox Wellenſ.
(r) Reg. Eccleſiæ Cant.
(rr) Pat. 9 H. 7. par. 1.
(s) Hall in Chron. par. 5. fol. 53.

in Henrici Regis caput assiduè structis fidem haberet, seu auxilium præstaret, rem pro Regis voto confecit. Aliis maximi momenti Rebus ex ordine adhibitus, omnibus par inventus est. Maximam itaque Regis gratiam adeptus, Episcopatu Londonensi donatus est. Provisus est (*t*) ab Alexandro Papâ 1501. Oct. 20. installatus 1502. Octobr. 5. die Mercurii per Procuratorem. Consecratum fuisse 1502. Oct. 5. Historiola Londinensis prodit. Installatum tunc fuisse ex Registro suo, ut supra dixi, constat. Dies ille non Dominica, sed Mercurii fuit. Temporalia (*u*) à Rege accepit 1502. Octobr. 1. Consiliarius Regis in Instrumento Restitutionis dictus. Anno 1502. Ecclesiam de Wetherfeld in Dioceſi Londinensi Ecclesiæ Collegiatæ de Stoke-Clare (*v*) appropriavit, medio sc. Anno. Sub exitum Anni sequentis ad Archiepiscopatum Cantuariensem (*y*) translatus est, Bullâ Julii Papæ 1503. Novembr. 29. datâ, & (*x*) 1504. Januarii 23. in Capitulo Ecclesiæ Cantuariensis publicatâ. Postquam ad Episcopatum Londinensem electus fuisset, ante consecrationem susceptam, magnum

(*t*) Reg. suum.
(*u*) Pat. 18 H. 7. rot. 21.
(*v*) Jo. Kydde.
(*y*) Regist. Warham.
(*x*) Registr. Cant.

Angliæ

Angliæ Sigillum cuſtodiendum accepit 1502. Auguſti 11. (z) Summus autem Angliæ Cancellarius more ſolenni inauguratus 1503. Jan. 1. Magiſtratum ampliſſimum uſque ad exitum Anni 1515. adminiſtravit. Arma portavit (a) de rubro, faſciam auream inter caput hircinum & tres pectunculos ex argento, capite hircino cornubus aureis armato.

LXXI. WILLELMUS BARONS.

Willelmus Barons, ab aliis *Barnes* dictus, Warhamo in (b) Cuſtodiâ Rotulorum 1502. Feb. 1. ac poſtea in Epiſcopatu Londinenſi ſucceſſit. Anno 1500. Commiſſarius (c) Capituli Eccleſiæ Cant. & Cuſtos Prærogativæ ejuſdem Eccleſiæ Sede vacante fuerat. Ritè à Canonicis Paulinis in Epiſcopum priùs electum, Julius II. Papa Proviſionis titulo Epiſcopum (d) renuntiavit 1504. Aug. 2. Conſecratum fuiſſe 1504. Nov. 28. Hiſtoriola Londinenſis refert. Dies iſte Dominicus

(z) Dugdal. Chron. Ser. p. 76.
(a) Liber Lambeth.
(b) Pat. 17 H. 7. p. 1. m. 2.
(c) Regiſt. Cant.
(d) Reg. Warham & ſuum.

non erat; ut intronizatus potiùs in eo fuiſſe, & ante biduum conſecratus Willelmus videatur. Licentiam conſecrationis extra Eccleſiam Cantuarienſem ſuſcipiendæ à Conventu Cantuarienſi (*e*) obtinuit 1504. Nov. 22. Inſtallatus eſt (*f*) per Chriſtophorum Urſewyke Procuratorum ſuum 1504. paulò poſt diem 28. Nov. Temporalia (*g*) à Rege accepit 1504. Nov. 13. Conſiliarius Regis in Inſtrumento Reſtitutionis dictus. Sedit menſibus 10. diebus 11. Obiit 1505. Octobr. 9. ex Hiſtoriolæ Londinenſis fide; ſed diem 10. Octobr. poſuit Regiſtrum ſuum. Arma portavit, in campo cæruleo, Leonem ſalientem aureum, ſuperimpoſitâ Faſciâ aureâ, tribus trifoliis nigris ornatâ.

(*e*) Reg. Cant.
(*f*) Reg. ſuum.
(*g*) Pat. 20 H. 7. rot. 55.

LXXII. R I-

LXXII. RICHARDUS FITZ-JAMES.

Richardus Fitz-James, Ciceſtrenſis Epiſcopus, Sedem Londinenſem proximus obtinuit. De Primordiis ejus conſule Epiſcoporum Roffenſium (*h*) hiſtoriam. Hîc duntaxat addere liceat, illum (*i*) Academiæ Oxonienſis Procuratorem fuiſſe Anno 1473. Vicecancellarium 1481. & ex Aulæ D. Albani Præfecto Collegii Mertonenſis (cujus poſtea Benefactor inſignis exſtitit) Cuſtodem creatum eſſe; ad Theſauriatum porrò Eccleſiæ S. Pauli admiſſum (*k*) fuiſſe 1483. Sept. 18. Ac etiam ad Præbendam de Portepole 1485. Sept. 24. *Vir ſummæ pietatis atque eruditionis* ab Hallo (*l*) Hiſtorico coætaneo dictus, *Pater veteris proſapiæ, magnæ doctrinæ, ſummæque bonitatis, in noſtrâ Theologiâ probatiſſimus frugaliſſimuſque*, juxta Polydorum Virgilium (*ll*). Tranſlatum à Ciceſtriâ fuiſſe 1506. Oct. 30. Hiſtoriola Londinenſis

(*h*) Angl. Sacr. par. 1. p. 381.
(*i*) Antiqu. Oxon. par. 2. p. 86, 343.
(*k*) Reg. Tho. Kemp. Lond.
(*l*) Part. 5. fol. 56.
(*ll*) Hiſt. Angl. lib. 26.

prodit. Huic autem ſolenne eſt Epiſcoporum initia ab intronizatione ducere. Certè ante hunc diem Richardus Epiſcopatum Londinenſem acceperat. Spiritualia enim Epiſcopatûs Ciceſtrenſis (*m*) per ipſius tranſlationem jam vacantis ab Archiepiſcopo Cant. occupata ſunt 1506. Aug. 3. Temporalia Sedis (*n*) à Rege Henrico 7. accepit Anno 21. Regni ſui: ſc. ante diem 22. Auguſti Anno 1506. Ipſe autem dies in Rotulo, quem vidi, non apponitur: quamvis alium proferat Rotulum Author Athenarum (*o*) Oxonienſium longè diligentiſſimus, in quo Temporalia die 1. Auguſti reſtituta dicuntur. Addit idem à Rege nominatum fuiſſe 1505. Martii 24. Tranſlationem ejus 1506. Auguſti 2. confirmatam fuiſſe Godwinus non malè refert. Idem Author eſt magnam ab illo pecuniam in reparatione Eccleſiæ S. Mariæ Oxon. & in Eccleſiæ ſuæ Paulinæ ornatu erogatam fuiſſe. Anno 1516. Statuta condidit numero 24. de Conſiſtorio Epiſcopali, ejuſque Legibus, Conſuetudinibus & Officialibus; & in Eccleſiâ de Hadham Diocæſis ſuæ ſolenniter promulgavit die 20. Junii, Anno tranſlationis ſuæ 10. prout nota teſtatur,

(*m*) Reg. Warham.
(*n*) Pat. 21 H. 7. rot. 20.
(*o*) Par. 2. p. 564.

addita

addita ad calcem eorundem, quæ MSS. aſſervantur in Bibliothecâ Collegii S. Trinitatis Cantabrigiæ. Obiit Richardus 1522. die 15. Januarii; quod ex Calendario dictis Statutis præfixo conſtat. Obiiſſe illum ineunte Anno 1522. medio menſe Januario Hiſtoria Londinenſis confirmat. Certificatio quinetiam Capituli Londinenſis ad Archiepiſcopum de illius morte ſcripta eſt 1522. Januarii 17. Sepultus (q) erat in Eccleſiâ ſuâ Cathedrali ſub lapide marmoreo prope Campanile, in eleganti Sacello ad partem ejuſdem Septentrionalem. Scholam Grammaticalem apud oppidum de Bruton in Provinciâ Somerſetenſi, loco ſuo natali vicinum, ſocio pii Operis aſcito fratre germano D. Johanne Fitz-James, Summo Angliæ Juſticiario, fundavit ac dotavit. Inſignia autem, quæ Collegio Mertonenſi (cujus Præfecturam tenuit uſque ad acceptum Epiſcopatum Londinenſem) præſtitit, beneficia Author Athenarum Oxonienſium mox laudatus recenſet. Arma portavit in campo cæruleo, Delphinem natantem incurvum argenteum.

(q) Stous Hiſt. Lond. p. 491.

LXXIII. CUTHBERTUS TUNSTALL.

Cuthbertus Tunſtall, Vir ob egregias animi dotes meritò celebrandus, Juris utriuſque Doctor, *in Ricardi locum ſufficitur, magno civium Londinenſium gaudio & congratulatione, quòd eſſet in Civitatis deſiderio ob celebre virtutis nomen*; prout habet (*qq*) Polydorus Virgilius. Splendido is genere apud Hachfordiam in Comitatu Hartfordenſi natus (ſi (*r*) Baleum, qui illi minimè favit, audis; ſin (*s*) alium, natales obſcuros, quin & pudendos, apud Hachfordiam in Richmondiâ ſortitus) primò Collegii Baliolenſis Oxon. (ſi (*t*) Antiquitatum Oxonienſium Authori fides) alumnus anno circiter 1491. admiſſus: Poſteà urgente peſte Cantabrigiam ſeceſſit; & brevi moratus, ad Academiam Paduanam ſe contulit; & in hac literarum ſtudia fœliciter abſolvit, ac Doctoratûs inſignia obtinuit. Sanè in omni Literaturæ genere verſatus, peritiſſimam linguarum Latinæ, Græcæ & Hebraicæ notitiam com-

(*qq*) Hiſt. Angl. l. 27.
(*r*) Balæ Cent. 9. Cap. 35.
(*s*) Athen. Oxon. par. p. 1. p. 97.
(*t*) Par. 2. p. 78.

paravit;

paravit; in Mathematicis autem Studiis omnes ſuæ gentis coætaneos antecelluit. His ſubtiliſſimam Juris & Theologiæ ſcientiam adjunxit; maximaſque ingenii & doctrinæ dotes inſigni pietate, virtute, & morum ſeveritate cumulavit; ut non immeritò iſtud illi elogium Camdenus poſuerit: *(u) Summarum artium ſcientiâ & vitæ ſanctitate, abſit verbo invidia, illorum omnium* (anteceſſorum in Sede Dunelmenſi) *inſtar & magnum Britanniæ noſtræ ornamentum.* Et longè ante Camdenum, omni judice major Eraſmus illum, adhuc in inferiori ſubſellio agentem, nondum ſc. Præſulem factum, præclaro elogio cohoneſtaverit in Epiſtolâ quâdam ad Petrum Ægidium. *Adſunt* (inquit) *Brugis duo totius Angliæ doctiſſimi, Cutbertus Tonſtallus, Archiepiſcopi Cantuarienſis Cancellarius, & Thomas Morus.* Hiſce dotibus Warhamo (v) Archiepiſcopo, unico literatorum Patrono, innotuit; à quo Vicarius ſui Generalis ſeu Cancellarius conſtitutus eſt; (x) quod quidem munus anno 1508. adminiſtravit. Dein regiis negotiis obeundis adhibitus, Beneficiis & Dignitatibus brevi auctus eſt. Rotulorum Præfectus

(u) Britan. p. 607.
(v) Antiquit. Britan. p. 312.
(x) Angl. Sacr. par. 2. p. 228.

(y) cre-

(*y*) creatus 1516. Maii 12. Canonicus Eboracenſis Eccleſiæ (*z*) admiſſus 1519. Oct. 8. & ſub exitum ejuſdem anni Archidiaconus Ceſtrenſis. Collatus (*a*) etiam ad Præbendam de Combe & Harneham in Eccleſiâ Sarum. 1521. Maii 26. tandem in Decanum Sarum electus 1521. menſe etiam Maio. Plures itidem ad exteras regiones pro Rege Legationes obiit; & in his inſignem (*b*) in Hiſpaniam ad Carolum Imperatorem, ut Franciſco Galliæ Regi Captivo libertatem impetraret, Anno 1525. menſe Martio ſuſceptam. Poſt Richardi Fitz-James obitum ad Epiſcopatum Londinenſem legitimè electus, à Leone X. Papâ proviſus (*c*) eſt 1522. Maii 16. atque irritâ per ſubſequentem brevi poſt Papæ obitum eâ Proviſione factâ, iterum ab Adriano VI. Papâ 1522. Sep. 10. proviſus eſt. A Willelmo Archiepiſcopo apud Lambetham (*d*) conſecratus 1522. Oct. 9. Conſecratum eſſe 1522. Oct. 20. Calendarium Statutis Richardi Fitz-James præfixum malè habet. Temporalia à Rege (*e*) accepit 1522. Julii 5. Anno 1523. Privati Sigilli Regii

(*y*) Pat. 8 H. 8. par. 1.
(*z*) Regiſt. Ebor.
(*a*) Reg. Audley Sarum.
(*b*) Hal. Part. 6. f. 137.
(*c*) Reg. ſuum.
(*d*) Reg. Warham. & Catal. Paulin.
(*e*) Pat. 14 H. 8. rot. 29.

Cuſtodia

Cuſtodia (*ee*) donatus eſt. Poſt ſeptem & quod excurrit annos à conſecratione numerandos ad (*f*) Epiſcopatum Dunelmenſem tranſiit, tranſlatione 1530. Martii 18. completâ. Die ſequenti (*g*) Capitulum Londinenſe Archiepiſcopum de tranſlatione factâ literis certiorem reddidit. Arma portavit, in Campo nigro, tres pectines argenteos; ſeu, ut alius (*gg*) habet, in Campo nigro, tignum inter tres pectines argenteos.

(*ee*) Pat. 15 H. 8. rot. 13.
(*f*) Reg. Stokeſly.
(*g*) Reg-Warham & ſuum.
(*gg*) Guillim. de re Heraldicâ, p. 206.

LXXIV. JOHANNES STOKESLEY.

Johannes Stokesley, Sacræ Theologiæ Doctor (*h*), Collegii Magdalenenſis apud Oxoniam alumnus, Aulæ B. Mariæ Magdalenæ Oxon. ab Anno 1502 Præfectus, & (*i*) Academiæ Anno ſequenti Procurator. Poſtea collatus eſt (*k*) ab Edmundo Epiſcopo Sarum ad Archidiaconatum Dorſetenſem 1523. Jan. 17. & (*l*) à Willelmo Archiepiſcopo Cantuarienſi ad Rectoriam Eccleſiæ de Ivechirch in Dioceſi Cant. 1524. Martii 24. Idem etiam Eccleſiæ de Slymbrigge in agro Gloceſtrenſi Rector, Præbendam in Capellâ Regiâ S. Stephani dono regio obtinuit; & in Italiam à Rege legatus eſt (*m*) Anno 1530. à Papâ petiturus, ut ſuos in Angliam Legatos de causâ regii Divortii ſententiam laturos mitteret; à Carolo Imperatore, ut materteræ cauſam ſecundùm leges dijudicari æquo animo ferret. Domum reverſus, Epiſcopatu Londinenſi donatus eſt; proviſus à Clemente Papâ 1530. Martii 28. inſtallatus 1530. Julii 19. die Lunæ juxta

(*h*) Antiqu. Oxon. part. 2. p. 191. 370.
(*i*) Athen. Oxon. par. 1. p. 575.
(*k*) Reg. Audley Sarum.
(*l*) Reg. Warham.
(*m*) Antiq. Britan. p. 320.

Regiſtrum

Regiſtrum ſuum. Diem Martis ſubſtituendum eſſe cenſeo. Conſecratus 1530. Julii 19. juxta Hiſtoriolam Londinenſem, & Catologum Paulinum: qui diem intronizationis pro die conſecrationis malè adhibere ſolent. Dominicus enim non erat. Licentiam (q) conſecrationis extra Eccleſiam Cantuarienſem accipiendæ à Capitulo Cant. obtinut 1530. Nov. 26. Ante iſtum itaque diem conſecratus non eſt. Conſecratum fuiſſe 1530. Nov. 27. Calendarium Statutis Richardi Fitz-James præmiſſum rectè teſtatur. Temporalia à Rege (r) accepit 1530. Julii 14. Anno 1533. in Synodo Cleri Anglicani adverſus Johannem Fiſher ſtrenuè diſputavit (s), fratris improlis defuncti viduam ducere non licere aſſerens. Quamvis autem Regi in cauſâ divortii aſſentaret; Reformationi tamen à Rege ſuſceptæ adverſabatur, & religionem Pontificiam crebris in Synodo orationibus animosè propugnavit. Poſtea verò anno 1536. ſibi parum conſtans, prolixam ad Reginaldum Polum ſcripſit Epiſtolam; in quâ res ab Henrico Rege in cauſâ religionis geſtas defendere contendit, & Articulis Religionis in Synodo Londinenſi poſt medium Annum

(q) Reg. Cant.
(r) Pat 22 H.8. rot. 52.
(s) Hiſtor. Reform. Vol. 1. p. 129, 214, 221.

1536.

1536. ſtabilitis ſubſcripſit. Subſcriptionem (*t*) enim ejus autographam vidi. Obiit (*u*) Anno 1539. die natali ſuo, ſc. 8. Septembr. diæ Lunæ; (*v*) ſepultus in Capellâ S.Gregorii ex parte Boreali Novi Operis ſub lapide marmoreo, die 14. ejuſdem menſis. Arma portavit, Fuſilie ex armenicato & nigro, ſuperimpoſito tigno argenteo, in quo reponitur Leo ſaliens niger: in ſummo Scuti Lilium, Roſam, & Pelicanum, aurea.

(*t*) *Cleopatra E.* 5.
(*u*) Reg. Cranmer.
(*v*) Hiſt.Paul.p.107. Stoui Hiſt. Lond. p. 577. Calendar. præfixum Statutis Fitz-James.

LXXV. EDMUNDUS BONNER.

EDmundus *Bonner*, defuncto Stokesleyo, à Ricardo Ciceſtrenſi Epiſcopo, tunc Decano Paulino, & Canonicis Paulinis (*x*) electus fuit 1539. Octob. 20. Legum tunc Doctor, & Præbendarius de Chiſwick in Eccleſiâ Paulinâ. Electionem ejuſdem in Epiſcopatum Londinenſem Archiepiſcopus confirmavit 1539. Nov. 11. Is à Johanne Savagio (ſi Baleo (*y*) fides) ex furtivo concubitu genitus fuit. Baleum quidem in Boneri cauſâ haud libenter teſtem admiſerim. Rei tamen veritas ab aliis confirmatur, præſertim autem ab Athenarum Oxonienſium Authore (*z*), qui Georgium patri veriùs fuiſſe prænomen addit, eundemque fuiſſe Rectorem Eccleſiæ de Davenham in Comitatu Ceſtrenſi, prolemque ſpuriam ſeptenariam ſuſcepiſſe, & in his Johannem Wymeſley, Archidiaconum poſteà Londinenſem ab Edmundo fratre factum. Ipſe autem Edmundus, cognomen à matris marito, viro ſatis ignobili, ſortitus, natus eſt apud Hanley in Comitatu

(*x*) Reg. Cranmer.
(*y*) Cent. 9. cap. 96.
(*z*) Par. 1. p. 123.

Wigor-

Wigornienſi ; & Oxoniam anno circiter 1512. miſſus, Legis utriuſque ſtudio in Aulâ Lateportenſi incubuit ; & Doctoratûs lauream Anno 1525. adeptus, non minimam eruditionis, multam autem rerum ſolerter agendarum, laudem obtinuit. Hinc Wolſeio Cardinali in famulitium aſcitus, (*a*) Commiſſarius ejus ad Facultates conſtitutus eſt, atque Beneficia plura Eccleſiaſtica obtinuit. Rectorias enim de Ripple, Bledon, Cheſwick, Cherriburton (in Dioceſi Eboracenſi) & de Eſtdereham (in Dioceſi Norwicenſi) ſimul tenuit ; atque iſtam quidem ante 1540. Oct. 21. non reſignavit. Cardinali, dum vixit, conſtanter adhæſit ; illo autem extincto, in regiam clientelam ſe dedit ; & Anno 1532. cauſam Divortii regii in Curiâ Romanâ ſtrenuè promovit (*b*), à Rege ad id legatus. Peſſimè autem lapſus eſt Author Hiſtoriæ Reformationis Anglicanæ (*c*), qui Bonerum regii divortii cauſam apud Cantabrigiam Anno 1530. menſe Februario promoviſſe ſcribit. Hunc enim deſignari vult nomine Doctoris Edmunds, quem Gardinerus & Foxus, Delegati Regis ad obtinendum Academiæ ſuf-

(*a*) Cavendish in Vitâ Wolſeii.
(*b*) Hiſt. Reform. Vol. 1. p. 221.
(*c*) Hiſt. Reform. par. 1. l. 2. p. 86.

fragium

fragium miſſi, in Literâ ad Regem ſcriptâ, ipſis cauſæque regiæ pro virili faviſſe dicunt. Iſte autem Doctor Edmunds non alius fuit, quàm Johannes Edmunds, Collegii Petrenſis (*d*) ab Anno 1527. ad 1544. Præfectus. Aliis dehinc Dignitatibus Eccleſiaſticis donatus; (Archidiaconus enim Leceſtrenſis, ſaltem ab Anno 1536. fuit; quando Articulis Religionis in Synodo Londinenſi ſtabilitis eo nomine ſubſcripſit, ſubſcriptione (*e*) autographâ adhuc aſſervatâ) ipſe viciſſim ſedulam Regi Henrico operam præſtitit; plures Legationes ad exteros Principes miſſus obiit, omniaque illius de Eccleſiæ Reformatione conſilia amplecti præ aliis videri voluit. Ut Regis itaque gratiam captaret ampliùs, Anno circiter 1535. Præfationem libro Gardineri *de Verâ Obedientiâ* præmiſit non contemnendam, in quâ Regis Primatum Eccleſiaſticum & Divortii juſtitiam aſtruere nititur. Anno 1538. ad Galliæ Regem legatus, dum in tranſmarinis adhuc ageret, Epiſcopus Herefordenſis ſub exitum ejuſdem Anni renuntiatus (*f*) eſt, Temporalibus (*g*) Sedis 1539. Martii 4. Procuratori ſuo traditis;

(*d*) Parkeri Σχελίδες Cantab.
(*e*) *Cleopatra E.* 5.
(*f*) Reg. Cranmer.
(*g*) Pat. 30 H. 8. par. 2.

& ad Epiſcopatum Londinenſem ante reditum electus 1539. Octobr. 20. Poſt electionis confirmationem, peſſimo (quod tamen paſſim obtinuit ab Anno 1535. ad Annum 1553.) exemplo, Commiſſionem (quam vocant) ſeu licentiam Epiſcopatum Londinenſem adminiſtrandi à Rege (*h*) ſuſcepit 1539. Nov. 12. in quâ agnoſcitur omnem juriſdictionem Eccleſiaſticam à Rege tanquam ab unico fonte oriri, & ipſum Regis tantummodo Vicarium eſſe: atque his præcipuè verbis Diplomatis vis compingitur. *Tibi vices noſtras committimus, teque licentiandum eſſe decernimus ad ordinandum infra Dioceſin tuam Londinenſem*, &c. *vice, nomine, & autoritate noſtris——per præſentes ad noſtri beneplaciti voluntatem duntaxat duraturas.* Temporalibus (*i*) Sedis acceptis 1539. Nov. 18. Conſecratus (*k*) eſt in Eccleſiâ ſuâ Cathedrali 1540. April. 4. intronizatus (*l*) die 16. ejuſdem Menſis. Malè Godwinus & Catalogus Paulinus illum 1540. April. 3. inſtallatum, malè etiam Author Athenarum Oxonienſium die eodem conſecratum eſſe, tradunt. Arma portavit, in Scuto quadrifariam ſeu per Crucem diviſo, rubr. & nigr. Crucem terebra-

(*h*) Reg. ipſius in fronte.
(*i*) Pat. 31 H. 8. par. 3.
(*k*) Reg. Cranmer.
(*l*) Hiſtor. London.

tam

tam aur. & argent. contramutat. In ſummo Scuti Roſam inter duos Pelicanos, rubr.

Arma ſeu Inſignia Sedes Epiſcopalis Londinenſis adhibet, in Scuto rubro, duos gladios, in figurâ ſaltatoriâ diſpoſitos, argenteos, capulis aureis ornatos.

HISTORIA
DE DECANIS
Ecclesiæ Cathedralis
S. PAULI
LONDINENSIS,

A primâ ejusdem Fundatione

Ad Annum M DX L.

HISTORIA DE DECANIS Eccleſiæ S. Pauli LONDINENSIS.

ECcleſiam S. Pauli Cathedralem à primâ ejus fundatione Canonici Sæculares tenuerunt. Horum Præpoſitus recepto apud alias Eccleſias nomine Decanus appellatus eſt. Catalogum Decanorum Ædis Paulinæ Godwinus dedit multoties falſum & imperfectum. Alium melioris notæ ex Archivis Eccleſiæ Paulinæ evulgavit Cl. Dugdalius in *Monaſtico Anglic.* Tom. 3. p. 366. Hunc titulo Catalogi Paulini ſæpiùs in ſequentibus laudabo. Ante Normannorum tempora trium duntaxat Decanorum nomina occurrunt in Catalogo Paulino, *viz.*

Leovegarus.

Godwinus.

Syredus. His tamen duos alios poſt Normannorum tempora in Catalogo Paulino collocatos accenſere velim. Nomina enim tempori ante-Normannico conveniunt, *viz.*

Elfwynus.

Luiredus, & Catalogi ordinem circa initia conturbatum eſſe conſtat. Poſt Normannorum adventum Eccleſiæ S. Pauli Decani ſequentes præfuerunt.

Ulſtanus, ab aliis *Wlmannus* dictus, tempore Mauricii Epiſcopi, quando ab Epiſcopo & Capitulo ſtatutum eſt, ut *Pſalterium cotidiè diceretur inter triginta Canonicos per quinos Pſalmos.* Verba ſunt Catalogi Paulini. Poſt Ulſtanum Catalogus iſte Decanorum ſeriem ſic diſpoſuit. *Gulielmus, Elfwynus, Luiredus, Radulphus de Diceto Anno* 1183. *Martinus de Patſhull, Walterus de Langford, Galfridus de*

de Lucy, Henricus de Cornhil. Nos paulò certiora dabimus. Proximo itaque poſt Ulſtanum memorandus eſt loco,

Willelmus, Ricardi de Belmeis I. Londinenſis Epiſcopi ex Adelinâ ſorore nepos, Decanatum tenuit ſub Richardo de Belmeis I. Gilberto, & Roberto de Sigillo Epiſcopis, atque obiit Anno 1138. teſte (*a*) Radulpho Dicetenſi. Illum itaque Ulſtano poſt Annum 1107. defuncto Ricardus I. Epiſcopus ſubrogavit. Elfwrinus & Luiredus, quos Catalogus Paulinus Willelmo ſubjecit, Ulſtano rectiùs ſunt præmittendi. Willelmo autem ſubjiciendus eſſe videtur.

Radulphus de Langford, Willelmi Clericus domeſticus, & Canonicus Paulinus, Ricardi de Belmeis I. Londinenſis Epiſcopi ex Waltero de Belmeis fratre nepos, Ricardi de Belmeis II. Epiſcopi frater. Hunc Romam à Willelmo fratre legatum fuiſſe Anno 1138. Dicetenſis (*b*) memorat. Radulphum quendam Decanatu Anno 1145. potitum eſſe, ex Monaſtico (*c*)

(*a*) Imag. Hiſt. p. 507, 508.
(*b*) Imag. Hiſtor. p. 506.
(*c*) Tom. 2. p. 872.

conſtat ;

conſtat; eundemque in Anno 1150. Catalogus Paulinus poſuit. Radulphum Langford inter Decanos Godwinus, loco tamen non ſuo, recenſuit. In (*d*) Epiſtolâ Theobaldi Archiepiſcopi Cantuarienſis ad Adrianum Papam (qui Sedi Romanæ præfuit à fine Anni 1154. ad 1159.) dicitur Ricardum Epiſcopum cauſæ cujuſdam cognitionem Radulpho Londinenſi Decano, & Hugoni Archidiacono recenter delegâſſe.

Taurinus de Stamford tempore Ricardi de Belmeis II. Londin. Epiſcopi inter Annos 1154. & 1162. Decanatum adminiſtravit. In Cartulario enim vetuſto Ricardus Epiſcopus Londinenſis, factâ prius mentione Gilberti prædeceſſoris ſui ait, *Taurinum de Stamford Decanum noſtrum admiſimus ad Vicariam de Dunton.*

Hugo de Marinis, ſive *de Marny*, Decanatum Annos inter 1152. & 1161. tenuiſſe in Regiſtro quodam memoratur: Eundem Radulpho Dicetenſi immediatè præceſſiſſe Catalogus Paulinus teſtatur. Eccleſiæ itaque Paulinæ ab Anno circiter 1160. ad 1183. præfuiſſe cenſendus eſt. Gradale

(*d*) Epiſt. Johannis Saresbir. 7.

quoddam

quoddam (*e*) ejus pretioſum in Eccleſiæ Archivis Anno 1295. aſſervabatur.

Radulphus de Diceto, Hiſtoricus noſtræ Gentis inſignis in Decanatu ſucceſſit Anno 1183. juxta Catalogum Paulinum. Archidiaconus antea Londinenſis fuit. In (*f*) Epiſtolâ enim Thomæ Cant. Archiepiſcopi circa Annum 1168. ſcriptâ ſic legitur. *Scripſit ei* (Gilberto Epiſcopo Londinenſi) *nuper Dominus Rex per Radulphum Dicetenſem Archidiaconum ſuum.* Et Alexander Papa in Epiſtolâ ad Capitulum Londinenſe, Anno 1163. ſcriptâ dicit (*g*): *Ex relatione dilecti filii noſtri Radulphi Eccleſiæ veſtræ Archidiaconi accepimus.* Iſte Decani ædes cum Capellâ annexâ conſtruxit, (*h*) & ſub extremis Henrici II. Regis temporibus in perpetuum Succeſſoribus ſuis tranſcripſit. Menſe Martio Anni 1189. cum nonnullis Eccleſiæ ſuæ Canonicis in Normanniam transfretavit, à Rege accitus ad Eligendum Epiſcopum. Rege autem poſt 14. Septimanas defuncto, re infectâ rediit. Die 2. Septembr. ſequentis interfuit (*i*) Coronationi Ricardi Regis; *& quia*

(*e*) Monaſtic. Tom. 3. p. 323.
(*f*) L. 1. Ep. 130.
(*g*) Imag. Hiſtor. p. 534.
(*h*) Hiſt. Paul. p. 9.
(*i*) Imag. Hiſtor. p. 643, 647, 705.

tunc

tunc temporis Lundinenſis vacabat Eccleſia, Radulphus de Diceto Lundonenſis Eccleſiæ Decanus tam in Oleo ſancto quàm in Chriſmate adminiſtravit Archiepiſcopo. Medio Anno 1199. Willelmum Londinenſem Epiſcopum elegit; & poſt biennium Hiſtoriam ſuam clauſit. Superfuit Anno 1210. ſi Baleo (*k*) fides. Præter decimas Manerii de Totenhal (quas Capitulo & Canonicis Paulinis contulit) multa Eccleſiæ Paulinæ ornamenta & ſupellectilem Eccleſiaſticam donavit (*l*). Longus ſingulorum Indiculus in fronte Pſalterii cujuſdam, in Archivis Eccleſiæ Anno 1295. ſuperſtitis, ſcriptus eſſe dicitur. Certè in antiquo librorum Eccleſiæ iſtius Catalogo quamplurimi Radulfi Dicetenſis fuiſſe notantur; & inſignis Reliquiarum, quas dedit, (Theſauri illo certè ſæculo maximè pretioſi) Indiculus in Actis (*m*) Viſitationis Eccleſiæ Anno 1295. factæ occurrit. De ſcriptis ejus fusè Vir doctiſſimus Johannes Seldenus egit in Præfatione ad X. Scriptores Hiſtoriæ Angl. à Twiſdeno editos. Multa etiam (forſitan & certiora) de iiſdem ipſe congeſſi in Præfatione ad ſecundam Partem Angliæ Sacræ. Typis impreſſæ extant inter dictos X. Scriptores,

(*k*) Cent. 3. cap. 62.
(*l*) Monaſt. Tom. 3. p. 321, &c.
(*m*) Ibid. p. 332.

ejus

ejus *Abbreviationes Chronicorum*, & *Imagines Hiſtoriarum*. Et in ſecundâ Angliæ ſacræ Parte *Hiſtoria de Archiepiſcopis Cantuarienſibus*. Extant autem MSS. penès me Hiſtoria ejuſdem integra *de Univerſis Angliæ Archiepiſcopis & Epiſcopis*; necnon *Epiſtola* ad Johannem Archiepiſcopum Lugdunenſem, cum aliâ Johannis reſponſivâ: & alia quædam minoris notæ. Nonnulla ejus ſcripta genuina hodie ſunt deperdita. Extabat enim Anno 1458. in Bibliothecâ Eccleſiæ S. Pauli, *Poſtilla Radulphi de Diceto ſuper Eccleſiaſticum & ſuper librum Sapientiæ*. Eaſdem Lelandus poſtea ibidem vidiſſe dicit, (*Collect.* Vol. 3. p. 47.) qui ſibi haud ſatis conſtare dicit, num Radulphus Author Anglus fuit. Alia multa Radulpho aſcribunt Baleus & Pitſeus, quibus hâc in re perparum eſt adhibendum.

Alardus de Burnham Radulpho ſucceſſiſſe dicitur in Cartulario antiquo. Certè Anno 1216. Auguſti 14. obiit, fide Annalium de Dunſtaple, & Obituarii Paulini. Morſum (*n*) & calicem aureum, phialas duas, capas quatuor, & veſtimentum Eccleſiæ Paulinæ dedit.

(*n*) Monaſt. Tom. 3. p. 309.

Gervaſius

Gervaſius ſucceſſit ; ſed tanquam Schiſmaticus à Legato Papæ ſtatim eſt de poſitus ; prout habent Annales de Dunſtaple.

Robertus de Watford, alibi *Dowtford* nominatus, Decanus erat S. Pauli London. 1218. Novemb. 22. Ex Regiſtro Hoſpitalis S. Thomæ de Suthwerk.

Martinus de Pateſhull, Archidiaconus Norfolcienſis, & Regis Juſticiarius itinerans (*o*) Anno 1218. atque iterum Anno 1224. *vir miræ prudentiæ & legum regni peritiſſimus*, poſtea Decanatum Londinenſem obtinuit, & (*oo*) 1229. Nov. 14. obiit. Elogium atque obitum uterque Matthæus dedit. Cantariam iſte in Eccleſiâ Paulinâ ad Altare Apoſtolorum fundavit (*p*), & capam inſignem Eccleſiæ dedit.

Walterus de Langford proximo poſt Martinum loco Decanatum tenuiſſe dicitur in Catalogo Paulino.

(*o*) Dugdal. Chron. Ser. p. 78.

(*oo*) Annales Londin.

(*p*) Monaſt. Tom. 3. p. 329, &c.

Gal-

Galfridus de Lucy Decanatum Anno circiter 1237. obtinuit, & Cantariam in Eccleſiâ Paulinâ fundavit. Obiit 1241. menſe Septembri, juxta Matthæum Paris, 1240. Julii 30. juxta Regiſtrum Prioratûs de Bermondſey. Eccleſiæ ſuæ Paulinæ (*q*) morſum argenteum deauratum, capam, veſtimenta duo, tunicam & dalmaticam, caſulas, libroſque plures legavit.

Willelmus de S. Mariâ, Eccleſiæ Paulinæ Cancellarius, à Canonicis in Decanatum ritè electus eſt ſub exitum Anni 1241. teſte Matthæo Paris. Cantariam à deceſſore fundatam auxit (*r*). Unicus enim Sacerdos ad altare S. Stephani pro utriuſque animabus celebravit.

Henricus de Cornbill, Decanus erat ab Anno 1245. fide Catalogi Paulini; ſeu potiùs 1244. (*s*) Iſto enim Anno die 9. Octobr. H. Decanus & Capitulum S. Pauli London. Cautionem Sigillo ſuo ſignatam Conventui Cant. tranſmiſerunt; quòd nul-

(*q*) Ibid. p. 309.
(*r*) Monaſt. Tom. 3. p. 309.
(*s*) Reg. Cant.

lum

lum Eccleſiæ Cant. præjudicium exinde provenerit, *quòd favorabiliter conceſſerint Fulconi electo noſtro & nobis ut in Eccleſiâ S. Trinitatis in London. conſecrari poſſit.* Obiit 1254. April. 9. Annus ex Pariſio, dies ex Obituario Paulino innoteſcunt. Iſte (*t*) Eccleſiæ Paulinæ capam, tunicam, & dalmaticam, caſulam, libroſque nonnullos contulit.

Walterus de Salerne, aliter *de Londino* cognominatus, electus eſt à Canonicis Paulinis Anno 1254. (*u*) circa Feſtum Paſchale. Poſtea ad Archiepiſcopatum Tuamenſem in Hiberniâ (*v*) electus eſt 1256. Oct. 16. & apud Londinum obiit Anno 1258. medio menſe Auguſto. Illum Pariſius Archiepiſcopum Armachanum fuiſſe perperam ſcripſit.

Robertus de Barthone, (*x*) ſucceſſit Anno 1256. Willelmum de Salerne. Anno 1257. Decanum fuiſſe Annales Londinenſes tradunt. Errorem tamen ex nominis præcedentis ſimilitudine natum arbi-

(*t*) Monaſt. Tom. 3. p. 309.
(*u*) Paris. p. 884, 964.
(*u*) Ware de Præſul. Hibern. p. 246.
(*x*) Catal. Paulin.

tror.

tror. Capam & veſtimentum (y) Robertus Eccleſiæ Paulinæ contuliſſe memoratur.

Petrus de Newport obiit (z) die 27. Martii. Cantariam (a) ad Altare S. Thomæ Martyris in Eccleſiâ Paulinâ inſtituit: & capas binas, ac Miſſale pretioſum Eccleſiæ dedit.

Richardus Talbot (b) ex Decano Epiſcopus Londinenſis electus 1262. Auguſti 18. menſe ſequenti ante conſecrationem obiit. Triduo poſt electionem factam, ſc. 1262. Auguſti 21. compoſitio facta eſt inter Bonifacium Archiepiſcopum Cant. & Capitulum Londinenſe circa juriſdictionem Sede Londinenſi vacante exercendam. De quâ compoſitione verba ſuperiùs fecimus. Cap. 46.

Galfridus de Feringes ſucceſſit, (c) & Anno 1267. ſuperfuit. Eccleſiæ Paulinæ dedit (d) capam, caſulam, tunicam & dalmaticam.

(y) Monaſt. Tom. 3. p. 309, &c.
(z) Obit. Paul.
(a) Monaſt. Tom. 3. p. 328, &c.
(b) Hiſtor. London. ſuprà.
(c) Reg. Gifford. Ebor.
(d) Monaſt. Tom. 3. p. 309.

Johannes de Chiſbulle Decanus erat 1268. Octobr. 30. (*e*) quando magnum Angliæ Sigillum à Rege ſibi delatum accepit. Ad Epiſcopatum (*f*) Londinenſem electus 1273. Dec. 7. conſecratus eſt 1274. Apr. 29.

Herveius de Borham Juſticiarius de Banco Regis Anno 1265. (*g*) Johanni Decano ſucceſſit ante diem 2. Februarii Anno 1274. Obiit (*h*) Anno circiter 1275. Oct. 6. Compoſitioni inter Archiepiſcopum Cant. & Capitulum S. Pauli factæ 1273. Octobr. 11. ſubſcripſit (*i*) titulo Hervici de Borham Canonici Londinenſis nondum ſc. Decanus. Herveus de Borham, Præcentor Eccleſiæ Herefordenſis (*ii*) interfuit reſtitutioni Temporalium Roberti Archiepiſcopi Cant. per Regem factæ 1272. Dec. 12. *Anno* 1276. *obiit Herveus de Borham, Decanus London. & electus eſt Thomas de Hingelthorp.* Sic Annales Eccleſiæ Cantuarienſis. Calicem pretioſum Eccleſiæ Paulinæ donavit.

(*e*) Pat. 53. H. 3. m. 29.
(*f*) Hiſt. London. ſup à.
(*g*) Stows Hiſt. Lond. p. 335. Dugdal. Hiſt. Paul. p. 26.
(*h*) Obitnar. Paul.
(*i*) Reg. Cant.
(*ii*) Rot. reg.

Thomas

Thomas de Ingaldeſthorp, ſive *Ingleſthorp*, Rector Eccleſiæ de Pageham in Dioceſi Ciceſtrenſi, ſucceſſit ante Annum 1280. & Epiſcopus Roffenſis 1283. Julii 9. (*k*) confirmatus, Decanatum exuit. Archidiaconus Middleſexienſis fuit Anno 1273.

Rogerus de la Leye, ſive *Lee* Archidiaconus Eſſexienſis, Theſaurarius Regis 1263. Nov. 30. conſtitutus, *donec Rex aliter ſuper hoc ordinaverit* (*l*), officium adminiſtravit uſque ad Octobrem ſequentem. Ex Rememoratore Scaccarii Baro ſive Judex ejuſdem die 1. ejuſdem Novembr. creatus fuerat; & poſt depoſitam Theſaurarii dignitatem idem officium recepit, aſſignatâ ſibi à Rege annuâ 40. marcarum penſione 1265. Apr. 15. Plurima interim Beneficia Eccleſiaſtica impetravit, omniaque ſimul tenuit; quo nomine in Regiſtro *Winchelſey* perſtringitur, ubi Beneficia ejus recenſentur. Decanatum Londinenſem Anno 1283. adeptus, obiit 1285. Auguſti 18. prout in Codice MS. Florilegi Lambethano habetur. Obiit 1287. Aug. 18. juxta Adamum Murimuthenſem.

(*k*) Regiſt. Peckham.

(*l*) Dugdal. Chronic. Ser. p. 20, 21.

Willelmus de Montfort ſucceſſit, & ſub exitum Anni 1294. repentinâ morte extinctus interiit. Incolumis enim ad aulam Regis veniens, ut Edwardi Regis, ſubditos ſuos nimiis victigalibus & iniquis modis opprimentis, animum placaret, & mitiora ſuaderet, repentè obmutuit ; & viribus corporis deſtitutus, coram Rege corruens, ſpiritum exhalavit, authore Matthæo Weſtmonaſterienſi. Willelmus tempore obitûs ſui, præter Decanatum S. Pauli tenuit Archidiaconatum Salopiæ, & Rectorias ſeptem cum curâ animarum, quæ in Regiſtro *Winchelſey* nominatim recenſentur. Eccleſiæ Paulinæ (*m*) duo candelabra argentea, pulvinar, veſtimentum libroſque aliquot donavit.

Radulphus de Baldock ex Archidiacono Middleſexiæ (quem Archidiaconatum Anno 1279. tenuit) Decanus electus eſt 1294. Oct. 18. juxta Cartularium quoddam vetus Eccleſiæ Paulinæ. E contra Adamus Murimuthenſis in ſuis ad Matthæi Weſtmonaſt. Hiſtoriam Additionibus tradit Radulphum Decanum London. in cra-

(*m*) Monaſt. Tom. 3. p. 309, &c.

ſtino

ſtino Octavarum Paſchæ (ſc. Apr. 26.) Anno 1294. Capitulum ſuum viſitâſſe. Annus autem 1295. proculdubiò eſt ſubſtituendus. Acta enim Viſitationis iſtius (in quâ factum eſt Inventarium omnium vaſorum aureorum & argenteorum, jocalium, veſtimentorum, ornamentorum, Reliquiarum, librorum, &c. Eccleſiæ Paulinæ) unà cum dicto Inventario, extant in *Monaſtico* Tom. 3. p. 309. ad 334. ubi Anno 1295. menſe Aprili facta eſſe dicitur. In iiſdem porrò Actis Radulphus veſtimenta tria, Albam inſignem, & capſam pretioſam Eccleſiæ Paulinæ tunc etiam donâſſe dicitur. Ex Decano Epiſcopus electus (*n*) eſt 1304. Febr. 25. Conſecratus 1306. Januarii 30.

Raymundus de la Goth, S. R. E.

Cardinalis Diaconus titulo S. Mariæ Novæ, Clementis V. Papæ nepos (*o*), Decanatum Londinenſem ipſius dono obtinuit ante exitum Anni 1306. De Reymundo ſic ſcribit Robertus de Grayſtanes in Hiſtoria Dunelm (*p*): *Clemens Papa habuit Nepotem quendam, Raymundum de la Goth nomine; quem nimis dilexerat. Præfecerat eum in Cardinalem; & Decanatum Lincoln. &*

(*n*) Hiſt. Londin. ſupra.
(*o*) Hiſt. Dunelm. p. 752.
(*p*) Cap. 19.

London. & multa Beneficia pinguia in Angliâ ei dedit. Erat juvenis bene naturatus, ſed nimis luxurioſus, &c. Eundem ad Decanatum Sarum (*q*) Papa ſub initio Anni 1311. providit; Simone Epiſcopo incaſſum è contrà proteſtante: Tranſiit autem à Decanatu Londinenſi ad Lincolnienſem Anno 1307. vel ſequenti, à Lincolnienſi ad Sarisburienſem 1311. quem (*r*) uſque ad obitum (qui ſub finem Anni 1346. contigit) tenuit.

Arnaldus Frangerius de Cantilupo, patriâ Aquitanus (*s*), Clementis V. Papæ propinquus, & in Archiepiſcopatu Burdegalenſi ſucceſſor, S. R. E. Presbyter Cardinalis titulo S. Marcelli, Decanus Londinenſis (*t*) proviſione Papali creatus eſt Anno 1308. Obiit (*u*) apud Avinionem Anno 1310. Willelmum quendam de Baſing dictum, Decanatum Anno 1309. obtinuiſſe Godwinus in Additamentis ſuis MSS. retulit. Verùm illum neque Catalogus Paulinus, nec alia quæ vidi Monu-

(*q*) Reg. Simonis de Gandavo Sarum.
(*r*) Reg. Eccleſiæ Sarum.
(*s*) Gallia Sacra Tom. 1. p. 219.
(*t*) Catal. Paulin.
(*u*) Onuphrius, p. 187, 189.

menta

menta agnoſcunt. Stous quidem (*v*) in *Deſcriptione majori Londini* ſcribit, quòd Willelmus Baſing, Decanus London. ante regnum Henrici III. fundavit Cœnobium Sanctimonialium S. Helenæ in Biſhopſgate-ſtreet; quod Diſſolutionis tempore Anno 1538. valere quotannis cenſebatur 314 *l.* 2 *s.* 6 *d.* Verùm errore manifeſto tenetur Stous. Dictum enim Cœnobium fundatum eſt à Willelmo filio Willelmi Aurifabri, ex licentiâ Alardi Decani & Capituli S. Pauli; quorum patronatui & immediatæ juriſdictioni deinceps ſubjectum eſt; prout conſtat ex cartâ Licentiæ per eoſdem datæ Fundatori, apud *Monaſtic. Anglic.* Tom. 3. p. 894.

Johannes de Sandale, ritè à Canonicis electus, ſucceſſit Anno 1311. Plurium Eccleſiarum parochialium in Angliâ, Scotiâ, & Hiberniâ Rectorias ſimul tenuit. Anno 1309. Aug. 19. collatus eſt à Roberto Archiepiſcopo Cant. ad Eccleſiam de Wymbeldone (*x*). Idem tunc tenuit Eccleſiam de Dunbar in Dioceſi S. Andreæ in Scotiâ, Eccleſiam de Simondesborn in Dioceſi Dublin. Eccleſiam de Mimmes in

(*v*) Pag. 178. (*x*) Reg. Winchelſey.

Dioceſi Lincoln. Eccleſiam de Wymbes in Dioceſi London. Cancellariatum etiam Eccleſiæ Dublin. Præbendam in Eccleſiâ Wellenſi, &c. Eidem Archiepiſcopus contulit 1311. Jan. 12. Theſauriatum Eccleſiæ Lichfeldenſis. Ad Eccleſiam de Solihull in Comitatu Warwicenſi (*y*) admiſſus eſt 1311. Octoctob. 29. poſt reſignationem Johannis de Everdon, qui eam Anno ſuperiori acceperat, poſt dimiſſionem Radulphi de Hengham (qui quidem Radulphus, ut id de viro admodum inſigni ex Adami Murimuthenſis Hiſtoriâ obiter notare liceat, *Anno* 1311. *Maii* 18. *tunc Juſticiarius Regis & Canonicus S. Pauli, obiit, ſepultus in eâdem Eccleſiâ in Novo Opere, Maii* 27.) Idem etiam Johannes Locumtenens Theſaurarii Regis (*z*) conſtitutus eſt 1312. Octobr. 4. Theſaurarius (*a*) Anno 1313. Maii 23. Canonicus Eboracenſis 1314. Maii 6. admiſſus; Cancellarius Angliæ ante medium Annum 1315. creatus. Anno enim 1315. Febr. 22. (*n*) Walterus Epiſcopus Exon. contulit Johanni de Sandale, Cancellario Regis Præbendam in Eccleſiâ S. Karantoci. Epiſco-

(*y*) Dugd. Antiqu. Warwic. p. 650.
(*z*) Angl. Sacr. par. 1. p. 310.
(*a*) Reg. Cant.
(*n*) Regiſt. Stapleton Exon.

pus

pus demum Wintonienſis medio Anno 1316. evaſit. Decanatum autem Anno 1314. vacâſſe comperio.

Richardus de Newport ad Decanatum electus eſt Anno 1314. *(b)* in Epiſcopum Londinenſem conſecratus eſt Anno 1317. Maii 15.

Vitalis de Furno, gente Vaſco, patriâ Baſatenſis (*c*), S. R. E. Cardinalis Presbyter titulo S. Equitii, Ordinis Minorum Theologus, Proviſione Papali Decanus London. effectus eſt Anno 1317. Idem Epiſcopus Cardinalis Albanus à Johanne XXII. Papâ creatus, apud Avinionem obiit Anno 1320.

Johannes de Stratford, LL. D. *(d)* natus apud Stratford ſuper Avon in Comitatu Warwicenſi, quem poſtea locum, ejuſque Eccleſiam multis ædificiis & beneficiis provexit. Vitali Decano Anno 1320. ſucceſſiſſe videtur. Archidiaconus Lincolnienſis & Decanus de Arcubus London. fuit

(*b*) Hiſt. Londin. ſuprà.
(*c*) Onuph. p. 188, 193.
(*d*) Dugdal. Antiqu. Warwic. p. 116.

Anno

Anno 1322. Aug. 25. ad Præbendam (e) de Bere in Eccleſiâ Sarum à Rege præſentatus eſt 1322. Junii 21. ab Epiſcopo admiſſus Junii 30. Idem tunc Canonicus Eboracenſis ad Epiſcopatum Wintonienſem à Papâ proviſus eſt (f) (in Curiâ Romanâ tunc præſens) 1323. Junii 20. Conſecratus ibidem Junii 26. Rege invito & Epiſcopatum Roberto de Baldock Cancellario ſuo deſtinante. Temporalia itaque à Rege obtinere non potuit ante finem Junii 1324. Johannem de Stratford ex Decano Paulino Epiſcopum Winton. Anno 1324. creatum eſſe Henricus Blandford in Chronico MS. refert. Verùm id alibi non invenio; quamvis ſanè id libenter admiſerim. Sic enim tempora optimè quadrabunt; & triennium Vitalis morti & Everdoni inſtallationi intermedium explebitur. Stratfordus enim, ut ſuprà dixi, Epiſcopatum Winton. adeptus eſt 1323. Junii 26. conſecratus in Curiâ Romanâ, ad quam à Rege legatus fuerat, ſuam adversùs Scotos cauſam propugnaturus.

Johannes de Everdon, Johanne de Stratford in Epiſcopum Winton. conſe-

(e) Reg. 1. Mortival Sarum.

(f) Angl. Sacr. par. 1. p. 316.

crato,

crato, licèt Epiſcopatûs Temporalia nondum à Rege reſtituta ſunt, Decanatum ejus Paulinum obtinuit, Anno 1323. Sept. 25. inſtallatus. Factus Decanus *per permutationem*, inquit Catalogus Paulinus, quod forſitan intelligendum eſt de permutatione factâ cum aliquo, cui Decanatum Johannis Stratfordi promotione vacantem Papa providerat. Johannes collatus eſt *(g)* ad Præbendam de Torleton in Eccleſiâ Sarum. 1311. Junii 23. Baro de Scaccario Regis *(h)* fuit Anno 1313. Anno quidem 1328. (tunc etiam Juſticiarium Regis) Decanum factum eſſe Catalogus Paulinus tradit. Verùm Annum 1323. rectiùs à nobis eſſe poſitum autoritas longè potior evincit. Scribit enim Adamus Murimuthenſis, (Canonicus tunc temporis Paulinus) *M. Johannem de Everdon, Decanum S. Pauli London. feciſſe introitum ſuum ibidem honorificè Anno* 1323. *Septemb.* 25. *die Dominicâ.* Domum Capitularem Eccleſiæ Paulinæ Anno 1332. ædificare cœpit. Obiit Anno 1336. paulò ante diem 3. Februarii, quo Teſtamentum ejus in Curiâ Archiepiſcopali exhibitum fuit.

(g) Reg. Simon. de Gandavo Sarum.

(h) Reg. Cant. Eccleſ.

Gil-

Gilbertus de Bruerâ ſucceſſit Anno 1336. Præbendas de Donyngton in Eccleſiâ Eboracenſi & de Ruyton in Eccleſiâ Lichfeldenſi cum Eccleſiâ (*i*) Præbendali de Edyndon in Dioceſi Sarum permutavit. 1338. Nov. 6. Teſtamento Anno 1353. condito Cantariam (*k*) in Eccleſiâ Paulinâ fundavit. Hunc Gulielmum Godwinus malè appellat; & Willelmum Brewſter die 3. Novembr. obiiſſe Obituarium Paulinum memorat. Gilbertus autem dicitur Stoo, & Catalogo Paulino. Quinimò in Regiſtro *Cranborn* Gilbertus Eccleſiæ Londinenſi medio Anno 1338. præfuiſſe, atque eo nomine Ricardi de Wentworth Epiſcopi conſecrationi aſtitiſſe legitur; & in Regiſtrò Elienſi Epiſcopus Elienſis admittit Hugonem Sampſon ad Cantariam in Eccleſiâ Paulinâ fundatam pro animâ Godefridi de S. Dunſtano, 1345. Nov. 2. *autoritate Venerabilis viri M. Gilberti Decani Eccleſiæ S. Pauli London.* Quinetiam Adamus Murimuthenſis, qui illum benè novit Gilbertum appellat, & Decanum Anno 1339. fuiſſe memorat: prout ex Adami loco ſuprà (Cap. 54.) allato videri poteſt.

(*i*) Reg. 2. Wivil. Sarum. 1 (*k*) Hiſt. Paulin. p. 31.

Richardus

Richardus de Kilmyngton, Theologus præclari nominis Oxonienſis, per proviſionem ſucceſſit Anno 1535. vel ſequenti. Erat S. T. P. & Clericus domeſticus (*l*) Richardi de Bury Epiſcopi Dunelmenſis. Fraterculorum Mendicantium fortiſſimus oppugnator; multa adversùs illos, nonnulla etiam de aliis argumentis, in lucem emiſit: quorum indiculum (vereor ne plus ſatis amplum) Baleus (*m*) contexuit. In vivis erat menſe Decembri 1360. Obiit ante finem Anni 1361.

Walterus de Alderbury, à (*n*) Simone Epiſcopo ad Decanatum devolutionis jure collatus eſt 1362. Novembr. 25.

Thomas Trilleck, Canonicus Wellenſis admiſſus 1329. Apr. 20. In Decanum Londinenſem electus, ab (*o*) Epiſcopo confirmatus eſt 1363. Apr. 11. ex Decano (*p*) Londinenſi ad Epiſcopatum Roffenſem ab Urbano V. Papâ aſſumptus eſt 1364.

(*l*) Will. de Chambers in. Hiſt. Dunelm. p. 766.
(*m*) Cent. 5. Cap. 45.
(*n*) Reg. Sudbury. Lond.
(*o*) Reg. Sudb. Lond.
(*p*) Reg. Islip.

Martii

Martii 6. Spiritualia Sedis Roffenſis (q) ab Archiepiſcopo accepit 1364. Julii 23. Temporalia 26. Decembr. Conſecratus 1365. Januarii 5.

Johannes de Appleby, L. D. proviſionis Papalis beneficio ſubrogatus (r) eſt Anno 1364. In vivis erat Anno 1388. Quo tempore (s) Willelmus Archiepiſcopus Cant. Eccleſiam Parochialem de Bernes Diœceſis Wintonienſis ex Vacariâ Eccleſiæ Paulinæ appropriatâ in Rectoriam tranſtulit, & reintegravit ad petitionem Capituli Paulini 1388. Dec. 17. Idque (ſſ) Thomas Archiepiſcopus confirmavit. 1396. Mart. 31. Johannes etiam Præbendarius fuerat de Chamderleynſwode in Eccleſiâ Paulinâ. Quâ de re memorabile quoddam Inſtrumentum reperi in Collectione quadam Inſtrumentorum inſigni factâ in uſum proprium per Johannem Kydde, Notarium Publicum, circa Annum 1500. Id quoniam Decanatûs Paulini eo tempore conditionem & notabilem Eccleſiæ Paulinæ conſuetudinem exprimit, exhibendum in Appendice (t) ſequenti duxi.

(q) Angl. Sacr. par. 1. p. 378.
(r) Catal. Paulin.
(s) Cartular. Vetus.
(ſſ) Reg. Cant. Eccleſ.
(t) Num. 11.

Thomas

Thomas de Evere L. D. Decanatum Proviſione Papali obtinuit ante exitum Anni 1389. (*t*) Obiit 1400. Octobr. 9. Anno 12. Decanatûs ſui.

Thomas Stowe LL. D. Canonicus Londinenſis & (*u*) Epiſcopi Vicarius ab Anno 1396. Archidiaconus Londinenſis ab Anno 1399. in Decanum electus eſt 1400. Octobr. 25. confirmatus ab Epiſcopo die 29. ejuſdem menſis; in Archidiaconatum Eſſexienſem admiſſus 1397. Febr. 10. ad Præbendam de Mapesbury 1390. Julii 25.

Thomas Moore, ad Archidiaconatum (*v*) Colceſtrenſem admiſſus eſt 1398. Novembr. 3. ad Præbendam de Newington 1391. Junii 6. ad Præbendam de Shipton (*y*) in Eccleſiâ Sarum (tunc Theſaurarius Annæ Reginæ) 1389. Nov. 9. Electus (*z*) Decanus 1406. menſe Januario, Cantariam (*a*) trium Sacerdotum in Eccleſiâ

(*t*) Epitaph. ejus & Reg. Braybrook.
(*u*) Archiva Paulina Reg. Medford Sarum.
(*v*) Reg. Braybrook Lond.
(*y*) Reg. Waltham Sarum.
(*z*) Reg. Arundel.
(*a*) Hiſt. Paulin. p. 131.

Paulinâ,

Paulinâ fundavit, regnante Henrico V. Rege. Obiit Anno 1421. poſt (*b*) diem 21. Auguſti. Præbenda de Shipton vacans per mortem Thomæ More, collata (*c*) eſt alteri 1422. Jan. 4. Sepultus eſt in clauſtro quodam, ex Boreali parte Eccleſiæ Cathedralis, vocato *Pardon Church-yard*, quod ipſe aut primus conſtruxit, aut ei inſigniter benefecit (*e*). Certè elegantem Capellam in medio ejuſdem à Gilberto Becket (qui Portgravius ſeu Prætor Urbis erat, regnante Stephano) olim conſtructam reædificavit, & in eâdem tres Capellanos inſtituit, regnante Henrico V. Circa hujus clauſtri muros eleganter inſcriptum & depictum eſt Poema prolixum, vernaculum dictum, *The Dance of Machabray, or Dance of Death*, vulgariter *The Dance of Paules*, omnes hominum ordines atque conditiones ad interitum morte chorago feſtinantes repræſentans. Id in clauſtro SS. Innocentium apud Pariſios Gallicè depictum Johannes Lydgate Monachus Burienſis Anglico verſu reddiderat. Jenkinus Carpenter autem Civis Londinenſis, regnante Henrico VI. ſumptibus ſuis in hoc loco depingi curavit. Id Dugdalius in *Hiſtoriæ ſuæ Paulinæ* Appendice

(*b*) Reg. Ebor.
(*c*) Reg. Chandler Sarum.
(*e*) Stoi Deſcript. Lond. p. 534.

evulgavit

evulgavit, & in tertium etiam *Monaſtici Anglicani* volumen p. 366. retulit: ubi etiam plura de eâdem Capellâ occurrunt ad Pag. 358. Integrum id Clauſtrum cum Capellâ prædictâ, & monumentis ferè innumeris in utroque repertis, Edwardus Dux Somerſetenſis 1549. April. 10. demoliri fecit, & rudera ejus Palatio ſuo apud Le Strand ædificando impendit. Denique Thomas inter (*ee*) Benefactores Aulæ Pembrochianæ Cantabrigiæ (cujus quondam Socius fuerat) numeratur.

Reginaldus Kentwode, per electionem ſucceſſit. Admiſſus fuerat ad Præbendam de Chamberleynſwode 1396. Nov. 6. (*f*) in Archidiaconatum Londinenſem 1400. Nov. 12. ad Præbendam de Totenhale 1400. Dec. 25. Præbendarius (*g*) etiam de Faryndon in Eccleſiâ Sarum; & (*h*) Willelmi Londinenſis Epiſcopi Vicarius fuit Anno 1428. Ad Conſilium Baſilienſe (*i*) legatus erat Anno 1432. Obiit (*k*) Anno 1441.

(*ee*) Parkeri Σχελετὸς Cantab.
(*f*) Reg. Braybrook Lond.
(*g*) Reg. Aiſcough Sarum.
(*h*) Reg. Gray Lond.
(*i*) Regiſt. Stafford Well. Regiſt. Chichley.
(*k*) Reg. Gilbert. London.

Thomas Liſieux in Decanum (*l*) electus eſt 1441. Dec. 11. ab Epiſcopo confirmatus die 20. Januarii ſequentis. Præbendam (*m*) de Ruggemere reſignavit 1452. acceptâ Præbendâ de Totenhale 1452. Apr. 8. tunc S. Theologiæ Baccalaureus. Cuſtos Privati Sigilli regii ante Annum 1456. conſtitutus. Procurator (*n*) Thomæ Bekinton Wellenſis Eſpiſcopi factus, ſæpius eo nomine inter Annos 1452. & 1456. in ſuperiori domo Parlamenti conſedit. Obiit (*o*) 1456. Octobr. 13.

Laurentius Bothe (*p*) ad Rectoriam de Cotenham in Dioceſi Elienſi (tunc Diaconus) inſtitutus 1445. Martii 6. Presbyter factus eſt 1446. Aulæ Pembrochianæ Cantabrigiæ Cuſtos 1450. ſeptimanâ tertiâ poſt Paſcha, dein Cancellarius Dominæ Margaretæ Uxoris Regis Henrici VI. 1454. tunc in Jure Licentiatus; Eccleſiam de Cotenham (tunc Privati Sigilli Regii Cuſtos,) reſignavit 1450. Dec. 2. Ad Præbendam (*q*)

(*l*) Reg. Gilbert. London.
(*m*) Reg. Kemp. London.
(*n*) Reg. Bekinton. Well.
(*o*) Obituar. Paulin.
(*p*) Parkeri Σκελετὸς Cantabr.
(*q*) Reg. Tho. Kemp Lond.
Reg. Booth Hereford.

de

de Mapesbury in Eccleſiâ Paulinâ admiſſus eſt 1453. Nov. 21. reſignatâ priùs Præbendâ de Oxgate. Ad Præbendam etiam Wildelond eodem die & anno admiſſus. Præpoſitus (*r*) adhuc erat Eccleſiæ Beverlacenſis. Idem, tunc in Legibus Licentiatus, ad Archidiaconatum Richmondenſem admiſſus eſt 1454. Aug. 21. (*s*) item ad Præbendam de Wiſtow in Eccleſiâ Eboracenſi. 1453. Martii 22. ad Præbendam de Wetwang in eâdem 1457. Martii 26. & (*t*) ad Præbendam de Totenhale 1456. Nov. 21. Decanus itidem Paulinus electus eſt (*u*) 1456. Nov. 22. Tandem (*v*) in Epiſcopum Dunelmenſem conſecratus eſt 1457. Sept. 25. Laurentium noſtrum *De genere militari procreatum eſſe*, ſcribit Continuator Thomæ Stubbs : Willelmi Bothe Epiſcopi Lichfeldenſis, & Johannis Epiſcopi Exonienſis fratrem. Maxima (*x*) & Collegio ſuo (cujus præfecturam uſque ad obitum tenuit) & Academiæ Cantabrigienſi (cujus erat Anno 1456. & ſequentibus Cancellarius) beneficia contulit, in Vitâ ejus inter Archiepiſcopos Eboracenſes, quam dignitatem etiam obtinuit, recenſenda.

(*r*) Contin. Hiſtor. Beverlac.
(*s*) Reg. Ebor.
(*t*) Reg. Tho. Kemp Lond.
(*u*) Catal. Paulin.
(*v*) Hiſtor. Dunelm. p. 777.
(*x*) Parkeri Σκελετὸς Cantabr.

Willelmus Saye, S. T. P. admiſſus eſt (*y*) ad Præbendam de Wenlokesbarn 1464. Julii 20. Præfectus Hoſpitalis S. Antonii London. 1474. fuiſſe, malè dicitur à Stoo in *Deſcriptione Londini* p. 190. Ad Decanatum (*z*) electus eſt 1457. Nov. 21. Anno 1463. Cleri Prolocutor (*a*) erat in Synodo Londonenſi; ac Anno 1464. Edwardo (*b*) Regi ab arcanis conſiliis adhibitus. Rector (*bb*) eſt factus Confraternitatis Jeſu Anno 1459. quando eam Rex Henricus VI. fundavit, ſeu potiùs confirmavit (Confraternitas enim olim inſtituta diu permanſiſſe dicitur in Diplomate Regio) reddituſque annuos ad valorem 40. librarum comparandi licentiam conceſſit. Subtus Chorum enim Eccleſiæ Paulinæ ampla erat Capella, nomini Jeſu Sacrata; in quâ ſacra ſolennia ſtatis diebus hujus Confraternitatis ſumptibus peragebantur. Eam Henricus VII. Rex Anno 22. regni ſui confirmavit, Johanne Colet Decano tunc Rectore ejuſdem exiſtente. Atque etiam Henricus VIII. Anno 27. Regni ſui, Richardo Pace Decano tunc Rectore. Suppreſſâ au-

(*y*) Reg. Tho. Kemp. Lond.
(*z*) Catal. Paulin.
(*a*) Reg. Bouchier.
(*b*) Reg. Elienſ.
(*bb*) Stoi Deſcript. Londin. p. 354.

tem,

tem, regnante Edwardo VI. Fraternitate, Capella in Eccleſiam Parochialem S. Fidis Anno 1551. converſa eſt. Cantariam Willelmus in Cryptis S. Pauli, ſc. in Eccleſiâ S. Fidis fundavit. Obiit (c) 1468. Novemb. 23.

Rogerus Radclyff, LL. D. electus (d) eſt 1468. Dec. 25. confirmatus ante diem 23. Decembr. Archidiaconatus Sarum (e) per ejus mortem vacavit 1471. menſe Novembri.

Thomas Wynterburne LL. D. (f) electus 1471. Sept. 25. Ad Præbendam (g) de Morâ admiſſus fuerat 1469. Dec. 9. ad Præbendam de Totenhale 1473. Julii 30. Erat (h) etiam Thomæ Bourchier Archiepiſcopi Cant. Commiſſarius, & cauſarum generalis Auditor. Archidiaconatum Cantuarienſem tenuit 1468. Sept. 1. & in eo ſucceſſorem (i) accepit 1479. Menſe Februarii. Obiit enim 1478. Sept. 7. juxta Epitaphium ejus apud Dugdalium, 1478.

(c) Obituar. Paulin.
(d) Catalog. Paulin.
(e) Reg. Beauchamp. Sarum.
(f) Catalog. Paulin.
(g) Reg. Tho. Kemp Lond
(h) Collect. Jo. Kydd. Reg. Eccleſ. Cant.
(i) Reg. Bourchier.

Dec. 7. juxta Epitaphium apud Weaverum. Eundem, tunc LL.D. collatum (*ii*) à Richardo Epiſcopo Sarum ad Præbendam de Derneford in Eccleſiâ Sarum Anno 1459. Oct. 8. reperio. Thomas Wilton quidam ex Eccleſiæ Paulinæ Cancellario Decanus eſſe factus, & circa Annum 1460. claruiſſe dicitur à Baleo (*k*), qui illum valdè eruditum fuiſſe, ac nonnulla (at in his Librum adversùs Fratres Mendicantes) ſcripſiſſe refert. Baleum Pitſeus (*l*) ſequitur; niſi quod ætatem ejus paulò inferiùs deducat, & in Anno 1470. collocet. Verùm utrumque lapſum eſſe conſtat, niſi Wiltonus idem cum Winterburno fuerit, quòd mihi minimè veriſimile videtur. Winterbornus enim Legum erat Doctor, & in foro Eccleſiaſtico totus verſabatur.

Willelmus Worſeley, S. T. D. (*m*) concionator apud Londinenſes celeberrimus ſucceſſit; in Decanum (*n*) electus 1479. Januar. 22. ab Epiſcopo confirmatus eſt die 4. Martii ſequentis. In Regiſtro Epiſcopali rectiùs dicitur eſſe Legum Doctor.

(*ii*) Reg. Beauchamp. Sarum.
(*k*) Cent. 8. cap. 32.
(*l*) Pag. 659.
(*m*) Fabian. Chronic.
(*n*) Reg. Tho. Kemp Lond.

Sub

Sub initium (*o*) Anni 1495. cum aliis contra Henricum Regem conjurâſſe, & Perkino Warbeco, qui Richardi Ducis Eboracenſis perſonam induit, auxilium præſtitiſſe convictus apud Prætorium Londinenſe, ob læſæ Majeſtatis crimen morti adjudicatus eſt. Ordinis tamen & eruditionis intuitu, à Rege veniam ſibi indulgeri meruit, atque Anno demum (*p*) 1499. Auguſti 15. defunctus eſt; prout Epitaphium ejus apud Dugdalium teſtatur. Epitaphium quidem, quod apud Weaverum extat, 1488. Aug. 15. poſuit. Verum Willelmum 1489. Mart. 30. Decanum fuiſſe Regiſtrum *Morton* teſtatur; Decanum etiam fuiſſe 1489. April. 4. & Sept. 19. Regiſtrum *Thomæ Kemp* Epiſcopi docet; eundemque Anno 1499. obiiſſe Regiſtrum Eccleſiæ Eboracenſis confirmat. Præbenda ſiquidem de Wileſdon in Eccleſiâ Paulinâ per mortem ejus vacans Anno 1499. Sept. 7. Ricardo Rawlins data eſt; Præbenda de Southcave in Eccleſiâ Eboracenſi ſimiliter vacans data eſt Hugoni Oldam 1499. (*q*) & Archidiaconatus Notinghamienſis ſimiliter vacans, datus eſt Thomæ Croſley 1499. Menſe Auguſto.

(*o*) Hall in Chron. par. 5. fol. 34.

(*p*) Hiſt. Paulin. p. 77.

(*q*) Reg. Ebor.

Robertus Sherborn, Collegii Novi Oxon. Socius Anno 1474. factus, poſtea A. M. ad Præbendam de Morâ admiſſus *(r)* eſt 1497. Martii 17. Inſtitutus *(s)* eſt ad Eccleſiam de Alresford cum Capellis in Dioceſi Winton. 1501. inter Martium & Junium. Canonicus Lincolnienſis, ac Præbendarius de Whitechurch & Beneger in Eccleſiâ Wellenſi, (quam Præbendam reſignavit 1493. menſe Octobr.) factus eſt Archidiaconus Tauntonenſis, reſignante Willelmo Worſeley LL. D. 1496. menſe Dec. Archidiaconus Huntindonienſis circa idem tempus; fuit etiam Archidiaconus Buckinghamienſis. Electus eſt Decanus Paulinus 1499. memoratur Decanus fuiſſe Londinenſis Anno 1503. in Regiſtro *Warham,* atque etiam Anno 1504. tunc Orator Regius in Curiâ Romanâ conſtitutus. Anno enim 1503. Romam Legatus miſſus fuerat (*u*) menſe Octobri ad gratulandum Pio III. ad Papatum recens evecto, quamvis Papa ante Legatorum adventum obierit. Ad Epiſcopatum Menevenſem titulo Conſiliarii Regii (*uu*) electus 1505. Tempora-

(*r*) Reg. Hill Lond.
(*s*) Reg. Eccleſ. Cant.
(*u*) Hall Chronic. par. 5. fol. 48, 59.
(*uu*) Reg. Warham.

lia (*v*) accepit 12. April. eodem Anno. Electus Menevenſis licentiam Conſecrationis extra Eccleſiam Cantuarienſem (*x*) obtinuit 1505. Apr. 24. Poſt triennium à Sede Menevenſi ad Ciceſtrenſem transferri meruit; multis pro Henrico VII. Rege, ejuſque filio Henrico VIII. Legationibus, & ante & poſt acceptum Epiſcopatum (*z*), perfunctus.

Johannes Colet, S. T. D. vir undequaque doctiſſimus, Eraſmo amicitiâ & ſtudiorum ſimilitudine conjunctiſſimus, Decanatum ab Anno 1504. tenuit. Filius erat Henrici Colet, Civis Londinenſis, qui præturam urbis geſſit Anno 1486. & Chriſtianæ uxoris, quæ filio ſuperfuit. (*a*) Natus Anno 1466. Oxoniam miſſus circa 1483. Peregrè dein doctrinæ magis excolendæ cauſâ profectus (*b*), poſt peragrata celebriora Galliæ atque Italiæ Gymnaſia, literis melioribus inſtructiſſimus, domum rediit; & ad Oxoniam iterum ſe conferens, Epiſtolas S. Pauli publicè ac gratis ibidem (*c*) interpretatus eſt Annis 1497. 1498. & 1499.

(*v*) Pat. 20 H. 7. p. 2. m. 22.
(*x*) Reg. Warham.
(*z*) Athen. Oxon. par. 1. p. 574.
(*a*) Athen. Oxon. par. 1. p. 10.
(*b*) Bale, cent. 8. cap. 63.
(*c*) Athen. Oxon. loc. cit.

Ad

Ad Præbendam de Botevant in Eccleſiâ Eboracenſi admiſſus eſt 1493. Ad Præbendam de Durnesford in Eccleſiâ Sarum 1502. Præbendam de Goodaſtir in Eccleſiâ Collegiatâ S. Martini Magni London. reſignavit 1503. Januar 26. Dein ad Præbendam de Morâ in Eccleſiâ Paulinâ 1505. Maii 5. Ad Decanatum Paulinum eodem Anno, eodemque (ut videtur) menſe aſcitus, frequentiſſimus & in Eccleſiâ ſuâ, & in Eccleſiis vicinis ad plebem habuit conciones, in quibus puriorem è S. Scripturâ hauſtam propoſuit doctrinam, & invaleſcentes tunc nimiùm, præcipuè verò circa Imaginum cultum, ſuperſtitiones impugnavit; quo nomine à Bricoto & à Standiſhio Minoritis hæreſeos apud Ricardum Fitz-James Epiſcopum delatus eſt. Multa in uſum privatum ſcripſit, à Balæo recenſita: nil autem in lucem edidit, neque edi voluit; modeſtè nimis de ſe atque ſcriptis ſuis ſentiens. Is magnificam in Eccleſiâ Paulinâ Scholam, quæ etiamnum maximoperè floret, fundavit Anno 1512. ſumptuque 4500. librarum abſolvit, & Willelmum Lilium præceptorem primum præfecit. Obiit apud Shene propè Richmondiam in Comitatu Surreienſi inter Carthuſianos, apud quos cellam ſibi conſtruxerat, peſte ſudorificâ extinctus,

(x) Anno

(x) Anno 1519. Sept. 16. ætatis ſuæ 53. ad auſtrale chori latus in Eccleſiâ ſuâ ſepultus. Prodierunt (y) ſcripta ejus, *Orationes 2. ad Clerum in Convocatione Anno* 1511. 8vo. *Grammatices rudimenta, Preces quotidianæ, Admonitio ad piam vitam*, ſed poſt mortem edita. Elogium denique Johannis Coleti ampliſſimum, tantoque viro haud indignum, è verbis Polydori Vergilii in Hiſtoriâ ſuâ ſub finem libri 26. ſubjiciendum deprompſi. Recenſitis enim is quibuſdam Collegiis tam Cantabrigiæ, quam Oxonii nuper conſtructis ad promovendas bonas literas, *Idem*, inquit, *virtutis & gloriæ ſtimulus concitavit Johannem Coletum Decanum, quem dicunt, Divi Pauli, ad iſtiuſmodi bonas literas propagandi ſtudium. Is partim animi atque mentis virtute, partim vitæ atque morum integritate ornatus, apud ſuos Anglos alter penè Apoſtolus Paulus habitus eſt, quòd naturâ ſanctus ac religioſus, ut primùm ex pueris exceſſit, atque ab his artibus quibus ætas puerilis ad humanitatem informatur, ſe ad divinarum literarum ſtudium contulit, & Paulum ſibi præceptorem delegit, in eoque cùm Oxonii & Cantabrigiæ, tum in Italiâ ità exercuit, ut homo factus ad unguem, ſicut aiunt, cùm do-*

(x) Reg. Fitz-James Lond.

(y) Athen. Oxon. par. 1. p. 10.

mum

mum rediit, cæperit Londini ubi natus eſt, Paulinas legere Epiſtolas, & in templis ſæpe concionari: & quoniam non ſecus docebat quàm vivebat, idcirco mirum in modum mortales in ejus optimis præceptis acquieſcebant: Erat enim homo continentiſſimus, qui ſemel in die cibum capiebat; non ſitiebat honores, non cupiebat opes, non quærebat divitias, quæ tamen eum fugientem ſecutæ, tandem conſecutæ ſunt. Sanè accidit, ut ex duobus & viginti filiis, quos Henricus Coletus ejus pater, civis ſummâ modeſtiâ & gravitate, ex Chriſtianâ uxore nobili muliere ſuſceperat, ſolùm ipſe ſuperſtes fuerit, eique paterna hæreditas venerit. Tum Johannes videns plures ſuos cives naturæ tantùm habitu, evadere viros graves & modeſtos, putavit illos ipſos multò excellentiores fore, ſi excolerentur doctrinâ: quapropter ſtatuit ſuis ſumptibus juvare pubem Londinenſem, ad percipiendam colendamque doctrinam, qui circiter iſta tempora, poſuit in eâ parte cœmiterii Paulini, quæ ad orientem ſolem ſpectat, magnificam ſcholam, deditque præceptorem Gulielmum Lilium, & alterum qui rudiores informaret pueros, quòd in eo literatura, mores boni, diligentia ſumma: nam Lilius vir, quemadmodum Horatius dicit, integer vitæ ſceleriſque purus, poſtquam in Italiâ aliquot per Annos, perfectis literis operam dederat, domum reverſus, Anglorum primus apud ſuos eas docuit: antea

enim

enim Cornelius Vitellius, homo Italus, Corneti, quod eſt maximum Hetruriæ oppidum, natus nobili proſapiâ, omnium primus Oxonii bonis literis juventutem erudivit. Dein ſecutus eſt doctrinæ & morum magiſter Joannes Jonys. Iis autem ludi literarii Magiſtris, Coletus ex ſuis facultatibus, in annos ſingulos ſtipendium conſtituit, quo illi & poſthac alii omni tempore gratuitò docerent. Ac ut Londinenſis juventus è Paulinâ ſcholâ multò ſit politior; ſic totâ Angliâ, multi ſtudiis & doctrinæ dediti, perfectâ literaturâ florent.

Richardus Pace ſucceſſit Anno 1519. Erat (z) iſte in ætate puerili Thomæ Langton Epiſcopo Wintonienſi, à manu miniſter; ejuſque ſumptu literis inſtitutus, ad Academiam Paduanam miſſus eſt. In Angliam reverſus, ſtudia apud Oxoniam proſecutus eſt. Dein in familiam Chriſtophori Bainbrigge Archiepiſcopi Eboracenſis aſcitus, ad Curiam Regiam mox tranſiit, Secretarius Regius factus. Anno 1514. ad Præbendam de Bugthorp in Eccleſiâ Eboracenſi admiſſus eſt. Eodem Anno Maii 20. collatus (a) ad Archidiaconatum Dor-

(z) Athen. Oxon. par. 1. p. 26.

(a) Reg. Audley Sarum.

ſetenſem

ſetenſem. Anno 1519. Febr. 16. ad (*b*) Archidiaconatum Colceſtrenſem. Eodem Anno die 21. Martii admiſſus ad Præbendam (*c*) in Eccleſiâ Exonienſi fuit. Electus (*d*) in Decanum Paulinum 1519. Octob. 25. & ab Epiſcopo confirmatus die 7. Novembris ſequentis. Per collationem Epiſcopi præviam, admiſſus ad Præbendam de Halywell aliàs Fynesbury in Eccleſiâ Paulinâ die 22. Octobr. ejuſdem Anni. *Circa idem Tempus* (inquit Author (*e*) Athenarum Oxon.) *electus eſt Decanus Exonienſis. Sed utrùm unquam fuerit Decanus Sarum non conſtat. Decanatum Londonienſem & Exonienſem ante obitum reſignavit, hunc Reginaldo Polo, illum Ricardo Sampſon.* Sanè conſtat illum Canonicum Sarum fuiſſe, utpote (*c*) collatum ad Præbendam de Combe in Eccleſiâ Sarum 1521. Dec. 16. In Decanum autem Exonienſem (*d*), electus eſt poſt medium Annum 1522. (*e*) quem quidem Decanatum reſignavit 1527. Julii 8. Pitſeus (*f*) etiam ſcribit illum ante obitum coactum fuiſſe à Stephano Gardiner Decanatum Londinenſem reſignare. Id tamen

(*b*) Regiſtr. Fitz-James London.
(*c*) Reg. Eccl. Exon.
(*d*) Reg. Fitz-James Lond.
(*e*) Loc. cit.
(*c*) Reg. Audley Sarum.
(*d*) Reg. Eccl. Exon.
(*e*) Reg. Adam. Exon.
(*f*) Cap. 943.

alii

alii factum non agnoſcunt. Immo mihi certiſſimè (*g*) conſtat coadjutorem Decanatûs Ricardo dementi ab Epiſcopo Londinenſi aſſignatum fuiſſe 1529. Oct. 10. Iſto etenim die (*h*) *Cuthbertus Epiſcopus Londinenſis conſtituit Richardum Sampſon* LL. D. *Decanum Capellæ Regiæ, coadjutorem Richardi Pace, Decani S. Pauli, qui jamdiu recto animi judicio deſtitutus, non mediocri mentis imbecillitate, vel potiùs alienatione, continuè vexatus fuit, prout in præſenti vexatur*: ut verba Regiſtri ipſiſſimi adhibeam. Poſt Pacei autem obitum 1532. Decanatus Paulinus vacâſſe videtur uſque ad 1536. quo anno Richardus Sampſon electus fuit. Certè vivo Paceo & reſignanti Richardus Sampſon non ſubrogatus fuit. *Vir erat* Richardus Paceus *inſigni utriuſque literaturæ peritiâ præditus, apud regiam majeſtatem multis nominibus gratioſiſſimus, fide ſinceriſſimâ, moribus pluſquam niveis, totus ad gratiam & amicitiam natus*, judice (*i*) Eraſmo, cui perquam familiaris ipſe fuit. Henrico Regi à ſecretis Conſiliis admotus, (quo honore functus eſt Anno 1520. ut conſtat ex Indiculo Regiorum conſiliariorum Originalis. *Titus*

(*g*) Reg. Whitgift. 3. fol. 131.
(*h*) Reg. Tunſtal. Lond.
(*i*) Epiſt. ad Albertum Cardinalem.

B. 1.) plures (*k*) ipſius Nomine ad Maximilianum Imperatorem, Venetos, Helvetios, & Clementem Papam legationes obiit. Demum autem Wolſei Cardinalis aliorumque invidiâ ex Italiâ revocatus, Regis iram expertus eſt, & longo carcere marceratus. His injuriis demens effectus, obiit, apud Stepney propè Londinum ſepultus, Anno 1532. vix quinquagenarius. Græcæ Latinæque linguarum callentiſſimus, multa Latinè ſcripſit, multa & ex Græco Latinè vertit: quorum Indiculum Baleus exhibet. Hebraicè etiam doctus fuit.

Richardus Sampſon LL. D. Paceo ſucceſſiſſe dicitur in Catalogo Paulino. *Factus eſt Decanus S. Pauli circa* 1530. *Decanus Lichfeldenſis* 1532. *Epiſcopus Ciceſtrenſis* 1536. *hinc tranſlatus ad Epiſcopatum Lichfeldenſem* 1543. hunc calculum inſtituunt Athenæ (*m*) Oxonienſes. Veriùs autem: Coadjutor Paceo Decano factus eſt 1529. Oct. 10. Paceo autem 1532. defuncto, nil juris in Eccleſiâ Paulinâ habuit uſque ad 1536. Julii 24. quo die electus (*n*), ab Epiſcopo confirmatus eſt die 27. ejuſdem

(*k*) Bale Cent. 8. c, 67.
(*m*) Par. 1. p. 665.
(*n*) Reg. Stokeſly Lond.

menſis.

menſis. In Decanatu Lichfeldenſi ſucceſſit(o) Jacobo Denton Anno 1532. defuncto; ſed nec diu hic perſtitit. In Epiſcopatum enim Ciceſtrenſem (p) præfectus, locum dedit Richardo Williams. In quo quidem Epiſcopatu (q) confirmatus eſt 1536. Junii 10. tunc Regiæ Capellæ Decanus. Poſt acceptum Epiſcopatum (r), electus eſt Decanus S. Pauli 1536. Julii 24. confirmatus ab Epiſcopo die 27. ejuſdem menſis. Præbendam de Chiſwick reſignaverat 1534. Ex (s) Hoſpitio S. Clementis in Academiâ Cantabrigienſi olim prodierat; collatus poſtea ad Archidiaconatum Cornubienſem (t) ab Hugone Epiſcopo Exonienſi 1517. Febr. 3. admiſſus ad Theſaurariatum Eccleſiæ (u) Sarum 1535. Mart. 16. inſtallatus in Decanatu Windeſorienſi (v) per procuratorem (ipſo in remotis agente, regiiſque negotiis detento) 1523. Nov. 14. & in propriâ perſonâ 1526. Maii 20. Decanatum iſtum reliquit Anno 1536. ad Paulinum tunc promotus. Medio Anno 1534. Capitulum Eccleſiæ Paulinæ publico ac ſolenni Inſtrumento Suprema-

(o) Will. Whitlock in Hiſt. Lichf.
(p) Id. p. 457.
(q) Reg. Cranmer.
(r) Regiſt. Stokeſly London.
(s) W. Whitlock in Hiſt. Lichfeld. p. 458.
(t) Reg. 2. Oldham Exon.
(u) Reg. Campeg. Sarum.
(v) Tho. Frith. in Hiſtor. MS. Decanor. Windeſor.

tum Regium agnovit, Papalem abrenunciavit; quod etiam ſimilibus Inſtrumentis circa idem tempus fecerunt omnes Angliæ Epiſcopi, Capitulà, Cœnobia, & Eccleſiæ Collegiatæ. Inſtrumenta autographa, ſingulorum ſubſcriptionibus & ſigillis munita, in interiore Regis Scaccario penès Camerarios aſſervata vidi & deſcripſi. Ex his quæcunque ab Eccleſiis Collegiatis ſeu Domibus Religioſis Dioceſis Londinenſis facta ſunt, in Appendicem (*w*) ſequentem congeſta dedi. Richardus noſter cum Epiſcopatu Ciceſtrenſi Decanatum Londinenſem ſimul tenuit (*x*); donec Anno 1540. menſe circiter Maio, Regis inimicitias paſſus, Decanatum exuere, ſalvo Epiſcopatu, coactus fuerit. Tandem ad Epiſcopatum Lichfeldenſem (*y*) electus eſt 1543. Febr. 19. confirmatus Martii 9. Ante Annum 1540. Librum Latinè ſcripſit (*z*) pro aſſerendo Henrici Regis in Angliâ ſuprematu, & abrogandâ Papæ poteſtate: quo nomine à Johanne Cochlæo impugnatus fuit.

Johannes Incent, LL. D. (*a*) natus apud Berkhamſtede in Comitatu Hartfor-

(*w*) Num. 12.
(*x*) Stous Hiſt. Lond. p. 577.
(*y*) Reg. Cranmer.
(*z*) Bale Cent. 9. cap. 36.
(*a*) Camb. p. 296.

denſi

denſi, ſucceſſit 1540. (*b*) Filius erat Roberti Incent (qui Cæciliæ Duciſſæ Eboracenſis famulus exiſtens, peſte ſudorificâ extinctus eſt Anno 1. Henrici 7.) & Katherinæ (quæ obiit 12. Henrici 8.) Nomine autem Johannis Incent ſive Innocent (*c*). Collegii Omnium Animarum Oxonii Legis utriuſq; Baccalaureus 1507. menſe Januarii factus eſt. Legum Doctor 1513. creatus. Tempore autem intermedio, forſitan & aliquantò poſt, fuit Epiſcopi Winton. Commiſſarius, & ejuſdem Conſiſtorii Epiſcopalis Preſidens (*d*). Ad Præbendam de Wildelond in Eccleſiâ Paulinâ admiſſus eſt 1519. Junii 1. Canonicis ejuſdem Eccleſiæ Reſidentiariis Anno 1534. annumeratus. Factus eſt Decanus Paulinus (inquit Author (*e*) Athenarum Oxonienſium) loco Ricardi Sampſon ad Epiſcopatum Ciceſtrenſem promoti 1537. Et circa idem tempus Præfectus Hoſpitalis S. Crucis propè Wintoniam. Rectiùs autem Ricardo Sampſon Epiſcopo Ciceſtrenſi Decanatum reſignante, ad eundem electus (*f*) eſt Johannes 1540. Junii 4. & ab Epiſcopo confirmatus die

(*b*) Weaveri Monumenta Funebria.
(*c*) Athen. Oxon. par. 1. p. 643.
(*d*) Reg. Fitz-James.
(*e*) Loco ſupra citato.
(*f*) Reg. Boner London.

decimo ejuſdem menſis. Anno ſequenti Scholam in Vico Natali de Berkhamſtead (g) fundavit, aſſignatis Ludimagiſtro vicenis, Hypodidaſculo denis libris annui redditûs, in perpetuum, &c.

(a) Weaveri Monum. Funebr. p. 587.

APPENDIX

APPENDIX

Ad Hiſtoriam Præcedentem:

SEU

COLLECTIO

Inſtrumentorum Quorundam

AD

Hiſtoriam Sedis Londinenſis

Spectantium.

Inſtrumenta Quædam, ad Hiſtoriam Sedis Londinenſis ſpectantia.

I. *Decretum ſeu Sententia lata per Stephanum Archiepiſcopum Cantuarienſem alioſque Arbitros de exemptione Monaſterii Weſtmonaſterienſis & Parochiæ S. Margaretæ à juriſdictione Sedis Londinenſis, & de limitibus dictæ Parochiæ.*

Vide ſupra, cap. 43.

Ex Sententiâ latâ per Stephanum Cantuarienſem Archiepiſcopum & S. R. E. Cardinalem, habetur ſic.

Ex Hiſtoriâ Cœnobii Weſtmonaſt. Johannis Flete MS. cap. 12.

Collatum poſtea cum Originali inſtrumento, & ex eodem emendatum, auctum & ſupplenum.

UNiverſis ſanctæ matris Eccleſiæ filiis præſens ſcriptum viſuris, Stephanus Dei gratiâ Cant Archiepiſcopus totius Angliæ Primas, & Sanctæ Romanæ Eccleſiæ Cardinalis, & Petrus Winton & Ricardus Sarum eâdem gratiâ Epiſcopi, & Thomas de Mertun, & Ri-

cardus de Dunſtapel Priores, ſalutem in Domino ſempiternam. Cum inter virum venerabilem Euſtachium Dei gratiâ London Epiſcopum, & Decanum & Capitulum Sancti Pauli nomine Eccleſiæ ſuæ ex unâ parte, & Willelmum eâdem gratiâ Abbatem Weſtm & ejuſdem loci Conventum nomine Monaſterii ſui ex alterâ, ſuper mutuis querelis coram Judicibus à Sede Apoſtolicâ delegatis, multiplex querela movetur: Videlicet quod præfatus Epiſcopus præſcriptum Monaſterium tanquam infra limites ſui Epiſcopatûs ſitum, ei & ſucceſſoribus ſuis tanquam Dioceſano Epiſcopo, per omnia debere eſſe ſubjectum aſſerebat. Et ſuper Proceſſione ſolempni & Procuratione in primâ conſecratione Epiſcopi ſibi faciendis, & ſuper Abbate Weſtm ab eodem Epiſcopo benedicendo, & procuratione eâdem die ſibi & ſuis faciendâ, & ſuper Ordinatione Monachorum, & ſuper mutuis proceſſionibus tempore rogationum faciendis, & ſuper ſubjectione Eccleſiæ Sanctæ Margaretæ, & totius parochiæ ſuæ, & ſuper abſolutione Monachorum ab Epiſcopo die Cœnæ faciendâ, & ſuper admiſſione Epiſcopi viſitationis cauſâ venientis, & ſuper reverentiâ & obedientiâ, & quibuſdam aliis ſubditionibus à dicto Monaſterio ſupradictis Epiſcopo & Capitulo exhibendis, tam petitorium

um quàm poſſeſſorium intentabat, & ſuper appropriatione Eccleſiæ de Stanes, ſine aſſenſu Capituli memorati dictis Monachis factâ, injuriam ſibi factam affirmabat. Præſcripti verò Abbas & Conventus aſſerebant Monaſterium ſuum de Weſtmonaſterio cum toto ambitu ſuo, & Eccleſiam S. Margaretæ cum totâ parochiâ ſuâ, ſcilicet Clericis & Laicis, ab omni juriſdictione & ſubjectione London Eccleſiæ, per antiqua privilegia Romanorum Pontificum à tempore ſuæ fundationis fuiſſe exempta, & nunquam Eccleſiæ London ſubjecta. Aſſerebant inſuper dictam Eccleſiam de Stanes in uſus proprios infirmorum, & hoſpitum ſuorum, ex privilegiis Romanorum Pontificum antiquitùs fuiſſe conceſſam, & per virum venerabilem Willelmum London Epiſcopum, de mandato Judicum à Sede Apoſtolicâ delegatorum, poſſeſſionem ejuſdem canonicè fuiſſe adeptos. Hiis & hujuſmodi ab alterutrâ parte in hunc modum propoſitis, de conſilio tam juris divini quam humani peritorum, ſuper omnibus propoſitis, placuit utrique parti ordinationi noſtræ appellatione remotâ ſe committere, & quod ſuper hiis ordinaremus firmiter, & fideliter ſub idoneâ cautione obſervari. Nos itaque conſiderantes ex hujuſmodi diſſenſionibus & ſchiſmatibus multa imminere pericula, & ex amicabili ſuper iiſdem compoſitione tam temporale

temporale commodum quàm ſalutem animarum poſſe provenire: Auditis utriuſque Partis inſtrumentis, & rationibus plenius intellectis, habito ſuper his abundanti Juriſperitorum conſilio, Monaſterium Weſtmonaſterienſe, Abbatem & Conventum, ab omnibus præmiſſis Articulis contra eoſdem propoſitis ſententialiter declaramus penitus abſolutos. Ita quòd Monaſterium de Weſtmonaſterio, cum toto ambitu ſuo, & Eccleſiâ S. Margaretæ, cum totâ Parochiâ ſuâ, cum omnibus Capellis infra Parochiam prædictam contentis, cum Decimis & omnibus pertinentiis ſuis, cum Clericis & Laicis in eâ habitantibus, ab omni prælatione & juriſdictione Londonienſis Eccleſiæ ſint modis omnibus libera in perpetuum & exempta, & Sacroſanctæ Romanæ Eccleſiæ ſine omni exceptione nullo mediante ſubjecta. Præterea non licebit Epiſcopo Londonienſi vel ejus Succeſſoribus vel eorum Officialibus, ad Synodum vel Capitulum, Abbatem vel Monachos, ſive Perſonas Regulares vel Sæculares, Clericos vel Laicos, vocare, infra terminos dictæ Parochiæ commorantes; nec in magno nec in minimo quoquo modo de ipſis intromittere. Sed Abbas, qui pro tempore fuerit, infra ambitum dicti Monaſterii & dictæ Parochiæ, per ſe vel per Officiales ſuos, tam in Clericos,

cos quàm in Laicos, liberè ſuam exerceat juriſdictionem; Deo & Eccleſiæ Romanæ ſuper curâ animarum infra limites præfatæ Parochiæ contentarum & juriſdictione ſuâ tantummodò reſponſurus. Benedictiones etiam Abbatum, Dedicationes Eccleſiarum & Capellarum, infra limites ſæpè dictæ Parochiæ conſtructarum & in poſterum conſtruendarum, Conſecrationes Altarium, Ordinationes Monachorum & Clericorum Sæcularium, & Confirmationes puerorum dictæ Parochiæ, Oleum etiam & Chriſma, & ſi qua ſimilia ſunt Sacramenta, ubicunque & à quocunque voluerint Epiſcopo recipient, abſque omni Londonienſis Eccleſiæ contradictione. Et ſi futuris temporibus contigerit dictos Abbatem vel Monachos, Clericos vel Laicos, à dictis Epiſcopo & Capitulo Ordines vel aliquod munus Spirituale accipere, vel dictis Epiſcopo & Capitulo per ſimplicitatem vel liberalitatem aliquo modo aliquam honorificentiam exhibere, vel ad Sinodum Epiſcopi vel Capitulum S. Pauli pro neceſſitate Monaſterii ſui vel quacunque occaſione accedere, vel Epiſcopum ad Monaſterium Weſtmonaſterienſe quocunque caſu acceſſum habere; nullum ex his libertati Monachorum vel Parochianorum Præſcriptorum præjudicium generetur; ſed modis omnibus liberi in perpetuum permaneant & exempti

exempti. Ne verò ſuper limitibus dictæ Parochiæ S. Margaretæ quæſtio poſſit ſuboriri; limites ejuſdem Parochiæ præſenti Scripto duximus declarandos. Incipit igitur Parochia S. Margaretæ ab aquâ de Tyburne decurrente in Thamiſiam ex unâ parte, & ex alterâ ſicut ſtrata regia ſe extendit versùs Londoniam uſque ad Gardinum Hoſpitalis S. Ægidii, & exinde ſecundùm quòd via extra idem Gardinum protenditur uſq; ad metas dividentes Merſland & Parochiam S. Ægidii; & ſic exinde ſecundùm diviſionem Gardinorum Tholi & Monachorum Weſtmonaſterienſium & hortorum uſque ad domum Simonis Textoris: (ſalvâ quæſtione Monachorum Weſtmonaſterienſium ſuper terrâ à domo illius Simonis uſque ad Capellam juxta Eccleſiam Innocentum) & à domo ejuſdem Simonis ſecundùm quod ſtrata regia ſe extendit versùs Weſtmonaſterium uſque ad rivulum de Ulebrig decurrentem in Thamiſiam. Et ſic quicquid Thamiſiâ ex unâ parte & dictis terminis continetur, ad Parochiam S. Margaretæ pertinet, exceptâ Eccleſiâ & Cœmiterio S. Martini. Extra verò ſuprà ſcriptas metas, Villæ de Knyghtebrigge, Weſtburne, Padyngtoun cum Capellâ, & cum earum pertinentiis, pertinent ad Parochiam S. Margaretæ memoratam. Præter hæc, Eccleſia de Stanes cum Capellis, Decimis,

Decimis,& omnibus pertinentiis ſuis,in uſus hoſpitum & infirmorum præfati Monaſterii in perpetuum convertatur ; exceptâ Vicariâ viginti marcarum in eâdem Eccleſiâ perpetuò ordinandâ, & viro idoneo ad præſentationem Abbatis, & Epiſcopi inſtitutionem concedendâ, qui Epiſcopo, & Archidiacono, & eorum Officialibus,ſuper omnibus debitis & conſuetis honoribus reſpondeat,ad dictam Eccleſiam pertinentibus, & honeſtè miniſtret in eâdem. Ita quòd nec Abbas, nec Monachi memorati aliquam ad Sinodum vel Capitulum,occaſione Eccleſiæ de Stanes, vel pertinentium ad eandem, venire cogantur : nec perſonæ Monachorum juriſdictioni Eccleſiæ London ratione Eccleſiæ de Stanes aliquo modo ſint ſubjectæ. Sed ne Ordinatio noſtra aliis ſit remiſſio, aliis autem tribulatio, ex æqualitate compenſationis, & bono & æquo, utriuſque Eccleſiæ paci perpetuæ providentes : Ordinamus quod totum Manerium de Sunneberi cum omnibus pertinentiis ſuis, cedat in uſum & proprietatem Epiſcopi Lond & ſucceſſorum ſuorum in perpetuum. Et Eccleſia ejuſdem Manerii cum omnibus pertinentiis ſuis cedat in uſus proprios Eccleſiæ Sancti Pauli London in perpetuum. Ita quidem quòd exceptâ Vicariâ perpetuâ & competenti, reſidui fructus dictæ Eccleſiæ ſic expendantur, quòd ſingulis diebus Miſſa de Sancto Paulo Apoſtolo,

Apoſtolo in Eccleſiâ Sancti Pauli, in loco idoneo, cum notâ & cantu celebretur, ſucceſſivè ab aliquo illorum Canonicorum qui Minores appellantur, duobus Concanonicis ſuis ſibi miniſtrantibus, cujus nomen ſingulis Sabbatis in matriculâ pro ſequenti hebdomodâ per circuitum annotetur. Quorum ſinguli annuos viginti ſolidos pro veſtitu ſuo de fructibus dictæ Eccleſiæ percipient, annuatim. De reſiduis verò Eccleſiæ fructibus, Sacriſta Sancti Pauli, vel alius quem Capitulum ad hoc elegerit, duos Cereos qui coram Altari Sancti Pauli perpetuò, & jugiter ardeant, procurabit. Et ſi de dictis fructibus aliquid ſuperfuerit, in dictâ Miſſâ, & in aliis dictæ Eccleſiæ luminaribus expendatur. Cum autem hæc ordinatio ſuperiùs ſcripta coram partibus cominus conſtitutis publicè legeretur, utraque pars, præhabito conſilio, eam concorditer ſpontaneâ voluntate ſuſcepit, ipſam unanimi aſſenſu approbando, & in ſignum plenæ reconciliationis mutuò ſe ad invicem oſculando. Ut autem hæc noſtra Ordinatio firmum & perpetuum robur optineat, eam ſub formâ Chirographi duximus annotandum. Ita quòd parti Epiſcopi & Capituli memorati Abbatis & Conventûs Sigilla, & parti Abbatis memorati & Conventûs Epiſcopi & Capituli Sigilla, pariter cum Sigillis noſtris apponantur. Actum Anno ab Incarnatione Domini. M CC XXII. II. *Com-*

II. *Compoſitio de Juriſdictione Sedis Londinenſis vacantis exercendâ, facta inter Bonifacium Archiepiſcopum Cantuarienſem & Decanum ac Capitulum S. Pauli London.*

Vide ſupra, cap. 46.

UNiverſis ſanctæ matris Eccleſiæ filiis, præſentis ſcripti-continentiam audituris, Bonifacius miſeratione divinâ Cantuarienſis Archiepiſcopus, totius Angliæ Primas, & Decanus & Capitulum S. Pauli London. ad perpetuam memoriam rei geſtæ. Litium, quas effrænata ſæpenumerò parit cupiditas, quas mendacii Pater, ut gregem Dominicum à viâ deviet veritatis, ſeminare ſatagit, fluctibus involuti, ad pacis ſerenitatem, cujus Author eſt Altitonans, qui exuberat omnem ſenſum, quam ſequentes qui pax vera dicitur, propriorum beatificat appellatione filiorum: Quatenus multiplex diſcordiæ calamitas pacis lenitate ſopiatur, juxta divinæ Legis & humanæ teſtimonium, cogitatione quâdam verecundiâ ſe convertunt: Hinc eſt, quòd nos litem, quæ ſuper juriſdictione & poteſtate Epiſcopali in Civitate & Dioceſi Londinenſi Sede London. vacante inter nos coram Judicibus à Summo

Ex Regiſtro Eccleſiæ Cant.

mo Pontifice delegatis erat exorta, totaliter relinquentes, Excelſi dextrâ hanc mutationem faciente, (*ii*) mediante bonis viris Eccleſiarum noſtrarum indempnitati conſulendo, formam Pacis minutiùs infraſcriptam—

(*ii*) *l.* mediantibus.

Videlicet, quòd Decanus & Capitulum London. quotiens in futurum Sedem London. per mortem Epiſcopi vel ceſſionem ſeu alio quoquo modo vacare contigerit, duos vel tres de majoribus Canonicis, vel unum de minoribus Canonicis cum uno vel duobus de majoribus, nominabunt infra tres vel quatuor dies, cùm certum fuerit prædicto Capitulo Sedem London. vacare; quorum nomina cum eâ feſtinatione, quâ fieri poterit, Domino Archiepiſcopo, ſi fuerit in Provinciâ, vel ejus Officiali, ſi fuerit extra, deſtinabunt; de quibus unum eliget, faciet & conſtituet idem Dominus Archiepiſcopus vel ejus Officialis, ipſo Archiepiſcopo agente extra Provinciam, Officialem London. ad exercendam omnimodam & plenariam juriſdictionem Epiſcopalem nomine dicti Archiepiſcopi toto tempore vacationis in Civitate & Dioceſi Londonienſi. Idem verò Officialis, antequam juriſdictionem prædictam incipiat exercere, prædicto Domino Archiepiſcopo corporale præſtabit juramentum, vel

alii

alii cui committatur hujuſmodi juramentum in Civitate vel Dioceſi recipiendum, ſi fuerit in Provinciâ; ſi verò extra Provinciam, Officiali Cantuarienſi, vel ei cui ſimpliciter idem Officialis ſimile juramentum præſtabit. Quòd Officium ſibi commiſſum legaliter & fideliter exequetur; & quòd ſubditos, Clericos & Laicos, Religioſos & Sæculares, prædictarum Civitatis & Dioceſis per malitiam ſeu injuriam non concutiet, vel in rebus ſeu perſonis injuſtè gravabit ſcienter, nec indebitè moleſtabit; immò ab oppreſſionibus & illicitis exactionibus penitus abſtinebit. Jurabit etiam coram Decano & Capitulo, vel ipſius Decani vices gerente, ſi Decanus abſens fuerit, vel coram Capitulo vacante Decanatu; quòd libertates & conſuetudines Eccleſiæ London. pro poſſe ſuo in omnibus officium ſuum & juriſdictionem tangentibus conſervabit illæſas: & quòd in executione juriſdictionis fideliter ſe habebit, ut ſuperiùs eſt expreſſum. Et ſi fortè Vacatione durante, idem Officialis ceſſerit vel deceſſerit, vel ex juſtâ cauſâ amotus fuerit; prædicti Decanus & Capitulum duos vel tres de Canonicis in formâ prædictâ nominabunt; de quibus dictus Archiepiſcopus vel ejus Officialis in dictis Civitate & Dioceſi Officialem conſtituet, ſicut priùs.

De proventibus autem & obventionibus, & de cæteris emolumentis omnibus, ratione juriſdictionis vel Officii, in quibuſcunque conſiſtant, quæ quidem Epiſcopus conſuevit percipere plenâ Sede, in locis in quibus juriſdictionis officium exercebit, idem Officialis duas partes Domino Archiepiſcopo vel ejus Officiali, Decano & Capitulo tertiam partem, fideliter perſolvet; expenſis ejuſdem Officialis Londonienſis de prædictis proventibus & obventionibus priùs deductis. Et credetur eidem per juramentum priùs præſtitum de quantitate dictorum proventuum & obventionum & ſuarum expenſarum, ſine ulteriori ratiocinio. Si verò proventus & obventiones ad expenſas Officialis non ſufficiant; tunc Archiepiſcopus vel ejus Officialis pro ratâ duarum partium, Decanus & Capitulum pro ratâ tertiæ partis, dicto Officiali expenſas ſuas ſupplebunt de ſuo. Prædicto autem Officiali Londonienſi fient Præſentationes ad Beneficia vacantia; qui inſtituet & deſtituet; conferet etiam Beneficia vacantia, quæ quoquomodo per Epiſcopum jure Epiſcopali poſſunt conferri. Examinabit etiam Electiones & perſonas electas; & hujuſmodi Electiones confirmabit vel infirmabit. Viſitabit etiam Religioſos & Sæculares, Clericos & Laicos; & correctiones faciet: & omnem juriſdictionem

nem, ac Officium ratione juriſdictionis exercebit nomine dicti Archiepiſcopi, quam Epiſcopus London. exerceret Sede plenâ. Decanus verò & Capitulum, vel Capitulum tantùm Decanatu vacante, toto tempore Vacationis liberè exercebunt juriſdictionem Epiſcopalem in Eccleſiâ Londonienſi, tam in Canonicis, quàm in Clericis, Vicariis & miniſtris & famulis eorundem, & in Beneficiis eorum Præbendalibus, & in Eccleſiis de communiâ, & in aliis omnibus Beneficiis quæ in Civitate & Dioceſi Londonienſi obtinent & obtinebunt in futurum, de cujuſcunque patronatu exiſtant (dum tamen ea teneant tempore Vacationis) & in Domibus Religioſorum quæ ſunt de patronatu Epiſcopi, videlicet in Abbathiâ S. Oſithæ, Prioratu Monialium de Haliwelle, in novo Hoſpitio extra Biſhopeſgate; item præter hæc in Prioratibus Canonicorum de Dunnowe, de Clerkenwelle Monialium; cum Clero & Populo dictarum Eccleſiarum ſeu Beneficiorum prædictorum. Ità quòd nec Archiepiſcopus vel ejus Officialis, vel alius nomine ipſorum infra Dioceſin juriſdictionem Epiſcopalem exercebit in præmiſſis. Item Decanus, Capitulum & Canonici, necnon Archidiaconi omnes & ſinguli de Eccleſiâ Londonienſi, habeant & exerceant juriſdictionem, conſuetudines, libertates,

& omnia alia, quæ habent & habuerunt hactenus Sede plenâ. Item licebit dicto Decano & Capitulo vacante Decanatu, vocare aliquem Epiſcopum, ſi voluerint, pro ordinandis Clericis Canonicis Eccleſiæ, Vicariis & Clericis Canonicis deſervientibus in Eccleſiâ vel Præbendis jure Epiſcopali; ſi Dominus Archiepiſcopus in Civitate Londonienſi Ordines non celebraverit. Si autem fuerit in Civitate vel Dioceſi, & Ordines celebraverit; Canonicos & Clericos prædictos ad præſentationem Decani & Capituli liberè ordinabit. Hæc autem omnia & ſingula, prout ſuperiùs ſunt expreſſa, per nos & ſucceſſores noſtros bonâ fide, ſine fraude & dolo, inter nos & Eccleſias noſtras, perpetuis temporibus tenere & obſervare promittimus & vovemus; & quòd contra præmiſſa vel aliqua de præmiſſis non veniemus ſcienter. Super quibus tenendis perpetuis temporibus & ſervandis, nos Archiepiſcopus perſonaliter, & nos Decanus pro nobis & ſucceſſoribus noſtris præſentialiter & in animabus Canonicorum noſtrorum Londonienſium procuratorio nomine, tactis ſacroſanctis Evangeliis, corporale præſtitimus ad robur plenæ firmitatis juramentum. Actum apud Mortelake XII. Kalend. Septembr. Anno Domini MCCLXII.

III. *De-*

III. *Declaratio & Modificatio dictæ Compoſitionis, facta per Robertum de Kilwardby Archiepiſcopum Cantuarienſem & Decanum ac Capitulum S. Pauli.* Vide ſupra, cap. 47.

Ex Inſtrumento autographo.

UNiverſis ſanctæ matris Eccleſiæ filiis præſentis Scripti continentiam audituris, Robertus miſeratione divinâ Cantuarienſis Epiſcopus, totius Angliæ Primas, & Decanus & Capitulum S. Pauli London. ſalutem æternam in Domino. Vacante nuper Sede Londonienſi per mortem bonæ memoriæ Henrici de Sandwyco quondam London. Epiſcopi, cùm inter nos contentionis materia moveretur ratione cujuſdam Compoſitionis inter fœlicis recordationis Bonifacium Cantuar. Archiepiſcopum & nos Decanum & Capitulum ſuper juriſdictione & poteſtate Epiſcopali in Civitate & Dioceſi Londonienſi, Sede Londonienſi vacante dudum initæ; cujus Compoſitionis tenor talis eſt. Univerſis ſanctæ matris Eccleſiæ filiis præſentis Scripti continentiam audituris, Bonifacius, *&c. prout in ſuperiori Inſtrumento.* Nos præfati Archiepiſcopus & Decanus & Capitulum pro communi Eccleſiarum noſtrarum utilitate, diſſentionum materias pacis lenitate ſedari cupientes, Com-

poſitionem prædictam, cum declarationibus, adjectionibus & modificationibus infraſcriptis acceptamus & ratificamus. Articulum verò ſuperiùs expreſſum de expenſis miniſtrandis Officiali prædicto declaramus & modificamus; videlicet, quòd idem Officialis pro laboribus & expenſis quinquaginta marcas per annum recipiat de proventibus & obventionibus prædictis: ſi Sedes ipſa per annum vacaverit; vel earundem quinquaginta marcarum partem rationabilem pro ratâ temporis, per quod ipſum Officialem contigerit officium exercere. Et ſi forſan ipſum Officialem Eccleſias Maneriorum Epiſcopi vel Domos Religioſas vel quaſcunque alias ſuæ juriſdictioni ratione Officii prædicti ſubjectas contigerit viſitare, & Procurationem ab eiſdem recipere in denariis vel in menſâ, Procuratio ſic recepta computabitur eidem in aſſignatâ ſibi quinquaginta marcarum portione. Si verò proventus & obventiones hujuſmodi non ſufficiant, juxta ſuperiùs annotatas portiones, à partibus ſatisfiet eidem. Concordant etiam, quòd de juriſdictione Epiſcopali in quibuſcunque Domibus Religioſis per Decanum & Capitulum vacante Sede Londonienſi exercendâ, prout ſuperius eſt expreſſum, exerceat prædictus Officialis omnimodam juriſdictionem in Prioratibus Canonicorum

de

de Dunnowe & Monialium de Clerkenweile, præfatis Decano & Capitulo in aliis tribus Religioſis Domibus juriſdictione plenariâ remanente. Per iſtas autem declarationes, adjectiones & modificationes nolumus aliquibus aliis articulis dictæ Compoſitionis derogari. Hæc autem omnia & ſingula, prout ſuperiùs ſunt expreſſa, cum declarationibus, adjectionibus & modificationibus, per nos & ſucceſſores noſtros, bonâ fide, ſine dolo & fraude, inter nos & Eccleſias noſtras, perpetuis temporibus tenere promittimus & fideliter obſervare; & quòd contra præmiſſa vel aliqua de præmiſſis non veniemus ſcienter. Super quibus tenendis perpetuis temporibus & ſervandis, nos Archiepiſcopus pro nobis & ſucceſſoribus noſtris præſentialiter, & nos Decanus pro nobis & ſucceſſoribus noſtris præſentialiter in animabus Canonicorum Londonienſium procuratorio nomine, tactis ſacroſanctis Evangeliis corporale præſtitimus juramentum. Actum apud Lameheth quinto Idus Octobris Anno Gratiæ milleſimo ducenteſimo ſeptuageſimo tertio: Teſtibus Willelmo de Middelton Officiali Curiæ Cantuar. Ricardo de Stretford Decano de Arcubus, Johanne de Derby, Thomâ de Ingeldethorp Archidiacono Middleſex, Hervico de Borham Canonico London. *&c.*

Vide ſupra, cap. 49.

IV. *Epiſtola Johannis Peckham Archiepiſcopi Cantuarienſis ad Fulconem Lovel Electum Londinenſem.*

Ex Regiſtro *Peckham*, fol. 169.

FRater Johannes, *&c.* Venerandæ diſcretionis viro, ſibique in Chriſto cariſſimo Domino Fulconi Lovel Archidiacono Colceſtriæ ſalutem. Exhibitis nobis nuper literis veſtris de credentiâ per manus Stephani de Codenore ſocii veſtri, ipſe nobis circa hoc veſtrum beneplacitum taliter explicans intimavit, quod vos per noſtram ſolicitudinem dirigi petitis, per quam viam poſſitis honeſtiùs à Londinenſis electionis negotio expediri. Nos autem non ſine cordis amaritudine hoc audito, pro eo quòd ipſi Eccleſiæ per vos divinitùs credebamus eſſe proſpectum, putantes vos habiles eſſe ad majora, ſi aliquid nos latens canonicum non obſiſtat, deliberatione prævià taliter duximus eſſe reſpondendum : quòd quia poſt renuntiationem publicam à vobis factam jus electionis factæ taliter expiravit, ut ſine novo conſenſu Capituli nequeat convaleſcere, vos ſi in renuntiationis propoſito funditùs permanetis, ſine moræ diſpendio convocatis Fratribus aliiſque perſonis ſolennibus

lennibus in Capitulo reſignationem veſtram iteretis, proteſtantes eiſdem, quòd pro debilitate corporis & alia Conſcientiæ dictamina non intenditis electioni de vobis factæ aliquatenus inhærere, malentes in ſtatu humili tutiùs conſiſtere quàm in ſublimi diſtrictiùs judicari. Ecce cariſſime, in cordis amaritudine, ut præmiſimus, vobis ad propoſitum reſpondemus, qui ſperavimus in vobis columnam nobilem Eccleſiæ fideliter reperiſſe. Sed ſi odium laboris aut puſillanimitas forſitan vos retrahat à ſanctæ vocationis honore, non ſolùm fratri defuncto, cujus remittis ſponſam ducere, derogatis, verùm etiam diſcalceati, vobis opprobrium ſecundum Moſaicæ legis arbitrium timere poteritis imminere. Dat. apud Eccleſhal VI. Idus Aprilis, Conſecrationis noſtræ Anno ſecundo.

V. *Epi-*

Vide ſupra, cap. 49.

V. *Epiſtola ejuſdem ad Ricardum Epiſcopum Londonenſem de diruendis Judæorum Synagogis.*

Ex Regiſtro *Peckham*, fol. 81.

FRater Johannes, *&c.* R. London. Epiſcopo. Ex fide digno relatu plurimorum non ſine admiratione vehementi pro certo intelleximus, quòd quaſi omnes majores Judæi infrà ſepta ſua in Civitate London. habent proprias Synagogas in Chriſtianæ Religionis eluſionem, & ſcandalum plurimorum. Quocirca juriſdictionem veſtram tenore præſentium excitantes, Fraternitati veſtræ diſtrictè præcipiendo mandamus, quatenus inquiſitâ ſuper præmiſſis diligentiùs veritate, dictos Judæos per omnimodam cenſuram Eccleſiaſticam compellatis, quòd infrà brevem terminum per vos ſtatuendum omnes & ſingulas Synagogas hujuſmodi deſtruant, nullas tales de cætero erecturi, ſed unicâ tantum communi omnibus ſint contenti, ſecundùm canonicas ſanctiones. Sic in præmiſſis Officium veſtrum exercentes, nè ad hoc cogamur apponere manus noſtras. Dat. apud Otteford XIV. Cal. Septembr. Anno MCCLXXXII.

VI. *Epi-*

VI. *Epiſtola Ricardi de Graveſend Epiſcopi London. ad Johannem Archiepiſcopum Cantuar. de cauſis primæ inſtantiæ in Curiam Archiepiſcopalem tractis.*

Vide ſupra, cap. 49.

REverendo in Chriſto Patri Domino Johanni Dei gratiâ Cant. Archiepiſcopo, totius Angliæ Primati, R. ejuſdem miſeratione divinâ Eccleſiæ London. miniſter humilis ſalutem in ſalutis autore, cum reverentiâ & obedientiâ tam debitâ quàm devotâ. A veſtrâ ſanctâ & ſincerâ conſcientiâ emanare non credimus, ut cuiquam ſubditorum irrogetur injuria, cùm ſtatum veſtrum divina proviſerit diſpoſitio ad refugium oppreſſorum. Verùm ſicut nuper intelleximus, Henricum de Stokes, Rectorem Eccleſiæ de Wetiresfeld noſtræ Dioceſis ſuper pluralitate Beneficiorum in noſtrâ juriſdictione per Decanum de Arcubus, ad quem in alienâ juriſdictione ſic citare non pertinet ex officio, ad veſtrum evocari feciſtis examen, de quo miramur non modicùm, præcipuè cum ſubditus ſuffraganei niſi in certis caſibus Metropolitano non ſubſit, quorum nullus ad præſens vobis, ut æſtimamus, occurrit, quatenus ex formâ citationis ſibi factæ conjici

Ex Regiſtro *Peckham*, fol. 89.

jici poterit, vel ex tenore articuli, quem ſub ſigillo veſtro vidimus contineri. Quia igitur tam evidentem Eccleſiæ noſtræ & juriſdictionis noſtræ uſurpationem, ſine gravi præjudicio Eccleſiæ cui aſtringimur, & abſque proprio ſuſtinere periculo non valeamus; ſanctam Paternitatem veſtram totis exoramus viſceribus, quatenus ut deinceps deſiſtatur à talibus jubere velitis. Alioquin ad defenſionem Eccleſiæ noſtræ, cui ſumus in emiſſâ coram vobis profeſſione aſtricti, non poterimus, ſicut nec debemus deeſſe; ſed appellationi & provocationi per nos ex cauſâ præmiſſâ interpoſitis, quando citatio ſupra dicta nobis innotuit, ſi (quod abſit) oporteat, curabimus licèt inviti pro viribus inhærere. Super præmiſſis veſtræ Paternitati placeat nobis per latorem præſentium veſtrum beneplacitum remandare. Conſervet Altiſſimus proſperitatem veſtram per tempora longiora. Dat. apud Clacton, Nonis Febr. Anno Domini MCCLXXXIII.

VII. *Epiſt.*

VII. *Epiſtola Johannis Archiepiſcopi Cant. ad Ricardum Epiſcopum London. Epiſtolæ hujus ſuperiori reſpondens.*

Vide ſupra, cap. 49.

FRater Johannes permiſſione divinâ Cant. Eccleſiæ minister humilis, totius Angliæ Primas, Venerabili fratri Domino R. Dei Gratiâ Epiſcopo London. ſalutem & fraternam in Domino caritatem. Licèt generaliter ſit gloria innocentiæ Chriſtianæ, ſicut nulli malum pro malo rependere, ſic nec protervienti in talione amaritudinis reſpondere, vindicat tamen hoc ſibi præcellenter proprium Profeſſio Prælatorum, qui ex ſuperhumeratis ſibi incumbentibus miſteriis ſciunt ſe Subditorum ſuorum imbecillitates omnium teneri verbo & exemplo ad æquitatis tramitem pro viribus revocare. Proinde, Frater cariſſime, licet inſpectâ veſtrâ minaci & præjudiciali paginâ noſter pauliſper ſtupuerit animus, à gratitudine veſtrâ talia ſtipendia non expectans, tamen remanſit nobis, ut credimus, ad vos illibata affectio caritatis, non obſtante quòd paulò antè nullis præmiſſis reverentiæ aut ſinceri amoris indiciis nos feciſtis ad Tribunal regium revocari. Sanè duo per nos vobis illata fuiſſe gravamina cauſamini. Primò, quia

Ex Regiſtro *Peckham*, fol. 89.

quia Henricum de Stokes ſuper Pluralitate Beneficiorum ad noſtrum examen fecimus evocari. Secundò, quod ipſum per Decanum de Arcubus citari fecimus: adjungentes, quòd Subditus Suffraganei Metropolitano non ſubeſt, niſi in certis caſibus definitis; quaſi velitis jura Cant. Eccleſiæ, quæ tueri & defenſare jurâſtis, ad ſimplices Metropolitani limites coarctare. Ad quod licèt ſine reatu perjurii conari minimè valeatis, ſperamus tam in Dei adjutorio, & Sanctorum Cant. Eccleſiæ meritis confidentes, quòd nunquam ad hoc quocunque molimine pertingetis, quantumcunque ſtipati illorum auxiliis, qui aliquotiens conveniunt adverſus Dominum, & Pauperem Chriſtum ejus. Demum, Frater cariſſime, ſicut fatemini Suffraganeorum Subditos ſubeſſe Metropolitani judicio in certis caſibus, ſic velitis ad memoriam revocare antiquam & approbatam conſuetudinem illis caſibus non excludi. Placeat ergò vobis ob Dei reverentiam, & Eccleſiæ matris veſtræ, priùs conſuetudines agnoſcere, quibus gaviſa eſt Cantuar. Eccleſia uſque modò, partim in jure ſcriptas, partim à Doctoribus autenticis notatas, partim pacificæ optentas Provinciæ longo uſu, quàm in eas injuriæ gladium exeratis. Attendentes ſollicitè circa prædictum Henricum, nè jus nobis veſtrâ negligentiâ

negligentiâ acquiſitum aliqualiter infringatis, nec Decani de Arcubus proceſſibus conſuetis parare obicem præſumatis; pro certo ſcituri, quòd nos jura Eccleſiæ noſtræ intendimus contrà omne genus hominum prout poterimus conſtanti animo defenſare. Et nè ignorantiam conſuetudinum noſtrarum poſſitis prætendere in velamen injuriæ inchoatæ; ecce pro pace veſtrâ, quam ſequi & proſequi cupimus puro corde, dicti negoti proſecutionem ſuſpendimus, uſque ad primam congregationem noſtram; ut interim de liberis conſuetudinibus Eccleſiæ noſtræ poſſitis inſtrui, ſi velitis. Ad hoc, Frater cariſſime, attendatis, quòd cùm Eccleſia Anglicana de die in diem enormiùs ſolito publicis oppreſſionibus conculcetur; hoc à vobis & nonnullis cæteris Suffraganeis noſtris conſilium & auxilium reportamus, quod dum procedere totis viribus optamus ad Eccleſiam defenſandam, veſtris injuſtis (ſalvâ reverentiâ veſtrâ) quæſtionibus impedimur. Nec hoc eſt inſolitum à tempore Anſelmi Cant. Archiepiſcopi per Thomam Medium uſq; modo; de quo vos coram Majeſtate Altiſſimi convenimus, niſi ad potiora remedia in poſterum laboretis. Valete in Chriſto & Virgine glorioſâ. Dat. apud Suthmalling IV. Idus Febr. Anno Domini MCCLXXXIII. ordinationis noſtræ ſexto.

VIII. *Epi-*

Vide ſupra, cap. 49.

VIII. *Epiſtola ſecunda Johannis Archiepiſcopi ad Ricardum Epiſcopum eâdem cauſâ.*

Ex Regiſtro *Peckham*, f. 290.

FRater Johannes, *&c.* Ricardo Londinenſi Epiſcopo, *&c.* Benignitatis veſtræ literas, nobis, ut credimus, in caritatis ſpiritu deſtinatas, plenè recepimus, exultantes; vos ſcire volentes, quòd ſic intendimus juxta gratiam nobis datam, Altiſſimo eo juvante, gratum impendere famulatum, quòd nec contra vos nec quemcunque alium rancores ſeu indignationis cujuſcunque ſpiritum ſinemus in ſimplicitatis noſtræ pectore remanere; qui vigili ſollicitudine ſtudemus omnes ſine ullâ offenſione, prout nobis eſt poſſibile, in caritatis regulis confovere. Veruntamen admirari cogimur vehementer, qualiter & quâ conſcientiâ vos & quidam alii Coepiſcopi Suffraganei noſtri jura & libertates Eccleſiæ noſtræ Cant. matris veſtræ, ut vobis aliàs ſcripſimus, de quo nichil nobis penitus reſcripiſtis, nitimini reſtringere, ut nobis jura ſimplicis Metropolitani tantummodò relinquatis; quaſi caput honoratius membrorum deroget dignitati: Cùm certum vobis eſſe debeat, quòd tam ex jure ſcripto

ſcripto, quàm ſuper jus idem fundatâ olim conſuetudine diutiùs optentâ & à veſtris prædeceſſoribus olim approbatâ, nos & prædeceſſores noſtri in veſtros & aliorum ſubditos juriſdictionem immediatam in multis caſibus & articulis exercuerimus, & exercuerint liberè & in pace. Et ſi jura noſtra & libertates hujuſmodi ſint vobis, ſicut non credimus, incognita; poteſtis, ſicut aliàs vobis ſcripſimus, ab illis inquirere, quos non latent; ut ſic Eccleſiam noſtram in ſuis juribus ac libertatibus, quibus ſemper uſa eſt, dimittatis à veſtris & aliorum impetitionibus expeditam. Minas autem, de quibus in noſtris aliis fecimus literis mentionem, alias non diximus, niſi provocationes & appellationes veſtras, quæ nobis minantur per vos lites & jurgia præparari; quod utique, ſi aliud poſſit fieri, minimè affectamus. Cæterùm fraternitatem veſtram attentè requirimus, & in Domino exhortamur, quatenus jura Eccleſiæ noſtræ & libertates, ſicut prædeceſſores veſtri fecerunt prædeceſſoribus noſtris, nobis dimittatis in pace: Non credentes nos contrà vos aliquatenus commoveri, quos patriæ vicinitas, Eccleſiarum connexio, & antiqua familiaritas, aliaque ratio multiplex, adeò debet caritatis vinculo fœderare, ut nulla debeat inter nos diſſenſionis materia ſuboriri. In fine ſub-

jungimus, quòd ſi ſciretis quàm parùm cupimus, quin potius quanto cordis pondere abhorremus, vobiſcum habere vel minimum ſcrupulum turbativum; libenter nos permitteretis in internæ tranquillitatis ſilentio cum ſponſâ illâ tranquilliùs dormitare, quàm adjurantibus cœlicis paranimphis per capreas cervoſque camporum prohibentium à ſacri ſomni deliciis excitare. Valeat, *&c.* Dat. apud Maghefeld VI. Cal. Martii. Anno MCCLXXXIII. Ordinationis noſtræ VI.

IX. *Com-*

IX. *Compoſitio inter Priorem ac Conventum Cantuar. & Epiſcopos Suffraganeos Eccleſiæ Cant. de Juriſdictione per Dioceſin & Provinciam Cant. dictâ Sede vacante exercendâ, & de creatione Officialis Capituli Cantuarienſis.* Vide ſupra, cap. 53.

Compoſitio inter nos & Epiſcopos Suffraganeos Eccleſiæ noſtræ de Juriſdictione noſtrâ Sede vacante & Dioceſi in Provinciâ Cant. & de creatione Officialis Capituli Cant.

IN nomine Dei, Amen. Cum inter venerabilem Patrem Dominum Johannem Dei gratiâ London. Epiſcopum, & quoſdam alios Suffraganeos Eccleſiæ Chriſti Cant. ex parte unâ, & venerabiles viros Dominos Priorem & Capitulum Eccleſiæ Chriſti Cant. ex alterâ, ſuper uſu & exercitio Juriſdictionis Metropoliticæ Sedis Cant. vacantis, per tranſlationem Domini Roberti Dei gratiâ nuper Cant. Archiepiſcopi in Portuenſem Epiſcopum Cardinalem aſſumpti, dictâ Sede vacante, eſſet materia diſcordiæ ſeu contentionis exhorta: Tandem præfati Epiſcopi, Prior, & Capitulum, conſiderantes ex hujuſmodi contentione & diſcordiâ jam gravia imminere diſ- Ex Autographo.

pendia, & in poſterum inde majora poſſe pericula ſeu ſcandala provenire; poſt varios tractatus ſuper pacis reformatione inter eos habitos, in quandam formam pacis ſeu compoſitionis expreſſè conſenſerunt, quæ talis eſt, videlicet, Quòd ſemper vacante Sede Cant. liceat & liberum ſit, ſine contradictione & obſtaculo cujuſquam, Priori ſeu Præſidenti ibidem & Capitulo nominare duos viros ydoneos, Juris peritos, diſcretos ſeu cauſarum experientiam habentes, & indigenas; & nominationem hujuſmodi ſignificent literatoriè London. Epiſcopo qui pro tempore fuerit, ſi idem Epiſcopus ſuperſtes & in Cant. Provinciâ exſtiterit, infrà menſem à tempore notitiæ vacationis dictæ Sedis, exercitio juriſdictionis medio tempore penès præfatos Priorem & Capitulum reſidente. Quòd ſi infra menſem non nominaverint & ſignificaverint; ex tunc donec nominaverint & ſignificaverint in formâ ſupradictâ, eiſdem impunè non pareatur. Qui Epiſcopus unum de prædictis viris nominatis acceptare, gratificare, ſive approbare, infra duos dies à die nominationis ſibi inſinuatæ, teneatur. Qui ſic approbatus, gratificatus ſeu acceptatus, per eoſdem Priorem & ibidem Præſidentem & Capitulum Officialis Cant. conſtituetur ſive creabitur. Et ex tunc nomine, vice & auctoritate eorundem

rundem Prioris & Capituli in totâ Cant. Provinciâ juriſdictionem hujuſmodi liberè exercebit, ſicut Officialis Domini Archiepiſcopi Sede plenâ facere conſuevit, & Conſiſtorium ſuum tenebit, ubi ſibi videbitur expedire. Proviſo tamen, quòd in Suffraganeos Epiſcopos dictæ Sedis vel eorum aliquem non proferat ſententias interdicti, ſuſpenſionis vel excommunicationis, niſi ex probabili & rationabili cauſâ juris neceſſitas id expoſcat, & tunc cum moderamine & reverentiâ quâ decet. Idem verò Prior vel ibidem Præſidens cum Officiali memorato & aliquibus de ſenioribus & diſcretioribus ipſius Capituli in Confirmationibus Electorum in Epiſcopos procedent, prout ſecundùm Deum & juſtitiam eis videbitur expedire. Qui ſi voluerint, aliquem de Suffraganeis Epiſcopis ad hoc ſibi aſſociare, poterint, nullâ tamen ſibi neceſſitate incumbente. In conſecrationibus verò Suffraganei Epiſcopi, ſecundùm canonicas ſanctiones, & prout moris eſt, auctoritate prædictorum Prioris vel ibidem Præſidentis & Capituli convocentur. Si verò dictus London. Epiſcopus ſuperſtes non fuerit, aut in præfatâ Provinciâ non exſtiterit; dictæ nominationis inſinuatio fiat Wynton. Epiſcopo, ſi ſuperſtes fuerit, & in Cant. Provinciâ exſtiterit. Qui infrà duos dies à die nominationis ſibi in-

ſinuatæ hujuſmodi nominationem acceptare, gratificare ſive approbare teneatur. Quòd ſi Wynton. ſuperſtes non fuerit, ſive in Provinciâ non exſtiterit; fiat hoc ut ſupra Wygorn. Epiſcopo, qui eodem modo procedere teneatur. Quòd ſi idem Wygorn. Epiſcopus ſuperſtes non fuerit, vel in Provinciâ non exſtiterit; fiat hoc ut ſuprà viciniori Epiſcopo Suffraganeo. Hoc adhibito moderamine, quòd ſi aliquis de ſupradictis Epiſcopis infrà tempus ſuperiùs expreſſum non gratificaverit, acceptaverit ſeu approbaverit, ut ſuperiùs continetur; ex tunc liceat Priori vel ibidem Præſidenti & Capitulo memoratis unum de ſupradictis duobus nominatis, quem voluerint, liberè conſtituere ſeu creare Officialem: qui ſic liberè juriſdictionem exerceat, ac ſi eſſet acceptatus ſive approbatus, prout ſuperiùs annotatur. Actum eſt etiam, quòd ſi Officialis ſic creatus in ſuo Officio indiſcretè aut perperam ſe gerat, quòd liceat dictis Priori vel ibidem Præſidenti & Capitulo ipſum Officialem ab Officio amovere, & ad creationem alterius procedere ſecundùm formam ſuperiùs annotatam. Idem etiam fiet, ſi Officialem hujuſmodi cedere vel decedere contingat. Et eſt ſciendum, quòd partes ſupradictæ expreſſe renunciant omnibus appellationibus & provocationibus interpoſitis

hinc

hinc & inde prætextu vel occaſione diſcordiæ ſupradictæ; necnon querelis & actionibus, quæ ipſis competere poterant quocunque jure vel facto prætextu præmiſſorum; & expenſis hinc inde factis occaſione prædictâ ſibi invicem totaliter remiſerunt. Sententiæ verò interdicti, ſuſpenſionis vel excommunicationis, à quibuſcunque vel contrà quoſcunque prolatæ prætextu ſeu occaſione diſcordiæ ſupradictæ, nullum robur optineant vel vigorem. Ad perpetuam verò memoriam præmiſſorum, ſuper compoſitione ſeu pacis reformatione prædictis, duo ejuſdem tenoris confecta ſunt Inſtrumenta, præterquam in datâ diei & loci, propter partium abſentiam & locorum diſtantiam. Quorum unum, ſigillis prædictorum Prioris & Capituli ſigillatum, penès dictum Dominum Epiſcopum; aliud verò, ſigillis prædicti Domini London. Epiſcopi & Conſuffraganeorum ſuorum huic ordinationi ſeu compoſitioni aſſenſum præbentium ſigillatum, penès præfatos Priorem & Capitulum remanebit. Dat. London. VIII. Kal. Julii, Anno Domini MCCLXXVIII.

J. London. R. Bathon. & Wellen. Godefr. Wygorn. Stephanus Ciceſtrenſ. Will. Landaven. Will. Norwycen. Thom. Hereford. Sigilla ſingulorum Epiſcoporum inſtrumento appendent, & caplis ſericis indu-

ta adhuc manent integra. Singula unicam habent faciem; & in eâ Epiſcopum ſtantem Pontificalibus indutum gerunt. Oræ cujuſque circumſcribitur Epiſcopi ſui nomen. Et à dextrâ lævâque effigiei Epiſcopalis ſupradictæ habentur propria cujuſque Sedis inſignia. Ex his Epiſcopus London. habet à dextrâ duos claves in rectâ & parellelâ lineâ conjunctos, à ſiniſtrâ gladium evaginatum. Epiſcopus Bathon. à dextrâ crucem S. Andreæ, à ſiniſtrâ duos claves in parellelo ſitu jacentes & conjunctos. Epiſcopus Wigorn. nullum à dextrâ ſeu lævâ gerit inſigne; ſub pedibus autem animal quoddam habet, vel equum vel canem. Epiſcopi Ciceſtr. ſigillum avulſum deeſt. Epiſcopus Landaven. nil gerit. Epiſcopus Norwic. à dextrâ lævâque habet caput viri circulo incluſum, & ſub utroque circulo ſtantem hinc & inde Epiſcopum ſeu Sacerdotem neſcio quid in manu gerentem. Epiſcopus Hereford. à dextrâ lævâque tria lilia gerit, ſeu tres flores de lys.

Inſtrumentum aliud Autogr.

Hujus virtute Compoſitionis, Epiſcopus Londinenſis M. Ricardum de Stretford (quem una cum Omero de Cant. Conventus Cant. Epiſcopo præſentaverat die 21. Junii) in Officialem Cant. nominavit eodem die, ſc. 1278. Junii 24. Seu potiùs nomina-

nominationem ejus priùs factam (eoſdem enim Epiſcopo Londinenſi à Capitulo Cantuar. priùs præſentatos fuiſſe die 2. Junii comperio) tunc renovavit ſive confirmavit. Utque alia rei tam inſignis exempla ſubjiciam; virtute ejuſdem Radulphus Epiſcopus Londinenſis Rogerum de Rowelle Archidiaconum Bedfordenſem (quem unà cum Ricardo de Clyve Monacho Cant. Conventus Cant. Epiſcopo præſentaverat die 5. Junii) ad Officialitatem Cant. nominavit 1313. Junii 7. Sede Cant. per Roberti Archiepiſcopi mortem tunc vacante. In vacatione autem his intermediâ, poſt Johannis Archiepiſcopi obitum, Ricardus Epiſcopus Londinenſis in Officialem nominaverat 1292. Dec. 20. M. Johannem de Selveſtone, quem unà cum Roberto de Celeſya Monacho Cant. Conventus Cant. ſibi præſentaverat die præcedenti.

Regiſtr. Eccl. Cant.

Inſtr. itidem aliud Autogr.

Inſtr. aliud Autogr.

Vide ſupra, cap. 65.

X. *Teſtamentum Roberti Fitz-Hugh, Epiſcopi Londinenſis.*

Ex Regiſtro *Chicheley*, par. 1. fol. 457.

IN Dei nomine, Amen. Cùm breves dies hominum ſunt, & apud Deum ſolum ſit numerus menſium ejus, qui impræteribiles vitæ terminos conſtituit Mortalibus univerſis. Ne cùm venerit quaſi Fur dies Domini, ſonueritque mihi terribilis ille mortis clamor, caducis & momentaneis exteriorum curis cogatur animus implicari: Ego Robertus, inutilis Eccleſiæ Londonienſis Miniſter, vocatus Epiſcopus, de ſpeciali Sanctiſſimi Domini noſtri Domini Eugenii divinâ providentiâ Papæ quarti Licentiâ, vivæ vocis oraculo mihi datâ, condo Teſtamentum meum & meam Voluntatem ultimam per hunc modum. Inprimis lego Animam meam Deo omnipotenti Creatori ſuo & ejus miſericordiæ infinitæ; Corpuſque meum ſepeliendum, ſi in Angliâ vel propè ad tres diætas me mori contigerit, in Eccleſiâ S. Pauli London. ſupra Chorum ante magnum Altare; ſi non per me contingat priùs fabricari de novo Sedem Epiſcopalem; ſub quâ eo caſu ſepeliri, ſi congruè fieri poterit, volo & opto. Item volò, quòd poſt

poſt Funeralia mea, quæ ſalvâ honeſtate Eccleſiæ fiant nec pompoſæ, de omnibus bonis meis primò debita mea perſolvantur plenariè. Item & poſthæc lego Eccleſiæ S. Pauli London. Mitram & omnia Inſignia mea Pontificalia, præter Annulum meum Pontificalem, quem ſuper Capſam S. Erkenwaldi figi & ibidem remanere in perpetuum volo; de illo Annulo dico, quem à Dominis Venetorum habui. Item, ſi antequam ad Baſileam venero, vel antequam equos meos aut remiſero aut vendidero, me mori contingat; lego cuilibet Familiarium meorum equum quem equitat, & cuilibet Scutifero XL. ſol. cuilibet Valetto XX. ſol. ac cuilibet inferiori Servienti meo proprio XIII. ſol. IV. den. *&c.* Dat. Dovoriæ XV. Junii, Anno Domini MCCCCXXXIV.

XI. *Certi-*

Vide ſupra, in Hiſtoriâ Decan. Paulin.

XI. *Certificatio Simonis Sudbury, Epiſcopi Londinenſis, de ſtatu Decanatûs Paulini, & de conſuetudine Eccleſiæ Paulinæ in Capitulis obſervandâ.*

Ex Collectione antiquâ Johannis Kydde, Notarii Publici, p. 133.

SImon permiſſione divinâ Londonienſis Epiſcopus & Eccleſiæ Londonienſis Capitulum, univerſis ſanctæ matris Eccleſiæ filiis, ad quos præſentes noſtræ Literæ pervenerint, ſalutem in omnium Salvatore, & præſentibus dare fidem. Noverit Univerſitas veſtra, quòd licèt Decanatus Eccleſiæ noſtræ Londonienſis prædictæ ſit magni nominis, exilis tamen eſt in valore; caretque idem Decanatus Præbendâ eidem annexâ. Quòdque de Statutis ejuſdem Eccleſiæ & conſuetudine approbatâ, & hactenus pacificè obſervatâ à tempore, & per tempus cujus viventium memoria hominum non exiſtit, Decanus qui pro tempore fuerit non debet in electione Epiſcopi pro tempore celebrandâ, nec in Domo Capitulari inter Canonicos dictæ Eccleſiæ tractatibus Capitularibus intereſſe, nec eos audire: ſed ſolum habet Capitulum convocare, & recedere pendente tractatu hujuſmodi; niſi Decanus Canonicus Præbendatus dictæ Eccleſiæ

ſiæ fuerit, & reſidentiam tanquam Canonicus fecerit in eâdem: Obtinet tamen M. Johannes de Appelby LL. D. Decanus modernus ex cauſâ permutationis Canonicatum in Eccleſiâ noſtrâ Londonienſi prædictâ, & Præbendam de Chamberleyneswode in eâdem, quæ taxatur ad L. ſolidos ſterling. In cujus teſtimonium præſentes Literas noſtras ſeu præſens publicum Inſtrumentum per Notarium Publicum infraſcriptum ſcribi & publicari mandavimus; ſubque ſigno & ſubſcriptione unà cum appenſione Sigillorum noſtrorum fecimus communiri. Dat. in Domo Capitulari dictæ Eccleſiæ noſtræ Londonienſis XXII. die menſis Novembris Anno Domini MCCCLXVIII. Indictione VII. præſentibus Venerabilibus & diſcretis Viris, *&c.* Et ego Willelmus de Sutton ſuper Trentam Clericus Dioceſis, *&c.*

XII. *Epi-*

Vide ſupra in Hiſtoriâ Decanorum Paulin.

XII. *Inſtrumenta* XIV. *Submiſſionum Cleri tam Sæcularis quàm Regularis in Dioceſi Londinenſi, Henrico* VIII. *Regi, tanquam Eccleſiæ Anglicanæ Capiti, factarum, necnon Determinationum ejuſdem adverſus Suprematum Papæ in Angliâ jure divino debitum.*

Ex Inſtrumentis Originalibus.

1. *Submiſſio ac Determinatio Decani & Capituli Eccleſiæ Cathedralis S. Pauli London.*

QUùm ea ſit non ſolùm Chriſtianæ Religionis & pietatis ratio, ſed noſtræ etiam obedientiæ regula, ut Domino Regi noſtro Henrico ejus nominis VIII. (cui uni & ſoli poſt Chriſtum Jeſum Servatorem noſtrum debemus univerſâ) non modò omnimodam in Chriſto, & eandem ſinceram, integram, perpetuamque animi Devotionem, Fidem & Obſervantiam, Honorem, Cultum & Reverentiam præſtemus; ſed etiam de eâdem Fide & obſervantiâ noſtrâ rationem, quotieſcunque poſtulabitur, reddamus, & palàm omnibus, ſi res poſcat, libentiſſimè teſtemur: Noverint Univerſi, ad quos præſens Scriptum pervenerit, quòd nos Decanus

nus & Capitulum Eccleſiæ Cathedralis Divi Pauli London. Dioceſis London. uno ore & voce atque unanimi omnium conſenſu & aſſenſu, hoc Scripto noſtro ſub Sigillo noſtro communi in Domo noſtrâ Capitulari dato, pro Nobis & Succeſſoribus noſtris, omnibus & ſingulis, in perpetuum profitemur, teſtamur, & fideliter promittimus & ſpondemus: Nos dictos Decanum & Capitulum & Succeſſores noſtros, omnes & ſingulos, integram, inviolatam, ſinceram, perpetuamque fidem, obſervantiam & obedientiam ſemper præſtituros ergà Dominum Regem noſtrum Henricum VIII. & ergà Annam Reginam uxorem ejuſdem, & ergà Sobolem ejus ex eâdem Annâ legitimè tam progenitam quàm progenerandam; & quòd hæc eadem populo notificabimus, prædicabimus & ſuadebimus, ubicunque dabitur locus & occaſio. Item, quòd confirmatum ratumque habemus, ſemperque & pro perpetuo habituri ſumus; quòd prædictus Rex noſter Henricus eſt Caput Eccleſiæ Anglicanæ. Item, quòd Epiſcopus Romanus, qui in ſuis Bullis Papæ nomen uſurpat, & Summi Pontificis principatum ſibi arrogat, non habet majorem aliquam Juriſdictionem collatam ſibi à Deo in S. Scripturâ in hoc Regno Angliæ, quàm quivis alius externus Epiſcopus. Item quòd nullus noſtrûm in ullâ

ullâ ſacrâ Concione, privatim vel publicè habendâ, eundem Epiſcopum Romanum appellabit nomine Papæ aut Summi Pontificis, ſed nomine Epiſcopi Romani vel Eccleſiæ Romanæ; & quòd nullus noſtrûm orabit pro eo, tanquam Papâ, ſed tanquam Epiſcopo Romano. Item, quòd ſoli dicto Domino Regi & Succeſſoribus ſuis adhærebimus; & ejus Leges ac Decreta manutenebimus: Epiſcopi Romani Legibus, Decretis & Canonibus, quæ contrà Legem Divinam & S. Scripturam aut contrà Jura hujus Regni eſſe inveniuntur, in perpetuum renuntiantes. Item, quòd nullus noſtrûm omnium in ullâ vel privatâ vel publicâ Concione quicquam ex Sacris Scripturis deſumptum ad alienum ſenſum detorquere præſumet; ſed quiſque Chriſtum ejuſque Verba & Facta, ſimpliciter, apertè, ſincerè, & ad normam ſeu regulam Sacrarum Scripturarum, & verè Catholicorum atque Orthodoxorum Doctorum prædicabit Catholicè & Orthodoxè. Item, quòd unuſquiſque noſtrûm in ſuis Orationibus & Comprecationibus de more faciendis primum omnium Regem noſtrum, tanquam Supremum Caput Eccleſiæ Anglicanæ, Deo & populi precibus commendabit, deinde Reginam Annam cum ſuâ Sobole, tum demum Archiepiſcopos Cantuarienſem & Eboracenſem,

ſem, cum cæteris Cleri Ordinibus, prout videbitur. Item, quòd omnes & ſinguli prædicti Decanus & Capitulum, & Succeſſores noſtri, Conſcientiæ & Jurisjurandi Sacramento noſmet firmiter obligamus; quòd omnia & ſingula prædicta fideliter in perpetuum obſervabimus. In cujus rei teſtimonium huic Scripto noſtro commune Sigillum noſtrum appendimus; & noſtra Nomina propriâ quiſque manu ſubſcripſimus. Dat. in Domo noſtrâ Capitulari die XX. menſis Junii, Anno Domini MDXXXIV. & Anno regni Regis noſtri Henrici Octavi XXVI.

Willelmus Whytbroke, Subdecanus.
Johannes Smith, Cardinalis.
Thomas Balgay, Cardinalis.
Jo. Smith, Canonicus Reſidentiarius.
Johannes Wythers, Canonicus Reſident.
Johannes Incent, Canonicus Reſident.
Johannes Reſton, Canonicus Reſident.
Rowlandus Philippis, Canonicus Reſident.

Willelmus Sapery, Canonicus.
Hugo Baker, Canonicus.
Johannes Brereton, Decretorum Doctor, Canonicus.
Ricardus Turnor, Minor Canonicus.
Ricardus Perkins, Minor Canonicus.

Johannes Haward, Succentor.
Edmundus Smith.
Johannes Bas, Cantharista.
Johannes David, Cantharista.
David Owen, Cantharista.
Thomas Stephyn, Cantharista.
Robertus Dandy, Cantharista.
Willelmus Carr.
Henricus Baxter.
Willelmus Streket.
Rolandus Ryppley, Cantharista.
Thomas Tavener, Cantharista.
Robertus Shuter, Cantarista.
Johannes Buckworth, Cantarista.
Henricus Bawckyll, Cantarista.
Robertus Hey.
Willelmus Buck.
Johannes Kyng.
Willelmus Taylir, Cantarista.
Christophorus Burbank, Cantarista.
Robertus Garret, Cantarista.
Ricardus Gaits, Cantarista.
Thomas Acrys.
Johannes Comport, Cantarista.
Johannes Harrison, Cantarista.
Christophorus Byrkhed, Cantarista.
Thomas Waddow, Cantarista.
Johannes Wryght, Cantarista.
Johannes Baptist, Cantarista.
Ricardus Fellewell, Cantarista.

Christophorus

Chriſtophorus Tyngett, Cantariſta.
Thomas Hunt, Cantariſta.
Robertus Hudſon, Cantariſta.
Walterus Williams, Cantariſta.
Johannes Wyſtowe, Cantariſta.
Ricardus Syll, Cantariſta.
Dominus *Johannes Andrew*, Cant.
Dominus *Johannes Pole*, Cant.
Ricardus Hooper, Minor Canonicus.
Willelmus Bennett, Minor Canonicus.
Ricardus Smith, Minor Canonicus.
Robertus Aſtyn, Minor Canonicus.

Willelmus Sampſon, Vicarius.
Bartholomæus Ody, Vicarius.
Robertus Pote, Vicarius.
Thomas Baldwyn, Vicarius.
Johannes Redford, Vicarius.
Johannes Purvoche, Vicarius.

Henricus Ellys.
Edmundus Pettwyn.
Johannes Cowyk.
Ricardus Heyward.
Radulphus Freman.
Johannes Aſple.
Georgius Langret.
Ricardus Tyſſard.
Edwardus Maſon.
Johannes Jobe.

Johannes Philippis, Cantariſta.
Dom. *Ricardus Neelle*, Cantariſta.
Dom. *Thomas Betts.*
Dom. *Henricus Water*, Cantariſta.
Tadwynus Wilkynſon.
Robertus Birſhall.
Radulphus Todd.

2. *Submiſſio ac Determinatio Prioris & Conventûs de Legâ.*

Quùm ea ſit, *&c. prout ſupra*—— Item quòd Epiſcopus Romanus, qui, *&c.* non habet majorem aliquam Juriſdictionem à Deo ſibi collatam in hoc regno Angliæ, quàm quivis alius externus Epiſcopus. Item quòd nullus, *&c. prout ſupra.* Dat. VI. Junii MDXXXIV.

Subſcribunt
Thomas Ellys, Prior.
Johannes Andrew, Subprior.
Monachi alii novem.

3. *Submiſſio ac Determinatio Abbatis & Conventûs S. Johannis juxta Colcheſter.*

Quùm ea ſit, *&c. prout ſupra in Inſtrumento primo.* Dat. VII. Junii, MDXXXIV.

Subſcribunt
Thomas, Abbas.
Johannes Melford, Prior.
Monachi alii 15.

4. *Sub-*

4. *Submiſſio ac Determinatio Magiſtri & Fratrum Hoſpitalis S. Bartholomæi in Weſt-Smythfield.*

Quùm ea ſit, *&c. prout ſupra in Inſtrumento primo.* Dat. XXII. Junii. MDXXXIV.

Subſcribunt

Johannes Brereton. Decret. Doctor, Magiſter Domûs.

Fratres alii tres.

5. *Submiſſio ac Determinatio Prioris & Conventûs Hoſpitalis ſive Prioratûs de Elſing infra Criplegate.*

Quùm ea ſit, *&c. prout ſupra.* Item, quòd Epiſcopus Romanus, qui, *&c.* nihilo majoris dignitatis habendus ſit, quàm cæteri quivis Epiſcopi in ſuâ quiſque Dioceſi. Item, quòd nullus, *&c.* Dat. XXII. Junii. MDXXXIV. Anno XXVI. Henrici VIII.

Subſcribunt

Rogerus Potey.

Fratres alii 10.

6. *Submiſſio ac Determinatio Prioris & Conventûs Hoſpitalis ſeu Prioratûs Canonicorum Regularium B. Mariæ extra Biſhopſgate.*

Quùm ea ſit, *&c. prout ſupra in Inſtrumento primo.* Dat. XXIII. Junii. MDXXXIV.

Subſcribunt

Willelmus Major, Prior.
Canonici undecim.

7. *Submiſſio ac Determinatio Magiſtri & Confratrum Hoſpitalis S. Thomæ Martyris de Acon Civitatis London.*

Quùm ea ſit, *&c. prout ſupra in Inſtrumento quinto.* Dat. XXIII. Junii, MDXXXIV. Anno XXVI. Henrici VIII.

Subſcribunt

Laurentius Gopferts, Magiſter.
Fratres alii ſex.

8. *Submiſſio ac Determinatio Præſidentis & Conventûs Domûs ſive Prioratûs SS. Johannis Baptiſtæ & Thomæ Martyris de Royſton.*

Quùm ea ſit, *&c. prout ſupra in Inſtrumento primo.* Dat. I. Julii. MDXXXIV.

Subſcribunt

Johannes Manytree, Præſidens.
Alii octo.

9. *Sub-*

9. *Submiſſio ac Determinatio Abbatis & Conventûs Monaſterii S. Jacobi de Walden.*

Quùm ea ſit, *&c. prout ſupra in Inſtrumento quinto.* Dat. I. Julii. MDXXXIV. Anno XXVI. Henrici VIII.

Subſcribunt

Robertus Baryngton, Abbas.
Simon Walden, Prior.
Monachi alii 17.

10. *Submiſſio ac Determinatio Prioris & Conventûs de Colne.*

Quùm ea ſit, *&c. prout ſupra in Inſtrumento quinto.* Dat. III. Julii. MDXXXIV. Anno XXVI. Henrici VIII.

Subſcribunt

Robertus Abell, Prior.
Johannes London, Subprior.
Alii novem.

11. *Submiſſio ac Determinatio Prioris & Conventûs de Dunmowe.*

Quùm ea ſit, *&c. prout ſupra in Inſtrumento primo.* Dat. IV. Julii. MDXXXIV.

Subſcribunt

Gilbertus Shether, Prior.
Alii decem.

12. *Submiſſio ac Determinatio Magiſtri & Sociorum Collegii S. Trinitatis de Plecy.*

Quùm ea ſit, *&c. prout ſupra in Inſtrumento primo.* Dat. VI. Julii. MDXXXIV.

Subſcribunt

Thomas Walker, Magiſter.

Socii ſeptem.

13. *Submiſſio ac Determinatio Prioris & Conventûs de Hatfeild Regis.*

Quùm ea ſit, *&c. prout ſupra in Inſtrumento primo.* Dat. VIII. Julii. MDXXXIV.

Subſcribunt

Ricardus Stondon, Prior.

Robertus Thornton, Subprior.

Alii octo.

14. *Submiſſio ac Determinatio Abbatis & Conventûs Monaſterii S. Oſithæ Virginis.*

Quùm ea ſit, *&c. prout ſupra in Inſtrumento quinto.* Dat. IX. Julii. MDXXXIV. Anno XXVI. Henrici VIII.

Subſcribunt

Johannes Colcheſter, Abbas.

Johannes Ruſſel, Prior.

Canonici octodecim.

HISTORIA
De Epiſcopis
ASSAVENSIBUS,
NECNON
De Decanis
Eccleſiæ Cathedralis Aſſavenſis,
A primâ Sedis Fundatione
Ad Annum M DX L.

HISTORIA
DE
Epiſcopis Aſſavenſibus,
A primâ Sedis Fundatione
Ad Annum MDXL.

I. KENTIGERNUS.

NON minùs in Aſſavenſi, quàm in cæteris Walliæ Sedibus Epiſcopalibus, initia ſunt admodùm incerta. Refert Johannes Tinmuthenſis (*a*), & ex eo Capgravius (*b*), Kentigernum Lothi cujuſdam Scotiæ Subreguli ex filiâ nepotem, S. Servani Orcadenſium Epiſcopi diſcipu-

(*a*) Legenda Sanctorum, MS.

(*b*) Legenda nova, fol. 208.

lum,

lum, Anno Ætatis ſuæ 25. accito ex Hiberniâ, qui ordinem impertiret Epiſcopo, Antiſtitem Glaſcuenſem in Scotiâ conſecratum fuiſſe: Poſt Markeni autem Regis Cambrenſis obitum, Sede Glaſcuenſi pulſum eſſe; & S. Davidis Archiepiſcopi Menevenſis famâ allectum, in Walliam ſe recepiſſe, acceptoque à Cathwallain Rege terræ illius loco cœnobium apud Elgu prope fluvium Elwe ædificâſſe, ibidemque Sedem Epiſcopalem conſtituiſſe. Rebus tandem apud Scotiam à Roderico Rege pacatis, antiquam Sedem Glaſcuenſem repetiiſſe & ad obitum uſque gubernâſſe dicitur. Rerum à Kentigerno geſtarum tempora Uſſerius (c) ſic digeſſit. Illum ſiquidem Anno 540. Epiſcopum Glaſcuenſem conſecratum eſſe; Anno 543. è Scotiâ pulſum in Walliam ſeceſſiſſe; Anno 560. à Roderico Rege revocatum, Glaſcuam rediiſſe; Anno demum 601. defunctum eſſe perhibet. Sic quidem calculos inſtituit Reverendiſſimus Primas, conjecturis ſolummodò innixus. Hiſtoricorum enim veterum autoritas deſideratur. Ut ne id diſſimulem; adverſari Capgravium & Tinmuthenſem; qui Kentigernum Anno ætatis ſuæ 185. Epiſcopatûs 160. Idibus Januarii obiiſſe produnt; eundemque

(c) Antiqu. Britan. in Indice Chronol. p. 529.

ſtatim

ſtatim poſt acceptum Epiſcopatum Romam iter iniviſſe, ut à S. Gregorio Papâ, quæ Conſecrationi ſuæ deerant obtineret; quin & apud Elguam tempore obitûs S. Davidis moram feciſſe, narrant. Quod Romanum iter ſpectat, id fabulis proculdubio accenſendum eſt. Neque enim aliquid commercii cum Sede Romanâ tunc temporis habuerunt Scoti vel Britanni. Calculo ſanè Uſſeriano haud multùm abludit Johannes Fordun in Scotichronico (*d*); qui Kentigernum Glaſguenſem Epiſcopum (ſc. Britonum illas Scotiæ partes incolentium) contemporaneum poſuit S. Columbæ, qui Anno 600. ex ejuſdem authoris mente obiit. Ejus verò Dioceſis limitem Auſtralem fuiſſe addit Fordonus Crucem Regiam infrà Stanemure. Ejuſmodi ſc. limitem Diocæſi ſuæ ſtatui debere Epiſcopi Glaſcuenſes tempore Fordoni prætexebant. Kentigerni autem Dioceſis Glaſcuenſis iiſdem limitibus, quibus Britonum antiquorum in has plagas à Saxonibus depulſorum regio, haud dubiè definita eſt. Cæterùm Baleo (*e*) & Pitſeo, quamplurimos Kentigerni libros recenſentibus, parum eſt adhibendum. Ejuſmodi libros ab illo ſcriptos neque ipſi viderunt unquam, nec ab aliis (ſic enim non poſſum non ſuſpicari) acceperunt: quod de libris

(*d*) Lib. 3. cap. 29.

(*e*) Cent. 1. cap. 61. p. 98.

etiam

etiam, quos S. Aſapho iiſdem affixerunt (*f*), dicendum eſſet.

II. S. ASAPH.

S. *Aſaph.* Kentigernus in Scotiam revocatus, ſibi ſucceſſorem in Epiſcopatu Elguenſi inſtituit diſcipulum ſuum quendam, Aſaphum nomine; eidemque curam Monaſterii à ſe apud Elguam fundati, cui Monachi inerant 965. commiſit. Iſta quidem Tinmuthenſis & Capgravius ſcribunt: neque enim adſunt teſtes potiores; ſi Traditionem excipias vetuſtam, quæ de Aſapho Epiſcopo apud illas regiones couſque invaluit, ut Sedes Elguenſis à multis retrò ſæculis ab illo nomen traxerit. Ab Aſaphi temporibus ad medium uſque ſæculum duodecimum altum eſt de Epiſcopis Laneluenſibus apud Hiſtoricos noſtros ſilentium. Neque tamen Epiſcopatum toto tempore vacâſſe ſeu interiiſſe arbitror; quamvis in extremis Walliæ partibus ſitus Anglorum notitiam fugerit, & Wallenſium monumenta ferè omnia vetuſtiora interierint.

(*f*) Cent. 1. cap. 68. p. 103.

Ab

Ab initio quidem Sæculi duodecimi, forſitan & à medio undecimi, quando Haroldus Comes Walliam ferro flammâque devaſtavit, Sedem iſtam vacâſſe libenter concederem. Id enim ſuadet Thomæ Stubbeſii (*g*) locus; apud quem legitur Epiſcopatum medium inter Ceſtrenſem & Bangornenſem, pro vaſtitate & barbarie, Epiſcopo vacuum fuiſſe Anno 1125. Epiſcopum tamen medio Sæculo decimo eidem præſediſſe conſtat ex Chronicis Walenſibus (*b*); in quibus legitur Hoelem Dha Walliæ Regem, poſt ſancitas in Generali Britonum Concilio (quod Anno circiter 940. Spelmannus reponit) Conſtitutiones ſuas, aſſumptis ſibi Archiepiſcopo Menevenſi, & Epiſcopis Bangorenſi ac Aſaphenſi, Romam peregrinatum eſſe, & Legum ſuarum confirmationem à Papâ impetratam reportâſſe. Fabulam quidem ſapit (quod & in Kentigerno ſuprà obſervavimus) iter Romanum. Epiſcopum autem Aſſavenſem huic interfuiſſe Concilio admodum veriſimile eſt.

(*g*) De Pontific. Ebor. cap. 61.

(*b*) Apud Concil. Anglic. tom. 1. p. 414.

III. GIL-

III. GILBERTUS.

DE *Gilberto*, præter conſecrationis tempus, parum conſtat. Refert etenim Gervaſius Dorobernenſis (*i*) illum Anno 1143. ſacratum fuiſſe à Theobaldo Cant. Archiepiſcopo apud Lametham, acceptâ priùs ab eo Obedientiæ profeſſione, aſſtantibus & cooperantibus Roberto Londinenſi, & Aſcelino Roffenſi Epiſcopis. Gervaſio fidem indubiam aſtruit Rotulus (*k*) Profeſſionum autographus in Eccleſiâ Cant. aſſervatus; qui Gilbertum Epiſcopum Aſſavenſem à Theobaldo Cant. apud Lametham conſecratum Anno 1143. fuiſſe teſtatur, atque hunc quidem Aſſavenſium primum ab Archiepiſcopis Cantuarienſibus conſecratum fuiſſe libenter crediderim.

(*i*) Chronic. p. 1359. (*k*) Rot. 2.

IV. GAL-

IV. GALFRIDUS.

PRoximus occurrit *Galfridus*, *Arthuri* dictus, *Monumethenſis* etiam ab Archidiaconatu, quem ante Epiſcopatum geſſit, cognomen ſortitus, fabuloſâ Rerum Britannicarum Hiſtoriâ conſcriptâ inſignis. De conſecratione ejus ità habet Regiſtrum Eccleſiæ Chriſti Cantuar. Anno ab incarnatione *Domini* MCLI. *Theobaldus Cant. Archiepiſcopus & totius Angliæ Primas*, &c. VII. *Cal. Martii ſacravit Galefridum, electum Eccleſiæ Sancti Aſaph in Epiſcopum apud Lambetham, acceptâ priùs ab eodem ſecundùm conſuetudinem ſcriptâ de Subjectione & Obedientiâ ſibi exhibendâ Profeſſione, præſentibus & comminiſtrantibus ſibi Suffraganeis Willelmo Norwicenſi Epiſcopo & Waltero Roffenſi. Ordinavit autem ad Presbyterum eundem præcedenti Sabbato*, i.e. XV. *Cal. Martii, apud Weſtmonaſterium.* Eodem die Anni 1150. (ſc. exeuntis) Gervaſius (*l*) conſecratum refert. Anno autem 1151. Matthæus Paris, Florilegus, & Hiſtoria Roffenſis. Solus Waverleienſis Anno 1152. Atque iſto quidem Anno Galfridus verè

(*l*) Chron. p. 1367.

conſecratus eſt. Iſto etenim Anno dies 7. Cal. Martii in Dominicam incidit, nequaquam Anno 1151. Rem extrà dubium ponit Rotulus Profeſſionis ſuæ Autographus (*m*) in Archivis Eccleſiæ Cant. depoſitus; in cujus tergo adnotatur, Galfridum à Theobaldo in Presbyterum apud Weſtmonaſterium ordinatum fuiſſe 1152. 15 Cal. Martii. in Epiſcopum apud Lambetham conſecratum 1152. 7 Cal. Martii. Quo tempore obierit, parùm conſtat. Si tamen conjectandum eſſet, vellem illum Anno 1154. obiiſſe. Iſto enim Anno Chronicon Wallenſe Galfridum Landavenſem Epiſcopum deceſſiſſe refert. Idem autem Nicolaum Epiſcopum Uhtredo Landavenſi Anno 1147. ſucceſſiſſe perhibuerat, & Nicolaum Sedem uſque ad Annum 1187. tenuiſſe aliundè conſtat; adeo ut nullus eo tempore Galfridus Landavenſis fuerit. Facili itaque errore obitus Galfridi Landavenſis pro Laneluenſis in Annum 1154. referri potuit. Quod verò Godwinum (*n*) permovit, ut mortem ejus poſt Annum 1170. rejiceret, teſtimonium à Baleo ex Chronico Londinenſi anonymo productum, ſc. Galfridum quendam Priora Henrici II. Regis geſta Anno 1170. ſcriptis conſignâſſe, id

(*m*) Rot. 2. Profeſſ. 1

(*n*) De Epiſc. Aſaph. p. 655. pauxil-

pauxilli erit momenti, & lubricam Chronicorum in ſcriptis aliorum citandis fidem & Balei incuriam ſcientibus. Romanæ Eccleſiæ Cardinalem fuiſſe Galfridum, ineptum eſt Pontici Virunnii Commentum. Nec minus nugantur Baleus (*p*) & hunc ſecutus Pitſeus (*q*), plurima illi ſcripta, de quibus nunquam ſomniavit, apponentes. Scripſit quidem ad Robertum Gloceſtriæ Ducem (cujus favore utebatur) *Hiſtoriam Britanniæ* fabuloſam, quæ typis impreſſa ſæpiùs prodiit, & *Verſionem Prophetiarum Merlini Britanni* Latinam, editam *Francofurti* 1603. 4to. & 1608. 8vo. nec non *Epiſtolam ad Alexandrum Lincolnienſem Epiſcopum ſuper Prophetiis Merlini* una cum Hiſtoriâ ejus evulgatam in editione Commeliniana Heidelbergenſi 1587. p. 48. Alia ejus ſcripta (ſi qua ſint genuina) ex aliis peti poſſunt.

(*p*) Cent. 2. cap. 86. | (*q*) P. 217.

V. RICHARDUS.

HUjus Epiſcopi nomen ſolus ex Hiſtoricis vulgatis Gervaſius (*r*) ſuppeditavit, his verbis: *Theobaldus Archiepiſcopus Cant. diverſis temporibus & locis hos ſacravit Epiſcopos*; *Mauricium Bangornenſem, Robertum Lundonienſem*, &c. *Johannem Wigornienſem, Gaufridum Sancti Aſaph, Richardum quoq; S. Aſaph, Ricardum Lundonienſem, Robertum Exonienſem, Godefridum Laneluenſem, Ricardum Coventrenſem.* Atque hinc etiam Ricardi tempora non obſcurè definiri poſſunt. Solet enim Gervaſius in conſecrationibus Archiepiſcoporum Cant. recenſendis temporis ordinem obſervare. Gaufridum itaq; Aſſavenſem Anno 1151. (ex ipſius calculo) conſecratum, proximo loco ſubjicit Johanni Wigornienſi, Anno 1150. conſecrato. Gaufrido Ricardum ſucceſſorem proximè ſubjungit; quòd parvo poſt tempore defuncti vices exceperit; rejecto nonnihil Londonienſi, Anno 1152. conſecrato, quamvis is ante Ricardum Epiſcopatum ſortitus fuerit. Dein progreſſus, Robertum Exonienſem, Anno 1155. Ricardum Coventrienſem Anno 1161. conſecratos reponit;

(*r*) Acta Pontific. Cant. p. 1665.

interpoſito

interpoſito Godefrido Laneluenſi, qui medio tempore conſecratus cenſeri poſſit. Ricardi quinetiam Epiſcopi Aſſavenſis meminit, atque illum Theobaldo Archiepiſcopo profeſſionem feciſſe teſtatur, Regiſtrum *Cranborn.* Quin & Rotulus Profeſſionum autographarum ſecundus Profeſſiones Theobaldo factas hoc ordine diſpoſitas repræſentat——Walteri Coventrenſis, Johannis Wigornenſis, Galfridi Aſſavenſis, Fratris Ricardi Aſſavenſis, Ricardi Londonienſis, Roberti Exonienſis, Godefredi Laneluenſis, Ricardi Coventrenſis. *Fratris* titulus Ricardo datus ipſum ex ordine Monaſtico ad Sedem Epiſcopalem provectum fuiſſe docet. Calculis itaque ſubductis, ſi quis Ricardum Anno 1154. (quo Galfridus anteceſſor obiiſſe videtur) conſecratum, & poſt Annum 1155. obiiſſe ſtatuat; non longè à veritate is abludet.

VI. GODEFRIDUS.

GOdwino ſatis clarum videtur (ut ipſius verbis utar) *Godefridum* iſtum eundem cum Galfrido fuiſſe. Alium tamen, & poſt Ricardum intermedium ſucceſſiſſe, Teſtes tres fide digniſſimi, modò adducti, evincunt. Conſecratus à Theobaldo Archiepiſcopo, (qui ante medium Annum 1161. obiit) interfuit (*s*) Conſecrationi Thomæ Cantuarienſis Archiepiſcopi Anno 1162. Anno 1165. circiter, Paupertate, & Wallenſium infeſtatione compulſus, Sedem ſuam deſeruit; & in Angliam veniens, Abbatiam Abendoniæ tunc vacantem ab Henrico Rege cuſtodiendam accepit. Anno enim eodem circà Angliæ Monaſteria oberrans, Criſma in Eccleſiâ S. Albani conſecrâſſe (*t*) deprehenditur. Et (narrante Simone Abendonenſi,) (*u*) *poſt mortem Walchelini Abbatis* (quem Annales Wintonienſes Anno 1164. deceſſiſſe tradunt) *Rex dedit Abbatiam Abendonenſem Epiſcopo de S. Aſaph nomine Godefrido. Iſte per inſolentiam & incuriam Parentum ſuorum incurrit odium Monachorum*; *quapropter ab-*

(*s*) Gervaſ. Chron. p. 1383. Paris.
(*t*) Hiſt. Roſſenſ. & Matth.
(*u*) Hiſtor. Abendon.

ſtulit

ſtulit ab eo Rex Abbatiam. Privatus eſt autem Abbatiâ in Conſilio Weſtmonaſterienſi, Anno 1175. menſe Maio (*v*) habito; quando illam adminiſtraverat novem Annis & dimidio, ex fide Regiſtri Abendonenſis (*x*) antiqui. Anno itaq; 1165. Abbatiam obtinuiſſe cenſendus eſt. Et ad Abbatiam quidem Abendonenſem regendam acceſſiſſe 1165. Oct. 31. & ab eâdem receſſiſſe Anno 1175. Julii 11. Chronicon inſigne & vetuſtum Abendonenſe teſtatur. Sanè non ſolùm apud Abendonienſes, ſed & apud Aſſavenſes ſuos, paſſimque in Angliâ, Godefridus malè audiit; Mercenarius Epiſcopus vulgò habitus; quique Canones Eccleſiaſticos aut neſciret, aut lucro oblato parùm curaret. Hinc, narrante Thomâ Archiepiſcopo Cant. (*y*) plures ab ipſo excommunicati, *ſimulantes ſe in mortis periculo conſtitutos, à quodam Epiſcopo Gualenſi, utriuſque juris prorſus aut ferè ignaro, Laneluenſi ſc. qui Monaſterium Abendoniæ, utpote quæſtuoſius, pro Epiſcopatu receperat de manu Regis, abſolutionem impetraverunt.* Factum id à Godefrido noſtro Anno 1166. fuiſſe, author eſt Radulphus de (*z*) Diceto; qui in Hiſtoriâ MS. *de Præſulibus Angliæ* eundem

(*v*) Gervaſ. Chronic. p. 1429.
(*x*) *Claudius*, B. 5.
(*y*) Epiſt. l. 2. Ep. 26.
(*z*) Imag. Hiſt. p. 540.

à Galfrido Arthuri apertè diſtinguit. Illi itaque Thomas Archiepiſcopus (eo forſitan conſilio, ut eum cum Rege committeret) Anno 1169. diſtrictè mandavit; ut plures ſuos inimicos excommunicatos ſolenniter denuntiaret. Anno (a) demum 1175. in Conſilio Weſtmonaſterienſi, Canonicis Aſaphenſibus Archiepiſcopum orantibus, ut Antiſtes ſuus Godefridus aut domum redire, aut Sedem Epiſcopalem tot annis derelictam reſignare, ſuâ & Synodali authoritate compelleretur; optione datâ, Epiſcopatum abdicare maluit; Abbatiam interim retinere ſperans; quamvis & illâ mox privatus, voto utrinque exciderit. Rex enim die 8. Julii ſequentis Abbatiam Rogero dedit. Godefridum autem Archiepiſcopus Cantuarienſis in Concilio *privavit conceſſi ordinis dignitate & loco; & ſtatuit loco ipſius & conſecravit Magiſtrum Adam ad Epiſcopum S. Aſaph*; referente Benedicto Abbate.

(a) Gervaſ. Chron. p. 1437. Hoveden in Anno 1175. Benedict. Abbas de geſtis Henric. 2. Regis, &c.

VII. A DA-

VII. ADAMUS.

A Moto Godefrido, *ad Epiſcopatum Aſaphenſem electus eſt Magiſter Adam, & poſt tempus modicum à Ricardo Cantuarienſi Archiepiſcopo conſecratus eſt*; inquit Gervaſius (*b*); cui alii etiam ſuffragantur. Conſecratum eſſe apud Weſtmonaſterium à Ricardo Cant. Anno 1175. Octob. 13. prodit (*c*) Radulphus de Diceto; qui illum Canonicum Pariſienſem priùs fuiſſe addit. Diem 12. Octobr. Faſti Aſtronomici reponendum ſuadent. Anno 1176. acrem de limitibus Dioceſis ſuæ controverſiam cum Giraldo Archidiacono Menevenſi (*d*) habuit. Anno 1177. Conſilio Weſtmonaſterienſi (*e*) interfuit. Obiit demum apud Oxoniam Anno 1181. ex fide Annalium Wallenſium MSS. de Hergeſt, & Chronicorum Waverleienſis, Teokeſberienſis, & Ceſtrenſis, quin & Oſeneienſis Parvi (MS. in Bibliothecâ Cotton.) in Cœnobio Oſneienſi ſepultus; quamvis Godwinus Annum 1180. ex Chronico Oſneienſi malè reponat.

(*b*) Chron. p. 1431.
(*c*) Imag. Hiſt. p. 587.
(*d*) Girald. de geſtis ſuis, l. 1. c. 6.
(*e*) Hoveden, fol. 320, 323.
(*f*) *Galba*, A. 7.

VIII. JO-

VIII. JOHANNES I.

A Damo *Johannem* ſucceſſiſſe Chronicon Ceſtrenſe prodit. Fidem aſtruunt Theokesberienſis & Waverleienſis; qui illum Anno 1183. factum eſſe Epiſcopum Aſaphenſem (Ceſtrenſi concordes) referunt; & Gervaſius (*g*), qui inter Epiſcopos à Ricardo Archiepiſcopo Cantuarienſi Conſecratos, illum ultimo loco reponit. Eundem Ricardo Profeſſionem feciſſe Regiſtrum Eccleſiæ Chriſti Cantuarienſis confirmat; idque Anno circiter 1183. feciſſe Rotulus Profeſſionum autographus (*h*) aſtipulatur. Sanè conſecratio ejus haud multò diutiùs protrahi poteſt. Obiit enim Ricardus Archiepiſcopus ſub initium Anni ſequentis. Johannem autem Anno 1186. rebus humanis exemptum eſſe Waverleienſis ſcribit.

(*g*) Acta Pontif. Cant. p. 1674.

(*h*) Rot. 4.

IX. REI-

IX. REINERUS.

RAdulphus de Diceto & in *Imag. Hiſtor.* (*g*) & in Libro de *Præſulibus Angliæ*, memorat Willelmum priorem quendam Epiſcopum Aſſavenſem à Baldwino Archiepiſcopo Cant. Anno 1186. conſecratum. Iſtum autem non alium quàm Willelmum Landavenſem Epiſcopum fuiſſe facilè conſtabit. Annales Waverleienſes è contra Henricum Canonicum de Hagaman (Haghmon Cœnobium eſt Canonicorum Regularium in agro Salopienſi) Johanni Anno 1186. ſubſtituunt, errore manifeſto. Rainerus enim Johannis loco à Baldwino Archiepiſcopo Anno 1186. conſecratus eſt, ex fide Thomæ Wikes, Gervaſii (*i*), & Chronici Ceſtrenſis. Electus eſt autem unà cum Hugone Lincolnienſi Epiſcopo in Conventu Oxonienſi, Rege & Archiepiſcopo Cant. præſentibus, juxta Annales Ceſtrenſes. Profeſſionem Baldwino eundem feciſſe Rotulus Profeſſionum (*f*) autographus teſtatur. Iſte Anno 1188. populares ſuos crebris concionibus ad expeditionem Jeroſolymitanam ſuſcipi-

(*g*) P. 630.
(*h*) Cap. 13.
(*i*) Acta Pontif. Cant.
(*f*) Rot. 4.

endam

endam (*k*) impulit. Anno 1200. Oct. 19. Synodo Weſtmonaſterienſi (*l*) interfuit. Anno 1219. Apr. 15. dedicavit (*m*) Eccleſiam Geroldoniæ Conventualem. Eundem Anno 1220. Apr. 29. in vivis fuiſſe conſtat ex libro nigro Aſaphenſi. Obiit Anno 1224. fide Annalium Theokesbiriæ,& Winchelcumbæ.

X. ABRAHAM.

Succeſſit *Abraham*; quem Anno 1225. conſecratum eſſe Annales Wigornienſes, & Winchelcumbenſes produnt. Donationes quaſdam ab ipſo factas Anno 1232. Octobr. 4. Liber ruber Aſaphenſis commemorat; eodemque illum anno defunctum eſſe (*n*) nonnemo ex Archivis Wallicis refert. Sanè Ephraim Epiſcopum Laneluenſem Anno 1234. obiiſſe Chronicon Wallenſe à Pouelo editum tradit; quod quidem nomen pro Abrahamo, errore facili, poſitum videtur.

(*k*) Girald. in Itin. Cambr. l. 2. c. 12.
(*l*) Dicet. Imag. Hiſt. p. 707.
(*m*) Annal. Waverl.
(*n*) Daviſius in Grammat. Wall. p. 6.

XI. HU-

XI. HUGO.

DE *Hugone*, qui Abrahamo ſucceſſit, altum eſt apud Godwinum, Hiſtoricoſque omnes ſilentium. Iſtum tamen hunc inter Epiſcopos Aſſavenſes tenuiſſe locum, ex infrà dicendis clariſſimè conſtabit. Regiſtrum quoddam Eccleſiæ Cantuarienſis prodit, Robertum Groſthead Epiſcopum Lincolnienſem, & H. Epiſcopum Aſſavenſem ab Edmundo Archiepiſcopo Cantuarienſi ſimul conſecratos eſſe in Eccleſiâ Cœnobii Radingenſis. Robertum autem ibidem Anno 1235. Junii 17. conſecratum fuiſſe ſatis (*o*) notum eſt. Porrò aliud Eccleſiæ Cantuar. Regiſtrum exhibet Cartam Edmundi Archiepiſcopi Conventui Cantuarienſi datam; quâ cavetur ne Conſecratio H. Epiſcopi Aſſaphenſis in Eccleſiâ Radingenſi à ſe celebrata cedat in præjudicium Privilegiorum Cantuarienſis Eccleſiæ de Epiſcopis Suffraganeis extrà eam non conſecrandis. Quin & in eodem Regiſtro occurrit Inſtrumentum Cautionis ſimilis Capitulo Cantuar. ab ipſo H. Aſſavenſi Epiſcopo datæ; in quâ ſe Conſecrati-

(*o*) Tho. Wikes & Annal. Winton. & Rot. P. cfeſſ. autogr.

onem

onem in Eccleſiâ de Radyng dicit ſuſcepiſſe ab Edmundo Archiepiſcopo Cant. J. Bathon. R. Sarum. R. London. H. Elienſ. & R. Hereford. Epiſcopis. Et ſanè hos Epiſcopos, nec alios quidem, Edmundo Archiepiſcopo in Conſecratione Roberti Epiſcopi Lincolnienſis apud Radyng aſtitiſſe, certiſſimè conſtat. Quin &, teſtis omni exceptione major, ſupereſt in Archivis Eccleſiæ Cantuarienſis Inſtrumentum Originale Cautionis, quam idem Edmundus Archiepiſcopus Conventui Cant. dedit, ne Conſecratio Fratris H. de Sancto Aſaph Epiſcopi in Eccleſiâ de Boxgrave à ſe nuper peracta, præjudicium inferret privilegiis Eccleſiæ Cant. de Conſecrationibus extrà eam ſine licentiâ Capituli non celebrandis. Hanc Archiepiſcopi Chartam nos ex Inſtrumento autographo deſcriptam in ſequenti (p) Appendice exhibuimus. Fide igitur indubiâ liquet, duos Epiſcopos Aſſavenſes ab Edmundo Archiepiſcopo conſecratos eſſe, alterum apud Radyng, apud Boxgrave alterum; idque inter medium Annum 1234. & finem Anni 1240. quibus terminis Edmundi Archiepiſcopatus clauditur. Hactenus autem de nominibus utriuſque Epiſcopi, ſi literam duntaxat initialem exci-

(p) Num. 1.

pias

pias, non conſtat. Nomina ſic eliciuntur. In Rotulo Profeſſionum autographarum (quæ in tabulatis Eccleſiæ Cant. aſſervantur) quarto habetur Inſtrumentum originale; quo mediante, *Hugo* Epiſcopus Electus Aſſavenſis Edmundo Archiepiſcopo ipſum tunc conſecraturo Profeſſionem fecit. Quin & in Regiſtro quodam Eccleſiæ Cant. iſtud deſcriptum invenitur. Porrò Chartæ Lewelini Principis Norwalliæ, Monaſterio de Baſingwerk Anno 1240. die S. Jacobi datæ (quæ in *Monaſtico Anglicano* (*q*) habetur) ſubſcripſit *Hugo* Epiſcopus Aſſavenſis. Obedientiæ autem ſolenni, quam David Lewelini filius, Norwalliæ Princeps Henrico III. Angliæ Regi Anno 1241. die 29. Auguſti (apud Aſſaviam tunc poſitus) præſtitit, fide-juſſor adfuit, Cartæq; de eâdem confectæ (apud Matthæum Paris (*r*)) teſtis ſubſcripſit, *Howel* Epiſcopus Sancti Aſaph. Manifeſtum eſt igitur Howelum Hugoni in Epiſcopatu Aſſavenſi ſucceſſiſſe, & quidem inter 1240. Julii 25. quando Hugonem in vivis fuiſſe conſtat, & 1240. Nov. 16. quando Edmundus Archiepiſcopus vivere deſiit, apud Pontiniacum in Galliâ, quò ante Septimanas aliquot ſe contulerat. Qui apud Radingam itaque

(*b*) Tom. 1. p. 721. | Hiſt. p. 626.

1235. Junii 17. conſecratus eſt H. Epiſcopus Aſſavenſis, non alius quàm Hugo erat. Liber ruber Aſaphenſis donationem ab H. Epiſcopo memorat factam 1238. Apr. 18. Anno Conſecrationis ſuæ tertio. Idem Eccleſiam de LLanvair Monialibus de LLanlugan Anno 1239. & Eccleſiam de Llanaſaph ad fabricam Eccleſiæ Cathedralis Aſſavenſis ſuſtentandam appropriavit. Obiit autem vergente Anno 1240. prout ex ſupradictis liquet.

XII. HOWEL

XII. HOWEL.

Howel, ap Ednevet Godwino dictus, Ordinis alicujus Religioſi Sodalis, conſecratus eſt ab Edmundo Archiepiſcopo Cant. (in Galliam tunc iter meditante, forſan & ineunte) apud Eccleſiam de Boxgrave Anno 1240. inter finem menſis Julii atque initium Novembris. Plura de illo non conſtant; niſi quòd pro Davide Walliæ Principe (prout ſuprà narratum eſt) Anno 1241. fide juſſerit; quòdque Anno 1247. vaſtatâ miſeris modis & oppreſſâ per Anglos Walliâ, ad inopiam redactus, in Angliam ſe (*s*) receperit; vitamque ibidem eodem Anno (*t*) finiverit.

(*s*) Matth. Paris, p. 739. | (*t*) Annales Wigorn.

XIII. ANIANUS I.

POſtquam Sedes Epiſcopalis biennio circiter vacâſſet; ***Anianus*** Anno 1249. electus eſt inter diem 14. Sept. ac 19. Octobr. Anno 1249. die 14. Septembr. Sede tunc vacante, Canonici Aſaphenſes, miſſo ad Regem (*u*) chirographo, ſeſe aſtrinxerunt, quòd ad electionem Epiſcopi faciendam ſine prævià Regis licentiâ non procederent. Ante finitum autem triceſimum tertium Henrici Regis annum, viz. ante 18 Octobr. ſequentis diem, E. (Enion) Epiſcopus Electus (*v*) jus regium eâ de re ſcripto authentico recognovit. Conſecratus (*x*) eſt ab Epiſcopis Wigornienſi, Bangorenſi, & Midenſi, eodem anno ante exitum Novembris. Extat enim in Libro Rubro Aſaphenſi Confirmatio donationis Howeli Epiſcopi Cœnobio de Valle-Crucis factæ, ab eo data Anno 1249. die 1. Decemb. & donationis Abrahami Epiſcopi die 31. Decembr. primo Conſecrationis ſuæ Anno. Idem Liber Ruber res ab illo ge-

(*u*) Pat. 33 H. 3. m. 3. apud Prynn. Vol. 2. p. 727.

(*v*) Clauſ. 33 H. 3. m. 11. in dorſo, ibidem.

(*x*) Annales Wigorn.

ſtas

ſtas Annis 1256. 1261. 1263. & 1265. commemorat, notatu parùm dignas. Obiit ante diem 29. Septembr. Anni 1266. quo tempore Sedem vacâſſe liquet ex eodem Libro. Eccleſiam de Llanllwchaiarn Abbatiſſæ & Monialibus de Llanllugan Anno 1263. atque Eccleſiam de Aberiw Abbatiſſæ & Monialibus de Pola Anno 1265. appropriaverat.

XIV. JOHANNES II.

Johannem iſtum, non alium ab Aniano ſequenti fuiſſe crederem; niſi illos diverſa Conſecrationum tempora manifeſtè diſtinguerent; niſi etiam utriuſque Profeſſionem Bonifacio Cant. Archiepiſcopo factam Rotulus (*y*) idem Profeſſionum autographus exhiberet. Si dictum enim Rotulum (cujus indubia eſt fides) demas; hunc ſolum memorat Regiſtrum Eccleſiæ Cantuarienſis, quod ipſum à Bonifacio Archiepiſcopo, aſſantibus Hugone Elienſi & Willelmo Landavenſi Epiſcopis, Anno 1267. in Eccleſiâ Metropolitanâ Cant. con-

(*y*) Rot. 5.

ſecratum fuiſſe prodit. Parvo ſanè tempore Epiſcopatum adminiſtrare potuit. Liber enim Ruber Aſſavenſis Sedem iterum vacâſſe confirmat Anno 1268. die 4. Januarii, quo die Mauricius Epiſcopatûs Cuſtos donationes quaſdam Reinerii, Abrahæ, Howeli, & Aniani Epiſcoporum confirmavit.

XV. ANIANUS II.

A*Nianus*, quem de Schonan cognominatum eſſe, & è Dominicanorum familiâ prodiiſſe, Godwinus dicit, conſecratus eſt in Eccleſiâ de S. Mariâ Suthwerk Anno 1268. die 21. Octobr. Dominicâ proximâ poſt Feſtum S. Lucæ. In Libro enim Rubro Epiſcopus Exonienſis ab Archiepiſcopo Cantuarienſi citatur; ut ipſi eo die atque loco adſit ad conſecrandum Anianum electum Aſſavenſem. Anno 1269. die 1. Maii, primo Conſecrationis ſuæ anno privilegia illum accepiſſe varia à Lewelino Walliæ Principe, Liber idem commemorat; reſque leviores ab illo Annis 1269. 1270. & 1275. geſtas refert. Jura & libertates Eccleſiæ Aſſavenſis Edwardus Rex illi confirmavit (z). Anno

(z) Pat. 4. Ed. 1. m. 34. apud Prynn. Vol. 3. p. 178.

1276.

1276. Januarii 20. atque iterum (*a*) Anno 1289. Nov. 9. Hujus tempore, medio ſc. Anno 1282. Eccleſia Cathedralis Aſſavenſis incendio conflagravit, in expugnatione Urbis, quam Wallenſes rebelles occupaverant, ab Anglis factâ. Igne ſiquidem Urbi ab expugnatoribus injecto, Eccleſia ſimul præter eorum intentionem conflagravit. In Anglos idcircò milites Anianus Epiſcopus Spirituales cenſuras vibrare confeſtim voluit. Quo minùs autem id temerè, reique veritate nondum compertâ, faceret; Johannes Archiepiſcopus Cant. gravi Epiſtolâ ad ipſum directâ (quam in Appendice (*b*) repræſentavi) interceſſit. Ad Edwardum autem Regem accuſatus Epiſcopus, quaſi & in hoc negotio & in bello tam excitando, quàm fovendo, in Gentilium ſuorum partes eſſet propenſior. Exeunte Anno è Dioceſi ſuâ fugere coactus eſt; quo quidem tempore Rex Epiſcopo jam palàm infenſus, Temporalia Epiſcopatûs in manus ſuas accepit; & Archiepiſcopus Cantuarienſis Epiſcopo Wellenſi poteſtatem (*bb*) commiſit Eccleſias reconciliandi & alia ſpiritualia munia in Dioceſi Aſſavenſi exe-

(*a*) Rot. Walliæ 17. E. 1. pir. 2. m. 10. ibid. p. 388.
(*b*) Num. 2.
(*bb*) Reg. Peckham, fol. 79, 82, 89, 192.

quendi. Anno 1284. Archiepiſcopus Dioceſin Aſſavenſem viſitaturus, Aniano Epiſcopo præcepit ſibi apud Eccleſiam ſuam Cathedralem ad Pentecoſten occurrere; datiſque ad Regem die 18. Aprilis Literis, petiit, ut Epiſcopo Dioceſin ſuam repetere, Viſitationemque ipſius perſonaliter ſubire per ipſum liceret. Literas Archiepiſcopales in Collectione (*c*) ſequenti dedi. Rege annuente, Anianus Dioceſin ſuam repetiit. Sub initio menſis Junii Archiepiſcopus Walliam ingreſſus, ſolennem illius Provinciæ (primus Archiepiſcoporum Cant.) viſitationem inſtituit: & ipſo ſtatim exordio *populum in his partibus perire ex defectu regiminis & doctrinæ* ſentiens, Regem per Literas (die 11. Junii) ſcriptas obteſtatus eſt; ut *Epiſcopum Aſſavenſem gregi ſuo ſuperintendere* permitteret: Se enim quamvis id ſubtiliſſimè perſcrutatum, *nullo teſtimonio fide digno invenire potuiſſe prædictum Epiſcopum unquam fuiſſe honori Regio adverſatum.* Literæ in Appendice (*cc*) ſequuntur. Die 12. Junii Archiepiſcopus (*d*) viſitationem ſuam Wallenſem in Dioceſi Aſſavenſi primò inchoavit; quando in ipſius ingreſſu Dioceſis ab

(*c*) Num. 3.
(*cc*) Num. 4.
(*d*) Relatio Johannis Archiepiſcopi MS. de viſitatione ſuâ Wallenſi.

Epiſcopo

Epiſcopo, Clero, & Populo ſibi occurrentibus apud Oſwaldeſtre honorificè exceptus & admiſſus, ad alia dein Dioceſis loca, ipſamque Eccleſiam Cathedralem acceſſit, viſitationemque illius Dioceſis ante Menſis ejuſdem exitum finivit. Die autem 28. Junii, apud Bangoram tunc agens, Epiſtolam prolixam commonitoriam Aniano Epiſcopo tranſmiſit; in quâ multas & ipſi & ſuæ Eccleſiæ ac Diocæſis Clero, vitiis praviſque conſuetudinibus utriuſque notatis, Injunctiones ſeu Ordinationes præſcripſit. Hanc Archiepiſcopi Sanctiſſimi Epiſtolam Decretalem ex ſuo ipſius Regiſtro in Appendicem (*dd*) ſequentem deſcripſimus. Neque hoc contentus Archiepiſcopus, die 3. Julii ſcriptâ ad Regem Literâ graviſſimâ & Præſule Chriſtiano digniſſimâ, enixè poſtulavit; ut Aniano Epiſcopo ad gregis ſui cuſtodiam redire, ibidemque reſidere liceret; *quià nunquam vidimus* (ſic habet Epiſtola) *gregem aliquem magis Paſtoris ſui præſentiam indigere.* Integram autem Epiſtolam in Appendice (*e*) ſequenti Lector inveniet: uti & aliam (*f*) ejuſdem, quam ante tres quatuorve dies Epiſcopo tranſmiſerat de reconciliatione ejus apud Regem

(*dd*) Num. 5.
(*e*) Num. 7.
(*f*) Num. 6.

priùs incaſſum tentatâ, impedimentiſque favoris Regii per Epiſcopum è medio tollendis. Dum apud Eccleſiam Aſſavenſem moram faceret Archiepiſcopus, Canonicis Aſſavenſibus Eccleſiam ſuam reædificare molientibus, animum addere, viamque aperire volens, Literas edidit circulares in eorum gratiam. Iſti ſcilicet per Dioceſes Wallenſes vicinaſque Anglicas circuitum parabant, Codicem quendam Evangeliorum, cui peculiaris quædam in illis regionibus ſanctitas eſt aſcripta, ſecum circumferentes, ad corrogandas piorum eleemoſynas. Has etiam Literas Archiepiſcopales in Appendicem (*g*) rejeci. Eodem anno ad inſtantiam Regis Edwardi, dedit Anianus Epiſcopus Conventui de Aberconwey (*d*) advocationem Eccleſiæ de Eglyſwath perpetuam ; cujus loco Rex Epiſcopo & Succeſſoribus ſuis advocationem Eccleſiæ de Ruthland die 10. Octobris tranſcripſit. Obiit demum Anno 1292. juxtà Chronicon Wallenſe. Certè Sedem Anno 1293. vacâſſe die 23. Februarii, atque 8 Maii ex Chronico Minori Eccleſiæ Cant. & Archivis Regiis (*e*) conſtat. Haud tamen ante Men-

(*g*) Num. 8.
(*d*) Reg. Cœnobii de Aberconwey.
(*e*) Vide Prynn, Vol. 3. p. 571, 572.

ſem

ſem Februarium 1292. finiente, aut 1293. ineunte, Anianum deceſſiſſe opinor. Neque enim Capitulum Cantuarienſe (Sede Archiepiſcopali tunc vacante) Spiritualia Sedis Aſſavenſis poſt illius obitum (*f*) ante diem 25 Martii (Regiſtrum aliud Eccleſiæ Cant. habet 8 Cal. Martii, *viz.* diem 22 Februarii) Anno 1293. occupavit: quo die commiſſa ſunt Aniano de Montgomery Canonico Aſſavenſi. Ipſum demum obitûs diem exhibuerunt (qui mihi ſerò in manus venerunt) Annales MSS. Eccleſiæ Cantuarienſis, optimæ notæ, qui ſic habent. *Anno* 1293. *Febr.* 5. *obiit Anianus Epiſcopus Aſſavenſis, Ordinis Prædicatorum.* Teſtamentum Epiſcopi defuncti Griffinus Archidiaconus Aſſavenſis, Kenenerth Lloyd Canonicus Aſſavenſis, & Fr. Adam de Nannew, Executores, coram Henrico Priore Cant. inſinuârunt die 1. Maii ſequentis. Cuſtodiam terrarum Epiſcopatûs vacantis, infrà Dominium ſuum de Bromesfeld exiſtentium Johannes de Warren Comes Surriæ ſibi (*g*) vendicavit. Re autem ad ſupremum Procerum conſeſſum in Parlamento, Anno 1293. poſt Paſcha habito, delatâ, repulſâm tulit. Anianus iſte in Regiſtro

(*f*) Reg. Eccleſiæ Cant. E. 1. n. 5. apud Rileium. p. 119.
(*g*) Placita Parl. Anno 31.

Iſlip

Iſlip Simon dicitur; voce ſc. *Einion* in *Simon* errore facili deflexâ. Nomina atque ſucceſſionem iſtius pariter ac ſucceſſoris Liber Antiquus MS. de Hergeſt dictus (Annales linguâ Wallicâ ab Anno 681. ad 1332. ſcriptos habens) ſic exprimit. *Anno* 1292. (exeuntem intellige) *obiit Enion Epiſcopus Aſſavenſis, dictus Tirawd du o Nanney; longè fortiſſimus Privilegiorum Sedis ſuæ vindex & aſſertor. Cui ſucceſſit Llywelyn ap Llywelyn ap Enyr.*

XVI. LEOLINUS DE BROMFELD.

Leolinus de Bromfeld, Canonicus Aſſavenſis, electus à Capitulo Aſſavenſi, per viam compromiſſi (ipſe unus è ſeptem Compromiſſariis) Anno 1293. in Epiſcopum (*h*) confirmatus eſt à Capitulo Cantuarienſi (Sede Archiepiſcopali tunc vacante) die 9. Maii; & Temporalia à Rege pro more accepit (*i*) die 13. Maii. Conſecratus eſt (*k*) apud Cantuariam, unà cum Willelmo Bathonienſi Epiſcopo per Ricardum Londinenſem Epiſcopum,

(*h*) Reg. Eccleſ. Cant.
(*i*) Liber Ruber Aſſav.
(*k*) Reg. Eccleſ. Cant.

tanquam

tanquam Sedis Cant. Decanum, anno eodem, die Pentecoſtes, ſc. 17. Maii. Sic habet Regiſtrum Eccleſiæ Cant. vetuſtius, Adamus Murimuthenſis, & Florilegi Codex MS. Lambethanus; rectè. Aliud enim recentius Regiſtrum illum à Londinenſi ac Bathonienſi Epiſcopis conſecratum refert. Regiſtro priori fidem aſtruunt Annales Eccleſiæ Cant. inſignes MSS. qui ſic habent. *Leolinus in Epiſcopum Aſſavenſem electus eſt* 1293. *Apr.* 6. *confirmatus à Priore & Capitulo Cantuar. die* 9. *Maii, & die Pentecoſtes ſequente in Eccleſiâ Cantuariæ cum Electo Wellenſi conſecratus ab Epiſcopo Londinenſi.* Intronizatus eſt in Eccleſiâ ſuâ eodem anno Dominicâ primâ Adventûs, ſc. die 29. Novemb. per M. Rogerum de Cantuariâ Officialem Prioris & Capituli Cant. (Sede Archiepiſcopali tunc vacante, & Archidiacono Cant. officium ſuum negligente) prout habet Regiſtrum. Anno 1295. menſe Martio Madocum Lewelini filium, Walliæ Principem, ejuſque ſequaces, arma adversùs Angliæ Regem ſeditiosè moventes, excommunicatos per Dioceſin ſuam ſolenniter denuntiari, ipſe tamen eam ingredi metu rebellium non auſus, curavit, mandato Roberti Archiepiſcopi Cantuar. in hoc obſecutus. Certificatoriam Epiſcopi hâc de re Epiſtolam, in quâ illa Archiepiſcopi mandatoria

datoria continetur, in Appendice (*l*) ſequenti exhibui. Anno 1297. menſe Sept. Conſtitutiones (*ll*) edidit. Eodem Anno in Synodo Cleri Provinciæ Cant. apud Londinum coactâ die 13. Januarii, ipſe ac Johannes Landavenſis Epiſcopus, ſoli ex Suffraganeis Provinciæ Cant. Præſulibus, cum Roberto Archiepiſcopo Cant. ſteterant (*m*) adversùs Regem, auxilium à Clero, non impetratâ priùs Papæ licentiâ, petentem. Anno 1301. Edwardo Walliæ Principi Homagium apud (*n*) Ceſtriam fecit. Anno 1305. menſe Februario, Madocum Lewelini filium, Walliæ Principem, terras Angliæ Regis diripientem, juſſu Roberti Archiepiſcopi iterum (*o*) excommunicavit. Anno 1309. die 16. Junii Synodo Provinciali in Eccleſiâ S. Pauli habitæ interfuit. Obiit Anno 1313. ex fide Chronici Wallenſis vulgati, ac etiam Libri de Hargeſt: quod ſub exitum anni contigiſſe neceſſe eſt. In Libro enim Rubro Aſaphenſi jus Patronatûs Rectoriæ de Denby Lewelino Epiſcopo & Succeſſoribus ſuis conceſſum reperitur Anno 1313. Sept. 20. anno octavo Edwardi II. Regis, à Philippo Marchiæ Comite.

(*l*) Num. 9.
(*ll*) Liber Ruber Aſſav.
(*m*) Reg. Eccl. Cant.
(*n*) Millii Catal. Honor. p. 314.
(*o*) Reg. Winchelſe.

XVII. DA-

XVII. DAVID AP BLETHIN.

ELectum à Capitulo Aſaphenſi dicit Chronicon Wallenſe Anno 1313. die 23. Junii; rectiùs puto Anno 1314. Illo enim die 1313. Leolinus Epiſcopus nondum obierat. Plura à Davide Epiſcopo facta Anno 1314. primo Conſecrationis ſuæ anno, Liber Ruber commemorat. Regiſtrum autem Eccleſiæ Cant. illum à Waltero Archiepiſcopo in Eccleſiâ Cant. conſecratum eſſe refert die 12. Januarii Anno 1314. ſc. exeunte, ſeu 1315. ineunte. Idque Regiſtrum Simonis de Gandavo Epiſcopi Sarum (qui Conſecrationi interfuit) confirmat; in quo David Applechyn Canonicus Aſſavenſis appellatur. Conſecratum eſſe Davidem ap Bledyn (ſic enim illum appellat) Anno 1314. Llywelyn Epiſcopum autem Anno 1313. obiiſſe (utrumque annum exeuntem intellige) Liber antiquus de Hergeſt confirmat. Eodem anno, ſc. 1315. Febr. 22. Walterus Archiepiſcopus Cant. illum ab officio Epiſcopali ſuſpendit (*p*) & Eccleſiæ ingreſſum interdixit; quòd Clericum Archiepiſcopalem (cui more recepto prima Eccleſiæ ſuæ Præbenda conferenda fuerat) admittere noluerit. Hujus Epiſcopi tempore Liber Ruber

(*p*) Reg. Reynold.

ſæpiùs

ſæpiùs citatus conſcriptus eſt; & in Anno 1321. deſinit. Additamenta tamen nonnulla habet ulteriùs producta; quæ Davidem Anno 1342. menſe Maio in vivis fuiſſe fidem faciunt. Anno 1330. (q) obiit vir tunc maximè (ut videtur) inſignis Llywelyn ap Hova, Archidiaconus Aſſavenſis circa Feſtum S. Johannis Baptiſtæ. Ipſe autem David Epiſcopus obiit Anno 1345. Siquidem verum prodat Godwinus; ſe Literas vidiſſe Edwardi III. Regis, datas 1345. Oct. 9. ad Decanum & Capitulum Aſſavenſe, in quibus petiit, ut Johannem quendam Lincolnienſem, Ordinis Dominicani, ſibi Epiſcopum eligerent. Vereor, nè Vir bonus (quod in apicibus & figuris non adeò difficile fuit) erraverit. Mihi quidem Davidis obitus incompertus manet; atque id tantum conſtat, Johannem Trevaur Anno 1352. Epiſcopatum nondum obtinuiſſe. Parum tamen veriſimile videtur, Epiſcopatum integro ſeptennio vacâſſe; Johannem autem Davidi proximè ſucceſſiſſe ex infrà dicendis conſtabit. In hoc quidem ſeptennio alios locum habuiſſe Epiſcopos aliquis forſan ſuſpicari poterit; præſertim cum binos, Ephraimum & Henricum, in eodem Godwinus depoſuerit. In Cambrorum enim

(q) Liber de Hergeſt.

Annalibus

Annalibus traditum dicit, Ephraimum quendam Epiſcopum Aſſavenſem defunctum eſſe Anno 1332. cujus numeri loco ipſe 1352. legendum eſſe cenſet. In Archivis itidem Regiis mentionem fieri aſſerit cujuſdam Henrici Aſaphenſis, qui Edwardo III. regnante, ſederit. De iſtis tamen Epiſcopis ipſe Godwinus ſubdubitat; & in emendationibus Libri ſui MSS. (quæ penès me extant) Henricum Menevenſem pro Aſaphenſi legendum eſſe conjicit. Mihi ſane nullos ejuſmodi Epiſcopos fuiſſe eſt perſuaſiſſimum. Præterquam enim quòd Annales Cambrorum nil reverâ habeant de Ephraimo Epiſcopo Aſaphenſi Anno 1332. defuncto: Ephraimum autem quendam (quod nomen pro Abrahamo poſitum eſſe ſuprà obſervavimus) Anno 1232. defunctum memorant; nihil habent de illis Regiſtra Eccleſiæ & Sedis Cantuarienſis, nil additamenta Libri Rubri Aſaphenſis, quæ ad Annum uſque 1379. continuantur. His adde Inquiſitionem Anno 1357. factam, & in Regiſtro *Iſlip* repertam; in quâ ſenex quidam Aſaphenſis examinatus, quot Epiſcopos Dioceſis ſuæ noverit; ſe noviſſe dicit, Simonem (legendum *Einionem*,) qui ante 60 Annos obiit; & ſubjungit, *Poſtea Lewelinus fuit Epiſcopus Aſſavenſis*, ac *poſtea David, poſtea Johannes Trevaur, cujus morte Epiſcopatus jam vacat.* XVIII.

XVIII. JOHANNES TREVAUR I.

ILlius introitum Regiſtrum Eccleſiæ Cant. ſic refert. *Memorandum, quòd lecta fuit & facta Profeſſio per Ven. Patrem ac Dominum D. Johannem Trevaur Epiſcopum Aſſavenſis Eccleſiæ, in Curiâ Romanâ conſecratum, in Eccleſiâ Chriſti Cantuar. coram ſummo Altari dictæ Eccleſiæ* XXIV. *die menſis Martii, Anno* MCCCLII. *in primo adventu ſuo coram Conventu, præſentibus tunc ibidem M. Johanne de Wymborn Commiſſario Cant. generali, Johanne de Cranebourne (qui Regiſtrum iſtud ipſum conſcripſit) & aliis in multitudine copiosâ, abſentibus Dominis Archiepiſcopo & Priore.* Anno 1356. Maii 16. Johannes Epiſcopus interfuit (r) Synodo Londinenſi & die 20. Auguſti ejuſdem Anni ſubſcripſit (s) Chartæ datæ Oppido de Kaerwith. Obiit ante medium Annum 1357. quo facta eſt Inquiſitio ſuprà memorata: ipſo Anno 1356. ſi Godwino fides, qui id ſibi compertum aſſerit. Hoc potiſſimum tempore, ſc. poſt Johannis Epiſcopi mortem, mota fuiſſe videtur Quæſtio de cuſtodiâ Temporalium Epiſcopatûs Aſſavenſis

(r) Reg. Iſlip. (s) Charta Originalis.

vacantis,

vacantis, quam Parkerus ſeu Jocelinus in *Vitâ* Simonis Iſlip Archiepiſcopi Cantuar. his verbis narrat. *Sub hæc tempora* (ſc. circa Annum 1362.) *Edwardus Regis filius, Princeps Walliæ, Aſaphenſi Epiſcopo mortuo, Epiſcopalia jura atque prædia, Epiſcopatu vacante, ſibi vendicavit. Quæ ad Cantuarienſem Metropolin longâ conſuetudine acquiſita ſpectare, omnium penè tam Laicorum quàm Clericorum in illâ Dioceſi teſtimonio, Archiepiſcopus in jure aliquamdiu cum Principe contendens, probavit, cauſamque obtinuit.* Sanè Archiepiſcopum Cantuarienſem habuiſſe collationem Beneficiorum in Dioceſi Aſſavenſi vacante, ante hanc ſententiam, conſtat ex Regiſtro (*t*) Walteri Reynold Archiepiſcopi; atque idem jus obtinuiſſe ex Regiſtro (*u*) Simonis Iſlip, atque etiam ex Regiſtro (*v*) Willelmi Courtney patet. Quin & privilegium iſtud penès Archiepiſcopos Cantuarienſes uſque ad Annum 32. Henrici VIII. illibatum manſiſſe Yaleus (*x*) teſtatur. Rem confirmat Cambdenus (*y*) *Epiſcopus Aſſavenſis* (inquit) *Paræcias circiter* 128. *ſibi ſubjectas habet; quarum Beneficia Eccleſiaſtica Sede vacante Archiepiſcopus Cant.*

(*t*) Fol. 55.
(*u*) Fol. 218.
(*v*) Fol. 314.
(*x*) Collect. fol. 267.
(*y*) Britan. p. 552.

liberè uſque ad Henrici VIII. *tempora, Archiepiſcopali jure, quod nunc Regale cenſetur, conferre ſolebat.* Quanquam iſta Vir Clariſſimus ex Prolegomenis Yalei ad *Vitas* Archiepiſcoporum Cant. deſcripſerit. Quinetiam *de Epiſcopis Aſſavenſibus pariter ac Bangorenſibus defunctis Archiepiſcopus Cant. Sede plenâ, & Prior Cant. Sede vacante* (prout in Regiſtro Eccleſiæ Cant. habetur) *debebant habere Palefridos ſuos cum fræno & ſellâ, & capam pluvialem, cum capello; & ſimiliter omnia ſigilla & annulos ſuos ſecundo meliores, ſicut de aliis Epiſcopis Provinciæ Cantuar. defunctis.* Aliorum enim (ſi Roffenſem excipias) Epiſcoporum defunctorum ſigilla & annulum ſecundum duntaxat Archiepiſcopi ſibi vendicârunt. Pari modo Epiſcopus Bangorenſis veſtimentum optimum, & Aſſavenſis Equum optimum (*z*) *cujuſlibet Rectoris, Vicarii & Presbyteri, celebrantis in ſuâ Dioceſi, poſt mortem ſuam, vendicare & percipere ſolebat.* Porrò obitum Johannis Epiſcopi, & tempus Quæſtionis de Temporalium cuſtodiâ motæ, rectè à me poſitum fuiſſe confirmat Regiſtrum (*a*) Simonis Iſlip Archiepiſcopi Cant. in quo legitur ipſum Beneficia in Dioceſi Aſſavenſi tunc vacante contuliſſe Anno Conſecrationis ſuæ octavo,

(*z*) Reg. Cant. (*a*) Fol. 218.

viz.

viz. Anno Domini 1357. Cæterùm notandum eſt, non malè dici Archiepiſcopum Cant. habuiſſe collationem Beneficiorum in Dioceſi Aſſavenſi vacante, quamvis non omnium. Ex Paræciis enim 130. quot Dioceſis Aſſavenſis habet, 123 ad Patronatum Epiſcopi olim ſpectabant, & hodienum ſpectant; & Epiſcopatu idcircò vacante, Archiepiſcopum, quamdiu penès ipſum cuſtodia Temporalium manebat, Patronum habuerunt.

XIX. LEOLINUS AP MADOC.

Leolinus, Decanus Aſſavenſis, in Epiſcopum à Capitulo electus (*b*); poſtea jure Proviſionis Epiſcopus ab Innocentio Papâ renuntiatur Anno 1357. Aug. 19. Spiritualia ab Archiepiſcopo accepit eodem Anno, die 13. Octobris. Huic Simon Archiepiſcopus Cant. 1359. Aug. 9. (*c*) diſtrictè mandavit; ut ad Eccleſiam Cant. accedens, Profeſſionem Obedientiæ ſolenni ritu faceret, & Capam more ſolito offerret; quod nondum fecerat, poſtquam in Curiâ

(*b*) Reg. Iſlip. 1 (*c*) Id.

Romanâ conſecratus fuiſſet. Mandato Archiepiſcopi Lewelinus ſatisfecit 1360. Maii 16. Teſtamentum condidit (d) Anno 1373. die Martis proximâ poſt Feſtum S. Hilarii, atque iterum Anno 1375. die Veneris proximâ poſt Feſtum S. Dionyſii; quod probatum eſt demum in Curiâ Cantuarienſi 1375. Dec. 7. poſt Leolini obitum.

XX. WILLELMUS DE SPRIDLINGTON.

Willelmus de Spridelyngton, Decanus Aſſavenſis, Epiſcopus jure Proviſionis conſtituitur (e) (anteà ritè electus) à Gregorio Papâ Anno 1376. Febr. 4. Profeſſionem fecit Lambethæ eodem Anno die 29. Aprilis; & conſecratus eſt ibidem à Simone Archiepiſcopo die 25. Maii, Dominicâ proximâ poſt Aſcenſionem Domini. Teſtamentum condidit Anno 1381. Junii 30. (f) quod probatum eſt 1382. Maii 1. Ipſe enim obiit apud Althmelyden Anno 1382. die 9. Aprilis.

(d) Reg. Sudbury.
(e) Reg. Sudbury.
(f) Reg. Courtney.

XXI. LAU-

XXI. LAURENTIUS CHILD.

Laurentius Child (g), primùm Monachus Cœnobii de Bello, dein Papæ Pœnitentiarius, poſt legitimam electionem, proviſus eſt ab Urbano Papâ ad Epiſcopatum Aſſavenſem Anno 1382. Junii 18. Spiritualia ejuſdem ab Archiepiſcopo Cant. recepit die 2. Octobr. Obiit Anno 1389. die 27. Decembr. Poſt mortem ejus Spiritualia Epiſcopatûs Howelo Kiffin Decano Aſſaphenſi adminiſtranda Archiepiſcopus commiſit. Computum ab hoc redditum, poſt finitam die 6. Aprilis ſequentis adminiſtrationem, de proventibus tempore intermedio ſuſceptis, ſubjungere placuit; ut exinde dignoſcatur valor Spiritualium hujus Epiſcopatûs eo tempore, ejuſque jura tum uſurpata & agnita, hodiè autem ferè ſeu ignota ſeu diſſimulata. Sic igitur habet Computus receptorum. *De Lactualibus*, viz. *de tertiâ parte agnorum, lanæ, & albarum Decimarum liberalium* 160. *libr. De procurationibus annualibus* 50. *libr. De procurationibus triennalibus* 50. *libr. De Capellis Eccleſiæ Aſſavenſis ſextam partem garbarum, quæ valet*

(g) Reg. Courtney Walſingham, p. 343.

per Annum 12. *libr. De Eccleſiâ de Blodwell menſæ ſuæ appropriatæ* 8. *libr. Medietatem Oblationum ad magnum Altare, & Medietatem Beneficiorum vacantium.* Ut id enim obiter notem; ante Reformationem reditus Eccleſiarum menſis Epiſcopalibus appropriatarum non inter Temporalia ſed Spiritualia Epiſcopatuum cenſebantur; adeoque Sedibus vacantibus, non Regi ſed Metropolitano ceſſerunt; quod quidem hodiè non obſervatur, ſed è contrario.

XXII. ALEXANDE[redacted]HE.

Alexander Bache, Ordinis Prædicatorum, à Canonicis Aſaphenſibus ritè electus, ſtatim ab Archiepiſcopo conſecrari (*h*) poſtulavit, virtute Legis in Parlamento nuper ſancitæ, non expectatâ Papæ Proviſione ſeu Confirmatione. Nec tamen obtinuit. Proviſum enim à Bonifacio IX. Papâ ad Sedem Aſſavenſem fuiſſe (*i*) comperio Anno 1390. Febr. 28. & Spiritualia Sedis ſuæ ab Archiepiſcopo demum accepiſſe 1390. Apr. 6. Temporalia à Re-

(*h*) Walſingham, p. 343. I (*i*) Reg. Courtney.

ge

ge (*ii*) die 28. ejuſdem Menſis. Die 8. Maii ſequentis ab Archiepiſcopo Cantuarienſi apud Weſtmonaſterium conſecratus eſt, Rege, Reginâ, & frequenti Magnatum cœtu adſtantibus, ex fide Johannis Malvern, Monachi Wigornenſis; qui in ſuâ Polychronici Ceſtrenſis *Continuatione* MS. iſta de Alexandro habet. Dicto die & loco *conſecratus eſt Frater Alexander in Epiſcopum Aſſavenſem; qui fuit Confeſſor Domini Regis, Magiſter in Theologiâ, Ordinis Prædicatorum. Ad iſtam ſolennitatem acceſſerunt Rex & Regina, & alii Nobiles generoſi. Erat nempe Frater iſte, quando primò venit ad Regem, ſatis humilis & devotus in geſtu, vultu, in victu, in quæſtu; & in omnibus aliis ſuis actibus perſpicuè moderatus; nec voluit equitare, ſed de uno loco ad alium ſequendo Curiam pedeſter tranſire; Epiſcopatum verò primitùs recuſabat. Sed parùm poſteà mutatâ voluntate cœpit inſolentiùs agere contrà univerſa præmiſſa; ut jam rei effectus probavit.* Superfuit Anno 1394. quando iſta Malvernius ſcripſit.

(*ii*) Pat. 13. R. 2. rot. 32.

XXIII. JOHANNES TREVAUR II.

TEmporalia Sedis Aſſavenſis, vacantis per mortem Alexandri Bache, tradita ſunt (*k*) Johanni Trevore 1395. Julii 6. Spiritualia ejuſdem ab Archiepiſcopo Cant. idem accepit (*kk*) Anno 1395. die 15. Octobris. Anno 1399. menſe Octobris exauthorationis ſententiam in Ricardum II. Regem juſſu Parlamenti pronuntiavit; & in eodem Anno Urbis Ceſtriæ Camerarius conſtitutus eſt (*l*); idque officii tulit uſque ad Annum 1405. Non ita Epiſcopatum. Anno enim circiter 1402. (Anno 1404. juxta (*m*) Walſinghamum) Oweni Glendour Popularium ſuorum rebellium Ducis Partibus ſe admiſcens, Epiſcopatu fuiſſe privatus videtur. Poſt quadriennium (Anno, ſc. 1406.) vivis exemptus; modò Godwinus calculum rectè poſuerit. Sanè Epiſcoporum privatio tam infrequens olim fuit; ut, niſi de eâ evidenter conſtiterit, in tabulas Hiſtoricas non facilè ſit referenda. Davidem quendam Sedi Aſſavenſi Anno 1402. præfuiſſe, ex infrà dicendis tantum non conſtabit; & Johannem Henrico Regi,

(*k*) Pat. 19 R. 2. rot. 13.
(*kk*) Reg. Courtney.
(*l*) Leiceſtr. Antiq. Ceſtr.
(*m*) P. 562.

qui

qui ſummâ rerum tunc potiebatur adeò non ingratum fuiſſe refert (*n*) Walſinghamus; ut ab ipſo delectus ſit Anno 1399. exeunte, ſaltem Anno ſequente, qui ſuſceptâ in Hiſpaniam Legatione, regnum Angliæ ab illo non injuſtè fuiſſe arreptum Regibus Hiſpanis perſuaderet. Godwino itaque fidem in hâc re abrogandam eſſe cenſeo; & Johannem ante exitum Anni 1402. vitâ defunctum, Davidi Succeſſori locum feciſſe.

XXIV. DAVID II.

SEdes Aſſavenſis ab Anno 1406. ad Annum 1411. authore Godwino vacavit. Veriùs autem antè Anni 1402. exitum per Johannis Trevaur ſeu mortem ſeu deprivationem, vacavit. De Johannis quidem Succeſſore nulla fit in Regiſtris Cantuarienſibus mentio. In Archivis autem Eccleſiæ Aſſavenſis extat Charta Henrici V. Regis (qualem *Inſpeximus* vocant) Anno 1415. die 4. Februarii data: in quâ Rex recitat rataſque habet *Literas patentes, quas Pater ſuus fieri fecit Davidi Epiſcopo & Eccleſiæ Aſſavenſi.* De confirmatione Privilegiorum dictæ Eccleſiæ die 20. Julii anno regni ſui

(*n*) Pag. 362.

tertio

tertio, *viz.* Anno Chriſti 1402. ab iſto itaque Anno uſque ad Annum 1411. David Epiſcopus Sedi Aſaphenſi præfuiſſe videtur.

XXV. ROBERTUS.

DE *Roberto*, qui ſucceſſiſſe dicitur, nil planè invenio. Solus Godwinus (undenam id hauſerit, incertum) refert illum à Thomâ Arundell Archiepiſcopo Cantuarienſi Lincolniæ conſecratum eſſe, Anno 1411. die 28. Junii. Sedem autem Epiſcopalem morte ipſius vacuam extitiſſe Anno 1433. Martii 26. Sanè mihi poſteà luculenter conſtitit ex Regiſtro *Chichley*, Robertum quendam Johanni Low in Epiſcopatu Aſſavenſi præviſſe. Bulla enim proviſionis Papalis Johanni data, quæ inibi habetur, præfert Sedem Epiſcopalem Aſſavenſem tunc vacare *per mortem Roberti nuper Epiſcopi.* Sic etiam in Archivis Regiis, (*o*) Temporalia Epiſcopatûs Aſſavenſis, vacantis *per mortem Roberti nuper Epiſcopi*, reſtituta dicuntur Johanni Low S.T.P. Anno 1433. Octobr. 17.

(*o*) Pat. 12 H. 6. Rot. 14.

XXVI. JO-

XXVI. JOHANNES LOW.

Johannes Low, aliàs *Lobbe*, Ordinis Eremitarum S. Auguſtini in Angliâ Provincialis, proviſus eſt ad Epiſcopatum Aſſavenſem ab Eugenio Papâ Anno 1433. Aug. 17. Temporalia (ut ſuprà diximus) reſtituta ſunt Anno 1433. Octob. 17. Confirmatus eſt ab Henrico Archiepiſcopo Cantuarienſi, Spiritualibus Sedis reſtitutis die 21. Octobr. conſecratus circà Feſtum Omnium Sanctorum, juxtà Regiſtrum *Chichley*. Juxtà Regiſtrum autem Eccleſiæ Cant. ipſo die primo Novembris eſt conſecratus; Licentiâ Conſecrationis extrà Eccleſiam Cantuarienſem accipiendæ priùs impetratâ die 19. Octobr. Die 12. Nov. ſequenti Synodo Londinenſi; atque iterum 1437. die 29. Aprilis interfuit. (*p*) Vir erat pro ſæculi captu apprimè doctus, in Provinciâ Wigornienſi natus, & in Conventu Auguſtinenſium Wigornienſi Religionem profeſſus; demum Doctoratum in Theologiâ aſſecutus, creſcente eruditionis ac virtutis famâ, celeberrimo Ordinis ſui Conventui apud Londinum præfectus eſt; ubi con-

(*p*) Bale Cent. 7. cap. 91. Pits, p. 625.

quiſitis

quiſitis undique exemplaribus optimis, magnificam inſtituit Bibliothecam. Dein Ordinis ſui Provincialis factus, poſt plures Annos Epiſcopus Aſſavenſis evaſit; & demum Anno 1444. primus omnium Epiſcoporum Aſaphenſium, à Sede ſuâ tranſlatus, Epiſcopatum Roffenſem obtinuit (*q*), Bullâ Proviſionis ab Eugenio Papâ editâ die 22. Aprilis Anno prædicto (*r*) Spiritualia & Temporalia Sedis Roffenſis ab Archiepiſcopo Cant. accepit. 1444. Junii 14. Libros ab illo conſcriptos Baleus & Pitſeus recenſent. Ex his haud aliquos ſupereſſe opinor.

XXVII. REGINALDUS PEACOCK.

Reginaldus Peacock S. T. B. (*s*) In Walliâ natus, dein Collegii Orialenſis in Oxoniâ Socius, & S. Theologiæ Baccalaureus creatus (Doctoratum certè, quando Epiſcopatum adiit, aſſecutus non fuerat, quod nonnulli volunt) operâ Willelmi Ducis Suffolciæ & Walteri Hart Epiſcopi Norwicenſis (qui illi ejuſque doctrinæ

(*q*) Reg. Stafford.
(*r*) Angl. Sacr. I. 381.
(*s*) Baleus, Cent. 7.

impensè

impensè favebat) Epiſcopatum Aſſavenſem obtinuit. Collegii in Eccleſiâ S. Michaelis de Riolâ Civitatis Londinenſis per Ricardum Whytyngton fundati, Præſes (*t*), ad Rectoriam ejuſdem Eccleſiæ Parochialis à Capitulo Cantuarienſi præſentatus fuerat 1431. Julii 19. Poſtmodum (tunc etiam S. T. B.) Epiſcopatum Aſſavenſem adeptus eſt (*u*), ab Eugenio Papâ datum jure Proviſionis Anno 1444. Apr. 22. Bullâ Papali acceptâ conſecratus eſt à Johanne Archiepiſcopo Cant. in Eccleſiâ de Croydon die 14. Junii. Temporalibus à Rege priùs (*v*) acceptis 1444. Junii 8. Eodem Proviſionis titulo Ciceſtriam tranſlatus eſt à Nicolao Papâ Annô 1449. Martii 23.

(*t*) Reg. Eccleſ. Cant.
(*u*) Reg. Stafford.
(*v*) Pat. 22 H. 6. rot. 19.

XXVIII. THO-

XXVIII. THOMAS I.

EXtat hodiè Liber de redditibus Eccleſiæ & Epiſcopatûs Aſſavenſis, Thomæ Epiſcopi curâ confectus Anno 1454: Et in Archivis etiam Regiis reperitur Mandatum Regis (*x*), vocans Thomam Epiſcopum Aſſavenſem ad Parlamentum Weſtmonaſterii tenendum Anno 1460. Octobr. 7. Mandato Regio dato 1460. Julii 30. Vacâſſe autem Epiſcopatum Anno 1461. Novembris 2. & Anno 1463. Julii 12. ex Regiſtro *Bourchier* conſtat. Alius itaque inter Thomam iſtum, ante exitum Anni 1461. defunctum, & Ricardum Redman Anno 1471. exeunte ingreſſum, ſubſtituendus eſt Thomas.

(*x*) Dugdal. Summon. ad Parl. p. 468.

XXIX. THO-

XXIX. THOMAS II.

IN Archivis enim Regiis *Thomas* quidam Epiſcopus Aſſavenſis vocatur ad Parliamentum Weſtmonaſterii (*y*) habendum Anno 1469. Nov. 26. Mandato Regis Henrici VI. dato die 15. Oct. præcedentis. Obiit iſte Thomas ante exitum Anni 1471. Cæterùm (ut ne id diſſimulem) in Archivis Regiis vidi Breve quoddam (*z*) Edwardi Regis directum E. Epiſcopo Bangorenſi. J. Landav. R. Menev. R. Aſſav. 1468. Oct. 30. ut hinc colligi poſſe videatur R. quendam Epiſcopum medio inter utrumque Thomam loco Sedem Aſſavenſem tenuiſſe. Verùm unicæ Literulæ (ut ut in Inſtrumento authentico repertæ) non ita tribuo; ut ejus duntaxat gratiâ, novum aliquem, de quo aliàs nil conſtat, Epiſcopum in Antiſtitum Aſſavenſium Indiculo reponam.

(*y*) Dugdal. Summon. ad Parl. p. 468.

(*z*) Pat. 18 E. 4. Rot. 14.

XXX. RI-

XXX. RICHARDUS REDMAN.

Richardus Redman (*a*), primò Willelmi Gray Epiſcopi Elienſis Capellanus domeſticus, ab eodem ad Eccleſiam de Kerſtrul Anno 1455. ad Eccleſiam de Stretham Anno 1458. collatus fuit. Dein Ordinem Præmonſtratenſem ingreſſus, factus eſt (*b*) Abbas Monaſterii B. Mariæ Magdalenæ de Schappâ aliàs de Champpe dicti, in provinciâ Weſtmorlandenſi: Poſtmodum totius Ordinis Præmonſtratenſis in Angliâ, Walliâ, Scotiâ, & Hiberniâ Viſitator generalis (*c*) conſtitutus. Ad Epiſcopatum Aſſavenſem exin promotus, Licentiam Conſecrationis extrà Eccleſiam Cant. Metropoliticam ſuſcipiendæ à Capitulo Cantuarienſi obtinuit Anno 1471. Octobr. 13. Ipſam tamen Conſecrationem non niſi poſt medium Anni ſequentis videtur. In Archivis enim Regiis vidi Breve Regium directum Cuſtodi Spiritualitatis Epiſcopatûs Aſſavenſis Sede vacante Anno 12. Edwardi IV. (viz. Chriſti 1472.) die 23. Julii. Spiritualia itaque die iſto Richar-

(*a*) Reg. Eli.
(*b*) Obituar. Cant.
(*c*) Obituar. Præmonſtrat. MS. *Caligula* A. 8.
(*d*) Pat. 12. E. 4. rot. 55.

dus

dus ab Archiepiſcopo minimè acceperat. Literam Fraternitatis à Conventu Cantuarienſi accepit (*e*) 1484. Januarii 24. quo nomine Obitus ejus in Obituario Cant. Eccleſiæ commemoratus occurrit. Anno itidem 1484. à Richardo III. Rege inter alios deputatus (*f*), nomine ejus fœdus cum Scotiæ Rege pepigit. Henrico VI. Rege, brevi pòſt, rerum potito, ob ſingularem probitatem atque doctrinam, ſummam apud illum gratiam iniit; ejus demum favore ad Exoniam tranſlatus Anno 1495. Arma portavit, tria pulvinaria armenicata & Leonem Salientem argenteum intra ambitum aureum in Scuto quaterniatim diviſo diſpoſita. Sic habet Sepulchrum ejus in Eccleſiâ Elienſi.

(*e*) Reg. Eccleſ. Cant.

(*f*) Hall. Chron. Par. 4. fol. 18.

XXXI. MICHAEL DYACON.

Michaeli Dyaconi, Regis Angliæ Pœnitentiario, Aſſavenſi electo, licentiam Conſecrationis extrà Eccleſiam Cantuarienſem accipiendæ conceſſam fuiſſe Anno 1495. (ſc. exeunte, ſeu 1496. incipiente) die 11. Januarii, Regiſtrum Eccleſiæ Cant. memorat. Huic *Dyaconi* gradûs ſeu Ordinis potiùs quàm Familiæ fuiſſe nomen ſuſpicari poſſem; niſi alium unquam quàm Presbyterum Pœnitentiarii munus obiiſſe in Eccleſiâ inauditum eſſet. Ante, ſive ſub, initium Anni 1500. Michael defunctus, ſepultus jacet in Capellâ S. Pauli in Eccleſiâ Weſtmonaſterienſi: quod Epitaphium breve, lapidi ſepulchrali affixum, docet.

XXXII. DA-

XXXII. DAVID III.

David, Abbas Valle-Crucis, Ordinis Ciſtercienſis, in Epiſcopum Aſſavenſem electus (*g*), licentiam Conſecrationis extra Eccleſiam Cant. ſuſcipiendæ obtinuit Anno 1499. exeunte, die 10. Martii. Conſecratus eſt autem à Johanne Archiepiſcopo Cant. Anno 1500. Apr. 26. ex fide (*h*) Calendarii cujuſdam Anonymi. Obiit ante exitum Anni 1503.

XXXIII. DAVID AP OWEN.

POſt Davidis tertii mortem, David alius à Capitulo Aſſavenſi in Epiſcopum electus (*i*), à Julio Papâ ad Epiſcopatum proviſus eſt 1503. Decembr. 18. Obiit ſub initium Februarii Anno 1512. exeunte. Auditâ enim ejus morte, Spiritualia Epiſcopatûs in manus Archiepiſcopi ſunt acceptа 1512. Febr. 12. juxta Regiſtrum Archiepiſcopale (*k*), ſeu 1513. juxta ſupputa-

(*g*) Reg. Eccleſ. Cant.
(*h*) *Tiberius*. A.
(*i*) Reg. Warham.
(*k*) Idem.

tionem Anni nobis uſitatam. Cæterùm an Davidi tertio vel quarto ap Oweni cognomen convenerit, dubius hæſi; donec in Regiſtro quodam Eccleſiæ Cantuarienſis invenerim, datam fuiſſe Licentiam Conſecrationis extra Eccleſiam Cant. ſuſcipiendæ Davidi Owen, Decretorum Doctori, Electo Aſſavenſi, 1504. Jan. 31.

XXXIV. EDMUNDUS BIRKHEAD.

EDmundus *Birkhead*, alibi *Brokehed* dictus, Sacræ Theologiæ Profeſſor, poſt Davidis Epiſcopi mortem à Capitulo electus (*l*), à Leone Papâ proviſus eſt 1513. April. 15. à Willelmo Archiepiſcopo Cant. apud Lametham conſecratus die 29. Maii ſequentis. Obiit 1518. ſub initium Aprilis. Obitum autem ſolus, quod ſciam, Godwinus deſignavit.

(*l*) Reg. Warham.

XXXV. HEN-

XXXV. HENRICUS STANDISH.

Henricus Standiſh (*m*), in Collegio Minoritarum Oxonii educatus, Doctoratus Theologici gradum ibidem aſſecutus eſt. Eruditionis etiam famam non vulgarem adeptus, Editionem Novi Teſtamenti Græcam ab Eraſmo adornatam, communi Ordinis ſui præjudicio imbutus, ſcriptis impugnâſſe dicitur. Magis autem enituit Anno 1515. (*n*) (tunc Gardianus ſeu Præpoſitus Cœnobii Minoritarum Londinenſis, & Capellanus Regis) quando Legem de Clericis criminum atrocium reis in Curiâ Regis judicandis, paulò ante in Comitiis Regni latam, & à Clero ſtrenuè oppugnatam, palam aſſeruit licitam eſſe, & Legi Divinæ conſonam, atque hác de re coram Rege, & frequenti Procerum conſeſſu adversùs Abbatem Winchelcumbenſem, Cleri pugilem, diſputavit. Accuſatus propterea in Synodo Cleri Anno 1515. menſe Aprili, invocatâ Protectione Regiâ, mandato Regis dimiſſus eſt. Poſt triennium demum operis non infœliciter

(*m*) Antiq. Oxon. Par. 1. p. 177, 237.

(*n*) Hiſtor. Reform. Par. 1. pag. 13. ex Roberti Keilway Relat. Caſuum ſelect. Term. Trin. 17 H. 8. fol. 181.

ſuſcepti mercedem tulit: Epiſcopus enim Aſſavenſis per Leonis Papæ Bullam Proviſionalem, Rege annitente renuntiatus eſt 1518. Maii 28. conſecratus apud Otteford à Willelmo Archiepiſcopo Cant. (r) eodem Anno die 11. Julii. Anno 1526. in Daniàm à Rege legatus eſt. Anno 1530. à Catharinâ Reginâ inter alios Theologos aſcitus eſt ad Matrimonii ſui à Rege marito impugnati tuitionem. Ipſe tamen brevi poſt in (o) Convocatione (ubi Judicem, non Advocatum egit) in eâdem cauſâ ſolenniter ibidem diſcuſſâ & definitâ ſententiam pro Rege præſens tulit. Religioni antiquæ impensè addictus, Reformationis Primordia (quantumvis exilia) ſuo tempore facta, magno animi æſtu impugnavit; uſque adeò ut Eraſmum & Coletum concionibus frequentibus laceſſere non contentus, nimio zelo abreptus, Henrico Regi in genua aliquando procubuerit, eum per omnia ſacra obteſtatus, ut Progenitorum ſuorum pietatem imitatus, priſcam fidem atque religionem tueretur, & Novatorum molimina compeſceret (p), præſertim autem ut verſionem Novi Teſtamenti Paraphraſticam ab

(r) Reg. Warham.
(o) Acta Convocationis illius MSS.
(p) Balæus de Scriptor. Cent. 9. cap. 3.

Eraſmo

Erasmo factam (quam hæreseos insimulavit) & Anglicè nuper versam inhiberet (q). Obiit autem 1535. die 9. Julii, Londini sepultus in Ecclesiâ Fratrum Minoritarum. Ecclesiæ suæ Cathedrali nonnihil legavit, plus autem Ecclesiæ & Collegio Minoritarum Oxonienſium, inter quos olim ſtudiis Theologicis operam fœlicem navaverat. Consecrationis susceptæ locum atque tempus, quinetiam mortis diem, Author (s) Athenarum Oxonienſium malè assignavit.

XXXVI. WILLELMUS BARLOW.

Willelmus Barlow, (t) tunc Prior Canonicorum Regularium de Bisham, Ordinis Augustiniani, à Decano & Capitulo Assavensi in Episcopum electus Anno 1536. Januarii 16. à Thomâ Archiepiscopo Cant. die 23. Februarii sequentis confirmatus est. Quod enim habet Godwinus & ex Godwino Author Athenarum Oxonienſium, illum die 22. Februarii consecratum esse; fieri nequaquam potuit. Dies enim iste Dominicus non erat; quin &

(q) Reg. Cranmer.
(s) Part. 1. p. 36, 573.
(t) Regist. Cranmer.

ante Diem 23. confirmatum non esse constat. Quo circiter tempore Episcopatum obtinuit, Legationem apud Scotiæ Regem ab Henrico Angliæ Rege missus obiit. Commendatorio autem titulo unà cum Episcopatu tenuit Prioratum de Bisham, sibi paulo anteà delatum. Anno enim circiter 1535. tunc Prior de Haverford West in Diocesi Menevensi, Ecclesiæ Reformationem nuper inchoatam in his Walliæ partibus strenuè promovit; quod ex Literis ipsius (u) autographis comperio. Ante duos autem menses ab Episcopatu susceptо exactos, ad Sedem Menevensem transiit. (v) Translatio enim ab Archiepiscopo post electionem in Capitulo Menevensi die 10. Aprilis factam, confirmata est 1536. Apr. 21. & Temporalia (x) Sedis à Rege tradita die 26. ejusdem mensis. Arma portavit, in Scuto argenteo tignum evectum inter tres Cruces crucillatas nigr. in tigno autem duos Leones rapaces argenteos.

(u) *Cleopatra*, E. 4.
(v) Reg. Cranmer.
(x) Pat. 28 H. 8.

XXXVII. ROBERTUS WARTON.

Robertus Warton, aliàs *Parfew* cognominatus (*a*), ſacræ Theologiæ Baccalaureus (gradum iſtum in Academiâ Cantabrigienſi adeptus) Abbas Cœnobii S. Salvatoris de Bermondſey, Ordinis Cluniacenſis (Temporalia (*b*) Monaſterii ejuſce à Rege acceperat 1525. Oct. 1.) Epiſcopus Aſſavenſis electus eſt 1536. Junii 8. Conſecratus apud Lametham die 2. Julii ſequentis. Peſſimus Sedis ſuæ Epiſcopalis Dilapidator, ex quinque Domibus ſatis lautis, quas Epiſcopi Aſſavenſes antea poſſederunt, unicam, quæ apud Aſſaviam ſita eſt, ſucceſſoribus ſuis tranſmiſit. Vitio id hominis ſcriptorum vulgus acceptum refert. Forſitan autem veriùs adſcribendum eſſet temporis iniquitati, quæ eouſque tunc invaluit, ut prædia ac redditus Sedium Epiſcopalium, Epiſcopis etiam fruſtrà renitentibus, invaſerit, ac juris privati fecerit.

Arma ſeu Inſignia Sedes Epiſcopalis Aſſavenſis adhibet, in Campo------ duas claves aureas, in figurâ ſaltatoriâ collocatas.

(*a*) Reg. Cranmer. (*b*) Pat. 17 H. 8. Rot. 13.

HISTO-

HISTORIA
DE DECANIS
Ecclesiæ Cathedralis
ASSAVENSIS
Usque ad Annum MDXL.

HISTORIA
DE DECANIS
Eccleſiæ Aſſavenſis.

Anianus, Decanatum Anno 1279. tenuiſſe dicitur in Libro Rubro Aſſavenſi. Nec alius fuiſſe videtur *A. Decanus Aſſavenſis*, (*a*) qui ad Parlamentum Carleolenſe à Rege Anno 1307. citatus, miſit Procuratores ſuos Madocum Goch Canonicum Aſſavenſem, & Howelum Rectorem de Lanarmon.

Lewelinus ap Madoc, Eccleſiæ Aſſavenſis Decanus, Anno 1357. (*b*) in ejuſdem Epiſcopum provectus eſt.

(*a*) Rilei placita Parlam. p. 322.

(*b*) Reg. Iſlip.

Willelmus

Willelmus Spridlington, iſti in Decanatu Anno 1357. ſucceſſit. Certè eidem in Epiſcopatu Aſſavenſi Anno 1376. ſucceſſit, ex Decano electus. Decanum Anno 1371. fuiſſe Liber Ruber Aſſavenſis prodit.

Howelus Kyffin (c), Decanus erat Anno 1390.

Richardus Courtney (d), Decanatu potitus eſt Anno 1402. Willelmi Courtney Archiepiſcopi Cantuarienſis Conſanguineus & alumnus, Canonicus Eboracenſis 1403. Junii 1. admiſſus, Canonicus Wellenſis 1408. Academiæ Oxonienſis Cancellarius Anno 1407. conſtitutus. Ad Decanatum Wellenſem (e) Anno 1410. Junii 19. tranſlatus eſt. Demum autem Sedem Epiſcopalem Norwicenſem obtinuit Anno 1413.

Johannes Tapton, Decanus Aſſavenſis Anno 1463. creatus eſt (f); præſen-

(c) Reg. Courtney.
(d) Reg. Arundell.
(e) Reg. Bubwith Well.
(f) Reg. Bourchier.

tatus

tatus à Rege ratione Temporalium Epiſcopatûs vacantis in manu ſuâ tunc exiſtentium, admiſſus ab Archiepiſcopo Cantuarienſi 1463. Januarii 27. Admiſſus (*g*) fuerat antea ad Præbendam ſecundam in Eccleſiâ Collegiatâ de Stoke-Clare 1454. Dec. 16.

Fulco Salisbury, Decanus Aſſavenſis (*h*) fuit Annis 1534. & 1536. Anno etenim 1536. Roberti Epiſcopi electioni ſuffragium dedit. Anno 1534. medio Ipſe ac Capitulum Aſſavenſe authentico ac ſolenni Inſtrumento Suprematum Regium admiſit, Papalem abnegavit; ſimili modo, ac à Capitulo Eccleſiæ Paulinæ Londinenſis id factum ſuprà retulimus. Inſtrumentum iſtud pariter ex Originali, in Archivis regiis aſſervato, deſcriptum in Appendice (*i*) ſequenti exhibuimus.

(*g*) Reg. Lyhert. Norwic.
(*h*) Reg. Cranmer.
(*i*) Num. 10.

APPENDIX

APPENDIX

Ad Hiſtoriam Præcedentem:

SEU

COLLECTIO

Inſtrumentorum Quorundam

AD

Hiſtoriam Sedis Aſſavenſis

Spectantium.

Inſtrumenta Quædam, ad Hiſtoriam Sedis Aſſavenſis ſpectantia.

I. *Cautio Edmundi Archiepiſcopi Cantuarienſis data Conventui Cantuarienſi poſt Conſecrationem H. Epiſcopi Aſſavenſis extra Eccleſiam Cantuarienſem celebratam.*

Vide ſupra, cap. 11.

Ex Autographo Inſtrumento.

UNiverſis ſanctæ matris Eccleſiæ filiis, ad quos præſens ſcriptum pervenerit, Edmundus Cantuarienſis Archiepiſcopus, &c. Cùm per libertatem Eccleſiæ Cantuarienſis Suffraganei ejuſdem ſine conſenſu Capituli Cantuarienſis alibi quàm in Eccleſiâ Cantuarienſi nullatenus debeant conſecrari: ne Conſecratio Venerabilis Fratris H. de Sancto Aſſaph Epiſcopi, in Eccleſiâ de Boxgrave à nobis celebrata, dictæ Eccleſiæ in poſterum poſſit vel debeat præjudicare; Conſecrationem ipſam in eodem loco de conſenſu Capituli Cantuarienſis fuiſſe celebratam præſentibus Literis noſtris proteſtamur.

Vide ſupra, cap. 15.

II. *Epiſtola Johannis Peckham Archiepiſcopi Cantuarienſis ad Animum Epiſcopum Aſſavenſem de Incendio Eccleſiæ Cathedralis Aſſavenſis.*

Ex Regiſtro *Peckham*, fol. 80.

FRater Johannes, &c. Venerabili Fratri Domino A. Dei gratiâ Epiſcopo Aſſavenſi ſalutem & ſinceram in Domino caritatem------ Ignorantia fallit peritiſſimos, & incautæ præſumptionis eſt temeritas in factis dare conſilium, quorum aggravantes & alleviantes circumſtantiæ ignorantur. Proinde frater & pater cariſſime, quamdiu de combuſtione Sanctæ veſtræ Cathedralis Eccleſiæ ſatis conſtet; de modo tamen combuſtionis ad nos tranſgreſſionis qualitas non pervenit; quibuſdam aſtruentibus, quod juſto prælio, ſecundùm modum præcipuè præliandi in partibus Walliæ, Civitas veſtra, utpote effugium & ſubterfugium hoſtium publicorum, qui Caſtra Domini Regis invaſerant, homicidia, ſpolia, incendia quanta poterant adjungendo, extitit concremata, & præter intentionem illorum hoſtes publicos reprimere intendentium, ſecundum modum in patriâ conſuetum, ignis inhæſit Eccleſiæ cum diſpendio ſubſecuto,

quod

quod eſt proculdubiò lamentandum, & dedecus Eccleſiæ Univerſæ. Hanc autem narrationis ſeriem probabiliter confirmare, quod nobis ſcripſiſtis de illis ſanctis Fratribus prædicatoribus, qui coram illis incendiariis, ipſius incendii non ignari, divina poſteà celebrarunt; quod nullâ ratione feciſſent, ut credimus, niſi ſciviſſent ipſos incendiarios in tanto, licet non in toto, per iſtam viam vel aliam excuſatos. Quòd ſi aliqui filii Diaboli ex intentione iſtam Eccleſiam incenderunt; vos habitâ hujuſmodi diligenti indagine ſecundùm modum canonicum & formam à Patribus traditam, ſcitis qualiter vos habetis procedere, & malefactores hujuſmodi caſtigare; nec ad hoc in aliquo noſtrâ auctoritate vel conſilio indigetis; nec nos poſſemus in hâc parte viâ ordinariâ procedere, niſi per vos certificati primitùs; qui tamen petitis, ut progrediamur in negotio, quaſi nichil per vos nobis fuerit inſtillatum; quòd ſalvâ reverentiâ veſtrâ nec facere poſſumus nec debemus. Plangitis igitur laudabiliter tam nefaria tempore veſtri regiminis accidiſſe; ſic & nos facimus ex cordis intimo, novit Deus. Sed vobis eò incumbit major plangendi ratio, quò populum veſtrum ſimplicem ac ſine conſilio in tantis periculis reliquiſtis; quod forſitan non licere Epiſtola Auguſtini ad Honoratum

efficaciter ſuadere. Hæc eſt ſumma noſtri Conſilii, & ſi aliud nobis aut noſtro conſilio occurrerit, parati erimus vos aliter conſolari. In calce ſubjungimus, ut ad memoriam reducatis, qualiter ſe habuerit circa Norwicenſe incendium tunc temporis Monachus illi, qui Pontificali officio bonæ memoriæ fungebatur. Valeat in Chriſto & Virgine glorioſâ. Dat. apud Slyndone VIII. Idûs Junii, Anno MCCLXXXII.

Vide ſupra, cap. 15.

III. *Epiſtola Johannis Peckham Archiepiſcopi Cantuar. ad Edwardum* I. *Regem, petens ut Aniano Epiſcopo Aſſavenſi ſibi apud Aſſaviam occurrere liceat.*

Ex Regiſtro *Peckham*, fol. 43.

EXcellentiſſimo Principi ac Domino, Domino Edwardo, &c. Quia volente Domino juxta Officii noſtri debitum intendimus partes Walliæ viſitare, Serenitati Regiæ ſupplicamus, quatenus de veſtræ bonitatis Clementiâ liceat venerabili Fratri noſtro Domino Epiſcopo Aſſavenſi nobis, cùm ad Eccleſiam ſuam venerimus, ſuam exhibere præſentiam, præſertim cùm ab ipſo debeat viſitatio noſtra incipi, & de perſonâ ſuâ vel

factis

factis nichil poſſumus inquirere modo debito vel etiam terminare, niſi ipſo præſentialiter inibi exiſtente, nec aliquid ipſum tangere credimus, propter quod debeat à progreſſu noſtræ viſitationis excludi. Datum apud Wengeham XIV. Kal. Maii, Anno Conſecrationis noſtræ quinto.

IV. *Epiſtola prima ejuſdem ad Edwardum* I. *Regem, Anianum Epiſcopum purgans, ut gregi ſuo ſuperintendere illi liceat, petens.*

Vide ſupra, cap. 15.

EXcellentiſſimo Principi ac Domino Edwardo, &c. Frater Johannes, &c. Salutem cum omni reverentiâ &honore. Pietas propoſiti Regii, quo intenditis Eccleſiis providere, & earum diſpendia relevare, poterit fieri ſine ſcrupulo & cum tranquillitate omnimodâ regalis conſcientiæ in futurum, ſi dignemini procedere in hunc modum. Ut videlicet duos viros probatos de Ordine Fratrum Prædicatorum, & duos de Ordine Minorum, & unum vel duos Clericos Sæculares, qui ab omni munere didicerint excutere manus ſuas, de Fratrum electione, Prioris ac Miniſtri,

Ex Regiſtro *Peckham*, f. 207.

niſtri, quos penes vos habetis conſcientias exonerantes, per ſingulas Eccleſias & deſolata loca ſacra alia deſtinetis, inquiſituros per juramenta parochianorum ac vicinorum de diſpendio & autoribus ipſorum & quantitate. Impoſſibile eſt enim, quòd iſtorum ſciatur veritas, niſi per illos, qui ipſâ fide didicerint oculatâ. Hæc idcircò ſcribimus Veſtræ Majeſtati, quia nos licèt de hâc materiâ cœperimus inquirere, noſtra tamen in hoc negotio parùm prodeſt, qui loca deſolata per nos & noſtros non ſufficimus circuire, & plures invenimus nimis fortè favorabiles propriis lucris ſuis. Noveritis inſuper, Clementiſſime Domine, quod populus ille quem vidimus, in his partibus periit ex defectu regiminis & doctrinæ. Et ſi liceat nobis ſublimitatem veſtram humilibus exhortationibus inclinare, ſcribimus vobis in verbo veridico Sacerdotis, quòd niſi permiſeritis Epiſcopum Aſſavenſem ſuperintendere gregi ſuo, ſaltem donec retroactorum ſuorum proceſſuum veritas declaretur, cotidie corruit populus in pejora, dum ſubtrahitur ei ſolitus cultus Dei; pro eo, quòd non eſt qui reconciliat Eccleſias prophanatas, nec ſimplices illos dirigat in ſalutem. Obſecramus igitur, Clementiſſime Domine, vincat vos Clementia in hâc parte, quos benignitatis titulus in adverſarios pœniten-

tes

tes præ cæteris mundi Principibus hactenus decoravit. Nec tamen, Deo teſte, adhuc aliquo teſtimonio fide digno potuimus invenire, exactiſſimè perſcrutantes, prædictum Epiſcopum unquam fuiſſe honoris veſtri excellentiæ adverſatum. In his autem & in aliis jubeat Regia Dominatio nobis per latorem præſentium ſua beneplacita nuntiari. Datum apud Rochel. III. Idus Junii MCCLXXXIV.

V. *Epiſtola ejuſdem ad Anianum Epiſcopum Aſſavenſem, continens Conſilia, Injunctiones, & Ordinationes, eidem & Clero ſuo Aſſavenſi data.*

Vide ſupra, cap. 15.

Ex Regiſtro *Peckham*, f. 233.

FRater Johannes permiſſione divinâ Cantuar. Eccleſiæ miniſter humilis, totius Angliæ Primas, Venerabili Fratri, Domino A. Dei gratiâ Epiſcopo Aſſavenſi ſalutem & ſinceram in Domino caritatem. Salvatoris pietatem ad memoriam revocantes, qui inconſideratæ Civitatis Jeruſalem materialis quondam pericula deploravit, pro eo quòd Viſitationis ſuæ gratiam effectualiter non agnoſcens exterminari meruit ac everti; gregi veſtro quam viſitantes nichil aliud niſi Dominicæ viſitationis effectum in ipſum noſtræ

noſtræ ſervitutis officio propagare compatimur vehementer; & affligit mentem noſtram miſericordiæ cruciatus, pro eo quòd ipſe miſeriam ſatis propriam non agnoſcens, ad ſuorum gravaminum quærenda remedia modo debito non aſſurgit; ſed armis quærens reſurgere gens inermis, inde potiùs ſubjicitur & ſubvertitur coram Deo & Sæculo univerſo, unde ſupra vires ſuas in magnis nititur ambulare. Viam igitur veræ ſibi, non vanæ comparandæ gloriæ paraturi à Cleri Sanctuario decrevimus inchoandum; Ordinantes, ut de cætero Clerici veſtræ Diœceſis in habitu & ornatu, in geſtu & affatu, cæteris per orbem Clericis ſe conforment, ut unius cum aliis appareant honeſtatis; ut nec minor ſobrietas, nec temporis in potando fœda conſumptio, nec coma prolixior, nec ſtrictior corona, nec locutionis impetus, nec linguæ literalis inopia, nec radiatæ chlamidis aut veſtis inſolentia, nec capitis aut pedum, aut tibiarum nuditas, ipſos ſignaculo vel notâ deriſibili faciat ab aliis diſcrepare. Sacerdotes inſuper gerant de cætero capas clauſas. Et ſiqui Sacerdotum vel Clericorum in his appareant reprehenſibiles in futurum, niſi per Decanos vel Archidiaconale officium, vel Officiales debito modo corrigantur, vos eos puniatis graviter, & negligentes graviùs correctores. Alioquin Judex

dex diſtrictiſſimus noſtræ ſollicitudinis laborem & Eccleſiæ in hâc parte diſpendia in tremendo judicio à vobis exiget, ut putamus. Et quia incontinentiæ vitium Clerum veſtrum ab antiquo maculâſſe dinoſcitur enormiter ultra modum, quod eſt negligentiæ Prælatorum evidens argumentum; Vobis in virtute obedientiæ diſtrictè præcipimus, quatenus Statuta Canonica ad animum revocantes, quæ vos juráſſe novimus ſervaturos, incontinentes Clericos beneficiatos de cætero puniatis ſecundum Statuta Sanctiſſima Dominorum Othonis, & Ottoboni, Sedis Apoſtolicæ Legatorum; ut videlicet quicunque ultra menſem tenuiſſe repertus fuerit Concubinam, niſi ex tunc monitus penitus abſtineat in futurum, nec habitam nec aliam ulterius recepturus, ipſo facto omni Eccleſiaſtico Beneficio ſit privatus. Nichilominus ſi poſt monitionem ſe correxerit, pro præteritis arbitrariè puniendus. Clericos autem nondum Beneficium Eccleſiaſticum aſſecutos, ab hujuſmodi Beneficiis repellatis, donec probatæ fuerint caſtitatis, & poſtremæ in eis turpitudinis infamia ſit extincta. Et tam hujuſmodi Clericos quàm Laicos incontinentiæ vitio laborantes in formâ canonicâ puniatis: non imponentes eis pœnam juxtà ſuæ deſideria voluntatis; ſed illam potiùs imponentes, ſc. pecuniarum vel corporalem,

poralem, quam eos certo experimento perpendere poteritis amplius abhorrere. Horas autem Canonicas Beneficiati, & Miſſam ordinariam Sacerdotes curam animarum habentes cum cantu & reverentiâ debitâ celebrent omni die, quando impedimentum canonicum non obſiſtit; & quoties in hoc exſtiterint negligentes, vel pœna corporali, vel pœnâ pecuniariâ, ſi magis eam timeant, puniantur; & pecunia ſic collecta per pauperes parochiæ penitus erogetur. Corporis verò Dominici Sacramentum cum reverentiâ debitâ conſervetur, prout ſtatutum eſt in ultimo concilio de Lambeth; & reverenter cum Tintinnabulo prævio & accenſo Cereo vel candelâ ad ægrotos in cuppâ vel in decenti pixide in manibus Sacerdotalibus ſolenniter cum omni diligentiâ deportetur. Præterea cultum Dei & eccleſiaſtica officia, eruditionem juniorum in grammatica diſciplinâ, informationem laicorum in fide & moribus, ex magnâ parte in veſtrâ Dioceſi credimus defeciſſe; quia diviſa ſunt bona Eccleſiarum per exiles adeo portiones, ut nec portionarii valeant reſidere, nec habeant Vicarii unde poſſint onera parochialia ſubportare. Nimirum juxta Salvatoris ſententiam, Omne regnum in ſeipſo diviſum deſolabitur. Ubicunque igitur Eccleſiæ per diviſiones hujuſmodi debitis obſequiis defraudantur,

fraudantur, & cura vel perit, vel manifeſtè læditur animarum; ipſas diviſiones tanquam Evangelio & juri contrarias, quantumcunque factæ fuerint ab antiquo, ipſis qui hujuſmodi ſectiones obtinent cedentibus vel decedentibus, decernimus perpetuò in iiſdem Eccleſiis abolendas; per veſtram prudentiam provideri jubentes, ac ubicunque Rectores non faciant continuam reſidentiam perſonalem, Eccleſiarum Vicariis provideatur de idoneâ portione, quâ poſſint parochialia onera & hoſpitalitatis gratiam ſuſtinere, & cultum Dei in Eccleſiis condignâ miniſtrorum aſſiſtentiâ celebrare. Et quicunque vos malitiosè in hâc parte præſumpſerit impedire, formidandæ maledictioni divinæ ſe noverit ſubjicere. Decimas autem bonorum dotalium, ſicut ab antiquo præſtitæ fuerunt, & mortuaria in veſtibus & aliis approbamus; ita tamen quòd conjuges ratione conjugii ad alias præſtandas de novo decimas non cogantur. Decanos verò rurales vel officiales locales volumus à Rectoribus & Vicariis procurari, niſi fortè ab iiſdem pro neceſſitate aliquâ invitentur. Nec Officialem Epiſcopi, ubi eodem Anno Epiſcopus fuerit procuratus vel procurandus; nec Officialem Archidiaconi, ubi eodem Anno Archidiaconus fuerit procuratus vel ordinariè procurandus, niſi fortè ex ſpeciali

cauſâ

cauſâ à Rectore fuerit invitatus. Si quis autem Officialis metu vel concuſſione hujuſmodi procurationem extorſerit; ab officio ſit ſuſpenſus, donec duplum Rectori vel Vicario reſtituerit ſic gravato. Et quia Aſſavenſis Eccleſia Cathedralis eſt toti Dioceſi poſita in exemplum, ſacris Canonibus adhærentes ſtatuimus, ut Domus Decani & Canonicorum, quatenùs fieri poterit, propè & circa Eccleſiam conſtruantur. Et ut Canonici in Clauſtri ambitu & Eccleſiæ capas & almutia deferant canonicæ honeſtatis, juxta quod in aliis Eccleſiis Cathedralibus per Provinciam fieri conſuevit. Ipſa etiam Eccleſia officietur celebritate condignâ tam in Miſſâ quàm in horis canonicis omni die. Libertatem autem, quam in temporibus Dominii retroacti veſtra habere Eccleſia conſuevit, ſicut ex veſtro tenemini juramento, ſupplicando ſi oportet ſuper hoc humiliter & inſtanter Regiæ Majeſtati, & conſtanter Satellitibus eandem libertatem infringentibus in formâ Canonicâ reſiſtendo, tutamini toto poſſe. Et ſi ſecus feceritis, non paſtoris gloriam, ſed mercenarii ignominiam in hâc parte dicemini promereri. Quia vero Salvator per Paſſionem à Diſcipulis receſſurus, eis recommendavit præ cæteris ſtudium unitatis; obſecramus per miſericordiam Jeſu Chriſti, ut ad unitatis ſtudium

dium cum dominio & populo Anglicano velitis per vos & alios veſtro ſubditos informare; ne rancore contrà eos in cordibus reſervato, in ſe provocent iram Dei, & fruſtrà conentur ad impoſſibile, ad obtentum ſc. regni Angliæ ſupervacuè aſpirantes: attendentes, quod ſi illuſtris Rex Angliæ cum ſuâ prole cum omnibus Angliæ Magnatibus, quod avertat Altiſſimus, deceſſiſſet, ſuccederent eis hæreditario jure Reges plurimi majores mundi, & Magnates per orbem alii; & his deficientibus, Romana Eccleſia cruci ſi oporteret exercitu invocato; contra quos vires Walliæ nihil poſſent. Quieſcat igitur de cætero rancor inutilis, & pacis ſtudio pro vitâ corporis & animæ & ſucceſſionis ſuæ perſeverantiâ ſint intenti; ſitque in eis cum Anglicis cor unum & anima una, ut nulla inter eos extranietas nominetur, ſed pereat nomen extraneorum per familiare conſortium caritatis. Prætereà dolentes intelleximus, quod populus veſter nimiis ſompnis & fantaſticis viſionibus eſt intentus, Bruti ſequens veſtigia, qui de Trojano opprobrio veniens fugitivus perpetrato ſcelere Idololatriæ per Dianæ vel Diaboli potius ſuſurrum recepto conſilio ſomniando Inſulam Britanniam introivit, quæ prius habitata à gente Germanica Albyon dicebatur, de quorum genere Saxones eſſe creduntur. Ipſum igi-

tur

tur populum veſtrum totis viribus doceatis, ut ſpretis ſomniis & auguriis adhæreant Evangeliis, & non de Trojanis devictis & fugatis, ſed de invictâ Cruce Domini Jeſu Chriſti de cætero glorientur, qui in ſuo ſanguine omne genus hominum fecit unum. Præterea eſt & malum aliud ex ſuperbiâ ducens originem, otium ſc. corporale, quod populum veſtrum maculat ſupra modum; quod quidem eſt fomentum omnium vitiorum: Quia igitur duplex eſt vita ſalvandorum, activa ſc. & contemplativa, quarum neutra eſt otioſa; omnes utriuſque ſexûs vobis ſubditos informetis; ut omni die ſtudeant aliquo exercitii genere liciti redimere panem ſuum. Præſertim, quia Dominus Adæ pro totâ ſuâ poſteritate laborem impoſuit poſt peccatum. Et Paulus etiam dicit: Si quis non vult operari, non manducet. Vita igitur eſt latronum & non Chriſtianorum, panem comedere otioſum. Vitam igitur otioſam contumaciter agentibus, niſi moniti reſipiſcant, ſubtrahi præcipimus Eccleſiaſtica Sacramenta, & in morte Eccleſiaſticam ſepulturam, niſi ſignis probabilibus ſe oſtenderint pœnitentes. Et quia populus veſter ſalutari doctrinâ indiget ſupra modum; & ſicut populus, ſic Sacerdos; quia tam illiteratos Sacerdotes & Clericos nuſquam meminimus nos vidiſſe; non ſine magno mœ-

rore

rore cordis audivimus, quòd Fratres Prædicatores & Minores, apud quos penè ſolos in his partibus doctrina reſidet veritatis, non recipiuntur nec procurantur à Rectoribus & Sacerdotibus, cum prædicantes circumeunt verbum Dei. Quocircà vobis diſtrictè præcipimus, quatenus in hâc parte ſecundum quod cautum eſt in Concilio apud Lameheth ultimò celebrato, cogatis Clerum vobis ſubjectum per cenſuram Eccleſiaſticam, ſi oportet, ipſos recipere verbi Dei gratiâ venientes. Certum eſt enim ipſos non eſſe Paſtores ovium, ſed lupos potiùs, qui cùm docere populum neſciant, non procurant ipſum populum edoceri per viros ſanctos ad hoc per mundum à ſummo Pontifice deſtinatos. Cùm autem iidem Fratres circumeunt pro eleemoſynâ poſtulandâ, qui ſine Proviſione vivere non poſſunt in his partibus, ut deceret, illi priùs recipiuntur cum effectu, qui pejus veniunt eleemoſynam petituri, tanquam gemelli ſponſæ hinnuli & ubera ad eundem finem lactandos, ſc. Eccleſiæ parvulos, pariter ſunt vocati. Hanc igitur informationis noſtræ paginam rogamus & obſecramus, vobis nichilominus in virtute obedientiæ firmiter injungentes, ut faciatis annis ſingulis in Synodis publicari, & per Archidiaconale officium in Decanatibus, & nichilominus in parochiis omnibus & per vos cùm

tur populum veſtrum totis viribus doceatis, ut ſpretis ſomniis & auguriis adhæreant Evangeliis, & non de Trojanis devictis & fugatis, ſed de invictâ Cruce Domini Jeſu Chriſti de cætero glorientur, qui in ſuo ſanguine omne genus hominum fecit unum. Præterea eſt & malum aliud ex ſuperbiâ ducens originem, otium ſc. corporale, quod populum veſtrum maculat ſupra modum; quod quidem eſt fomentum omnium vitiorum: Quia igitur duplex eſt vita ſalvandorum, activa ſc. & contemplativa, quarum neutra eſt otioſa; omnes utriuſque ſexûs vobis ſubditos informetis; ut omni die ſtudeant aliquo exercitii genere liciti redimere panem ſuum. Præſertim, quia Dominus Adæ pro totâ ſuâ poſteritate laborem impoſuit poſt peccatum. Et Paulus etiam dicit: Si quis non vult operari, non manducet. Vita igitur eſt latronum & non Chriſtianorum, panem comedere otioſum. Vitam igitur otioſam contumaciter agentibus, niſi moniti reſipiſcant, ſubtrahi præcipimus Eccleſiaſtica Sacramenta, & in morte Eccleſiaſticam ſepulturam, niſi ſignis probabilibus ſe oſtenderint pœnitentes. Et quia populus veſter ſalutari doctrinâ indiget ſupra modum; & ſicut populus, ſic Sacerdos; quia tam illiteratos Sacerdotes & Clericos nuſquam meminimus nos vidiſſe; non ſine magno mœrore

rore cordis audivimus, quòd Fratres Prædicatores & Minores, apud quos penè ſolos in his partibus doctrina reſidet veritatis, non recipiuntur nec procurantur à Rectoribus & Sacerdotibus, cum prædicantes circumeunt verbum Dei. Quocirca vobis diſtrictè præcipimus, quatenus in hâc parte ſecundum quod cautum eſt in Concilio apud Lameheth ultimò celebrato, cogatis Clerum vobis ſubjectum per cenſuram Eccleſiaſticam, ſi oportet, ipſos recipere verbi Dei gratiâ venientes. Certum eſt enim ipſos non eſſe Paſtores ovium, ſed lupos potiùs, qui cùm docere populum neſciant, non procurant ipſum populum edoceri per viros ſanctos ad hoc per mundum à ſummo Pontifice deſtinatos. Cùm autem iidem Fratres circumeunt pro eleemoſynâ poſtulandâ, qui ſine Proviſione vivere non poſſunt in his partibus, ut deceret, illi priùs recipiuntur cum effectu, qui pejus veniunt eleemoſynam petituri, tanquam gemelli ſponſæ hinnuli & ubera ad eundem finem lactandos, ſc. Eccleſiæ parvulos, pariter ſunt vocati. Hanc igitur informationis noſtræ paginam rogamus & obſecramus, vobis nichilominus in virtute obedientiæ firmiter injungentes, ut faciatis annis ſingulis in Synodis publicari, & per Archidiaconale officium in Decanatibus, & nichilominus in parochiis omnibus & per vos cùm

hujuſmodi Parochias viſitatis; de quo veſtram Conſcientiam in tremendo Judicio oneramus. Et quid inde feceritis, nos in proximâ Congregatione Fratrum curetis reddere certiores. Dat. Bangoræ IV. Kal. Julii Anno Domini MCCLXXXIV. Ordinationis noſtræ ſexto.

Conſimilis litera emanavit Domino Epiſcopo Bangorenſi apud Tewyn ſub datâ V. Nonas Julii Anno eodem.

VI. *Epi-*

VI. *Epiſtola ejuſdem ad eundem, de reconciliatione ejus apud Regem incaſſum tentatâ, & quomodo obtineri poſſit.* Vide ſupra, cap. 15.

FRater Johannes, *&c.* A. Aſſavenſi Epiſcopo, *&c.* Super reconciliatione veſtrâ & pace Domini Regis obtinendâ unà cum Domino Bathonienſi inſtituimus apud Regem cum tantâ ſollicitudine, ut vix cum eo de alio negotio loqueremur. Sed ut vellemus non potuimus ipſum negotium expedire: ſicut idem Epiſcopus vobis poterit aliàs, cum ſecum habueritis colloquium, plenius intimare. Illud autem à Regis benevolentiâ vos credimus plurimum elongaſſe, quòd conſtructioni novi Monaſterii apud Meynam non penitùs aſſenſiſtis. Ut igitur animum Domini Regis in veſtræ reconciliationis gratiam faciliùs inclinetis; conſulimus, ſi vobis videbitur expedire, ut de conſenſu veſtro de dicto Monaſterio extruendo nobis per veſtras patentes literas tranſmittatis; ſignificantes nichilominus literis veſtris de dampnis, quæ vobis & Eccleſiæ veſtræ nec Ex Regiſtro *Peckham*, fol. 91.

non Rectori ejuſdem loci exinde contingent; quos ad idem cum omni diligentiâ inducatis, ſicut vultis ipſam Eccleſiam his temporibus proſperari. Scribatis autem dilucidè & apertè, ſine alicujus velaminis fictione. Per hoc enim ſperamus, volente Domino, quòd gratiam & pacem, quam quæritis, facilè adquiretis, & tantò facilius, quantò libentius Regiis beneplacitis annueritis in hâc parte. Pro certo ſcientes, quod ſicut intelleximus, Sedes Apoſtolica ſuper omnes mundi Principes ipſum ſpeciali favore proſequitur in præſenti; quod brevi luce diùs, ut audivimus, apparebit. Ad hæc quanto effectu poſſumus, vos rogamus ut nobis mittatis, ſecundum formam cedulæ præſentibus intercluſæ, literas veſtras patentes. Quod licet nos ex noſtro facere poſſemus officio, quia tamen optamus vos Regiæ benevolentiæ proximare, rogamus, ut eidem ſuper hoc veſtras literas concedatis, quas ipſi credimus placituras, cùm tamen ipſum non noverimus hujuſmodi literis indigere. Præterea mirari non debetis, ſi nos manum apoſuimus ad corrigendum illud, quod vos decem & ſeptem annis, ſeu toto prælationis veſtræ tempore neglexiſtis, de Eccleſiâ, viz. parochiali, cujus tertiam partem Monachi Stratæ Martellæ injuſtè poſt tempora prædeceſſoris

deceſſoris veſtri tenuiſſe noſcuntur. Cujus tertiæ partis dimidium Vicario aſſignavimus ad ſuam Vicariam augmentandam; reliquam verò medietatem veſtro reliquimus arbitrio ordinandam; in quo non credimus nos vobis in aliquo derogâſſe. Dat. apud Bangor. (inter 26. Junii & 3 Julii Anno 1284.)

Vide ſupra, cap. 15.

VII. *Epiſtola Secunda ejuſdem ad Edwardum I. Regem, Anianum Epiſcopum purgans, utque illi ad gregis ſui Cuſtodiam redire liceat, poſtulans.*

Ex Regiſtro *Peckham*, fol. 44.

EXcellentiſſimo Principi, &c. Quia piiſſimum eſſe credimus innocentiæ veridicum teſtimonium perhibere, & ſublimitatis regiæ offenſam ſine veritatis injuriâ mitigare; Pietati veſtræ notum facimus per præſentes; quòd nos Dioceſes Aſſavenſem & Bangoren. in Viſitationis officio laborioſo circuitu perluſtrantes, inquiſitione factâ ſollicitè de ſeditioſis illis, qui nuper excitandæ contra pacem Regis guerræ per Lewelinum quendam Principem Walliæ & complices ſuos, conſilium opem & operam quomodolibet impenderunt, de Venerabili fratre Domino A. Dei gratiâ Epiſcopo Aſſavenſi nichil invenimus in formâ canonicâ coram Deo, propter quod deceat veſtræ Serenitatis oculos turbari aliqualiter contra ipſum. Propter quod Clementiam veſtram, quæ ſe conſuevit piis ſupplicationibus favorabiliter inclinare, humiliter imploramus, quatenus prædictum Epiſcopum ad gregis ſui cuſtodiam redire favorabiliter permittatis; quià nunquam

quam vidimus gregem aliquem magis Paſtoris ſui præſentiâ indigere. Teneatque pro certo regia circumſpectio, quòd ſicut Paſtoris eſt damnatio oves ſuas deſerere inter lupos, ſic eſt Principis immane periculum Paſtorem à gregis ſui cuſtodiâ præpedire. Unde plus timemus, ne ex hoc facto ſeveritatem Altiſſimi in vos excitetis, quàm de temporalibus diſpendiis vel gravaminibus Epiſcopi exulantis. In cujus veritatis teſtimonium ſub Sigillo noſtro ſecreto literas vobis præſentes duximus deſtinandas. Cuſtodiat Deus Excellentiam Regiam per tempora longiora. Datum apud Tewy V. Non. Julii Anno Domini MCCLXXXIV.

Vide ſupra, cap. 15.

VIII. *Epiſtola circularis Johannis Archiepiſcopi Cant. in favorem Canonicorum Eccleſiæ Aſſavenſis Walliæ circumvagantium ſcripta.*

Ex Regiſtro *Peckham*, f. 208.

FRater Johannes, &c. Univerſis tam Clericis, quàm Laicis per Coventrenſem & Lichfeldenſem, Herefordenſem ac Wallenſes Dioceſes conſtitutis ſalutem & pacem in Domino ſempiternam. Librum ſeu textum Evangeliorum de Eccleſiâ Aſſavenſi, vulgo Eueggulthen appellatum, qui, ut didicimus, in magnâ veneratione habetur in partibus Walliæ & Marchiæ apud omnes, & propter cauſas varias à quibuſdam Clericis præfatæ Eccleſiæ quandoque per patriam tanquam Sanctuarium honorificè circumfertur, univerſitati veſtræ unà cum perſonis hujuſmodi Textum deferentibus recommendandum duximus per præſentes. Rogantes quatenus ob reverentiam Chriſti, qui Evangeliorum eſt Author, Clericos memoratos cum Textu prædicto per vos tranſitum facientes, in eundo, morando, & redeundo ſecuritatis & pacis beneficio permittatis gaudere. Dat. Dodelani XIV. Cal. Julii Anno Domini MCCLXXXIV.

IX. *Epi-*

IX. *Epiſtola Leolini Epiſcopi Aſſavenſis ad Robertum Archiepiſcopum Cantuarienſem de excommunicatione Madoci Principis Walliæ.*

Vide ſupra, cap. 16.

VEnerabili in Chriſto Patri & Domino ſuo reverendo R. Dei gratiâ Cant. Archiepiſcopo, totius Angliæ Primati, ſuus, ſi placet, Capellanus L. ejuſdem permiſſione Aſſavenſis Eccleſiæ Miniſter humilis Salutem, & omnimodam obedientiam cum Reverentiâ & honore. Dominationis veſtræ literas Dominicâ in Quinquageſimâ recepimus ſub eo qui ſequitur tenore. Robertus, &c. L. Dei gratia Aſſavenſi Epiſcopo, &c. Applicantes nuper in Angliam, Deo duce, intelleximus qualiter Madocus filius Lewelini Principatum Walliæ obripere ſatagens, & innumeri ſui complices & fautores, natione Wallenſes, adverſus magnificum Principem Edwardum illuſtrem Regem Anglorum conſpirationes inierunt, ſeditiones concitaverunt, fidem Domino ſuo fefellerunt, pacem Regis & regni perturbârunt, &c. Nolentes igitur tanta Dei & hominum offendicula ſub diſſimulatione pertranſire, vobis in virtute obedientiæ firmiter injungimus & mandamus, quatenus

Ex Regiſtro *Winchelſey*, fol. 159.

nus præfatum Maddocum nominatim & cæteros ſuos complices, viros utique ſceleratiſſimos & degeneres, & deliros, quos non eſt dubium ratione præmiſſorum ipſo facto in Majoris excommunicationis ſententiam damnabiliter incidiſſe, ſic excommunicatos eſſe publicè & ſolenniter nuncietis & denunciari faciatis, adhibitâ cautelâ, ſiqua vos terreant, competente, &c. Dat. apud Aberconwey VIII. Id. Februar. Anno Domini MCCXCIV. Conſecrationis noſtræ primo. Quoniam igitur propter dicti Madoci potentiam ad ipſius præſentiam vel in terras ſibi adhærentes nobis aut noſtris nullus patebat acceſſus; præſens mandatum veſtrum cum omni diligentiâ ſecundum formam & tenorem in locis vicinis, viz. apud Oſwaldeſtre, Polam, Wricheſam, Mohant, & Rayrwe, diebus ſolennibus aſtante fidelium multitudine copiosâ ſumus perſonaliter executi. Datum apud La Lec. V. Nonas Martii Anno MCCXCIV.

X. *Sub-*

X. *Submiſſio Decani & Capituli Aſſavenſis Eccleſiæ, Henrico* VIII. *Regi tanquam Eccleſiæ Anglicanæ Capiti facta, nec non Determinatio ejuſdem adversùs ſuprematum Papæ in Angliâ jure divino debitum.*

Vide ſupra in Hiſtoriâ Decan. Aſſaven.

QUùm ea ſit non ſolùm, &c. *prout ſuprà in Inſtrumento ſecundo inter Submiſſiones ac Determinationes Cleri & Monachorum Dioceſis Londinenſis.* Dat. XXI. die Auguſti, Anno Domini MDXXXIV.

Ex Inſtrumento Originali.

Subſcribunt

Fulco Salusbury, Decanus.
Johannes Breſton, Canonicus.
Galfridus Ruthyn, Præbendarius.
David Owayn, Præbendarius.
Alius, cujus nomen vix legi poteſt.

FINIS.

Proſtant Venales apud Ric. Chiſwell.

DE Legibus Hebræorum ritualibus & earum rationibus, Libri tres, Authore Johanne Spencero, S. T. D. Fol.

De Sacrificiis Lib. duo. Quorum altero explicantur omnia Judæorum, nonnulla Gentium Prophanarum Sacrificia. Altero Sacrificium Chriſti, utroque Eccleſiæ Cathol. his de rebus Sententia contra Fauſtum Socinum, ejuſque Sectatores defenditur. Authore Guil. Outramo, S. T. P. 4to.

Bibliotheca Norfolciana, ſive Catalogus Libr. MSS. & Impreſſ. in omni Arte & Linguâ, quos Hen. Dux Norfolciæ Regiæ Societati Londinenſi pro Scientiâ Naturali promovendâ donavit. 4to.

Gul. Ten Ryne, Med. Doct. Diſſertationes de Arthritide, Mantiſſâ Schematicâ, & de Acupunctura. Item Orationes tres de Chemiæ & Botaniæ antiquit. & dignitate; de Phyſiognomiâ, & de Monſtris, cum Figuris & Authoris Notis illuſtratæ. 8vo.

Diſquiſitiones Criticæ de variis per diverſa loca & tempora Bibliorum editionibus. Quibus accedunt Caſtigationes Theologi cujuſdam Pariſienſis ad Opuſculum Iſ. Voſſii de Sibyllinis Oraculis, & ejuſdem Reſponſionem ad Objectiones nuperæ Criticæ Sacræ. 4to.

Pharmacopœiæ Collegii Regalis Londini remedia ſuccinctè deſcripta, atque ſerie alphabetica ita digeſta, ut ſingula promptiùs primo intuitu inveſtigari poſſint. Editio altera. In Calce annexus eſt Catalogus Simplicium. Cura Ja. Shipton, Pharmac. Lond.

Marcelli Malpighii Philoſ. & Med. Bononienſis è Regiâ Societate Anglicanâ De Structurâ Glandularum conglobatarum conſimiliumque Partium Epiſtola. Regiæ Societ. Londini ad Scientiam naturalem promovendam dicata. 4to.

Præcipuæ & elegantiſ. ſexaginta Æſopi Fabulæ nova per Metaphraſin & Periphraſin interpretatione Latinè donatæ: Phraſibus

Phraſibus Græciſmis & ſententiis è Textu excerptis locupletatæ: notis paſſim illuſtratæ ac ab omni difficultate & obſcuritate vindicatæ. Operâ & ſtudio Geor. Sylvani. 12o.

——Plutarchus de Liberorum educatione.
——Luciani Dialogi ſelecti.
——Theocriti Idyllia.
——Iſocratis Orationes ad Demonicum & Nicoclem.
——Ejuſdem Epiſtolæ quæ extant.

} Omnia eodem modo per Eundem. 12o.

Scriptorum Eccleſiaſticorum Hiſtoria Literaria à Chriſto nato uſque ad Sæculum XIV. facili methodo digeſta. Qua de Vita illorum ac rebus geſtis, de Secta, Dogmatibus, Elogio, Stylo; de Scriptis genuinis, dubiis, ſuppoſititiis, ineditis, deperditis, Fragmentis; deque variis Operum Editionibus perſpicuè agitur. Accedunt Scriptores Gentiles, Chriſtianæ Religionis Oppugnatores; & cujuſvis Sæculi Breviarium. Inſeruntur ſuis locis veterum aliquot Opuſcula & Fragmenta, tum Græca, tum Latina hactenus inedita. Præmiſſa denique Prolegomena, quibus plurima ad Antiquitatis Eccleſiaſticæ ſtudium ſpectantia traduntur. Opus Indicibus neceſſariis inſtructum, Authore Guilielmo Cave, SS. Theol. Profeſ. Canonico Windeſorienſi. Accedit ab aliâ Manu Appendix ab ineunte Sæculo XIV. ad annum uſque MDXVII.

Jacobi Uſſerii Armachani Archiepiſcopi Hiſtoria Dogmatica Controverſiæ inter Orthodoxos & Pontificios de Scripturis & Sacris Vernaculis: Nunc primum Edita. Acceſſerunt Ejuſdem Diſſertationes duæ de Pſeudo-Dionyſii ſcriptis & de Epiſtolâ ad Laodicenos antehac ineditæ. Deſcripſit, digeſſit, & notis atque Auctario locupletavit Henricus Wharton, A. M. Rev. in Chriſto Pat. ac Dom. Archiepiſc. Cantuarienſi à Sacris Domeſticis. 4to.

Cenſura Celebriorum Authorum, ſive Tractatus in Quo varia Virorum doctorum de clariſſimis cujuſque Sæculi Scriptoribus judicia traduntur. Unde facillimo negotio Lector dignoſcere queat quid in ſingulis quibuſque iſtorum Authorum maximè memorabile ſit, & quoniam in pretio apud Eruditos ſemper habiti fuerint. Omnia in ſtudioſorum gratiam collegit, & in ordinem digeſſit ſecundum ſeriem Temporis quo ipſi Authores floruerunt, Thomas Pope-Blount Anglo-Britannus Baronettus. Fol.

ANGLIA

ANGLIA SACRA, ſive Collectio Hiſtoriarum, partim antiquitus partim recentior ſcriptarum, de Archiepiſcopis & Epiſcopis Angliæ, a primâ Regni Chriſtianæ ſuſceptione ad annum 1540. Nunc primùm in lucem editarum. *PARS PRIMA*, de *Archiepiſcopis & Epiſcopis Eccleſiarum Cathedralium, quas Monachi poſſederunt.* Opera Henrici Wharton. Fol. in 2 Vol.

Gulielmi Camdeni & illuſtrium Virorum ad G. Camdenum Epiſtolæ cum Appendice varii Argumenti. Acceſſerunt Annalium Regni Regis Jacobi primi Apparatus & Commentarius de antiquitate, dignitate & officio Comitis Mareſcalli Angliæ. Præmittitur Camdeni Vita Scriptore Thomâ Smitho S. T. D. 4to.

English BOOKS Printed for Ric. Chiſwell.

SOme Remarks upon the Eccleſiaſtical Hiſtory of the ancient Churches of *Piedmont*. By *Peter Alliz*, D. D. Treaſurer of *Sarum*. 4to.

——— his Remarks upon the Eccleſiaſtical Hiſtory of the ancient Churches of the *Albigenſes*. 4to.

Dr. *Burnet's* (now Lord Biſhop of *Sarum*) Vindication of the Ordinations of the Church of *England*. 4to.

——— Hiſtory of the Rights of Princes, in diſpoſing of Eccleſiaſtical Benefices, and Church-Lands. 8vo.

——— Examination of the Letter writ by the late Aſſembly-General of the Clergy of *France* to the *Proteſtants*, inviting them to return to their Communion; together with the Methods propoſed by them for their Converſion. 8vo.

——— Paſtoral Letter to the Clergy of his Dioceſs, concerning the Oaths of Allegiance and Supremacy, to K. *William* and Q. *Mary*. 4to.

——— Ten ſeveral occaſional Sermons ſince 1690.

The *Jeſuits Memorial* for the intended Reformation of *England*, under their firſt Popiſh Prince. Written by *Father Parſons*

Parsons 1596. And prepared to be proposed in the first Parliament after the Restoration of Popery, for the better Establishment and Preservation of that Religion. Published from the very Manuscript Copy that was presented by the Jesuits to the *late K. James the Second*, and found in his Closet. With an Introduction, and some Animadversions, by *Edward Gee*, Chaplain to their Majesties. 8vo.

Dr. *Cumberland* (now Lord Bishop of *Peterborough*) his Essay towards the Recovery of the Jewish Measures and Weights, comprehending their Moneys; by help of Antient Standards, compared with ours of *England*; useful also to state many of those of the *Greeks* and *Romans*, and the *Eastern* Nations. 8vo.

Dr. *Patrick*'s Answer to a Book spread abroad by the Romish Priests, Intituled [*The Touch-Stone of the Reformed Gospel*:] wherein the true Doctrine of the Church of *England*, and many Texts of the Holy Scripture are faithfully explained. 8vo.

Geologia: Or, a Discourse concerning the Earth before the Deluge; wherein the Form and Properties ascribed to it, in a Book, intituled, [*The Theory of the Earth*], are excepted against; and it is made appear, That the Dissolution of that Earth was not the Cause of the Universal Flood: Also a New Explication of that Flood is attempted. By *Erasmus Warren*, Rector of *Worlington* in *Suffolk*. 4to.

Rushworth's Historical Collections. The Third Part, in two Volumes. Containing the Principal Matters which happened from the meeting of the Parliament, 1640. to the end of the Year 1644. Wherein is a particular Account of the Rise and Progress of the Civil War, to that Period. *Fol.* 1692.

A Discourse of the Pastoral Care. By *Gilbert Burnet*, Lord Bishop of *Sarum*. 1692.

The Letters of the Reverend Father *Paul*, Author of the History of the Council of *Trent*. 1693.

Linguæ Romanæ Dictionarium Luculentum Novum: Or, a New Dictionary, in Five Alphabets. (1.) English Words and Phrases before the Latin. (2.) Latin Classic. (3.) Latin Proper Names. (4.) Latin Barbarous. (5.) Law-Latin. *Cambridge*. 4to. 1693.

Origo Legum: Or, A Treatise of the Origine of Laws, and their Obliging Power; as also of their great Variety;

cty; and why ſome Laws are immutable, and ſome not, but may ſuffer change, or ceaſe to be, or be ſuſpended, or abrogated. In Seven Books. By *George Dawſon*. *Fol.* 1694.

Four Diſcourſes delivered to the Clergy of the Dioceſs of *Sarum*: Concerning, I. The Truth of the Chriſtian Religion. II. The Divinity and the Death of Chriſt. III. The Infallibility and Authority of the Church. IV. The Obligations to continue in the Communion of the Church. By *Gilbert* L. B. of *Sarum*. *8vo.* 1694.

Memoirs of the moſt Reverend *Thomas Cranmer*, Archbiſhop of *Canterbury*: Wherein the Hiſtory of the Church, and the Reformation of it, during the Primacy of the ſaid Archbiſhop, are greatly illuſtrated, and many ſingular Matters relating thereunto, now firſt publiſhed. In Three Books. Collected chiefly from Records, Regiſters, Authentick Letters, and other Original Manuſcripts. By *John Strype*, M. A. *Fol.* 1694.

A Commentary on the Firſt Book of *Moſes*, called *Geneſis* By the Right Reverend *Simon* Lord Biſhop of *Ely*. *4to.* 1695.

The Hiſtory of the Troubles and Tryal of the Moſt Reverend Father in God *William Laud*, Lord Arch-Biſhop of *Canterbury*: Wrote by himſelf, during his Impriſonment in the *Tower*. To which is prefixed the Diary of his own Life, faithfully and entirely publiſhed from the Original Copy. And ſubjoyned a Supplement to the preceding Hiſtory; the Arch-Biſhop's Laſt Will: His Large Anſwer to the Lord *Say*'s Speech concerning Liturgies: His Annual Accounts of his Province deliver'd to the King, and ſome other Things relating to the Hiſtory. Publiſh'd by *Henry Wharton* Chaplain to Archbiſhop *Sancroft*, and by his Grace's Command. (*There are ſome few Printed in a large Paper for ſuch Gentlemen as are Curious*)